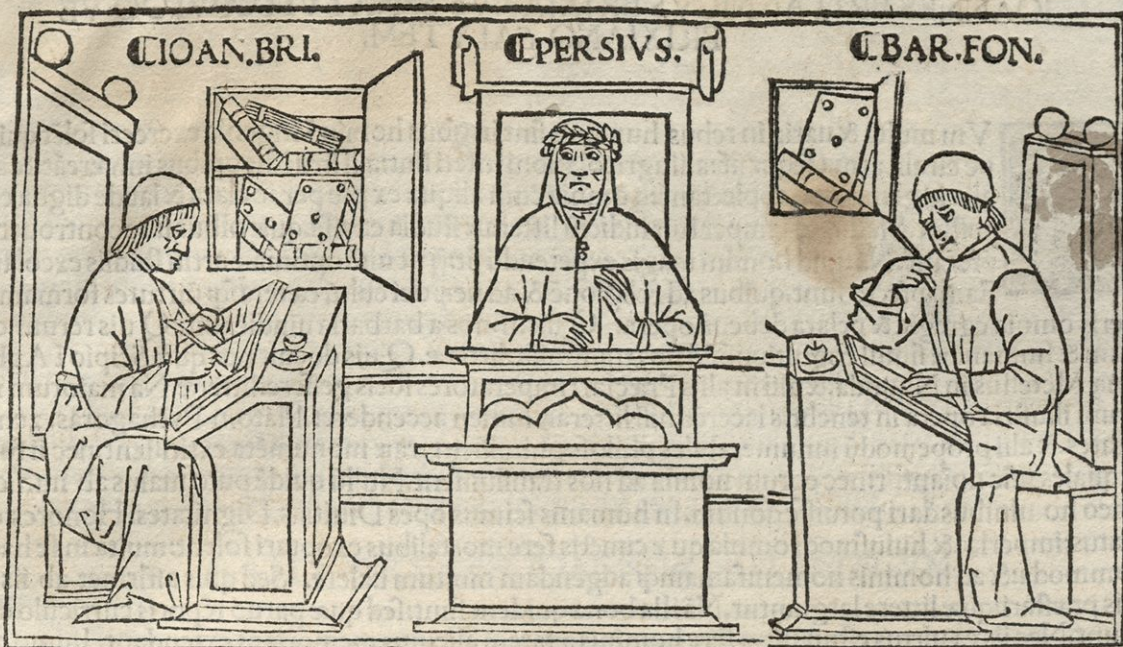

C. Pauli Flacci Persii poeta Satyrarum opus.

**Cloannis Britanici Brixiani commentarii. in Persium
ad Senatum populumque Brixianum**

C. Bartolomeii Foncii in persii commentarii.

IOANNES BRITANNICVS BRIXIANVS SENATVI POPVLOQVE
BRIXIANO SALVTEM.

Vm multa & uaria in rebus humanis sint in qbus hominū ingenia exerceri solēt quip-
pe cū alii arma sequant: alii agricolationi intēti sint: alii struēdis opibus inhareāt. & alii
alia id genus opa cōplectant: q̄ omnia cum aliqua ex pre per se clara & laude digna esse
possint. Meum tñ semper fuit iudiciū litterarū studia ea esse. quā oībus sine controuersia
ōferant. Nā quid homini magis expetendū sit: q̄ ut uitā optimāq; artū studiis excolata.
Ea. n. pfecto sunt. quibus ad religionē: & ad uerū dei cultū cāterasq; uirtutes formamur
Litteris omnia egregia & p̄clara debent opera. Quis. n. nos a barbaria uindicauit. Quis rerum cō-
lestium & humanarū simul cognitionē ad nos transmisiit: litterā. Quis docuit nos quā Scipio ī Aphri-
ca: quā Metellus in Numida. & alii in aliis Prāclari imperatores locis gesserūt: litterā. Nā maiorum no-
strorum illustria opera in tenebris iacerēt: nisi litterarū lumen accenderet. Plato. n. Pythagoras. zeno.
Socrates. & alii propemodū innumerabiles philosophi: nisi litterarū monumēta extitissent. nec ī fuis-
sent quales nūc noīantur: nec eorum nomia ad nos transiissent. Nullū quidē puto maius ab immor-
tali deo hominibus dari potuisse donum. In humanis scimus opes Diuitias. Dignitates: Honores: do-
minatus: imperia. & huiusmodi omnia quā cunctis fere mortalibus exoptari solent: multa in se habe-
re commoda: & ad hominis nomen: famamq; augendam multum ualere. Sed quis affirmet ab iis ea
nobis prāstari: quā littere largiuntur. Nā illa bona quidem sunt: sed quā paruo tēporis curriculo eua-
nescunt. Nec iis ea uirtus est: ut ultra fere hominis aetatem alicuius memoriā extendant. Immo enī
ubi quī ea possedit naturā concessit. eius sape nomen & fama eodem obruitur tumulto quo corpus te-
gitur. At litterae non modo nobiscum non intereunt. nec circumscripto temporis spacio nomen no-
strum terminant. sed quod nemini diffidendum est: ita nos morietes posteritati cōmendant: ut fama
nostra aeternitatem consequatur: & eo circumferat splendore: q̄ nec annorum multitudīne obscurari
potest: nec ulla alia temporum iniuria extingui. Adde q̄ ex litteris delectatio petitur iucundissima.
Nam cum cāteris rebus: neq; omnis aetas: neq; tempus: neq; locus detur: iis studiis adolescentia regit.
Senectus oblectatur. Hāc eadem: ut ait Cicero: res secundas ornāt: aduersis solatium prābent: dele-
ctant domi: non: impediunt foris: pernoctant nobiscum: peregrinantur: rusticantur. Quanti autē fa-
ciendae sint: litterae: cum multa alia: tum illud imprimis nobis documento esse potest. quod homerum
auctore Cicerone. Colophonii ciuem esse dicunt suum. Chii suū uendicant. Slatinii repetunt. Smir-
nii uero suum esse confirmant. Et cur a toto populo cuius suus dicitur Homerus: ob litteras nimirum
q̄ non paruam accessionem laudis & gloria Ciuitatibus fore arbitrabantur: si talem habere uirum cō-
tigisset. Quamobrem cum iis nihil in humanis preciosius utiliusue cognoscerem: ad eas semper eo
delatus sum desiderio: ut nihil mihi dulcius: nihil suauius uideretur. Cāterum indignum & illibera-
le putabam me ita litteris deditum esse: ut ex iis nihil ad communem hominum utilitatem afferem.
Sed cum multa se nobis offerent. quā labore & industria nostra non mediocrem uidebantur asserre
posse legentibus fructum. illud potissimum aggrediendum censui. quod a iuuentute brixiana maxi-
me exoptabatur. Nam cum superiore anno forte Persium publice legerem: in eiusq; expositione a me
nōnulla dicerentur: quā uel prāter multorum opinionē dici uidebant. uel a quoq; & si sciebat aetate
nostra litteris prodita nō erant: nonnulli adolescentes brixiani: quī non minus litteris q̄ probitate mo-
rum prefulgent. Et imprimis gabriel Emus patricius Venetus Excellentī adolescens ingenio: in
prāsens discipulus meus hortati sunt: ut quā a me dicta fuerant: ac curatius colligerem publicarem:
que. Quod & si profitendi officio & aliis negociis familiaribus impediēbar: ut ad id efficiendum nul-
lum mihi tempus concedi uideret. tamen ne eorum causa noluisse. aut me laboris pertesum esse pu-
tarent: negociū suscepī. Et eo quidem studiosius: quod eiusmodi res esset: quā mihi beniuolentiam
& gratiam conciliatura esset: & illis utilitatem allatura. Persium enim cognoscebam eum esse poe-
tam: quem certe omnibus eiusdem operis auctoribus preferendum non dubitarem. In eo nanque
mira eruditio & acerbitas: uenustatis plurimum: foelix non parum. Quis enim persio magis ad ui-
tia fugienda nos doceat. Quis ad uirtutem sequendam magis erigat. Cāterum cum temporum mi-
hi ratio constaret: quibus tanta hominum iniquitas irrepsit: mihi non fecisse hūc uidebat: nisi op-
meum iis dicaretur: Quorum patrociniū & potentatu ab improborum inuidia tantum esset. Itaque
amplitudinē & fidei uestrae Ciues Brixiani me totum. & oīa mea trado dicoq;. Illud a uobis igi- peto
p ea humanitate & fide qua inter alios mortales semper clariūstis ut quod opa & industria nostra ad
cōmunem omnium utilitatem in Persii expositionem elucubratū est: ita sinu uestro excipiat: ut ab
eorū morsibus: quī alienae semp uirtutē inuidēt tutū prāstetis. Neq; tñ ita amens sū: ut aestimē me ma-
lignitatis humanae dētes uitare posse. Prāsidio tñ & auctoritate fieri uestra potest ut improborū lātra-
tus me minus offendat. Nam quod publica fouet aestimatione ab iniquis minus audacter detrectari
solet. Quod si has studioꝝ meorum primitias iudicio uestro probari sensero: maiori cum fiducia alia

quā iam cepta sunt
seruire comodis
addo me hanc late
Macrinū ratione
psimus huiusce op
serim qui inuidia
quā plurima esse
meo subueniat: &
fuisse. qui in arte p
ra a me & addita h
id mihi uiuenti ac
na. Qui cum in o
psisset: eadem mor
& periculo in se lit
cto Palacini mani
tum oneris susce
cōmentarios ea b

Perthum effec
da ualle sublimis
mencia. ad quā it
proscriptis a Sylla
per inducias disce
tio antipost passi
quo anno thermā
pueritā in discip
primū puido cu
tēnos tu suscipi
amicitia in primi
de. & Caesi bassi
in manibus habet
lianus cum multu
ta cum auctoritatē
uit psitaco suū cha

Perthum cur
pan
eri a
ma
num audiuit. Mox
ferens familiariter
rone interit: unum
ra uero carminis g
compitis ociosi die
nere in qua primū
maiore in scribend
ueteri sublata: nou
ad comedia: ueteri
ne uitia hominū no
ra latinorū ē in qua
allis conferta legib

quæ iam cepta sunt. propediem edemus. Illud enim mihi maximū esse lucrum putavi: q̄ maxie uis
seruire cōmodis: & ea omnia cogitare & facere q̄ dignitatē & amplitudinē uestram pmereantur. Illud
addo me hanc interpretationem eo libentius suscepisse: q̄ a poeta secundā satyram ad brixianū quēdā
Macrinū ratione tēporis scribi cōiciebamus. ut latius cōmentariis declarā. Confido ēt quodcūq; scri
psimus huiusce operis studiosis nō parūā utilitatem allaturum. Eos atq; litterarū studiosi sunt: & eos p̄
sertim qui inuidia nō mouent: oro obtestorq; ut si qua forte a me uel male interpretata uel p̄terita sūt
quæ plurima esse possunt: cum diuini potius sit: q̄ humani ingenii non errare: sua ipsi industria labori
meo subueniāt: & cōmuni omnium utilitati consulant. Nō dubito quin si horatii præceptum secutus
fuisse. qui in arte poetica suadet editionem nō esse precipitandā: sed nonum premendā in annum: plu
ra a me & addita fuissent. & mutata. Festinantiū itaq; editionē maturauī q̄ erat in animo. ueritus. ne
id mihi uiuenti accideret. quod nuper mortuo accidit Palacino municipi meo uiro Singularis doctri
næ. Qui cum in officia Ciceronis & Valerium Maximū non minus disertē q̄ sapienter quadam scri
psisset: eadem morte præuentus edere non potuit: quæ ab iis excepta qui Gloriā alieno partā labore.
& periculo in se libenter transferunt: supprimunt. ut successu tēporis ipsi pro suis edant: Iniuriā profe
cto Palacini manibus facturi maximā. Cum igitur ciues optimi nulla prorsus cōmotus gloria hoc tā
tum oneris susceperim. sed ut industria mea: qui me ad hoc hortati sunt: morē gererē. uos rogo hos
cōmentarios ea beniuolentia & liberalitate suscipiatis qua a me scripti sunt. Valete.

CVITA PER SII PER IOANNEM BRITANNICVM.

Persius flaccus in thuscā Volaterras habet patriā: q̄ cū Eusebi⁹ testē ipse q̄ i ultimā sua
satyra inuit cū ait. Mihi nūc ligus ora Intepet. hybernatq; meū mare: qua latus ingens
Dant scopuli. & multa litte? se ualle receptat: Lunai portū ē operā cognoscere ciues. Nā
luna oppidū est & portus Tuscā: ut sentiunt Strabo & Plinius. ostendit igitur poeta se
thuscū esse cum ait hybernatq; meum mare. Volaterræ oppidum est hoc mō edificatū. In profun
da ualle sublimis: & præceptis undiq; collis extat cuius in uertice planities ē in qua sita ipsius sunt urbīs
moenia. ad quæ stadiorū. xv. ascensus est. E cuius basi rupes tota ardua atq; difficilis. Illic aliquando ex
proscriptis a Sylla qui quattuor militum cōplectenti ordines biennio per obsidionem pressi tandem
per inducias discendentes locū illum reliquerunt. Natus est ibi Persius anno. xxi. imperii Tiberii. ter
tio anni post passionem Christi dei nostri. Mortuus anno ætatis sue. xxx. Anno. ix. Imperii Neronis
quo anno thermæ a Nerone edificatæ sunt. Cum litterarum causa Romam uenisset annos egressus
pueritiā in disciplinam se tradidit. Cornuto philosopho. ut ipse cecinit in quinta satyra. ut ait. Cum
primū puido custos mihi purpura cessit Bullaq; succinctis laribus donata pendit Me tibi supposui
teneros tu suscipis annos Socratico Cornute sinu. Eum summa pietate coluit & obedientiam. Vfus ē
amicitiā in primis Minutii Macrini Brixiani equestris ordinis principis. Viri singulari modestia & fi
de. & Cassi bassi Poetæ Lyrici ætate iam adulta sex satyras mira carminis acerbitate scripsit: quæ nūc
in manibus habentur. in quibus summa eius ingenii uirtus indicatur. Vnde non immerito Quinti
lianum eum multum ueræ gloriæ meruisse quis uno libro prodidit. Quæ ab aliis traduntur de eius ui
ta cum auctoritate careant mihi nō probantur. Tenuium opum se fuisse declarat illic. Quis expedi
uit psitaco suū chare? Picas q̄ docuit uerba nostra conari? Magister artis ingeniq; largitor Venter.

CVITA PER SII PER BAR TOLOMEVM FONCIVM.

Persium aggressuro in primis necessariū uisum ē eius uitam ac satyram breui oratiōe p
currere: Aulus Persi⁹ flaccus patre Flacco: Matre Fulua olympiade ducētissima tertiā i
pante Tiberio uolateris: ut Eusebius: ut ipse de se scribit. lunæ potius natus est. Medio
cri autem statura: insigni forma probatis moribus: ingenio & doctrina præstati fuit: Pri
ma adolescentiā patre mortuo. Qu. Remnium Palæmnonem grammaticum uicenti
num audiuit. Mox rhetoricæ sub Virginio flauo incubuit. Inde se ad Cornutum philosophum con
ferens familiariter secum ad interitum usq; uixit. Anno uero ætatis nono ac uigesimo: regnante Ne
rone interiit: unum hunc satyrarum relinquens librum: in quo ueræ laudis plurimum meruit. Saty
ra uero carminis genus uariis rebus refertum est. quod fere idem. quod comœdia uetus est. Nā cum i
compitis ociosi diebus festis operarent antiqui: incultum ac rude carmen priscam comœdiam in ue
nere in qua primum bonos laudare: post etiam malos nominatim carpere assuerunt. Sed cum in dies
maiorē in scribendo licentia uterentur: cautum est lege nequis eiusmodi carmen describeret. ex quo
ueteri sublata: noua comœdia emanauit. ætatis cuiusq; mores & personarum affectus continens. Sed
ad comœdiā ueteris formā paulatim satyra hæc irrepsit i qua sine ulla proprii cuiusq; nominis mētio
ne uitia hominū notarent: Priscum uero satyre genus tā latini q̄ græci excolueret. sed hæc noua saty
ra latinorū ē in qua Lucilius maximā primus laudē obtinuit. Satyram autem quis a satyra lege multis
aliis conferta legibus: unoq; rogatu multa & uaria complectente. Vel a satyra cibi genere diuersis re

IOANN
BRJ.

PAVLIFLAK
SATIRARV

Horatii in poet
bat. nunc uero
men spōdeum si
dicans q̄ quasi a
ueni meum sca
lacedæmonium
carmine lycam
set: eamque m
lia scriptū sibi
dabit. Hoc igit
pocrenes quo
sis musis: & ab i
stea primus de
præceptor aran
cliusq; sorores
apud coles pre
luerunt. De qu
no durum. tris
se nisi fontes &
dustra parari:
tang̃ affirmet.
cium habere u
se alii iactant. E
tertiā transit
quā. Caballin
gasus Neptuni
& ceruice a per
pocrene dictus
bo cum portare
se qui equo uel
bunt phocidis
acteis phocis ab
parnasus super
ca honore & fa
pharum antrun
CNe fonte lab
primis corripit
bico inchoauit.
Eius inuentor A
& quarta except
cunda tribrachu
spondeo in tem
gaseis aquis epo
terepta psilit in

IOANNIS BRITANNICI BRIXIANI COMMENTARIUM IN PERSIUM
AD SENATVM POPVLVMQVE BRIXIANVM

IOAN
BRI.

Ec fonte labra. Versus est senarius iambicus, qui & trimeter nominat. Constat. n. pe-
dibus sex. recipere potest iambū locis oībus: maxime apud tragicos. Dactylum & Tri-
brachium locis omnibus. pternouissimum. Spondeum: Anapestū locis tantum impari-
bus. Et nontūq in sexto spōdeum Locī impares

PAVLIFLACCIPERSIIPOETAE
SATIRARVMOPVS.

EC FONTELABRA PRO
LVICABALLINO.

Horatii in poetica: Primus ad extremū similis sibi. i. antea totum iambicum metrum ex iambis consta-
bat. nunc uero ut dictum est adhibetur etiam nothi: unde quia in sexto pede retinuit huiusmodi car-
men spōdeum siue Trocheum: cum iambo aut pirrychio claudi deberet appellatum est scazō idest clau-
dicans q̄ quasi alienis pedibus in fine maxime sustentetur & sic claudicet. Martialis. Apollinarem con-
ueni meum scazō: iambicum metrum inuentum est ad nocendum ab iāzō. i. noceo. Archilochum
lacedaemonium inuentorem fuisse testatur. Horatius: Archilochum proprio rabies armauit iābo: quo
carmine lycambem persecutus est: nam cum lycambes ei Neobolē filiam in matrimonium promissif-
set: eamque mox denegasset: iratus archilochus in eum scripsit. Vnde ille dolore compulsus una cū fi-
lia scriptū sibi laqueo eripuit de quo Ouid. in ibin. In te mihi liber iamb⁹ Tincta lycābeo sanguine tela
dabit. Hoc igit inquam carmine erumpit poeta dicens se nō eo modo factum poetam potu fōtis hīp-
pocrenes quo alii dicuntur facti. Alludēs ad Hesiodum qui patris oues iuxta Heliconem custodiēs ui-
sis musis: & ab iis ad fontē hippocrenem idest caballinum deductus clarissimus factus est poeta: qui po-
stea primus de agricultura apud graecos scripsit auctore plinio. Ouid. in fastis. Ecce deas uidī nō quas
praeceptor arandi uiderat. ascreas cum sequeretur oues. Et idē in arte amandī. Nō mihi sunt uisae clio
cliusq̄ sorores Seruantī pecudes uallibus asera tuis. nam Dius & pimidides parentes cum paupertate
apud eoles premerentur: relieta patria Cuma in thespis aseram uicum iuxta heliconis partem inco-
luerunt. De quo Homerus auctore Strabone Ascrā rus miserum penes hic heliconā colebat. Hyber-
no durum. triste aestu: optabile nunq̄. Sicq̄ eos latenter notat qui putent egregium fieri poetā nō pos-
se nisi fontes & loca musis consecrata celebrarit: subtili arte ostendens uirtutem hominī labore & in-
dustria parari: non inani & uana rerum argumentatione. Principium igitur factum ab indignatione
tanq̄ affirmet. quod aduersario longa disceptatione obiciebatur: se nullum prorsus cū musis cōmer-
cium habere ut sit sensus Fateor me nec hippocrenem bibisse: nec somniasse in monte parnaeo ut de
se alii iactant. Et gestu adiuuandū. Prolui immersi ut biberem. Compositum est a lauo quod e primā
tertiā transit coniugationem: ut diluo: alluo: abluo. Fonte. dictus est fons auctore Var. q̄ fundat a-
quā. Caballino: in Helicone fontē Caballinū musis consecratū esse auctor est Strab. quem equus pe-
gaseus Neptuni & medusae gorgonis auctore higinio filius: ut alii uero scribunt ex Medusae sanguine:
& ceruice a perseo resecta procreatus ungula saxū seriēs aperuit: qui ex eius nomine Caballinus. i. hīp-
pocrene dictus est: Hippos. n. equū significat: crine fontē. Hunc postea equum fama ē ut scribit Stra-
bo cum portaret pirenē in agro corintho a Bellorophonte deprehensum fuisse. unde primū eum fuis-
se qui equo ueheretur scribit Plī. Nec in bicipiti somniasse par: pnaeus mons ē ut Strabo & Mella scri-
bunt phocidis qua boetiae accumbit: & ad occiduos phocidis mōtes locatus. Ouidius separat aonios
acteis phocis ab aruis Tertia ferat. Mox addit Mons ibi uerticibus petit arduus astra duobus. Nomie
parnaeus superatq̄ cacumine nubes. Vniuersus autem mons consecratus est. Nam & antra & alia lo-
ca honore & sanctitate digna continet. E quibus celeberrimum & formosissimum extat coriciū nym-
pharum antrum: eodem quo ciliciū nomie nuncupatum.

BAR.
FON

Ne fonte labra prolui caballino. Quo maiore animi libertate alios deinde corrigere seipsum im-
primis corripit: q̄ festinanter nimium poeta prodiderit. Non sine causa uero suum opus metro iam-
bico inchoauit. Eiusmodi enim carmen incitatum ac uehemens reprehensionī plurimum conuenit
Eius inuentor Archilocus: ex sex iambis primum instituit. Sed paulatim in cunctis sedibus secunda:
& quarta exceptis: spondeū recepit. In prima tamen sede quandoq̄ anapestum pro spondeo. & in se-
cunda tribrachium pro iambo. ea ratione Persius posuit. Quod iambus cum tribracho: anapestus cū
spondeo in tempore conuenit. Fonte caballino. Non se hesiodi more poetam effectum dicit: q̄ pe-
gaseis aquis epotis e pastore poeta euasit. Pegaseus uero caballus e medusae gorgōis sanguine a pseo in-
terēptae p̄siliit in helionēq̄ trāsuolauit atq̄ ubi primū ungula terrā p̄cussit: hippocrene fōs scaturiuit

Trime-
ter uer-
sus.

Scazō.
lambi-
cū me-
trum

Hesio-
dus.

Asera

Fons.

pagas⁹
Hippo-
crene.
Parna-
sus.

coriciū.
antrum

IOAN
BRI.

Bicipiti idest in duos colles surgenti. ut Lu
ca. parnasus gemino petit arduus aethera colle
Mons Phœbo: bromioq; sacer. Et Ouidius. ut di
ximus: Mons ibi uerticibus petit ardu? astra du
obus. Nomie parnasus superatq; cacumine nu
bes. Explodenda est eorum opinio qui alterum
ex collibus parnasi citheronem: alterum helico

Eemius

nem appellari crediderunt. Cum omnino citheron atq; helicon: alter ab altero distans. auctorib? stra
bone. Plinio. Mella: & Solino: montes sunt Boetiae: Parnasus uero Phocidis regionis. Sic enim scribit
Strabo. Helicon igitur non procula Parnaso distans illi æmulus est & altitudie & circuitu. Vteiq; .n.
nuiibus pulsatur: & rupes amborum saxea est. Non multa uero illos regio circumscribit Pl. nec rece
dentes Athenis claritate quæ cognoscantur Boetiae Thebæ duorum numinum liberi atq; herculis: ut
uolunt patria. Et musis natale in nerone Helicone assignant Datur & his Thebis saltus Citheron: Sic
& sta. Citheron prope Thebas finitur. Mella ita scribit in phocide delphi & mons parnasus: & Apol
linis fanum atq; oraculum in boetia Thebæ & Citheron fabulis carminibusq; celeberrimus. Memini
ut nullo prorsus pacto addatur me: nam uersus non staret. primus enim pes est Anapestus: ultim? spō
deus: cum semper indifferens ultima ponatur syllaba. reliqui uero iambi. Somniasse. ostendit id sibi
non contigisse: ut illico poeta fieret. quod Ennio accidisse legitur qui in principio Annalium suorum:
Ut scribit Porphyrio per somnum animam Homeri in corpus suum intrasse fassus est. & statim poe
tam factum: unde est illud. Cor iubet hoc Enni: postq; destruit esse Meonides. Sic repente. ut hesiodus
& Ennius prodierunt. Heliconiadas pallidamq; pyrenem illis relinquo. quorum ima. iam ego inquit
relinquo musas & fontes eis sacros illis quibus imagines hederis coronate positæ sunt. qui tali am
bitione uiuunt: latenterq; sui temporis poetæ notat: qui hisce rebus decorati poetæ se esse putabant
eximos: Vnde alibi poeta sic eos irridet. Grande locuturi nebulas. Helicone legunt dicit igit se quo
que: & si non sit ea eruditione: quali habentur alii poetæ: tamen carmina scripturum. Heliconiadas
idest musas quibus: ut scribit Strabo. ædes in helicone consecrata est & fons Caballinus. Nam & heli
cona & pieriam & Libethrum & pimpiliam eisdem musis consecrarunt thraces boetiae accolæ: Ut hi
qui Libethridum nympharum antrum consecrarunt: & qui priscæ musæ curam studiumque dederunt
thraces fuisse perhibentur Ephorus. Orpheus. & Museus Thamiris. ob id etiam emolpo inde nomē
inditum est. idest cantori optimo Heliconiadas. patronimicum est fœmininum. Tribus modis
patronimica formantur fœminina in as: quidem: ut lemnias: in is. ut priamis: in ne. ut nerine. Virgi.
Nerine galathea thimo mihi dulcior hible. Pyrenem: pyrene fons est Acrocorinthi: de quo sic fra
bo: Acrocorinthus mons est peloponnessi excelsus inter duo maria situs: ægeum uidelicet & ionium
stadiorum trium ad dimidiati altitudinem habens ad perpendicularum: ascensus ad stadia. xxx. in acu
tum terminatur cacumen: sub cuius radice in plano instar mensæ loco iacet oppidum Corinthus.
Vertex ipse acrocorinthi Veneris sacram habet ædiculam: infra uerticē pyrenem fontem aquas ha
ud affluentes habentem. cæterum perspicuas ad imum potuiq; suauissimas. Pl. item de eo ita pro
dit. Medio hoc interuallo: quod isthmi appellauimus applicata colli habitatur Colonia. Corinthus
antea Ephyte dicta sexagenis ab utroque litore stadiis e summa sua arce quæ uocatur acrocorinthus
in qua fons est Pyrene diuersa duo maria prospectans. hæc iccirco studiosius scripsi: ut eorum opinio
refelleretur. qui Pyrenem uallem esse crediderunt: ubi studerent poetæ. est etiam Pyrene mons g gal
liam differtinat ab hispania. de quo Tibul. Non sine me est tibi partus honos: tua bella pyrene testis
& oceani littora santonici. Pallidam: nonnulli hoc ad fabulam referunt: que talis est: Pyrene: ut scri
bit Pausa. cum ex duobus filiis: Cenchreo legeoque: quos ex neptuno susceperat. Cenchreum adole
scētem admodum amisisset: eius mortem adeo fleuit: ut in fontem sui nominis deorum miseratione
cōuersa sit unde pallidam dixerit: ab his postea. ut scribit. Pl. Angustiarum termini Corinthiaci sinus
denominantur Legeæ & cenchreæ. Alii uero ita interpretantur. quod omnino placet. non palentem
sed pallidos facientem. ut Virgilius. Mors pallida: iristisq; senectus. Et idem alibi. Attonitæ magna
ora domus: idest attonitos facientis: scriptores enim studio intenti solent palefcere. ut Persius: iuuat
impallefcere chartis. et iuuualis. Fuit utile multis pallere & toto uinum nescire decembri.

BAR.
EON.

In bicipiti parnaso: nec se quidem hoc in monte somniasse alludens ad Ennium scribit qui somni
ans homeri in se animam penetrasse repente uates apparuit. Parnasum uero. quamquam Seruius
in Thessalia. Tortelius aretinus in Aonia Boetiae parte ponunt. Herodoto tamen & Pompeio me
la. Straboneque ac Plinio. & alias præterea testibus phocidi regioni adscribitur. Quem in duo iuga
discindi: citheronem: q; liberi & Helicōe Apollitis idē Seruius scribit. Tātū auctore Torte. subsecut?
pp Heliconē & citheronem. Vel certe ppcirrhā & Nisam parnasum bicipitem uocat. Contra ta
men eorundem locorum situs. & antiquorum auctoritas reperi. Parnasus: enim in phocide regione.
Citheron atque Helicon montes in Boetia disjuncti sunt: ita ut Helicon procul a parnasō circiter
quindecim passuum milia: Citheron uero triginta locatus sit. Cirrhā quoque: ac Nysam ur
bes in parnasi iugis fuisse ueterum nemo scribit: Cirrhā enim sub Cirphin rupem parnasi in radi

Nec in bicipiti somniasse parnasō
Memini: ut repente sic poeta prodirem.
Helconiadās: pallidamq; pyrenem

Helicō
Pieria
libethræ
emolp?

pyrem.

Corin
thus.
Ephyre

pyrenes
Fabula

cibus montis in
in qua cum baco
rū quoq; secundo
in Helicone: apu
re cū neq; helico
iugis parnasi co
lumine nono re
amnis euolutur
cho & apollini fa
con: ut Solinus &
phocidi uicinus
quoq; sacer & m
mites: quorum
lius esse scribit
ne scriptum est
ad aq;: sed po
pireni attribuer
eorinthiaci sinu
IOAN eo fleuit: ut i hu
BRI.

Illi relinquo q
Hederæ sequ
Ad sacra uatu
Quis expedi

ponentem edit
obscuris iugis
& imagine ma
fui: cum his ac
ma comas & c
scēte ornatē
auctore Plinio
poetæ utuntur
ret coronas h
crata est ita & p
q; edita. i. alta
bus adheret se
dum esse: Ipse f
& rudis poeta p
fuxta fontes uil
na uatum: sed
ut scribit Tra
siderari respon
quens ad libru
choro. Iuue. N
Horatius scrip
conpti lusus le
xerit quomodo
tate coactum: lu
cæ facere ostē
Quis expediui
humanas uoces
to corpore: tor
Mart. Pītacus a
mitator pīta
ut naturale illis

ei⁹bus montis in planicie mare uersus locata est. Nyfa uero non in parnafo: sed in foelici arabia sita est in qua cum bacchus nutritus esset: in eius memoria ipse postea aliam in india condidit. Apud home-
ru⁹ quoq; secundo iliados libro: Nysam in Boetia urbē esse apud Plī. in Caria: apud Strabonem uicū in Helicone: apud Prolāmeum in Ionia ac Iycia urbē lego: nusq; uero in parnafo esse comperio. Qua-
re cū neq; helicon: nec citheron iuga parnafi: sed montes ab illo seiuncti sint: neq; cirrha neq; nyfa in iugis parnafi collocata sint: bicipitem rectius ad montis naturā sitūq; referemus. Nam ut Strabo uo-
lumine nono refert: ab australi parte cirphin pruptam rupem cum profūda ualle: per quam plurim⁹ amnis euoluitur: parnafus habet: A qua sane diuisione biceps cognominatur. Hic Macrobio teste bac-
cho & apollini sacer est atq; ut Diodorus asserit idem liber pater & phoebus est. Heliconiadas: Heli-
con: ut Solinus & Plinius quarto refert: mons est Boetiae iuxta Thebas: atq; Strabo in nono meminit phocidi uicinus est & non procul a parnafo: eique æmulus & altitudine & circuitu. qui & ipse apollini quoq; sacer & musis est: unde heliconiades musæ sunt appellatae. Lucretius: adde heliconiadū co-
mites: quorum unus Homerus. Pallidāq; pirenem: Vallem inter quos parnafi colles pirenem. Tortel-
lius esse scribit. Sed auctore plinio libro quarto. acrocorinthi fons est: & ut Strabonis octauo uolumi-
ne scriptum est haud affluentes aquas habet: sed potui suaues atque perspicuas. Quare pallidam nō ad aquae: sed poetarum colorem assiduo studio pallentium Tortellius. refert: sed melius hunc pallorē pirenī attribuemus: quæ est ex Neptuno Cenchreum lecheiumq; perperisset: de quorum nominib⁹ eorinthiaci sinus termini: cuiusque ac portus denominatur. Cenchreum prima iuuenta extinctū ad-

IOAN eo fleuit: ut i hunc fontem nominis uertet. unde eā pallidā appellauit.

BRI.

Illī relinquo quorum imagines lambunt
Hederæ sequaces ipse semipaganus
Ad sacra uatum carmen afferō nostrum:
Quis expedit pfitaco suum chære?

¶ Quorū imagines: effigies hominum nō sole-
bāt exprimi nisi aliqua illustri causa per petuita-
tem mœretium: hocque ab Atheniensibus ma-
nasse uideat qui primi omnium Harmodio & Ari-
stogitonī tyrannicidīs publice posuerūt statu-
as: eo āno: quo & Romæ reges pulsi. Excepta dei
de res est: ut scribit Plī. a toto orbe terrarū hu-
manissima ambitione: uide & poetis imagines po-
nebātur. & a studiosis tantum ut quisque nomē
auctoris diligebat. Martialis ad auitū statuā sibi

ponentem edit carmen subscibedum: Hoc tibi sub nostra breue carmen imagine uiuat. Quā non
obscuris iungis auitē uiris. luue. Qui facis in parua sublima carmina cella: Vt dignus uenias hederis
& imagine macra. L. Accius poeta in æde camenarū ut scribit Plinius maxima forma statuā sibi po-
sui: cum his admodum breuis esset. Lambunt: circueunt. Vir. tactuque innoxia molles Lambere flā-
ma comas & circū tempora pasci. Hederæ: hederis coronabantur poetæ. Vir. Pastores hederæ cre-
scente ornate poetam. Hora. Me doctarum hederæ præmia fontium diis miscent superis. Hederarū
auctore Plinio tres sunt species: Alba & Nigra. tertiā q̄ & elix appellatur. Nigra: cui semē est crocatū
poetæ utuntur: quam quidem Misiā: alii bacchicā appellant q̄ bacchus cum uictor ex india redi-
ret coronas hederæ portauit iure igitur hederæ coronantur poetæ q̄ quemadmodum illa baccho sas-
crata est ita & poetæ in tutela liberī patris dicuntur. Hederæ dicta est ut placet Festo siue q̄ hæreat: siue
q̄ edita. i. alta petat: siue q̄ cui adhæscit edat. Sequaces. epitheton est hederæ. cuius natura est ea q̄
bus adhæret sequi. Ipse semipaganus: beo uolentiam sibi conciliat a modestia sua: illud moneo legen-
dum esse: Ipse semipaganus: non autem. at ipse: uersus enim non staret. Semipaganus. semi rusticus
& rudis poeta paganus dictus est a pago quem uillam antiqui dicebant a pigin idest a fontibus: eo q̄
iuxta fontes uilla semper fieri consueuit. Ad sacra uatum: non ut quidam interpretantur ad certam
na uatum: sed ad ædem Apollinis musarum: ad quam poetæ opera sua deferebant. Eam Augustus
ut scribit Tranquillus) Apollini in ea parte palatii crexit: quam fulmine dissectam aruspices adeo de-
siderari responderūt. In eius aditu porticus erat cum biblioteca tam græca quam latīna. Martialis lo-
quens ad librum suum: iure tuo ueneranda noui pete limina templi Reddita pierio sunt ubi templa
choro. luue. Ne quid tibi conferat iste quem colis & musarum & apollinis æde relicta ipse facit uersus
Horatius scripta palatinus quæcūq; recepit apollo. Carmen idest poema Virgilius Carminis in-
conpti lusus lecture procaces. Qui expedit pfitaco suum chære: antipophora est quasi aliquis di-
xerit quomodo carmen scribes: cum te semipaganum dicas esse & imperitum: Dicit igitur se necessi-
tate coactum: lucris spe animum ad carmina scribenda aplicuisse. Idque per similitudinem pfitaci & pi-
cæ facere ostendit: quæ aues cupiditate satiandi uentris uoces humanas ediscunt & emodulantur.
Quis expedit. i. quis expedit loqui pfitacum instruxit. Pfitaco. Auis est auctore Plī. super omnia
humanas uoces reddens & quidem Sermocinans: eam India mittit pfitacē uocant græci uiridem to-
to corpore: torque tantum miniato in ceruice distinctā: impatores salutat. q̄ accepit uerba pnuntiat
Mart. Pfitacus a uobis aliorū nomia disco: Hoc per me didici dicere Cæsar aue. Stat. Humanæ sollers

BAR
FON

mitator pfitace linguæ: Suū chære: nota pprium: sed q̄ id tā facile ediscant: & expedit pnuntient. Chære.
ut naturale illis esse uideatur. Chære Græce: salue latine. ¶ Quorū imagines labunt hedere seq̄ces

hederæ

pagan⁹

pfitac⁹

Chære.

cum hedera bacho sacrata sint: iure illa poetæ coronabantur qui in tutela liberi patris sunt Imaginibus quoque uatu coronæ hederaceæ ponebatur. Iuue. Vt dignus uenias hederis: & imagine macra: Sequaces autem dicendo ad earum naturam respexit: cum enim dictæ sunt: uel quod hereant: uel quod edita semper petant uel quia si quibus adheferint: edant iure illas sequaces cognominauit brachia. enim ramosa: maximeque robusta cum habeant quod semel coeperint tenaciter prosequuntur. Libero uero patri sacratæ sunt: uel quia sicut ille hominum mentes: ita hedera omnia illigant quibus hærent: Semipaganus: in translatione uerborum manet. Nam cum in caballino fonte se dixerit labra non immerisse: fons uero a græcis τρυφὴ dicatur unde pagus & paganus deducitur: nunc semipaganum se nominat: ut qui se non penitus in hippocrene proluerit: sed eius aqua summo tenus ore attigerit: ac propterea nondum poetis sacris imbutus sit. Ad sacra uatum: uel ad scripta: & numerum poetarum. Vel ad ædem appollinis & musarum in qua omnium scriptorum uolumina seruabatur. Ho. scripta palatinus quicunque recepit apollo. Quis expedit pſitaco suum chære: per pſitacos pſicas coruos humana uerba fame edoctos ostendit: urgente necessitate multos spelucrum compulso: tanquam poetæ bonos carmina scribere pſitacus uero quadam uerba quæ accipit ita dearticulata uoce pronunciat: ut sibi peculiariter uideant. Ob quam pronuncian di facilitatem suum chære tanquam sibi fere naturale dixit: ut apud Mar. Hoc didici per me dicere: cæsar aue. Chære autem græce salue atque aue significat. Coruos qui olim concaui salutare: Quis olim docuit coruos concauos ac rauca intra fauces uoce salutem omnibus dicere. Plures quidem augusti tempore salutare eum corui edocti sunt. sed omnium celeberrimus fuit qui tyberio principe singulis diebus mane in rostra uolitans primo Tyberium: deinde germanicum & drusum cæsares: mox alios e populo transeuntes nominatim salutabat. Vnde postea salutatoris cognomen coruus obtinuit. Mart. Corue salutator cur tu fellator habetis.

IOAN BRI. Picas auis est & ipsa uocalis cui quidem quod ex longinquo non uenit minor est nobilitas: sed expressior loquacitas Mar. Pica loquax certa domini te uoce saluto. Si me non uideas esse negabis aue. Comari: cum omni difficultate loqui Magister artis. necessitate eam esse monstrat quod & aues quoque doceat uoces humanas loqui: & homines industrios reddat hor. Et laris & fidi paupertas impulit audax ut uersus facerem. Vir. labor omnia uincit improbus: & duris ingens in rebus egestas: Artis. ars preceptio est quadam quod ad aliquid ratione agendum instruimur. Venter. i. egestas & rerum difficultas: Negatas a natura. f. Quod si dolosi spes refulserit nummi: confirmatio est superioris rationis ut homines cum egestate laborent ad ea se mirabili studio accommodet unde appareat lucrum. Sensus est: si qua spes lucri apparuerit credes non tamen homines: sed & coruos & poetas: & poetides pſicas scias: ita docte cantabunt Dolosi exitiosi: Ver. Quid non mortalia pectora cogis Auri fa.

Coruus
Augu
sto dat

Poetis
Melus.

pegasus

IOAN BRI.

nit ita Cicero in oratione pro Pub. Quir. O hominem fortunatum qui eiusmodi nuncios: seu Pegasos habeat. **Satira Prima.** Curas hominum o quantum est in rebus? Quis leget hæc: min tu istud ais? nemo hercule nemo?

Picas quis docuit uerba nostra conari:
Magister artis ingeniumque largitor
Venter negatas artifex sequi uoces.
Quod si dolosi spes refulserit nummi:
Coruos poetas: & poetidas pſicas
Cantare credas pegaseum mellos.

Satira prima. Cinane
Curas hominum o quantum est in rebus?
Quis leget hæc: min tu istud ais?
nemo hercule nemo?

nisi alii eadem in
modo assentatione
spondeat & pl.
quem multis in
mina non modo
creta sit. atque p
ni coronam de
igit plausu popu
ho. principii fac
porum poetarum
detorqueat: ut qu
minatium accu
uo hoc modo: O
Romæ. per utim
bus humanis na
le. hæc: monitor
mauit arguens
leget. nemo. int
BAR. FON. Quod si dolo
lofi nummi deno
mos per quos in
Et poetri. pl.
musis de cantus
phis conuerſe
ne esse loquend
Melos autem si
est rebus inane
que scripta laſci
ſcenæ studioſu
ille superflua el
leget. Quidam p
nes se oio uelle
IOA. BRI. Vel duo: uel
Nemini poly
Pratulerint. i.
Eleuet acceda
lecturus sit. Qu
opa legant: sui
intelligit i cuius
partem urbi Ro
decantauit id est
Troia demissur
petrarit ut oper
secutus fuerat
tione ea tñ plac
Nerone Polyda
iane placeat cu
Hectore: quod cu
corum duxisset: ab
bis curru inuect
& mater uerrent
ciperet. Hector p
Indignabundus t
arguet: quod ut n
minime obsecut
norumque conspe

nisi aliis eadem innotescant. Monet itaq; poeta indecorū esse ad eum finem carmina scribi: nec ullo modo assentationes uulgi esse quarendas & in dialogi pene morem introducere monitorem qui & respondet & pl. rūq; consulat quid sibi agendum sit. Tota indignatio & fremitus in Nero. fertur. quem multis in locis notat abitiosum: nā auctore Trāquil. declamauit sapius publice recitauit & carmina non mō domi: sed in theatro tanta uniuersorum lētia: ut ob hanc recitationem supplicatio decreta sit. atq; pars carminum aureis litteris Ioui capitolino dicata. Præterea orationis & carminis latini coronam: de qua honestissimus quisque contenderat ipsorū cōsensu concessam sibi receperit. Cū igit plausu populari & laudibus alienis delectaret occulte a poeta notat. ut locis suis dicemus. Oculi. hō. principiū factū est ab indignatione & usu satyrico. generalis enim est acclamatio in suorum temporum poetarum: quod famam tū correpti carmina scribant: Sed hoc satyræ initium ingenti arte in se detorquet: ut quid in seipso turpe ostendit. in aliis licentius in se detur. Hæc at exclamationes per nominatiuum accusatiuum & uocatiuum fieri solent. & sine aliquo uerborum adminiculo. Per nominatiuum hoc modo: O romana militia. O mos antiquus: Per accusatiuum: ut O fortunata nata me consule Romā. per utū. O lane a tergo quē nulla ciconia pinxit. Oquātū est rebus inane: o quanta est in rebus humanis uanitas: cum omnes eo scribēdi studio ferimur: ut apud uulgus laudem gramus. Quis le. hæc: monitorem interrogat: per quod apparet se laudis cupiditate & famæ scribere: hincq; exclamauit arguens turpe eē hæc sibi querere. Min tu. i. a uerba monitoris. Nemo her. subau. superiori leget. nemo. inter admirantis simul neminē futurū operis sui lectorē.

BAR. FON. Quod si dolosi. illos redarguit: qui spe lucri adducti septissima carmina edere non uerentur. Dolosi nummi denominatio est: Cum ab eo quod sit id quod facit denominet. dolosos enim appellat nūmos per quos innumerī doli fiunt: ut cum pigrum frigus: quia pigra reddit corpora nuncupamus.

Et poetri. pl. a poeta poetria & poetris deriuatur. Pica uero pieri & aganippes nouem filia: ausa: cū musis de cantus uoce contendere: nymphis iudiciis superare: Cum illis comitarentur i picas a nymphis conuersæ sunt: in quibus: ut ait Oui. Facundia prisca remansit Raucæ: garrulitas studiūq; inane esse loquendi: per pegaseum melos ualde pegaseum: id est poeticum per suauem & dulcem cantū. Melos autem sicut & sophos genere neutro indeclinabiliter ponitur. Curas hominum: O quantū est rebus inane: Hæc Satyra lenocinio uerborū plausum popularem captantes: & auditores lectores: que scripta lasciuia & molia magis q̄ uirilia cōprobātes reprehendit: nō sine quadam nerōis nota. q̄ ē scenæ studiosum fuisse constat: O curas hominū: cū Persius cuidam uelle satyrā scribere se dixisset: ille superflua eius curam oībusq; ingratis deridens eum interrogat: quis tam seuera & grauiā scripta leget. Quidā poetæ initium hoc attribuūt consultantī superfluas hominū curas innanesq; cogitationes se oīo uelle reprehendere.

IOA. BRI. Vel duo: uel nemo turpe & miserabile quare
Nemihī polydamas & troades labeonem
Prætulērunt. nugæ. non siquid turbida roma
Eleuet accedas. examenue improbum in illa

lecturus sit. Quare? Trahitur in admiratōe & secū q̄rit poeta: cur cum aliorum & maxie Acci labeōis opa legant. sui carminis non sit quisq; futurus lector. Nemihī polydamas. Per polydamata nerōne intelligit i cuius in uidiā hoc scribit Iliēsiū enim adeo studiosus fuit. ut & scripserit troica Et plurimā partem urbi Ro. incenderit: ut similitudinem ardentis Troiæ cerneret: in cuius incendio Halosim illi decantauit id est captiuitatem: & eorum: ut scri. Cor. causa suscepta Claudio imperante Romanum Troia demissum. & Iulie stirpis auctorem Aeneam. aliaq; haud procul fabulis facunde executus perpetrarit ut opera de rebus Troianis constaret. qualia erant Acci Labeonis qui carmine res ilienles psecutus fuerat: ut alibi: non est hic ilias Acci Inde igitur satirice ostendit principi pterita carminis ratione ea tū placere q̄ de troianis sint composita hinc indignatur hinc excandescit. Polydamas. apte p Nerone Polydamantis uiri Troiani miscet personam: ut mirum eē uideatur. Si uiro Troiani res troiane placeat cū ipse princeps originem a troianis ducere affirmaret. Simulq; ad illd allusit qd scri. ho. d Hector: q̄ cū qdā nocte cōtra uolūtate Polydamātū ex prioribz urbibz: suos cōtra achillē ducē græcorū duxisset: ab achil. supatus ē maxia: troiāq; strage facta. Quas achil. i supbiā elatus ante portasur bis curru inuectus troianis insultabat. hector pro portis astans cum eo cōgredi parabat. Verum pater & mater uerrentes ne si cum illo: congrediretur occumberet multis precibus orabant ut in urbē se reciperet. Hector parentum uerbis minime mouebat qn Achil. superbū in se pperantem expectaret. Indignabūdus tū magno secū animo. Hei mihi inq̄t si intra muros me recipiā primus me polydamas arguet: q̄ ut nros intra moenia reducere hac exitiosa. q̄ in nos Achil. insurrexit nocte cōsulebat: cui ego minime obsecut sum: qd sati pfecto fuisset. Nunc eū temeritate mea populū amissim troiāq; troianorumq; conspectum reformido: neq; imbecillior dicar Hectorem suis uiribus fretū troiāos pdidisse.

Labeo- Nes: certe. Vir. in. xi. Tu ne etiam telis moriere Dianæ. Teren. Ne ego homo sum infelix: Nec ali
 nes. Ca ter q affirmatiue accipi debet: Nam statim infernō si quid turbida Roma eleuet: hec enim particula
 sares. ca semper producit nisi cum interrogatiue pronuntiatur. Troades Ro. qui in assentationem princi
 fones pis eadem laudabant: q ei grata esse censerent. Labeonem. Accius Labeo iō Neroni gratus quia Ho.
 Pilūni imitatus: res troianas carmine cōplexus est: ut supra diximus. Labeones a Labio: magnitudine auc
 Pifones tore Pli. sunt appellati. Sicut Cæsares cæsones cæso matris utero sunt dicti: pilūni q pilū pistrinis in
 Fabii. uenerunt. Pifones a pifēdo Fabii: Lēti: Cicerones sit qsq aliquod optime genus legumis fererent
 Lēti. Alius fuit labeo pretorius iuris et peritus qui memor libertatis in qua natus erat multa cōtumaciter
 Cicero aduersus Augustū dixisse & fecisse dicitur: de quo Hora. Labeone infanior inter sanos dicatur de hoc
 nes. nequaquam intelligendum ē. Pretulerint preposuerint: tps est futuri: ita pronuntiandum est ut de re cer
 ta. Nugæ ad seipsum poeta loquitur potestq hic locus interrogatiue & pronuntiatiue legi. Si cū in
 terrogatione hic sensus erit. putabis ne nugas fore quare statim ut eor iudiciū cōtēns subdit. Nō
 siquid turbida Roma: sicq sub audies erūt. Si at pronuntiatiue legeris subaudiendum erit sunt: ut sit
 sensus pro nihilo habendum est et si carmen meum non recipiatur nec laudetur quod idicant sequē
 tia. Non siquid turbida roma eleuet accedas. Duo fugienda eē monet: unum ne populi iudiciū ma
 gnificat: qui non ratōne res colligit unde. Hor. iudice quo nosti populo q stultus honorem sape dat
 indignis & famæ seruit inepus. qui nuper in titulis imaginibus: alterum ne alienam laudem querat:
 quod hoī turpissimum esse iudicatur. Ho. Neq te ut miretur turba labores Contentus paucis lecto
 ribus. Accedas. i. aures tuas non adhibeas: non cures: non plurimi facias. Accedimus. n. & animo &
 corpore ut si dicas non accedo: sentētia tuā. i. non adhæreo tanq mala: Rōa turbida. Quæ nō recto
 eleuare icedit iudicio: sed ex aī libidine cuncta iudicat ut sit turbida. i. confusi iudicii. Eleuet: Diminuat. Trac
 tum re ponderosa que ut par sit eleuatur. i. diminuitur. Li. li. iii. ab urbe cōdita. Miror iquit si uana ue
 stra patres cū auctoritas ad plebem est: Vos eleuatis eam: qppe quia plæbs senatusconsultum in con
 tinuandis magistratibus soluit ipi quoq solutum uultis ne temeritati multitudinis cedatis trāquillus
 in Caligula: uersiculusq fidem eadem hæc eleuant & eo facilius auctore sunt. Va: Adecto uersu græ
 co qui fidem sōniorum eleuat. Examenue improbum: Examen proprie est filum trutinæ. Virg. Iup
 piter ipse duas æquato examine lances sustinet. Hic uero metaphoricus pro iudicio ponitur quem
 examē admodū. n. examē rei ponderatoris nobis iudiciū facit: sic sit ut in qualibet re pro iudicio sumatur
 Improbū: quod ex animi libidine proficisc ē. In illa trutina. Cū cōtēptu legendum ē in illa quasi quæ
 iniqua sit. BAR. FON. C Min tu istud ais: rñder Persius: cur se ita iterroget cū utilissima scribere
 ordiatur: Nemo hercule: affirmatio rñdentis est: si talia scripserit: neminē scripta sua lecturum esse.
 BAR. FON. Nō admiratur poeta cur ille dicat a nemine hanc satyrā lectum iri: uerum contractiore frōte nō sine
 admiratione pronuncianda dictio nemo est: Vel duo uel nemo: turpe & miserabile respondentis: asse
 ueratio: uel duos: q turpe est. uel neminem: q miserabile hoc carmen lecturos esse: Quod sane igno
 miniosum scribenti est. Quare interrogat quam ob causam a nemine uel a paucis legi turpe ac mise
 rabile fore putet. ne mīhi polydamas: continuat Persius ab aduersario querens tam & si ob hoc igno
 miniosum existimet ne sibi a romanis Labeo præferatur. Polydamas & troades: Ex Ho. assumptum ē
 qui secundo & uigesimo iliados libro Hectorem si se achillis metu intra muros recepit uerentem in
 ducit ne a polydamante: troianisq redarguatur: q & Aristoteles in ethicis de fortitudine scribens &
 Cicero ad atticum assumpserunt. Labeonem: Tortelius: pro tragœdia de polydamante a Labeone
 conscripta legit: Quidā Home. illiada ab Accio Labeone conuersam dicunt. De qua paulo post nō
 est hic ilias acci ebria uerato. Et circiter satyræ finem. Nullā tibi uendo iliadē. Nōnulli. M. antistitū
 Labeonem uirum pretorium: iurisq peritum itelligit: qui pristinae libertatis memor: multa in augu
 stum & dixit & facit: ob quæ infans est habitus. Hora. in Ser. Labeone infanior inter sanos dicatur.
 Sensus autem talis est. Censes ne forsā ob id triste: miserabileq futurum ne romanī me Labeone de
 mentioem existiment: si audebo satyrā scribere in malosque inuehi: & reipublicæ occupatores. ut La
 beo fecit. Nugæ quidam respondentis hoc esse uolunt: insequenteq uersus eidem per interrogatio
 nem attribuunt. q interroget Persium ab iudicio populi nū discedat: & nū redarguere eum audeat:
 & nū cæterorum more ab omnibus laudari non querat: cū pferim nemo Romæ sit: qui non itidem
 faciat. Doctiores tamen cum superiori uersu continuantes poetæ tribuunt. Nugas enim si Labeonē
 sibi Romani prætulerint esse putat. Verum asseueranter non sine risu distorto paululum ore legen
 dum est. Non si quid turbida roma eleuet accedas: Cum corrupto populus romanus iudicio sit: si
 aliquem extulerit & laudarit: populari iudicio non accedas. Non enim quia laudetur a uulgo aliquis
 scriptor probandus est. Examēq improbum in illa castiges trutinā. Falsum illud populare iudiciū
 corrige. Examen enim hoc loco iudiciū inuestigatio atque examinatio est ab examine lances. Sustinet
 IOAN C Castiges: Sensus est. noli iudiciū Romano
 BR. rum: quod nulla rōne ducitur. i. q habent in sua
 Trutina rutina iniustum castigare. q. d. paruifacias. Tru
 Trutina rina. Statera: idem enim sunt Horati. Trutina

Tūc cū ad canici
 Asperi: & nucibu

resq dabant uestri
 dendum est Persiu
 hic enim dicturus
 Sensus est igitur
 fit: unde illud eme
 est quis non: hæc
 do ostendat: sequi
 uncis naribus ind
 ideo aliquid scribi
 rerent. Vnde Iuu
 dato. Ouidi. in art
 ris habet At si fas
 ta & graula dicere
 re infert: At si fas
 tyrica qua uis su
 gnatio ostendit
 est. ut diu secum
 locus continuat
 mus atatis: siue c
 tur. At pulchrum
 ad caniciem. A
 do auctore Pli. ca
 nostram: quia nū
 re triste: Sermo ē
 mur & uerbo p p
 Sic ē Varro usu
 tēptu pronuncia
 atatem puerilem
 moso reuocatur a
 stulit ista nates: H
 q̄cunq: idest liber
 Terentius. Postq

BAR C Trutina uero q
 FON. licet considerare.
 te quæsiueris extra
 sis figura est: in qu
 recto: uel qui non
 Non: hoc per se
 mirantis simul & st
 tradicente prolata
 se extrinsecus noll
 ri uerba sūt. Deru
 uiuentes: ac si ita lo
 ad. caniciem: cum d
 uelle significat. No
 latione sit usus. Nos
 cio: quemadmodum
 tem pueri: quibus li
 spargebant quo se p
 na. Satis diu lusi

Tūc cū ad caniciē: & nostrū istud uiuere triste
Aspexi: & nucibus facimus quācūq; relictis

resq; dabunt uestri: Tum cetera reddet Actutum pius Aeneas. Nec te quasi ueris extra: illud attendendum est Persium tanta indignatione uelut: ut prae ira sermonem & sensum non absoluat plerumq; hic enim dicturus erat: nec te quasi ueris extra: quod alii faciunt: nam mox sequitur. Nam Romae est non Sensus est igitur: Quid de te homines loquantur: non curabis: non quod res quod ab aliis fere omnibus fit: unde illud emergit. Et uerū inquis amo: uerū mihi dicito de me: quis populi sermo: Nam Romae est quis non: haec omnia excipienda sunt risu: ut indignationem: quam in animo concipit poeta ridendo ostendat: sequitur enim. Sed sum petulanti splene cachino. Et paulo inferius. Rides ait & nimis uncis naribus indulges. Nam Romae est quis non. Subaudi laudis & gloriae cupidus quis Romae non ideo aliquid scribit: laudetur. Illud enim uenerat in consuetudinem ut scriptores laudes alienas quaererent. Vnde Iuuen. librum si malus est nequeo laudare. Horati. Scribet mala carmina uecors laudato. Ouidi. in arte amandi: Quid petitur sacris tibi fama poetis: Hoc uotum nostri summa laboris habet. At si fas dicere. Tantum sibi displicere mores poetarum sui temporis ostendit: ut i eos multa & graua diceret: nisi sciret sibi periculum imminere: tum a Nerone: tum ab aliis Romanis. Quare infert: At si fas dicere: deest dicerem multa quidem: dubitat autem sibi non concedi: ut libertate satyrica qua usi sunt priores dicat quae sentiat Hoc autem eo risu pronuntiandum est quo animi indignatio ostenditur. Sed fas: subaudi est id est licitum est quidem dicere: Sed fas: ita pronuntiandum est. ut diu secum deliberaſſe uideatur. Tum cum ad caniciem: & nostrum istud uiuere triste aspexi: hic locus continuatur usque ad id scribimus inclusi: cuius sensus talis est: omnes quidem siue grauioris sumus aetatis: siue excessimus a pueritia ea ratione aliquid scribimus ut a populo laudemur: Vnde sequitur. At pulchrum est digito monstrari: & dicer hic e ordo est. Tunc tunc scribimus inclusi: cū aspexi ad caniciem. Aspexi ad caniciem id est cum senes & iuuenes respicio & intueor. illud hoc loco addo auctore Plī. caniciem homini tantum & equis dari. Et nostrum istud uiuere triste. tristē dicit uitā nostram: quia nimis ambitiosi sumus: & de laude aliēa solliciti: & ideo ualde triste. Et nostrū istud uiuere triste: Sermo ē figuratus cū infinito uerbo sit usus pro appellatōe nostrā. n. uitā uult intelligi. uti mur & uerbo p pncipio. Vergi. magnū dat ferre talētū: tāq; ferēdū: Et pncipio p uerbo: ut uolo datū. Sic ē Varro usus est cum ait in arcadia scio me esse spectatum suum: pro spectasse. Istud cum con- tēptu pronuntiandū quia tantopere de gloria anxii sumus: Et nucibus facimus quācūque relictis: Noces: re. aetatem puerilem designat: quae nucibus delectatur. Martialis. Iam tristibus nucibus puer relictis Clara. moſo reuocatur a magistro. Et alibi. Alea parua nuces & non dānosa uidetur. Sape tamen pueris abstulit ista nates: Horatius: postq; te talos Aule nucesque ferre sinu laxo donare & ludere uidī. Facim⁹ quācūq; id est liberiore licentia uiuimus praeterita pueritia: id est postq; ad adolescentiam peruentū est. Terentius. Postq; excessit ex ephebis liberior fuit uiuendi potestas.

BAR. Trutina uero q; statera est. Vitruius libro undecimo. id autem ex trutinis: quae statera dicuntur: FON. licet considerare. a qua & trutinari deducitur: ut Atque ex porrecto trutinantur uerba labello. Nec te quasi ueris extra: nec te extrinsecus. & ex alieno iudicio existimes. Nam Romae est quis: apostrophis figura est: in qua quid taceatur incertum est. aut longiori sermone explicandum. Nam uel iudicio recto: uel qui non male uiuat: uel qui non se extra quarat: uel eiusmodi aliquid subiungendum est. Non: hoc per se separatim legitur. respondentis enim indignatio non sine acrimonia frontis est admirantis simul & stomachantis a Persio dici nemine recto iudicio Romae esse Quod si superiora a contradicente prolata per interrogationē sumpserimus: hanc negationem poetae dabimus respondentis se extrinsecus nolle quaerere. Ac si fas dicere: ut cūque superiora legant: respondentis haec aduersarii uerba sūt. Derugata enim fronte: perinde inquit o Persi: dicis corrupto iudicio omnis esse maleque uiuentes: ac si ita loqui licitum sit. Sed fas: Respondet poeta fas esse ita sentire: loqui. Tunc cum ad caniciem: cum deprauatam: corruptamq; uitam etiam in senioribus uideat satyram se scribere uelle significat. Nostrum illud uiuere triste. Figura locutionis est quum infinito uerbo: cum appellatione sit usus. Nostram enim uitam intelligi uult. Ac nucibus facim⁹: quae cum relictis: Et cū aspicio: quemadmodum uiri facti puerilia uitia labimur: atque sceleribus non cessamus. Catamiti autem pueri: quibus licenter abutebatur antiquitas: turpi obsequio recedentes: pueritiae ludum nuces spargebant quo se puerilia cuncta spernere demonstrabant. Catullus da nuces pueris iners concubinae. Satis diu lusisti nucibus. Labet iam seruire talassio.

IOAN Cum sapiamus patruos: id est sumus patruis
BRI. sapientia pares. pueri enim in custodiam & disci
Pueri in plinam patruis dabantur. Horatius. Siue ego
patruis praeue seu recte hoc uoluit. ne sis patruus mihi.
in custo Tunc: tunc Geminatum est aduerbium qd
diā dabā coniungitur ut dictum est cū scribimus: ut Vir
tur. gil. Nunc nunc o liceat crudelē abrumperē ui
tam: ut sit tunc tunc: tunc inquam scribimus.

Ignoscite illud spectat sed fas: id est si uos fortasse offendere dum dico quod sentio ignoscite: Hoc
uerbo ignoscite calide ostendit rem turpem eē de qua dicturus sit: & risu Satyrico oīa proferēda & ue
nusta capitis agitatione pronuncianda. Nolo: Subaudi dicere: dubitat: an dicat. Ad illud refertur at
si fas dicere Quid faciam? Quasi dicat quid proderit dixisse cum iam omnes perdita laborent am
bitione: Sed sum petulantī splene cachino: Sed particula est aduersatiua. quā ita superioribus ad
uersatur ut quāuis satius esset tacere cum nihil loquendo proficiat: tamen ostendat se tacere nō pos
se cum a natura profusus sit in risum. Cachinos. Is est qui immoderate ridet. Petulanti procaci a pe
tendo unde dicimus hominem petulantem qui hunc & illum absque pudore petit. Splene. Scribit
Plinius in splene peculiare cūrsus impedimentum esse: & iccirco per uulnus etiam exēpto uiuere ani
malia. Opinione etiam eē adimī risum simul hominī: intemperantiāq; ioci constare lienis magnitu
dine splen grāce: lien dicitur latine a quibus splenet: & lienosi: nec ii imperiti audiendi sunt qui lie
nem intestini exponunt. quo egeruntur sordes alui. Scribimus inclusi: Strepitum fugientes. Iuue
qui facis in parua sublima carmina cella. Numeros ille. i. uersus qui pedum numeris constant. Pe
de liber: A metri lege solutus. Grande aliquid: Ironia ē id est orationem tumidam inflatam. Anhe
ler: proferat uehementi spiritu. Pulmo plargus animā. Abundans spiritus: Nam ut scribite Plini
us sub corde est pulmo: spirandiq; officina attrahens ac redens animam: iccirco spongiosus ac fistu
lis inanibus cauius. Scilicet hāc populo. Hinc omnis pendet indignatio poetā q; carmina ad laudē
populi consequendam scribant. Scilicet. cum Ironia infertur. f. Teren. id populus curat. f. Pexuſq;
togaq; recentī. irrisio est in eos qui opera sua recitantes & carminis lasciuia. & cultu corporis fauorē
populi quærunt. Toga recentī. Noua.

BAR. Cum sapiamus patruos: A doloscētibus corrigendis seuēiores patruī quam patres sunt. Parētes. n.
EON. indulgentiores in liberos natura facit. Ob hoc patruis educādi pueri tradebātur: qm̄ & seuerē eos cor
riperent & propter sanguinis propinquitatem amore etiam nō carerent. Horatius. Metuētēs patruae
uerba linguae: Tunc tunc ignoscite. Si satyram scripsero subaudiendum est. Nolo quid faciam. Du
bitatio est. Ambigit enim utrum de duobus potius eligat an scribat satyrā: an omittat. Sed sum
petulanti splene cachino. Statuit tandē satyram scribere. quum non possit uanitates & ineptias homi
num non ridere. Est autem hoc gestu quodā liberali cum iactatione utriusq; manus. & cum decora ca
pitis agitatione pronunciandum: quo melius deliberantis affectio exprimitur. Splen uero grāce.
latine lienis & lien dicit. Et ut Cornelius Celsus de medicina uolumine quarto refert: sinistra in parte
locatus est. intestino innexus. natura mollis & rarus longitudinis. crassitudinēq; modicā. Eius uero
magnitudo. ut Plinius undecimo libro scribit: risum & intemperantiā ioci facit. iure igit satyrā discre
pturus se esse dicit splene petulanti cachino. i. splene: qui risu luxuriat: & abūdet. Cachinus enim effu
sior risus est: reprehensionēq; admixtus. Scribimus inclusi. Haecenus tanq̄ operis proposito & descri
bende satyre deliberatio quādā fuit. Nunc uero narrationē ingredit̄ primum inuehens in scripto
res sua opera publice recitantes: & plausū popularē aucupātes. Verū: quo magis reprehēdere eos pos
sit: in eorum numero se reponit. Inclusi autem dixit: uel quod secretis in locis a strepitu ac turba re
motis scribitur. Velut eos reprehendat. qui ut diligentius atq; accuratius scribere putarentur: secre
tiora loca quārebāt. De quibus Horatius. Secreta petit loca: balnea uitat. Numeros ille. Carmina
certis numeris. pedibusq; finita. Pede liber: prosaicam orationem intelligit. quā licet numeros.
concentusq; suos & ipsa habeat. non tamē pedibus iisdem: quibus lex carminis circumscribitur. Grā
de aliquid pulmo animā praelargus anhelet: ostendit ampulosum aliquid turgidūq; describere qd po
stea magna cū anhelatione prouinciet. pulmo at. ut Celsus in quarto scribit. Spongiosus ideoq; spīri
tus capax ē: & a tergo spine iunctus in duas fibras ungulā bibulā modo diuiditur. Sed eo cum respire
mus: quod & spongiosus & fistulis in nauibus cauius est iurā eum praelargū animā. i. spiritus capacem
atq; abundantē appellat. f. hic populo pexus. Qui aliquid mollius turgidiusq; cōscripserit quū bene
cōptus atq; ornatus molliter: ac lasciuē scripta sua pnunciabit. uidebis nedum uulgares ac uiles homi
nes. sed uiros etiā militares ac nobiles tanta libidine affici. ut eam gestu & uoce significant.

IOAN Natalitia sardonice: quā die natali dono mis
BRI. sa fuit: nam natalē diem celebrātibz dona ab
Natali amicis mitti solebant. Martia. de natali restituti
ria dōa Certent muneribus beatiores aggrippae: tumi
Sardōix dus negociator cadmī mūicipes ferat lacernas

Cū sapiamus patruos: tunc: tūc: ignoscite: nolo
Quid faciā? sed sum petulanti splene cachino
Scribimus inclusi: numeros ille: hic pede liber
Grāde aliquid qd pulmoaiā praelargus anhelet
Scilicet hāc populo pexuſq; togāq; recentī.

Et natalitia tandem cum sardonice albus
Sede legens caelsa liquido cū plasmate guttur
Mobile colluerit patrantī fractus oculo.

Hic neq; mor
Ingentes trepi
Intrant & trem

dis & sardae un
bit: ea usus ē pri
si radiant testud
quod turpe esse
modico forma
quod magis pla
ridet id uictū: qu
tur unde Fabi
ticum dissoluta
torcū ait de pla
tur a plasto uen
unde Pl. guttur
appellat q; elbu
luerit. bibendo
si rē carmina re
patrati tremēt
Oculo satyric
turpi gestu & l
citari cōsuevit
q; in scenā (ut
rinēt actus: ne
illic. f. auditori
mina: quod lib
tā lasciuē pron
tis & urbis tuto
li q; patriā tuer
ciratio. Scalp

BAR. Natalitia sardonice: quā die natali dono mis
FON. Sami tyrāni a
ē interfectus. A
mag caram in
dā spece purp
armenica. hāc
rarius in sermo
Hic at & uictis &
ter emittēdam n
cōponoq; signifi
miscēbat. Quā
lectio uirilis & c
stant: nō tñ in c
gestū pronūtar
pro rex: de quib
lo: hic multa ori
so quoq; mollior
lis cōtremiscunt
cunt. Paratum ei
Vnde & patres p
bus conuenerat
tatione ac gestu
a titulis ortum est
lumbū intrant: cu
rangebantur. Ad
in priapeis. Cris

Hic neq; more probo uideas: nec uoce serena
Ingentes trepidare titos: cū carmina lumbum
Intrant & tremulo scalpūtur ubi intima uersu

pugnarū reus ebrīaq; noctis cœnatoria militat
aduocato. Infamata uirū puella uicit: ueros Sar
donicas: sed ipsa tradat. Sardonyce: onyx gē
ma ē: cui nomē ē cōiunctū cū Sarda alio lapide
Nā ut Sudies dicit auctōr Pli. onyci cādor ē un
guis humani similitudinē: itē chrysoliti & iaspi

dis & sardæ unde nois societas oritur: Sardonyce Ptolemæus a sardonyce monte Indiæ derivari scri
bit: ea usus ē primus supior aphricanus: auctōr ē Pli. Virili genere protulit Iuuenalis: In manib; den
si radiant testudine tota Sardonyces. Tandē signū est tarditatis: dictū in exprobrationē nimī cule?
quod turpe esse in homine ostēdit. Quidius: Sint pocula nobis iuuenes. ut fœmina compti. Fine coli
modico forma uirilis amat. Albus mundus: politus: sic. n. sperat populi fauorē pmereri posse. aut
quod magis placet Porphyroni pallidus. Sede celsa: eminenti cathedra. Ligo cum plasmate: ir
ridet id uitiū: quod frequēs erat apud recitantes: nā ut uoce molliore pronūciarent plasmate utebā
tur unde Fabius. Quintil. ita eos fugillat. Lectio sit uirilis & cū suauitate quadā grauis: nō tñ in can
ticum dissoluta: nec plasmate: ut nūc a plarīsq; sit effœminata. plasma genus esse potiōis oñdit Ca
tor: cū ait de plasmate bibendis: unde bene poeta dixit liquido. i. nō spissū: sed diluto eo uox cōmēda
tur a plaso uenit: quod ē fingo & cōpono. Guttur accipit pro ea parte: q̄ est a faucibus ad iugulum
unde Pli. guttur hominī tñ & suibus intumescit aquarū q̄ potant plarunq; uitio: gula uero ea fistula
appellat q̄ cibis atq; potus deuorat: cōstatq; neruo & carne: hęc tñ ab auctōribus confundunt. Col
luerit. bibendo lauerit. Fractus in lasciuiā pfusus: dū impudica carmīa recitat. Patrati libidinātī: q̄
si rē carmina recitādo pficiat: patrare. n. ē aliquid turpiter cōmittere: ut ille homicidiū patrauit: ergo
patrati tremētī & libidinose se agētī: quod libido efficere solet. ut Iuue. oculosq; in fine trementes.
Ocello satyrice hoīs lasciui ocellū appellauit. Hic neq; more probo: auditorq; impudētīa notat quī
turpi gestu & liberali motu corpis recitantes subsequunt. Hincq; ostēdit in scœnis lasciua carmīa re
citari cōsueuisse: quod ut turpissimū notat Persius. Quare nō debita laude fraudādi sunt Massiliēses
q̄ in scœnā (ut Vale. tradit) nullū aditum mimis dederūtq; eorū argumēta maiore expte supiorū cō
tinēt actus: ne talia spectandī cōsuetudo ēt imitandī licentiā sumeret. Hic: aut hic p tunc: aut hic p
illic. i. auditorio. Neq; mos probo: sed lasciui gestu. Voce serena: nec clara uoce. sed tremula & fœ
mina: quod libido solet efficere. Trepidare. quodā libidinīs titillatu moueri & plaudere recitādū cū
rā lasciue pronuntiet carmina. Ingentes titos: ironiā ē: id est romanos principes magnā auctoritā
tis & urbis tutores: romanorū. n. est p nomen titus a tuendo. unde & tituli milites appellant quasi titu
li q̄ patriā tuerent. Cū carmina lumbū. Intrāt recipiunt libi ubi sedes ē Veneris & oīs libidinīs ex
citatio. Scalpūt titilant: tremulo uersu. uoce tremula pronuntiato a poeta.

Plasma
Guttur
Gula

Patrare

Titus
Titulus

BAR. Natalitia sardonice: qua diebus natalibus uterent. Fuit. n. in magna quondā aestimatiōe Policratis
FON. Samii tyrāni annulo maxie celebrata. Quin circiter ducētesimū atq; trigēsimū annū romāe urbis
ē interfectus. Apud romāos at supior africanus primū sardonyca usus fē. Hęc sola prope gem
ma caram in signo nō aufert. Et ob hoc initio i annulis placuit. Coloris ē in cādido carulei cū qua
dā specie purpurea: ut transire minimū uideat. In india uero & arabia & armenia nascit. sed deterior
armenica. hęc & sardonycus dī. Vnde Iuue. Gēmaq; princeps sardonycus. Albus pauidus: uñ Ho
ratiū in sermonibus. Pinguē uitiis. a. būq; neq; ostrea. Nec scaurus aut pōr pegrina iuuare lagois.
Hic at & uitiis & recitatiōis metu pauebat. Liquido cū plasmate: ad fauces molliendas: uocēq; iuauit
ter emittēdam nōnulli guttur emplastro colluebant. quod plasma a plauto græco uerbo: quod fingo
cōponoq; significat. appellabant. Ex pluribus. n. liquidioribus rebus cōmixtis: uocēq; adiuuantibus
miscebat. Quā sane pnuntiationē hīs uerbis. Quintilia. li. i. institutionū redarguit. Si at imprinīs
lectio uirilis & cū suauitate quadā grauis & nō quidē profa similis quia carmē ē: & se poeta canere te
stant: nō tñ in canticū dissoluta: nec plasmate: ut nunc a plarīsq; sit effœminata. Guttur mobile. ad
gestū pronūtiantis mobile rettulit. Nūc. n. in dextrā: nūc in sinistrā partē guttur in flectitur: mō etiā
pro re: de quibus loquimur diuersitate atq; natura uel deprimitur uel attollit. Patrati fractus ocel
lo: hic multa oris suauitate magnaq; gestus lasciuiā & uenerea oculoꝝ mutatiōe uersus pnuntiās ip
so quoq; molliori obtutu ad libidinē auditores quodāmodo excitabat. Qui uero uenerē pagūt ocu
lis cōtremiscunt. Iuue. oculosq; in fine trementes. Cū at huiusmodi rē pficiunt: id patrare latini dī
cunt. Paratum enim plutarcho auctore in problematibus finitum quidā ac determinatū significat.
Vnde & patres patratos dici putant: quod ad patrandū: hoc ē pagendum iuramentū ubi de fœderi
bus conuenerat: mitterent. Trepidare: tremulo gestu & plausu lasciuiā demonstrare cū tali pronun
tiatione ac gestu: & obtutu facile ad libidinē mouerentur. Titos: tirorum prænomen: ut Festus ait:
a titulis ortum est. Tituli uero milites appellati sunt: quod fortiter patriam tutarentur. Cū carmīa
lumbū intrant: cum huiusmodi recitātium molles affectus lumbos penetrarent prurigine. uenerea
rangebantur. Ad nares enim lumborum uergit extremitas: in quibus libidinīs sedes est. Virgilius
in priapeis. Crisabit tibi fluctuante lumbo.

IOAN BRI. **ET** uetula auriculis: hoc pondet ex eo quod supra dixit Tunc cum ac canicie: reprahedit. n. eos q extrema etate gloria & laude qrun scrip- tis suis. Tu Vetula: gestu exandescens & irati pronuntia. & eouultu quo delinquentes co-

Vetus.

ra corripimus. Vetula: nome est conuicti. Na plerunq uetus inferi ad laudem interdum ad uitu perationem ut hic quasi cariose rancide. sic Teren- tius. Sed qui uetus maliuoli ueteris poetae ma- ledictis respondeat. Collis escas auriculis aliis

Ohe

**Fermē-
tum.**

**Caprifi-
cus
Iecur
Epar**

dictata.

**dictare.
Cirri
Cirrati**

**BAR.
FON.**

.i. carmina scribis ut eorum delectatione aures uul- gi pascant. & inde te laudent. Auriculis repe- tito est facta ad maiorem indignationem. Terenti- us in andria. Olim istuc. olim cum ita animu induxti tuum. Quibus & dicas cute peditus ohe. Irrisio est. qua ostendit q turpe sit se ipsum ostentare. Cute peditus. ita quide senex ut ia cute amiserit. quod i senibus accidit. unde Iuuenalis de sene. Deforme p cute pellem. Ohe. uox bacchantu e. ut illud ho- ratii. Quo me bacche rapis tui plenu? Ohe recenti mens tropidat motu. Donatus tñ ad facieratem significari docet ut Iuuenalis. Satur est cum dicit horatius ohe. Quid didicisse. hoc pondet ex eo. Quam- tum est in rebus inane. Na ambitione eorum irridet qui ideo uirtutem colunt. ut fama & gloriam asse- quant. Vnde erumpit illud Iuuenalis. Tanto maior e fama sitis quam uirtutis quis. n. amplecti ipsam pnia si tollas. Ouidi. in arte amandi. Quid petitur sacris nisi tantu fama poetis? Hoc uotum nostri summa laboris habet. Quid didicisse eclipsis est. subaudi aut prodest aut iuuat uel aliquid tale. Nisi hoc fermentum & quae semel intus. Innata est rupto iecore exierit caprificus. id e nisi haec tua sciencia quae pectore tuo uix pratumore contineri pot ostensa fuerit. Fermentu apte fremento scientiam ostentatoris comparuit. Nam quemadmodu fermentu quod a feruendo est dictum. farina inuolutu suo feruore erumpit & tumore. ita etiam scientia in ostentatoris pectore inclusa erumpere oino cupit nec coerceri potest. Intus in altitudine pectoris. Exierit. patefacta fuerit & diuulgata. Caprificus ex siluestri genere ficus est nunq auctore Plinio maturescens. e muris maxime erupit. Martialis. Mar- mora messala findit caprificus. Iuuenalis ad quae discutienda ualent steriles mala robora fici. Rupto iecore. perstat in methaphora. i. patefacto pectore. iecur nostrum est. epar uero gracum. En pallor seniumq. ironia est. quasi dicat & cur non ostenda? sciam suam cum ex nimio studio & pallore contraxe- rit. & senio sit confectus. O mores. exclamatio est cum indignatione in ambitiosum ostentatore. cum unusquisq conscientia benefacti contentus esse deberet. Scire tuum. hunc uersum allegat Quinti- lianus li. ix. dicens in eo figuram esse quam regressionem appellat. q sapius idem uerbu repetat. At pulchrū est digito modo. hinc emergit omnis indignatio poetae ironia est. Martialis Sed toto legor orbe frequens & dñ hic est. Et idem alibi. Rumpitur inuidia q turba semper in omni mostratur digito Ten cirratorum centum dicta fuisse. Pro nihilo pedas. i. pro nihilo putes q in scholis magistri pue- ris dictata praeuerunt ex libris tuis. Na dictata sunt quae magistri pueris praeberit imitanda. Nec ea tñ in litteris. sed in aliis quoq artibus appellamus. A consensu his uerbis scribit. Ergo libellum ueterem uult intelligi attulisse Ceciliu. unde magistri dictata pueris pberet consueuerunt. Suetonis tyrones p equites romanos ac etia p senatores armox pitos erudiebant. pibus enitens. ut disciplinā singu- lox susciperent. ipsiq dictata exercentibus darent. Iuuenalis. Donec peragat dictata magistri. Hora- tius. Sic iterat uoces & uerba cadentia tollit. Vt pueq scauo credas dictata magistro Reddere. Deri- uatum e a dicto. Na dictare e enuntiare quod alius excipiat & notet. Ten pro te. ne. ordo est. p ni- chilo pedas te fuisse dictata centu cirrator. i. ex libris tuis magistros dictata cetū pueris pbuisse. Ho- ratius in eo ita insurgit. An tua demens Vilibus in ludis dictari carmina malis? Centu cirrator. id est pueror quae aetas capillis gaudet. Na cirri dicunt capilli cincti & torti martialis. Caput nudu cir- ris gradibus hinc & inde cingit. Idē alibi. Nec matutini cirrata caterua magistri. Iuue. flaua casarie & madido torquent cornua cirro. Carnes et ostreor cirri dñr. Mar. & ostreor rapere liuidos cirros. **ET** uetula: eum reprehendit quod tali scriptor suor recitatione uulgi fauore captare populoq placere: & ab eo laudari pudeat. Auriculis quibus: non interrogantis est: sed uehementius admiratis quasi non purgatis auribus & indoctis. Cute peditus: inflatione animi summo artificio cutis tumo- ri ac senectui coniunxit. Ohe. ridentis interiectio ē: na responderis loquitur uerbis. quibus rephen- deretur: quod scripta suo populo recitaret: eiusq fauorem. Plausumq captaret: hac non sine laetitia quadam monitorem ridens respondet. Quid didicisse. per detractationem. ut Quintilianus in no- no refert figuram multae sunt. quarum una est: cum subtractu uerbum aliquod satis ex ceteris intel- ligitur. Quale est in bucolicis apud Virgilium Nouimus & qui te. Decenter enim pudoris gratia stuprauerit. sustulit: hoc item in loco Perlius breuitatis causa iuuat. substruxit. ut sit. Quid iuuat di- didicisse. hanc figuram Eclipsim a grammaticis appellari perspicio. Quae sit necessariae dictionis de- fectu ad integrum sensum percipiendum. Ex respondentis uero persona loquitur nil forte utile di-

didicisse: nisi quae
feruendum f
rumpens feru
dere uires cup
pit: sic in eo qu
ro disrupto e
tudine ferme
ro a graecis ap
tum: intrinsecu
Caprificus u
scitur loca ui
quadam signifi
palleat ita tam
sidenti profutu
regressionē Q
cū eadē uerba
rogationi resp
ge figura ē cū
rum: interrogat
Vnde cirrati p

IOAN. BRI. Pronihilo po
Romulida
Hic aliquis
Racidulum
Phyllidas hy

iudiciū fieri nō
Tacitus etiā de
nouā & inaudi
rio & ardor po
ad res gerenda
ga postredie nō
Hic. i. in cōu
de ipso nerone
carmina lauda
mina decataffe
ce clamyda. au
hūeris. Ianth
plura sunt gene
latiore folio sta
tarita ab his iat
prauato textu.
puouauit eos fl
cat. quo nihil gi
qui uiola. & ipse
thina lena: ut in
thina. Martialis
stem: cum Mart
poita est: ut illud
pra translatione a
cutus. hinc indig
balbutienti. Phy
quae a multis scrip
Atheniensem rec
dinaturū rem sua
impatientiam &
rem amigdalam f

dicisse: nisi quæ didicerimus ostendamus. Nisi hoc fermentum: a feruendo dictum fermentum ē. qm̄
feruefactum farinae immixtū. optimū panē facit. Quemadmodū uero fermentū uī sua farinam dis-
rumpens feruorē suū emittit: sic scientia & doctrina in humano pectore inclusa. exire ac suas osten-
dere uires cupit. Rupto iecore exierit caprificus: ut parietes ac sepulchra caprificus penetrat ac disrū-
pit: sic in eo qui doctrinā intus conceperit: doctrina illa sicut caprificus penetrare: ac iecore tanq̄ mu-
ro disrupto exire nititur. Verum in fermento & caprificu: translatio color ē: quā ex alia re pp̄ simili-
tudinē fermentū & caprificus ad reꝝ cognitiōem ac scientiā transferunt. Iecur at̄ a nostris: epar ue-
ro a græcis appellatur. ut Gelsus in quarto scribit: dextra in patre sub præcordiis ab ipso septo or-
tum: intrinsecus gibbus est: quid prominens leuiter uētriculo insidet & in quattuor fibras: diuiditur.

Caprificus uero e siluestri genere ficus est: nullo unquā tempore maturescens: sed oīa in quibus na-
scitur loca uī sua penetrans. En pallor: seniumq; o mores: Suo loco & tempore exclamatiōe utit̄ cū
quadam significatione indignatiōis atq; doloris. Eum enim indignanter reprehendit q̄ cū etiā senio
palleat ita tamen alienū a bonis moribus se ostendat: ut scientiam quæ nō aliis innotescat: nihil pos-
sidenti profuturā existimet. Scire tuū nihil ē: nisi te scire hoc sciat alter. Figura locutionis: utit̄ quā
regressiōe Quintilianus appellat. Fit autē quādoq; in eodē sensu: quandoq; etiā in diuerso sensu:
cū eadē uerba ponunt. Interdū etiam uerborū iteratione mutata. At pulchrum ē. Superiori inter-
rogationi respondet aduersarius pulchre esse prætereuntium digito demonstrari. Et dicier. Parago-
ge figura ē cū ad finem dictionis littera uel syllaba apponit̄. Dicier. n. pro dici legitur. Ten cīrro
rum: interrogat an parui æstimet a multis concelebrari. Cīrri uero capitis crines & cōtorti capilli sūt
Vnde cīrati pueri quī in cīrīs utuntur eiūsmodi nominantur.

IOAN.
BRL.

Pronihilo pendas ecce inter pocula quærūt
Romulidæ sature quid dia poemata narrent
Hic aliquis cui circa hūeros & iāthina lena est
Rācidulum quiddā balba de nare locutus
Phyllidas hypsipylas uatū & plorabile siqd

Ecce inter pocula quærunt romulidæ sature
Satyrico risu in eos inuehiūt qui epulis repleti i-
ter ipsa pocula de scriptis alienis disputāt cum
uerū iudiciū tūc ferri nō possit. Vnde Hora.
Discite nō inter lances: mensasq; nitentes. Cū
stupet infans acies fulgoribus & cū Accili⁹ sal-
sis animus meliora recuset. Verū hic in pransi
mecū disquirite. Et paulo infra. Male uerū exa-
minat omnis corrupt⁹ iudex. quasi dicat rectū
iudiciū fieri nō posse cū crapulatus fueris. Hocq; inuidiose in Neronē dicit: quī ut auctor ē Corneli⁹
Tacitus etiā doctoribus sapientiæ impartiebat post epulas. Ecce incipientis est: demonstrantisq; rem
nouā & inauditam. cū indignatione & animi impatiētia dictū ecce. Inter pocula: Hinc exit indigna-
tio & ardor poetæ. Romulidæ. Romani: ironice: idest nō Romulo similes: qui summa cū sobrietate
ad res gerendas descendebat: Quod docet. L. Piso frugi. quē ad cenā uocatum ait nō multū bibisse
q̄a postridie negociū haberet. Sature post epulas. i. Quid dia poemata narrent. i. scribāt & tractēt
Hic. i. in cōuiuio. Cui circa humeros & iāthina lena est: a qualitate uestis diuīre designat & nobilem
de ipso nerone puto intelligi: cū reliqui cōuiuā in eius gratiā & assentationē qualiācūq; p̄nunciaret
carmina laudarent. Nā illud cōstat carminis studiosū fuisse & sape priuati & publice. ut diximus car-
mina decātasse. Lena. uestimētī genus habitus duplicis: quod ita appellatā existimāt tuscē: qdā græ-
ce clamyda. auctor ē festus. Virgilius loquēs de Mercurio: Tyrioq; ardebat murice lena Demitia ex
hūeris. Ianthina. i. coloris uiolacei: Ion. n. uiola. anthos flos. Nā ut scribit Plinius: ex uiolis. quarū
plura sūt genera Purpureæ: Luteæ Albæ: quæ sponte apricis & macris locis proueniunt. Purpureæ
Latiore folio statim ab radice carnosā exeunt: solaq; græco nomine a cæteris discernunt̄ appella-
tæ: ita ab his iāthia uestis: licet apud Plinium legat̄ iācinthia uestis. & paulo inferius iacynthinum de
prauato textu. A uiola ergo q̄ iāthis appellat̄ iāthina est uestis. Luxuria. n. auctore Plī. uestib⁹ quoq;
puouauit eos flores quī colore cōmendant. Hos ait tres esse principales. Vnū in cocco. q̄ in rosis mi-
cat. quo nihil gratius tradit̄ aspectu: & in purpuras tyrias: dibaphasq; aut laconicas. Aliū amechistō
quī uiola. & ipse in purpureū quēq; iāthinum appellauit. legendū itaq; erit. Cui circa humeros & iā-
thina lena: ut interseratur hæc particula: & nam aliter uersus nō stare: corripit enim prima syllaba i iā-
thina. Martialis Coccina famosæ donas & iāthina moechæ. Hincq; apparet magni precii fuisse eā uo-
stem: cum Martialis ostendat. Tale munus nō cōuenire meretrici. & hæc particula ad indignationē
posita est: ut illud. Et quisq; numen iunonis adoret: Rācidulum quiddam: putidum. & insipidum: sum-
pta trāslatione a carnibus rācidis. unde Hora. Rācidum aprum antiqui laudabāt. Balba de nare lo-
cutus. hinc indignatur: quod p̄nuntiatione malos uersus & aliena scripta iuuare conat̄. Balba nare:
balbutienti. Phyllidas: fabulam Phyllidis. Phyllidas Hypsipylas: numero plurali satyrice dixit: q̄si
quæ a multis scripta essent. Phyllis regina Thracum fuit. quæ Demophoonem Thesei filiū regē
Atheniensem redeuntem de Troiano proelio dilexit. & in cōiugii suū rogauit. Ille ait se ante or-
dinaturū rem suam: & sic de eius nuptias reuersurum. profectus itaq; cum tardaret: phyllis & amoris
impatientiam & doloris impulsu. p̄ se spretam credebat laqueo uitam finiuit: & conuersa est i arbo-
rem amigdalā sine foliis. postea reuersus Demophoon cognita re illius amplexus est truncum. quī

Lena
Clamys
iāthina
uestis.

Rācidū

Phyllis.

hypsipyle uelut sponsi sentiret aduentum folia emisit. de hac Ouidius & multi alii scripserat. Hypsipylas hypsipyle Thoantis filia temporibus argonautarum a mulieribus Lemni regina constituta fuit eiectionis maribus: nam cum Vulcanus. Veneris cum Marte adulterium deprehendisset in Lemno. ut scribit Statius: Lemniades tanto uenerem contemptui habuere: ut cum omnibus diis sacrificarent illam omnino sine honore omitterent. Quae illis irrita omnibus fetorem hircinum immisit. ob quod a uiris euntibus in bellum aduersus thraces sprete communi omnium consensu uiros e bello reuersus interemerunt omnes praeter hypsipylem: quae patrem Thoantem seruauit: eumque nauis ipso fuit: quae prospera nauigatione bacchus eius in Coum insulam perduxit. Hypsipyle structo rogo in propria regia: alterius suppositi funera pro patre quem occidisse aiebat celebrauit. Mox cum argonautae Colcos proficiscerent eo peruenissent ab iis feminis hospitio ac lecto suscepti sunt. Et hypsipylem Iasonem cum biennium cum ea comoratus esset hortantibus. denique sociis per discessum grauidam reliquit quae gemellos peperit Thoantem. scilicet & Eunueum: quos deinde mater extra insulam alendos misit ne contra legem masculi domi nutrentur. Seruatum igitur Thoantem ab Hypsipyle cum Lemniades cognoscerent: eam ut perfida ad cruciatum poposcerunt. at ea fugiens a piratis in littore capta. Lycurgo regi Nemeae dono data fuit. In cuius seruitio dum filium eius opheltem qui postea Archemorus est dictus nutritus aleret. Et redeuntibus ab obsidione thebarum regibus argiuis: ac in Nemea Sylua sitae pene pereuntibus: aquam indicaret: suosque interrogata causam exponeret: filiis qui cum Adraisto erant cognita fuit. in quorum amplexibus dum moratur infans quem inter flores & herbas ludentem liquerat a serpente necatus est. Quod Lycurgus pueri pater sentiens mulieri necem parabat. sed a regibus & filiis seruata est. Vatum & plorabile siquid: deest: est ut sit: Et si quid est plorabile uatum. id est si quid aliud poetae flebile scripserunt iis simile id est elegiam quae carmen miserabile significat: ut Ouidius Elegi flebile carmen:

BAR.
FON.

Ecce inter pocula. Persii uerba sunt eorum consuetudinem reprehendentis: qui scripta sua recitaturi familiares & notos ad coenam conuocabant. quo postea sibi magis applauderet. Ostendit autem beneficium obnoxios beneque saturatos non rectum de poetis iudicium ferre posse. Et ianthina lena. ianthina uestem ab ianthino puero ab apolline dilecto atque ab eo per imprudentiam interfecto & in purpureum florem sui nominis uerso. in quem & alexandri quoque conuersus est cognominari fere ab omnibus uideo. Verum non ianthina sed ianthina a uiola colore quasi uiolacea legendum est. Ion enim uiola antheros florem significat. quod Plinius in libro de uiolis scribens his uerbis ostendit. Et iis uero quae sponte apricis & macris locis proueniunt purpurea latiore folio statim ab radice carnosa exeunt: solaque graeco nomine ab caeteris discernuntur appellatae: ita ut ab his ianthina uestis. Cum itaque Plinius ianthinam uestem a uiola appellatam dicat: ianthina uero uiola sit nemo debet ambigere nequaquam ab ianthino cognominari. Licet enim ianthinus flos sit purpureus. ut apud Virgilium. Suaue rubens ianthinus: inter uiolas tamen neque a ueteribus neque a nostris herbariis numeratur. Nam nec foliis nec caule nec radice uolae est ulla in parte consimilis: flore autem omnino dissimilimus. Est enim flore lilio par nisi tantum colore distaret. De quo etiam scribit Ouidius. Tyrioque nitentior ostro Flos oris: formaque capit quam lilia: si non purpureus color his argenteus esset in illis. Quare cum ianthinus uiola non sit. Plinius autem a uiola uestem cognominatam scribat. uerisimilius mihi sit antiquiores librarios ianthinam per ianthina nominis deceptos similitudine inuertisse. Martialis quidem libro secundo ianthinam non ianthinam uestem scribit. Coccinea famosa donas & ianthina moecha. Vis datur quae meruit munera mitte togam. Quoniam uero ianthina prima syllaba breui legitur: eorundem quoque uisio factum est. ut cum & ianthina scriptum in planis codicibus inuenirent ignari cur & copula cum ianthina iungeret ianthini in purpureum florem conuersi memores aliquantulum primis litteris immutatis ianthina ipsi describerent. Et uero per etiam ad maiorem ignominiam recitantis non sine summo artificio poeta posuit. Nam cum circa humeros & ianthina lena hoc est etiam purpurea uestis: sit maiorem profecto reprehensionem mereat: quam si necessitate & inopia urgeretur. Quod ita esse non modo colore: sed etiam habitu uestis ostendit. Lena enim seruo ac festo auctoribus uestis genus est habitus duplicis & amictus auguralis. Qua non solum domi: sed & militiae utebantur. Nam super caetera uestimenta. Marcello teste imponebatur. Virgili. eam Aeneas tribuit. Tyrioque ardebat murice lena. Deissa ex humeris. Iuena. quoque non humili uirgo dedit. Cauet hunc quem coccinea lena. Vitari iubet & comitum longissimus ordo. Reliquum est: ut sine ianthina in uestem ab ianthino flore purpureo: ut iam prope usus obtinuit nominemus: siue ianthinam a purpurea uiola. ut scribit Plinius. appellemus: nihil ad poetae sensum pertinere sciamus: Legentes haec pro suo arbitrio iudicabunt. Caeterum quis hic sit: cui lena purpurea erat circa humeros ignoratur. Quidam neronem intelligunt quem & carmina scripturasse: & poemata decantasse constat. Non nulli generaliter dictum esse in omnes scripta sua recitantes existimant. Ab habitu quidem uestis & audientium assentatione uir non ignobilis demonstratur. Rancidulum quidam. translatio a sapore ad uerba est. Rancidulum. n. non integri saporis & uetustate corruptum est. Balba de nare: in pronuntiationis irrisionem hoc posuit spiritus. n. ad nares cum labitur: & in uerba difficulter conciditur & pronuntiationem ingratam reddit Phyllidas: hypsipylas: phyllis Lycurgi thracia: Hypsipyle thoantis Lemni regum filia fuisse miserabiles in amore Phyllis in Demophoonem Hypsipyle in Iasonem.

IOAN. ELIQUAT & ten
BRL. Assensere uiri
Foelix: non le
Laudant con
Nunc non et
Nascunt uir
Naribus indu
Os populi me
Liquere nec se

geantur: ita
neri non onero
urna perpetui
docuisti uende
fronte: trecento
nem principis
manes antiqui
dabant: eosque de
rum respexit ap
tuti. terra codel
enim multitudine
matus. Idque eun
ducti ad Persiu
nocerotis huius
naso crispante
quod adhuc oculi
sum populi & l
tuo seruente illi
etorum plura eius
eti non timet tui
Teretio sub lan
Quae cedro deo
ctus. Hora. Spen
re. Scombro
gnor. Nec scob
famenti genus
garum. Hinc di
bria. auctor est Str
mysterium signi
ELIQUAT. Liquet
dixerat: Liquido
cam dicit. Suppl
ba inculcare eor
manat iocundior
nuntiandi modum
mendet. ut expre
tremam syllabam
bonum ac proban
fit. cum continen
di apud Virgi. Nu
ros: Num leuior ci
Hora. in sermone
loquitur uerbis. Et
quepiam irridemus
ore fieri potest. Idque
uari digna. Cedrus
tini pisces scombri

IOAN. Eliquat & tenero supplantat uerba palato.
BRL. Assensere uiri: nunc non cinis ille poeta.
Fœlix: non leuior cippus nunc imprimi ossa.
Laudant conuiua: nunc non e manibus illis
Nunc non e temulo: fortunataq; fauilla.
Nascent uiolæ: rides ait: & nimis uncis.
Naribus indulges an erit qui uelle recuset
Os populi meruisse: & cedro digna locutus
Liquere nec scōbros metuētia carmīa nec tus?

geantur: talia solent mortuis optari. Qui, Ossa quieta præcor tua regescite in urna. Ec sit humus cinerum non onerosa tuo. Iuue. Dii maiore Vmbris tenuem & sine pondere terrā spirantesq; crocos & i urna perpetui uer. Mar. Si tibi terra leuis: molliq; tegeris arena. Tibul. uero contra. O tu q; uenerē docuisti uendere primus. Quisq; es infelix urgeat ossa lapis. Cippus sepulchrū. Ho. Mille pedes i fronte: trecentos cippus in agrum hic dabit. Laudant conuiua: irrisio est in laudates q; in assentatio nem principis ita laudant carmina ab eo recitata. Nunc non e manibus illis laudantiū uerba. Maib? manes antiq; aīas inferorū dixerūt. Manes tñ dī ab auguribus uocabāt q; per eos omnia manare cre dabant: eosq; deos supbos. atq; inferos dicebāt. auctor ē Festus. Fortunataq; fauilla: morē antiquo rum respexit apud quos corpora mortuorū cremabant. licet id apud romanos ueteris nō fuerit insti tuti. terra cōdebant. At postq; ut scri. Plī. longinquis bellis obrutos erui cognouere. tunc institutum tñ multifarie piscos seruare ritus. Sicut in Cornelia domo: nemo ante Syllā dictatōrē tradit eē cre matus. Idq; eum uoluisse ueritū talionē eruto. C. Marii cadauere. Rides ait: uerba monitoris itro ducti ad Persiū. Vncis naribus indulges. ridēdo. n. nares in rugas cōtrahunt. Mar. Et pueri nasū ri nocerotis hñt. Hor. Acutis naribus horū hominū rideri possit. Et alibi. Persius. Ingeminat tremulos naso crispante cachinos. Nares. a naritate ideo dictæ sunt quia nos odoratu doceāt. psto & ppe esse qd adhuc. oculi nō uidēt. An erit qui uelle recuset os populi meruisse. i. inueniet ne quispiā qui plau sum populi & laudes cū ex merito ueniāt cōtemnāt? Os populi. i. laudē. Credo digna. i. quæ ppe tuo seruent. illi. n. tanta uis ē & præcipue quæ in Syria nascit: ut in ægypto corpora hominū desū toz ptusa eius liquore qui ex ligno mō aquæ fluit seruent. libri auctore Vitruuio oleo Cedrino: ti et nō timēt tineas. nec carie. Et Hemina in annalibus scriptū reliquit: libros. Numā reptos a Cn. Teretio sub laniculo nō fuisse cōsumptos quīs annis qngentis. xxxv. infossos qm cedratī eēt. Mar. Quæ cedro decorata purpuraq; nigris pagina creuit umblicis. Idē alibi. Cedro licet ambules pun ctus. Hora. Speramus carmīa fingi posse linēda cedro. Qui. Nec titulus minio. nec cedro charta no tet. Scōbros metuētia. Papyraceis cuculis falsamenta uendebant. Mar. Nec rōchos metues mali gnor. Nec scōbris tunicas dabis molestas: Scōmbros piscis ex quo laudatissimū fiebat gag: hoc fal samenti genus est. Mar. Expirantis ad huc scōmbri de sanguine primo. Accipe fastorū mūera chara garum. Hinc dicta ē Herculis insula ad Carthaginem spectās a scōbrorum multitudie captorū Scō bria. auctor ē Strabo. Nec tus. in Arabia colligit in sabota mōte excelfo. Regione Saba. Saba uero mysterium significat. ut græci interpretantur. Virgi. India mittit ebur molles sua tura sabei. **ELiquat.** Liquida molliq; uoce pñuntiat. Tenero palato in translatione uerborū manet. Supra. n. dixerat: Liquido cū plasmate guttur mobile colluerit. Nunc uero eliqre: & tenex palatū ob eiusmōi cām dicit. Supplantat uerba. molli uoce pñuntiare ac quodāmodo de industria extrēis syllabis uer ba inculcare eorū ē qui auditores ad libidinē excitare cupiūt. Nā cū leuiter. uox infringit. sonus ipe manat iocūdior. De cōsimili pñuntiatōe. Iuue. Ait. Vox blāda & nequa digitos habet. Hūc tñ pro nuntiādī modū. Quintili. primo institutionū his uerbis reprehendit imprimis uitia si qua sunt oris e mender. ut expressa sint uerba. ut suis quæq; litteræ sonis enūtiēntur. & paulo post curabit etiā ne ex tremæ syllabæ intercīdāt. ut par sibi sermo sit. Assensere uiri. quis auditores assēserit. nō tñ ppterea bonum ac probandū poetā esse significat. Nū nūc. in dictōe nō repetito color est: quæ tullio auctore sit. cum cōtinenter ab uno atq; eodē uerbo in rebus similibus & diuersis principia sumunt. cuiusmo di apud Virgi. Nū sigeis occumbere campis. Num capri potuere capi: nū incēsa cremauit Troia ui ros: Num leuior cippus. terra coaggerata i cūmulum cippus est & pro sepulchro interdum capitur Hora. in sermoni. Mille pedes in frōte trecentos. cippus in agrum hic dabat. Rīdens. ait. respōdentis loquitur uerbis. Et nimis uncis naribus idulges. nimis irridens. nasum enim in rugas crispā? cum quēpiam irridemus. Hora. naso suspendis acuto. Os populi sermonem ac laudem. quæ quia nō nisi ore fieri potest. id quod facit pro eo quod sit denominauit. Et cedro digna elegantia & perpetuo. ser uari digna. Cedrus enim arbor tineam nascit. & non facile uetustate corrumpitur. Scōmbros mas tini pisces scōmbri sunt: quibus in aquis sulphureus color est. extra aquas uero idē qui ceteris. **b iii**

BAR.
FON.

Cippus

Manes.

Nares

Cedrus

Scōbri.

Scōbria

isula

Tus.

Saba

BAR.
FON.

Quifquis es o mō: respondet Persius non se uerā laudē quā ex recte scriptis oriatur querere: sed plausus assentatorū cōtēnere. Si forte quid aptius exit. si quid apte cōcinnēq; descripserim: quod raro paucisq; cōtingit: tūc laudē meritā nō recuso. hoc aut loco cōduplicatio est ratione amplificatōis facta pluriū uerborū iteratione. Neq; n. mihi cornea fibra nō ita dura p̄cordia mihi sunt ut laudis amorem nō afficiat: Fibre uero q̄q; & iecoris & cordis & cuius uisceris extremæ partes & uenarū quoq; perturbationes solū ait legi oportere q̄ maxime rimosum ne sol exurat fibras: qui uero laudis spiritu non afflantur: corneas: quasi prāduras fibras habere dicunt. Sed recti finē. Sed recuso tuū hoc euge & belle & assentatiōes eiusmodi finē & extremū recti quasi uerā laudē eē quā in tali applausu nō consistit. Nā belle hoc excute totū. Hoc totū belle exteriori ex parte: atq; excute intrinsecus uitiatū & uanū est: belū aut est deriuatū a bono est. Quid non intus hēt: assentatio. n. multū uitioq; & uanitatis intrinsecus hēt. Nā ut de Gnatone parmeno apud Teren. ait. Assentator hoīes prorsus ex hoībus stultis insanos facit. Non est hic ilias acci ebrīa ueratro. Hic nihil simile insanis scriptis Acci reperit. Sunt q; hunc acciū ineruditū poetā autumāt Homeri iliadā latinis uersibus trāstulisse: q̄ ita male cōuerterit: ut ne ipse quidē opus suū intellexerit: ac propterea elleboro se purgarit. Quidā Acciū tragicōdiarū scriptorē intelligunt. Cuius lib; infra quoq; uenofum scribit. Sed quisq; fuerit eius opus tanq; insanū ueratro: qd & elleborū dī ebrīū esse significat. Elegidia: elegidiū ab elegia diminutiū deducitur.

Crudi proce. crudū cōtrariū cocto dicimus. Sed de stomacho loquimur nō qd incoctū assumptū sit: sed qd stomachus nō bene cōcoxit crudū intelligimus. Iuue. Crudū pauonē in balnea portas: hoc uero a stomacho ad indigestū carmen Persius rettulit. Lectis in citreis: Vel quod in tabellis citreis: hoc est ex citro arbore factis atq; selectis describit. Vel qm̄ antiquores poetā parietes cubiculi incarabant: ut si qua noctu intra lectū carmina excogitassent: illic stilo facile anotarēt. Hora. Immeritusq; laborat. Iratis natus paries diis: atq; poetis. Citri sane arbor nō multū crescit: & folia hēt maiora q̄ laurus. i. atlāte aut mōte plurima nascit. De ea Mar. Et maurisiaci pōdera cara citri. Calidū scis ponere sumē. Et cenā daf & lacernā uestē dōare scis tua caria laudaturis. Sumē uero porcæ māmā salita ē.

IOAN
BRI.

Dictarunt procere: non quicquid deniq; lectis
Scribitur in citreis calidum scis ponere sumen
Scis comitem horridulū trita donare lacerna
Et uerum inquis amo. uerū mihi dicito: de me
Qui pote: uis dicā: nugaris: cum tibi calue

Dictarūt p̄ceres: dictare ut dictū est: enūtiā qd alius excipiat: und dictata. In lectis citreis i. discubitoriis. Nā antiq; in lectis discubebant. Hora. Sape tribus uiduas lectis cenare q̄ter nos. Iuue. Tertia ne uacuo cessaret culcitra lecto. Ter. Lectulos i. sole ligneis pedib; faciundos dedit ubi poteris uos. Vir. Auleis iā se regina supbis Aurea cōposuit spō. eosdē toros apellarūt. Mar. Impat extractos soluef nona to

Torus

ros. Verg. Inde toro pater æneas sic orsus ab alto. i. lecto discubitorio: cōtra eos q; toros pro sellis exponūt cū nūq; hoc inueniat. Hoc ideo de lectis studiosius scripsi: ut impitiores hoc loco lectos discubitorios intelligāt: nō at ubi dormirēt: nā cenātes plerūq; tāto. n. scribēdi studio tenebant: carmina dictabāt. Hor. Mutauit mētē populus leuīs & caler uno scribēdi studio pueriq; p̄fēs; seueri. Frōde comas uincti cenāt & carmina dictāt. Lectis citreis: hoīem diuītē designat. Atlas mauritanīæ mōs citrū arborē pducit: unde mēsa citreæ fiebat tāta taxatōe: ut hanc sup̄tus foēa uirīs exprobrarēt. cū sp̄sis margaritā; luxūs exprobrarēt: ea p̄cipue laudabant q̄ nudari pauonū caudæ oculos imitabant: Citreæ mēsa. tāto auro repēdebant. Mar. Accipe felices atlātica munera syluas: Aurea q; dederit dona maiora dabit. Et triclīniū lecti discubitorii his tabulis opti pauonim dicebāt. Mar. Noīa dat spōda p̄ctis pulcherrima pēnis: Nūc iunonis auis: sed prius argus erat. Calidū scis ponere sumen: hinc excādesit poeta qd laudatores cenis & muneribus cōducat. Hor. Nō ego uetosa plāhis suffragia uenor. Impēs; cenarū & tritæ mūnera uestis. Nō ego nobiliū scriptorū auditor. Mar. Quod tā grāde sophos clamar tibi turba togata: Nō tū pōponi cenā diserta tua est. Sumē ex papillis porcæ lactātis fit: ut placet Plī. idq; optimū ex porcā primipara potiusq; uetere q̄ nouella: si mō fretus nō hauserit. Mar. Esse putes nōdū sumē sic ubere largo Effluit & uiuo lacte papilla tumet. Et uerū inq; amo: uerū mihi dicito: q; scribebāt quīs mūerib; & cenis laudatores cōduci ēt: nō se assentatiōes odissē mōstrabāt: & ueritatē qdē amare. Mar. in Gallicū. Dic uerū mihi marce: dic ambo. Nihil ē qd magis audā libeter. De me cū inferiorib; cōstīgunt: ut sit sensus & ordo. De me q; populi sermo. Cetera q; iterponuntur a poetā: tāto stomacho & irratiōe inferunt: ut singulis pene uerbis ardeat indignatio. Qui pote. i. quō possibile ē te ex his uerū audire: q; ob cenās & munera accepta tibi assentari cogunt. Qui: pro quō. Terē. Qui scis. Vis dicā: q̄si ille dixerit: Cur nō mihi uerū dicet. Nugaris cū tibi calue Pinguis aqua liculus: p. se. ex. insanus qdē es: si ex te p̄ficisci putas q̄ digna sint laude: cū uētri tū iseruias: ex quo inuit ex crasso hoīe & gulæ tū idulgētī subtilē sensū nō elici: nā ut scri. Plī. Magis audī sunt ciborū: q; bus ab aluo lōgius spatiū: idē minus sollertes quibus obessimus ueter. i. pinguis. Nugaris. i. p. nugaris carmina tua hūda sunt. i. male qdē uersificaris: nec aliter fieri pōt: ut bene scribas: cū epulis intētus sis.

Citrus.

Citreæ

mēsa.

lecti pa

uonini.

sumen.

sumen.

sumen.

sumen.

sumen.

sumen.

sumen.

sumen.

sumen.

sumen.

sumen.

sumen.

sumen.

sumen.

BAR. FON. Scis comitem horridulum: pro trementi horridulum ponit: quoniam frigus horrorem solet inducere. Ver. Campique natantes lenibus horrescunt flabris. Lacerna trita. Lacerna genus uestis est. Iuuenalis. Crispinus tyrias humero reuocante lacernas. Vnde lacernatus: lacerna indutus deducitur: ut apud eundem poetam. Ipse lacernatus: dum se iactaret amica. Qui pote: quomodo possibile est: nam hic & hac potis & hoc pote dicitur. Vnde comparatiuum potior: & superlatiuium potissimus: & aduerbia potius & potissime deriuantur. Dicit autem quo pacto uerum narrari ab auditoribus tibi uis: quos beneficiis obligaris. Vis dicam. Vis ne ut tibi uerum: & quod sentio eloquar. Nugaris cum tibi calue pinguis aqualiculus propenso sesquipede extet. Nugas loqueris: ac prope insanis talia carmina describendo: cum ingenio rudi & pingui sis. Nam quod uentris est ad animum atque ingenium non sine causa rettulit. Vt enim Plinius lib. xi. scribit. Minus sollertes sunt quibus obesissimus uenter est. De Diogene autem mutuatus est: qui ut apud Laer. Legitur in Anaximenem iocatur inquit. Pingui aqualiculo rhetorem impartire: & nobis pauperibus uentrem. quippe & ipse leuigaberis: & nobis emolumento eris. Aqualiculus uero alius est in quam sordes confluunt: qui & si proprie porcorum est: quandoque tamen de homine reputatur.

IOAN. BRI. Pinguis aqualiculus: hinc fremit poeta. Aqualiculus receptaculum est sordidum. Ex ter: emineat. Sesquipede: uno & dimidio pedis: sesqui enim indeclinabile significat unum & dimidium: additur cuius nominis Plini. Iunior ita scribit. Egeram tribus horis & dimidia superat sequi hora: nam ita diuiserat tempus rareus: ut ego quinque horis: ille reliquis uteretur. Festus sic. Scripto Africani primus fortissimum quendam delegit qui ab eo in bello non descenderent & cetero munere militie uacaret & sesquiplez stipendium acciperent. Propenso: protento quod procul pendeat: ideque emineat. Calue quid hoc loco alii suspicentur uiderit. Ego uero ita interpretor: ut per irrisiorem eum caluum uocet hoc est poetam egregium: nam caluus poeta fuit epigrammatum praestantia celeberrimus temporibus. C. Caesaris de quo ita scribit Traquilus. C. Caluo potest famosa epigrammata de reconciliatione per amicos agenti ultro ac prior scripsit. Eiusdem Plin. Iunior ita meminit. Praeterea Pompeius Saturninus facit uersus quales Catullus: aut Caluus. Et alibi canto carmina uersibus minutis. His olim quibus & meus Catullus: & Caluus ueretur: de Caluo poeta item sic legitur apud Macrobiu: nam & apud Calu Aeternus affirmat legendum. Pollentemque deum uenerem: non deam. Ouidius.

Caluus poeta Obuius huic uenies hedera iuuenilia cinctus
Tempora: cum caluo docte catulle tuo.
Est igitur sensus. O calue: O tu poeta qui te alterum Caluum carminis praestantia putas: sique irrisio est. Caluus item optimus orator fuit & de quo & Plinius & Tacitus saepe meminit in opere de claris oratoribus. O iane a tergo nimia indignatione exclamat poeta appellas Ianum felicem: cui a tergo ea non fiunt quae aliis fieri solent. Nam Ianum bifrontem fuisse fabulata est antiquitas quasi superum & inferum ianitorem. Vt Macrobius scribit ex sententia Bassi: eundem quadriformem quasi complexum quattuor mundi climata. Nulla ciconia: modus est irrisiōis id est digiti in unum collecti in modum rostri ciconiae. Occidisse ciconiam in thessalia capitale fuit: quod ea serpentes nocent. Quo e loco ueniant: quoue habeant incertum est. Pinit: irridet sumptum a pistoribus qui ante usum molarum frumenta in pilam contexta pinsebant id est tondabant: unde pistor & pistrinum & pistrillus: Diomedes tamen grammaticus pinsat legit a prima coniugatione. Auriculas albas: id est asininas quae interiori parte albicant. Imitata: qui temporibus apponitur moueturque instar auris asininae. Nec lingua: subaudi cui sit ordo. O iane cui Nec tantum lingua: deest exeritur in derisione. Quantum scilicet exerit. Sitiatur: deest cum ut sit cum sitiatur. Canis apula: apulia aestuosa est: nam ut Varro scribit ut lati campi: ibi magis aestus: & eo in apulia loca calidiora & grauiora: & ubi montana ut in Vesuuio ibi leuiora: & ideo salubriora. Horatius. Nec tantus unquam syderum, insedit uapor siticulosa apulia. Vos o patritius sanguis inuidiose hoc dicit: nam omnes fere carminum studio tenebantur: ut inde laudem mererentur: unde illud exit Horatianum.

Cicōia Scribimus indocti doctique poemata passim. Idem alibi.
pinto Mutauit mentem populus leuis: & calet uno Scribendi studio. Iuuenalis.
pistores Expectes eadem a summo minimoque poeta.
pistrinu Vos o patritius sanguis: apostrophe est. Haec enim schemata & his similia conuertunt in se audi
pistrillus torem nec languere patiuntur. Occipiti cæco: id est irrisiōi quae a tergo fieri solet. Sanna irrisio quae fit distorto uultu: unde subsannare.

Apulia siticulo sa

Sanna Subsanare.

BAR. FON. CPropenso qui enim sen
& idem sub
nus in duod
stea irridet
ri Nulla c
nia collu
te molaru
nati. Nec m
bus crebro p
amus. Quo
Siccat canis
calores im
rū scripta di
Occipiti cæ
lauit. Postic
anterior de
na Tullia. H
petū salis. n
et per fastidi
ante. Vnde p

IOAN. BRI.

Quis popu
Nūc demū
Effundat i
Non secus
Sine opus i
Dicere res g
Ecce modo
Nugari solu

pta a marmo
ctam ad ung
gon. Vngu
oi parte quad
bricā: tertia el
nope urbe na
in spelūcis: qu
cana: quoniam
cunq inquit ue
sugerit. Ordo
rus sit aliquid ta
uero satyrā acc
& luxū hoium p
luxuriosus in re
gum. i. tragœdia
indignatio est in
græce perstreptū
uenalis. Omnia
ferens ab his po
Persius poetas op
demonstratis. S
principale pro de
scribere: ut alibi.
Luciaut. n. gen
Remum. Sequitu
sua q mihi lucus

BAR. CPropenso sequipede. Extenso ac porrecto. Sesquipies autem unum pedem & semis continet. Ses-
FON. qui enim semis significat. Varro de re rustica libro primo. Annus est diuisus in quattuor partes totus
& idem subtilius sesquimenses in octo. Sesquimensis itaque mensem unum & semis complectitur cum an-
nus in duodecim menses partitus sit. O iane a tergo. Eiusmodi popularis auræ cupidos a tergo po-
stea irrideri significat. Iam autem propterea inuocat: quod cum bifrons pingatur a tergo nequeat irrideri.
Nulla ciconia. Extremis digitis in rostri formam collectis acerba manus & brachii motatione cico-
nia collum & caput exprimitur in eius infamiam: quæ ridemus. Pinxit: pinso uerbum antiquum est. Nam an-
te molarum usus frumenta in pilis pinsebant. Vnde & pinsores dicti sunt: qui postea pistores cognomi-
nati. Nec manus auriculas imitata est mobilis albas. Applicatis expensarum manu ad tempora pollicis
bus crebro palmarum motu: asini aures non sine risu representantur in eius ludibrium: quæ a tergo irride-
amus. Quod a Midæ auribus tractum est. Nec linguæ tamen. Lingua in aliquem exertare irrisio est signum
Sic ut canis appula quantum. Canis per aestum defatigata multum linguæ exertat: in apulia præsertim: ubi
calores immissi sunt ea siticulosa Hora appellauit. Vos o patritius sanguis. Meliores hortatur & quo-
rum scripta diuturniora futura sint: nec plausu & adulationibus capiantur quo tales irrisiones effugiant.
Occipiti cæco: Occiput & occipitium posterior capitis est pars. Quam iure cæcā cum oculis careat: appel-
lauit. Postica occurrere sannæ. Euitate irrisio quæ ab occipitio distorto ore & labris contractis fit
anteriorum dentium ostentatione. Quo uocabulo & Iuuenalis est usus. Iam nunc & dubita qua sorbeat æra sa-
na Tullia. Hinc sannones ridiculi homines: in dictis quoque uacuis fatui appellantur. Cicero ad papirium
petit salis. n. satis est: sannionum pars. Sannatores quoque eos: qui benigne irrident: nuncupamus. Desannare
est per fastidium deridere significat. Postica sannæ. Postica dicuntur quæ post nos sunt: sicut antica quæ
ante. Vnde posticum hostium in posteriore parte adiū sitū dicitur. Hora. Postico falle clientem.

IOAN
BRI:

Quis populi sermo est: quis. n. nisi carmina molli
Nunc demum numero fluere: ut per læue seueros
Effundat iunctura unguis: scit tendere uersum
Non secus ac si oculo rubricam dirigat uno
Siue opus in mores: in luxum & prandia regum
Dicere res grandes nostro dat musa poeta:
Ecce modo heroas sensus afferre uidemus
Nugari solitos græce nec ponere lucos

Quis populi sermo: cum superioribus con-
iungunt: ut sit De me quis populi sermo: nam
cetera: ut dictum est a poeta interposita sunt.
Quis. n. laus assentatoris. Hora. Scribet mala
carmina uecors Laudato. Quis. n. subaudi
ironia est assentatoris. Nisi carmina molli. nunc
demum numero fluere: sic Horatius de ficto lau-
datore: Clamabit. n. pulchre: bene: idem alibi.
Derisor uero plus laudatore moueri. Fluere.
sumptum ab aquis quæ molliter & sine strepitu
fluunt. Molli numero: suauis ritmo. Ut iun-
ctura: compositio uerborum. Effundat: transmittat
nulla intercurrente asperitate: translatio est su-

pta a marmorariis qui iuncturam lapidum unguibus pertentant: unde ortum est illud dictum rem esse fa-
ctam ad unguem: cum uolumus significare rem esse perfectam. Per læue. i. la uorē: & scribitur per a diphthongon.
Vngues seueros: scrupulorum inuentiones. Scit tendere uersum. i. tam quidē recte uersum facit: ut ex
omni parte quadret: & æqualis sit: sumptum a fibris lignariis quæ rubrica lineas rectas in lignis dirigunt. Ru-
bricā: tertia est rufa: quæ alio nomine sinopsis dicitur: primum inuenta auctore Pli. in ponto: unde nomen a Si-
nope urbe nascitur: & in ægypto: balearibus: a phricā: sed optima in Leno: & in Cappadocia effusa: &
in speluncis: quæ saxi adhæret excellit. Ex reliquis rubricæ generibus fabris utilissima ægyptia & aphri-
cana: quoniam maxime sorbent. Siue opus in mores: in luxum & prandia regum dicere res grandes: quod
cumque inquit uelit scribere noster poeta: siue satyricum carmen: siue tragœdiam: musa res grandes ei
suggerit. Ordo est: musa dat nostro poetæ dicere res grandes. Siue opus in mores: subaudi scriptura
rus sit aliquid tale. In mores & luxum. Alii autem distinguunt: ut per mores comœdiā intelligat: per luxum
uero satyrā accipiant. Alii uero coniuncta legunt: ut sit rei exaggeratio: id est satyrā: quæ & mores
& luxum hominum persequitur: & hoc melius. Luxum: luxa membra e suis locis mota & soluta dicuntur: a quo
luxuriosus in re familiari solutus: ut scribit Festus: luxuria est igitur omnis morum solutio. Prandia re-
gum. i. tragœdiā: qua cœnæ regum extiriose scribunt. Ecce modo heroas: sensus afferte uidemus:
indignatio est in quosdam graculos. i. in eum qui paulum aliquid ultra primas litteras græcas progressi ubique
græce perstreperunt: cum latinarum litterarum cognitionem perfectam non habeant. Quod turpe ostendit et lu-
uenalis. Omnia græce: cum sit turpe magis nostros nescire latine. Hinc ergo fremit poeta nullo mo-
ferens ab his poemata heroica scribi: cum nec ad minima quæque describenda sint apti. Ex quo innuit
Persius poetas oportere omni studio genere præditos esse. Ecce: particula est incipientis & rem nouam
demonstratis. Solitos nugari græce: id est nec adhuc tam perfectos græcos. Sensus heroas. i. heroicos
principale pro deriuatio. ut Virg. Hoc itacus uelit pro itacensis. Nec artifices: doctos. Ponere:
scribere: ut alibi. Fabula seu mœsto ponatur hianda tragœdo. Lucum: quasi rem humilem & minimam
Lucum: aut. n. generaliter loquitur: aut lucum dicit Marti consecratum: in quo peperit Ilium Romulum &
Remum. Sequitur. n. unde Remus: nam de eo multi scripserant. Iuue. Nota magis nulli domus est
sua quam mihi lucus Martis. Sed generaliter locutum esse magis placet.

Ad un-
guem
Rubricā
Sinopsis

Luxa
Luxuria
osus
luxuria

BAR.
FON.

Quis populi sermo est. Ventosi scriptoris interrogatio ad de se populus colloquat. Quis. n. respō
dētis assentatio. Enī at ornatus & metri cā posuit Vir. Quā pius aeneas tibi. n. tibi maxima iuno ma
ctat. Molli numero fluere. Nūc tandē elaborata: pfectaq; ad amūssim carmīa est. Vt p leue seueros
effundat iūctura unguēs: trāslatio ab his est: qui unguibus lapidū cohārentē iūcturā probāt. Marmo
rarii. n. iūcturas marmorū tūc absolutas existimant: cū unguis superductus nihil ostēdit. Hinc ad un
guē facta esse dicimus: quā absolutissima esse putari uolumus. Per lāne: lāuigatū & planū. Lāue. n.
cū prima syllaba per & piphthongon effertur: nitidū & ppolitū: sine diphthongo uero prima breui
minime pōderolum significat. Oculo rubricā dirigit uno. Lignarii: fabri: lapidūq; sectores rubrica
ta linea opus dirigit: tūc oculo clauso eius reatitudinē metiunt: ne uago amboꝝ oculoꝝ discursu
norma reatitudinis cōturbeſ. Rubrica uero plurib; nascit locis: rubraq; ē & minio pxima colore pal
ma lemnia dabat. Fabris uero utilissima ægyptia & affricana. In mores: in luxū: in prādia regum.

Quidā mores pro comoedia: luxū pro satyra: regū prandia pro tragœdia ponūt. In his sane uerbis
cāsa orōne sine copula interuallis distinctis articulis exornatio est. Ecce modo heroas sensus. Ecce
demōstrandi aduerbiū est. Atq; ut Asconius Pedianus in Verrē scribit: In rebus improuisis Cicerōis
ppriū est quod nō sine diligēti cura Vergilius quotiēs opus fuit sibi desumpsit. & hoc quoq; in loco
sūma cū arte Persius posuit. Ineptos. n. atq; ineruditos poetas nō expecto: ac quasi de improuiso re
prehendit. Qui cū lucū describere: aut ruris cōmoda laudare: que quidē parua sunt: nesciāt: maxia ta
men aggredi non erubescāt. Nugari solitos: grāce uel grācoꝝ mōre nugas inferere: uel grāce de
scribere: qd Horatius quoq; in sermo. carpit a Quirino se monitū dicens ne grācorum cateruas im
plere uelit. Nec ponere lucū artifices: nec qui artificiose aliquē describere lucū sciant: ponere enim
scribere est. Lucus uero a contrario nomen traxit: quia opaca adumbratio parum luceat.

IOAN
BRI.
Rus
Parilia

Rus satur: plenū & oīum abūdās. rus dictū
ut Varronī placet q; quottannis rurſū eadē fa
cienda sunt: ut rurſus capias fructus. Laudat
hinc poeta uirtus cognoscit: cū rē uerbis & ex
collere & deprimere nouit. Parilia: festa palis
deā pastoz; q; & feriā ei deā fiunt: sic dicta ut
cerealīa a cerere uinalia a uīo uulcanalia a uul
cano. usus tñ obtinuit: ut parilia non palilia di
cerent: qm̄ pro partu pecoris eidē sacra fiebāt

xii. kal. maias: ut scribit Seruius: parilibus Romulus urbē cōdidit: quē diē festū p̄cipue habebant mī
nores: auctores Festus & Varro de re rustica. Fumosa scēno: nā pastores ut diximus. xii. kalē. maias
solēnia qdā in honorē palis celebrabāt: quā putabāt ad salutē tā pastoz; q; pecoz; q; canū pertinere.
unde Ouid. Pelle pcul morbos ualeant hoīesq; gregesq;. Et ualeāt uigiles pūda turba canū: deā. n. li
ba offerri solita. Idē testat. Quā pecor eueniāt: & nos faciamus ad annū: Pastoz; dominā grandia li
ba palis. stipulaz; manipulos sūma effusi hilaritate trāsliebāt idē. Moxq; per ardētes stipulaz; crepitātis
aceruos: Trāscias celerī strenua mēbra pede. Tibullus. Ille leuis stipulaz; solēnis potus aceruos: Accē
dit flāmas trāsilietq; sacras: sicq; ea sacrificiū solēnitate expiari putabat: unde Ouidi. Omnia purgat
edax ignis. uitiūq; metellis: Excoquit: iccirco cū duce purgat oues. Vnde remus: latēter romanorū
originē rōdit duci a pastoribus de qbus scribit Varro. Romanoꝝ uero populū a pastoribus esse ortū
quis nō dicit: quis Faustulū nescit pastore fuisse nutritiū: q Romulū & Remū educauit. non ipsos su
isse pastores obtinebit? Quod parilibus potissimū condidere urbē? Sulcoꝝ te. den. quī. hinc ē ille

L. Qui
tius Ci
cinatus.

L. Quintius Cincinatus qui filiū Casonē petulantissimū abdicauit & dictus dictator: insignibus sūa
ptis. Q. Minutiū cōsulem in aligido monte a uolscis & fabinis obseſsum liberauit. Quare a minutio
& eius exercitu corona aurea obsidionali donatus est: uicit hostes: ducē eoz; in deditionē accepit: &
triumphi diē ante currū egit. Sextodecimo dictaturā: quā acceperat deposuit & ad agriculturā reuer
sus ipse iterum post uiginti annos dictator dictus Spuriū Meliū regnum affectantem a Seruilio
hala magistro equitū occidit iussit domum eius solo æquauit: unde locus æquimeliū dicit. Hincq;
dictus est seranus a serendo. Virg. Nec te sulco serētem: nam arantī trans Tyberim quattuor sua iu
gera in uaticano: quā prata quintia appellantur. Viator attulit dictaturam: & quidem: ut tradit Nor
banus: nudo plenoz; pulueris etiam num ore cui uiator uela corpus inquit: ut proferā senatus popu
liq; romanī mādata. Dentalia. i. aratra: partē posuit pro toto. Nā dētale ea pars est aratri cui uomer
p̄figitur. Dictaturā induit: insignia dictatoria: Dictatorē scribit Varro appellatū esse q; a consule di
ceretur: eiusq; dicto oēs audiētes essent. Vxor: dicta est quasi unxor: eo q; noua nupta euntes ad maz
ritum portas adipe lupino ungebant: nequid malī medicamēti inferret. Lictor: ut Valgius Rufus
scribit: appellatus a ligando: q; cū magistratus po. ro. quēpiā uerberari iussisset crura eius & manus li
gari uinciriq; a uiatore solita sint. Isq; qui ex collegio uiatoꝝ officium ligandi haberet lictor sit appel
latus. Cice. in oratione pro. C. Rabirio. lictor inquit colliga manus. Festus tamen dicit a ligādo q; fa
sces uirgarum ligatos imperatibus & magistratibus gerit Tironi uero Ciceronis liberto a lino uel li
cio deriuari placet. Euge poeta: insultatio est & ironia in imperitū poetam.

æqmeli
um
Seran
Dētale.
dictator
Vxor
Lictor

BAR.
FON.
CRus satur
pabulorum
pecore depe
uit. Fumosa
emanabat. T
remus: ex q
quā cū suo
dentalia quī
tura insignib
tura deposita
plici aptant d
nit: dictator a
Lictor: lictor
gare fasciculū
primo uirgis
mendū suppli
ce pnuantiand
nosus liber ac
um Pacuūliq;
nosum libz; fa
cius oris. Brys
unt. Bryscū. n.
male descript
legi indignat
modeste inue
jectione facili
pleraq; nimis
let: Acci fabu
aliq; a Brysea c
significat dici u
nouī scriptores
rosq; ire perspi
bat. existimat.
Byrsam aut co
quantū posset
to nfo uidebit
passim dispersa
dictus est. Qu
educatus a nym
præstet: aut q; u
tia liberauit. Ac
soluere significa
pyrgenius a roni
tu agitabat: est a
busq; matribus g
creat. Triumph
Bastareus a lon
Nyseus a nysa u
matris cognomi
Est nunc brysei
Sunt quos pacu
bus Gelio & Macr
Fabius affectatōe
cuius tragœdia s
boꝝ: ætē nitor &
adhuc erat iculta.
rusq; legis terrai sū

BAR. CRus saturum: fertile ac copiosum. quodq; saturare colētes possit & fumosa palissa sceno Pales dea
FON. pabulorum est: cui pastoralia sacra palilia: quæ & parilia nuncupant: ad lupos arcendos morbosq; a
pecore depellendos a pastoribus in agris fiebant undecimo kal. maii: quo die Romulus urbē fundat
uit. Fumosa uero dixit: quod stipulæ ac fœni manipulos pastores incēderent: unde fumū ingēs copia
emanabat. Tibul. Ille leuis stipulæ solēnis potus aceruos accendet flāmas transilietq; sacras. Vnde
remus: ex quo rure & Quintius puenere: Parechasis aut hoc est egressio quædā in ruris honorē est:
quæ cū suo loco ponit. ornatum maximū cōfert: ad raras aptasq; interfere conuenit. Sulcoq; terēs
dentalia quītri. ad. L. Quintiū cincinnatū dictū missi legati nudum cū arantēq; inuenerunt: sed dicta
tura insignibus sumptis uolscos: fabinosq; domuit: deque iis triūphauit. Sextodecimo aut die dicta
tura deposita ad agriculturā reuertitur. Dentalia: dentale lignū est in quod uomer imittit. Vir. Du-
plici aptant dentalia dorso. Dictaturā induit. magist. pro ueste: q; dictaturā ineuntes assumunt po-
nit: dictator aut ut Var. placet appellatus est: quod a cōsule diceret: eiusq; dicto audiētes omnes eent
Lictor: lictores Romulus primus instituit a ligandoq; appellauit: hi carnificis officio fungētes uir-
gas fasciculū cōsecuti ligatū portabant. magistratusq; pibant. ac quotiēs iussi erant fascem soluētes
primo uirgis reum cedebant: mox securi feriebāt. Lilius de Bruti filio: cæde. Missiq; lictores ad su-
mendū supplicii: nudatos uirgis cædunt. securiq; feriunt. Euge poeta: Ironice cū irrisione clara uo-
ce pñuntiandū est. Ridet. n. quod cū leuia ignoret: heroicos sensus attigerit. Est nunc brysei quē ue-
nosus liber acci. eos nunc reprehēdit: qui antiquitatis præcupidi meliori grauioribusq; omīssis Acci-
um Pacuuiūq; legebat: dupliciter aut hunc locū a peritioribus legi uideo. Quidā in laudē Acci ue-
nosum lib. sanguine abundante grandiloquū atq; aiosum intelligunt: ut apud Hora. Animosiq; ac-
cius oris. Bryseum uero bacchicū legunt: qm in tutela bacchi poetæ sunt: ceteri penitus cōtra senti-
unt. Bryseū. n. furore insaniq; bacchantē: ut ministri liberi patris solent: & uenolum eius lib. tanq;
male descriptū ponunt. Nam cū pñus cerneret acci & pacuui fabulas neglectis potioribus crebroq;
legi indignatus nullā grauē atq; uilē lectionē cōcelebrari: nō in lectores tm: sed et in scriptores ipsos
modeste inuehit: alter uenolum: uerucosū alter cē dicēs: qd ob eā cām sane fecit: ut ab eorū assidua
lectione facilius homīnes remoueret. qd ne quis in persio admiret. Hora. quoq; uetustiores poetas
pleraq; nimis antike dureq; dicere: & Lutulentū ceciliū fluere: & recte nec ne crocū floresq; pambu-
let. Acci fabula dubitare se scribit. Brysei acci. Bryseus ex uariis bacchi cognobus unū a. Quod
aliq; a Brysea ciuitate aontæ: in qua bacch^{us} colebat: qdā ab antiquo uerbo bryo: qd emano scaturioq;
significat dici uolūt: qm uel ex aluearibus mellas uel ex uuis musta exprimere primus docuit. Qui cū
nouī scriptores sint: ueritas quæ in occulto lateat: ipse quoq; eā opinionē subiiciā in quā doctos plæ-
rosq; ire perspicio: qui bryseum potius q; bryseū bacchū cognouit a byrsa pelle: quā in bellis induc-
bat. existimāt. Nā apud Diodorū quinto uolumine bacchū in plīs pardalorū pellibus usum constat.
Byrsam aut coriū ac tergus significare ostendit. Virg. Mercatq; solū facti de noie byrsam Taurino
quantū posset circū dare tergo. Postea uero q; huius cognominis cām reddidimus nō alienū a pposi-
to nō uidebim: qui ad utilitatē discentiū hac scribimus: si carera quoq; bacchi cognōia apud alios
passim dispersa: nos hunc in locū breuiter redegerimus. Bacchus: ut Diodorus refert: a mulieribus
dictus est. Quæ illū bacchantes: hoc est furētes sequebant. Ab loue aut parētē: urbe quæ Nisa: ubi
educatus a nymphis fuit: Dionysius appellat. Liber pater: Lieusq; dicit: aut quod libertatē loquendi
præstet: aut q; uinū: cuius inuentor fuit a curis hoies liberet: aut quod exercitū apud indos sua sapiē-
tia liberauit. Aqua lysii quoq; cognomē a græcis auctore Plutarcho meruit: & si quidā alii alyein: qd
soluere significat: dictūq; putāt. Leneus uero a torculari quo uinū exprimit dictus est: Bromius atq;
pyrgenius a tonitru: qui eius in ortu cōtigit: df. Mitrophoros: quod mitra caput ligabat: si qm pini po-
tu agitabat: est appellatus. Dimitora quoq; hoc est bimatrē nuncupatū tradunt: q; ex uno patre dua-
busq; matribus gemini Dionysii orti sunt. Antea enim Iuppiter ex pserpina alium Dionysium pro-
creat. Triumphator etiam dicitur: quod de indis omniū primus in patriam rediens triumphauit.
Bastareus a longæ uestis habitu: Euchius ab louis laudatione: uel a uoce bacchantium dictus fert.
Nyseus a nysa urbe. Iachus ab effusione uel uini uel uocis lætitiæ causa nominatur. Thyoneus a
matris cognomine: quæ Thyone dicitur nuncupatur.

INAN
BRI.

Est nunc brysei quem uenosus liber acci:

Sunt quos pacuuiusq; & uerucosa moretur

bus Gellio & Macro. tāq; scopulū fugiēdū cē inauditū atq; insolēs uerbū: cū nihil sit odiosius: ut scribit
Fabius affectatōe uerborū uetere. Est nūc. i. nris tpibus. Est: subaudi altq;. Liber acci: Accius & Pa-
cuuius tragœdiæ scriptores clarissimi iisdē tpibus sniæ grauitate: ut scribit Fabius & pondere uer-
borū: ceterū nitor & sūma in colendis operibus manus defuit: non eorū culpa: sed tēporūq; bus studia
adhuc erāt iculta. unū Martia. uerborū asperitatem notans. eos irridet q; ueteribus delectant. Attoni-
tusq; legis terrai frugiferæ Accius & quicq; pacuuiusq; uomunt. Venosus. durus & asper: a uen-

Accius.
pauui?

quæ in corpore eminentes asperum illud efficiunt: unde ita scribit Tacitus de Asinio: Pacuuium certe & accium non solum tragœdiis: sed etiam orationibus suis expressit adeo durus & siccus. Oratio autem sicut corpus hominis ea demum pulchra est: in qua non eminent uenæ: nec ossa numerantur sed temperatus ac bonus sanguis implet membra & exurgit thoris: ipsos quoque nervos robur tegit: & decor cōmēdat. Nam dura fuisse quæ scripsit Accius illud etiam testimonio est: quod quum Accius Tarenti: auctore Gellio ad Pacuuium diuertisset: ei quæ desiderati Atreum comœdiam suam legisset: fertur Pacuuius dixisse sonora quidem esse quæ scripsisset & grandia. sed uideri tamen ea sibi duriora paulum & acerbiora ad quem inquit Accius ita est ut dicis: neque id me sane poenitet: meliora. n. fore spero quæ deinceps scribam: nam quod in pomis est. itidem inquit esse aiunt ingenii quæ dura & acerba nascuntur: post fiunt mitia & iucunda. Acci: accius: ut diximus tragœdiarum scriptor natus est Mancino & Serano consulibus parentibus libertinis. Et ut dictum est: seni iam Pacuuius Tarenti sua scripta recitauit: a quo & fundus accianus iuxta Pisaurum dicitur: quia illuc ex urbe inter colonos fuit deductus. Brysei: briseium pro bryseum dixit figurate ponens principatitatem per derivationem: ut Vir. laticemque licium Acci brysei. Quia in tutelam bacchi esse dicuntur poetae. Hora. Scriptorum chorus omnis amat nemus: & fugit urbem Rite cliens bacchi somno gaudentis & umbra. Brysei: unum ex cognominibus bacchi a brimos. i. a stridore. nam eius sacra magno bacchanitium stridore celebrantur. Pacuuiusque Brundisius fuit Ennii sorore genitus: ut Plin. scri. ut uero Eusebius Ennii poetæ ex filia nepos: uixitque romæ non tantum poetica: sed & pictura clarus. sic. n. scribit Plin. proxime celebrata est in foro boario aedes Herculis Pacuuii poetæ pictura. Tarentum deinde transgressus prope nonagenarius diem obiit.

BAR. FON. Venosus liber uenarum plenus & malus a lucidis gemmis: trālatio est preciosioribus sine uenis. Plin. de carbunculis Archelatus & in ægypto circa Thebas nasci tradidit: fragiles uenosas morienti carboni similes. Acci: acci pro acci per apocope figuram legitur: quæ est ablatio litteræ uel syllabæ in fine dictionis. De Accio uero Eusebius de temporibus olympiade centesima & sexagesima hæc scribit: Accius tragœdiarum scriptor agnoscitur: natus Mancino. & Serano consulibus parentibus libertinis & seni iam Pacuuius tarenti sua scripta recitauit: a quo & fundus accianus iuxta pisaurum dicitur: quia illuc ex urbe inter colonos fuerat deductus. Sunt quos Pacuuius: idem auctor Olympiade sexta & quinquagesima supra centesimam de pacuuius hæc refert. Pacuuius Brundisius tragœdiarum scriptor clarus habetur. Ennii poetæ ex filia nepos uixitque Romæ quoad picturam exercuit: ac fabulas uenditauit: deinde Terentium transgressus prope nonagenarius diem obiit. Verucosa antiopa. Si in laudem Pacuuii referemus: Verucosa pro aspera: laboriosaque sumemus. Si uero quod plures consentiunt: contra Pacuuium exponemus. Verucosam: hoc est non apposite descriptam intelligemus. Sicut enim ueruca corpus: ita inæqualitas stilum deturpat. Veruca autem carbuncula emittens in corpore est sine pruritu: cuius sanguis fricatione: alias quoque cuncta uereat. De ea. Q. Serenus. interdum existit turpi ueruca papilla. Et mox si rupta imensos fundit ueruca cruores. Locum etiam in monte æditorem: atque excelsiorem uerucam antiqui nominauere. Pacuuius & uerucosa antiopa Endiadis hoc loco figura est: quæ fit: quotiens una res diuiditur in duas coniunctiones: quæ tamen in unum soluuntur coniunctione detracta. Antiopā enim pacuuii intelligit: ut apud Virgilium. Pateris libamus & auro: pro aureis pateris.

IOAN BRI. Anthiopa: lyci thebar regis uxor fuit: quæ cum Iuppiter in satyrum cōuersus grauidam fecisset: eam uelut adulterā Licus derelinquens Dircem superduxit. Quæ suspicata cum Antiopa Lycum rem habuisse: ipsam in uincula compegit quæ in stante partu auxilio Iouis ruptis uinculis in citherone monte geminos peperit. Zetum & Amphionem: cum adoleuissent in ultionem matris. Dirceem nouercā in domitorum taurorum caudis alligauerunt per nemora distrahendā. Eam crudeliter laceratā: & ad fontem clarissimo deductam poetæ in sui nominis fontem conuersam scripsere. Antiopa. i. tragœdia anthiope: quam Pacuuius poeta scripsit. Verucosa: aspera & salebrosa nimia uerborum antiquitate: uerucam enim Cato: auctore Gellio locum asperum & editum appellat. Verucam etiam in corpore dicimus paruam pustulam & tuberculum. Hora. Qui ne tuberibus propriis offendat amicum postulat ignoscet uerucus illius. Moretur: delectet & detineat: tractum a spectatōribus theatri: quos ludorum celebratio detinet & remoratur. Cor luctificabile fulta sinecdoche est. Vir. Nodoque sinus collecta fluentes. Fulta: sustentans. Hos pueris monitus patres infundere lippos: dicit mirandum non esse: si pueri in loquendo uerbis priscis & asperis utantur assentationesque & laudes quærant populi: quando a sanioribus hæc omnia didicerint: hinc erumpit omnis indignatio poetæ ut supra. Tūc cū ad caniciem ac nostrum istud uiuere triste as. & nu. fa. q. r. Monitus: numero plurali secundæ & quartæ declinationis dicimus. Ouidius. Finierat monitus. Virg. Ille Iouis monitis innotat tenebat Lumina.

Dirce

Veruca

Monit

Antiopa erumnis cor luctificabile fulta.
Hos monitus patres pueris infundere lippos
Cū uideas querisne unde hæc sartago loquedi
Venerit in linguas: unde istud dedecus: i quo
Trossulus exultat tibi per subellia leuis?

Lippos dicitur
ad sensum
hic modus
guas: in ulum
quo trossulus
poetis appli
morosus: cū
men sape uan
de Flexum
ne ullo adiu
amicitiā eius
antea Trossu
ar: multos pu
plaudit. Sub
storum: & hu
sellis cōsideb
Antiope
duxit. Quā a
perduxit. Hæc
lis tenuit. Se
Amphionē su
cunctaq; edoc
mito alligat
pueris monit
edocere. mira
culos: uirū a
sartago loqu
ac deprauato
tas. ut festus m
Plin. tertio: & tri
quoque qui ad
fuli: cū oppidū
sent: Exultat
plane erat sell
nog: q̄stog: & l
fidebāt. Recita
Nil ne pudet
Pellere: qn tr
Fures ait pedi
Librat in antio
Laudat bellu
furti: et in picu
tōib' tū populo
trapoita: & reliq
sollicitū esse de
no: a capite can
anxius sis. Hoc
bit. n. pulchre: be
exemplū pedii. q
tōibus uerborū &
culantibus cyren
ruptū. Fures ait
rafas librat in ant
currit. Crimīa nō
exornationibus &
nationē & figura

Lippos dicimus quibus semper stillant oculi sed acumen poetæ attendendum est qui quod corporis est lippum ad sensum animi transtulit. q. d. eos cecæ mentis q. hæc filios doceant. Vnde hæc sartago loquendi hic modus: hic sibilus: & dictionū nimis prisca: sonus: qualis sartagine representat. Venerit in linguas: in usum quotidianū. Vnde istud dedecus: q. nimis prisca: sectent: & scriptis suis inferant. In quo troilus exultat tibi p. subsellia læuis: stultitiā arguit romanorū q. eadē uerborū antiquitatē laudat poetis applaudentes. Læuis troilus: ad uitupationē spectat læuis. i. politus & circa corporis cultum morosus: cū antea bellis & laboribus egres assueti eēnt: nā Troilus egres dicebant. lpm. n. eqtū nomen saepe uariatū est celeres sub romulo regibusq. appellati sunt a celere Centurione romuli: dein de Flexumines: postea Troilus cū oppidū in thursis citra Volturnos hoc nomine passū. ix. milia sine ullo adiumento peditū cepissent: eius uocabuli uis durauit ultra. C. Grecchum. Iunius certe q. ob amicitia eius graecianus appellatus est: scriptū reliquit his uerbis: quod ad equestrem ordinē pertinet antea Troilus uocabat: nūc equites uocat. Ideoq. quia nō intelligunt Troilus nomen quod ualeat: multos pudet eo nomine appellari: cūq. quæ supra dicta est exponit: auctor est Plinius. Exultat applaudens. Subsella: hoc loco scamna auditoriū significat: subsella tribunorum triumuirorum: quæ storum: & huiusmodi minora iudicia exercentiū: qui non sellis curulibus nec tribunalibus. sed in subsellis cōsistebant: auctor est Asconius.

BAR.
FON.

Antiope erūnis cor iustificabile fulta. Lycus thebarū Rex antiope nictēi Lebi regis filiam uxore duxit. Quā a ioue in Satyri formā conuerso grauidā factam repudiāuit. Dir cēq. nouā cōiugem su perduxit. Hæc uerita ne lycus quādoq. se recōciliaret. Antiope eā graui seruitio pssit. atq. in uinculis tenuit. Sed instāte partus tēpore regalibusq. manicis ruptis. in eitheronē effugit. illicq. zetum & Amphionē sustulit. Qui primū a pastore quodā educatū: longo postea interuallo a matre recogniti cunctaq. edocti in eius uisionē. & lycū interficeret: & Thebano regno occupato. Dirce tauro indomito alligatā: adeo usq. fontē extra thebana menia distraherat: quā ab ea dirce cognominat. Hos pueris monitus. Cū parentes uideas scriptis antiquorū tragicis. ac mollibus delectari filiosq. talia et edocere. mirandū nō est hæc pax uirilē atq. eneruē loquēdi cōsuetudinē increuisse. Ptes lippos. Oculorū uirū ad alī perspicatā transtulit. Lippitudo. n. morbus oculorū ē mouēs inspiciētī fastidiū hæc sartago loquēdi: sartagine q. latine fruxorū dicit. q. crepitū cōsum in frictum emittit p. corrupto ac deprauato loquēdi more accepit. Troilus læuis: eques cultus & nitidus. Troilus. n. egres antiquas. ut festus meminit: appellauit qd sine peditū auxilio tuscōrū oppidū Troilus expugnarūt. qd & Plī. tercio: & trigesimo li. his uerbis plāe significat. Quin et ipsum eqtū nomen saepe uariatū ē in illis quoq. qui ad eqtatū trahebant. Celeres sub romulo appellati sunt. deinde flexumines. postea Troilus: cū oppidū in thursis citra uulturnos hoc nomine passū nouē milia sine ullo adiumento peditū cepissent: Exultat: gessit: & applaudit. Per subsella: a sedēdo sedes ac sella dicta ē. hinc subsellū. qd nō plane erat sella: sicut subsellū nō plane sape dī. Sūt atq. p. p. asconio auctore subsella triū uiroq. tribu norū: qstōrū & hūmōrū iudicia exercentiū q. non in sellis curulib. nec tribunalib. sed in subsellis cōsistebāt. Recitaturū atq. poemata auditorib. subsella sternebat luue. d. sta. sed cū fregit subsella uersū.

Troilus
Celeres
flexumines

Subsella

IOAN.
BRI.

Nil ne pudet capiti non posse pericula cano
Pellere: qn trepidum hoc optet audire deceter
Fures ait pedio pedius quid: crimina rasis
Librat in antithetis: doctas posuisse figuras
Laudat bellum hoc bellū hoc an rōule ceues.

Nil ne pudet capiti nō posse pericula cano: mira excādesceat indignatiōe & fremitu in eos qui et in capitalibus criminibus refellendis tanto pere laudis cupidī sint: ut fere oblitī peculiarīa causarū argumēta ex elocutiōe tm. ac et uerborū sententiarūq. exornationibus uniuersi populi laudē & fauorē pmereri conēt. Quod Quintilianus in nono summo opere dānat. hoc at Persius exemplo pedi cōprobat. q. accusatus

furti: et in piculo capitis tanta laudis cupiditate agebatur. ut fere relictis causis argumentis: exornationibus tm populo studeret placere: adeo laudis & gloriæ desiderio uexabatur. itaq. ad antitheta. i. contrarietates: & reliquas figuras cōuertebat. Sensus ē igit. nullo ne teneris pudore: cū de uita tua agat sollicitū esse de laude adipiscēda. Pellere pericula. i. capitis. i. defendere te ipsum in iudicio. Capiti cano: a capite cano. hinc ē poetæ ardor. q. et cū in piculo uitæ: tū et in extrema ætate laudis tantopere anxius sis. Hoc tepidū deceter. tepidas & frigidas laudes. sic. n. dicere solēt laudatores. Hora. Clamabit. n. pulchre: bene recte. Tepidū. quia fictē & frigide laudat: cū adulatio oīo sit. Fures ait pedio. exemplū pedii. quē p. quocunq. ponit qui laudē sibi et in capitalibus criminibus refellendis. exornationibus uerborū & inīaq. qrit. Hic ē ille blesus pedius q. sub nerōe auctore Tacito: motus est senatu ac cūstantibus cyrenensibus uiolatū ab eo thesaurū asculapii: delectūq. militare pretio & ambitione corruptū. Fures ait pedio. i. aliq. furti Pedii accusat. Pedius quid: subaudi: quō se defendit. Crimīa rasis librat in antithetis: hoc ē pedius neq. refellit obiecta crimīa uerq. ad figuras & exornationes decurrit. Crimīa nō carmīa legendū ē: sed crimīa: q. b. accusat ē. Librat: pōderat. æstimat: q. si putans his exornationibus & absolutionē & laudē posse pmereri. Librat: expendit. i. tanti quidē æstimat exornationē & figuras orationis suæ. quāti furtū & obiecta censent: ut facile speret & absolutionē & lau-

Pedius.
blesus

antithe
ta

Antithet
ta

BAR.
FON.

IOAN.
BRI.

dē. Antithetis. latine sonāt contrapōsita. ut in. ix. scri. Q. int. quā figura quidē non uno modo fit: nā ut fit si singula singulis opponunt ut uicē pudorē libido. timorē audacia. rōnem amentia. Et bina binis nō ut nri ingenii: uestri auxiliū est. Et sentētiā sentētiis: ut dñetur in cōcionibus. iaceat in iudiciis Teren. in Andria. Antitheton facit. Vt p fallas nuptias uera obiurgandi cā. Antitheton. n. est: quia falsa dixit. deinde intulit uera. Sic idē in eadē. Quā sese inhoneste optauit parare diuitias potiusq; i patria hōeste paup uiuere antitheton ē inhoneste & hōeste. Rasis qā neutq; altero uerborū oīo plus habet. Figuras grāce schemata dñr. Duplex ē figuratū genus: alterq; sentētiarū: alterq; uerborū. Figura: ut Fabius tradit ē sicut noīe ipso patet cōfirmatio qdam orationis remota a cōmuni. Ergo figura ē arte aliqua nouata forma dicēdi. Bellū hoc. uerba laudatoris q; pñuntiatue legunt & cū admiratōe more adulatoris. Bellū hoc. interrogatiue & cū indignatiōe pferunt a poeta: q; eū carpit. a quo adulatorio gestu nīmū poeta laudat. Nā quārit poeta bellū hoc: quasi dicat: nō ex uero animi iudicio: sed ficto laudas. unde sequit. An romuleceues. An romule: in cōtemptum dictū est quasi neq; q; Romulo similis. Ceues. ccuere uerbū est in obsecenis: iuuenalis. Ego te ceuentem Sex te uerebor hoc ē indecoro motu corporis adularis: sumptū a canibus. qui clunes agitando bladiunt.

¶ Nil ne pudet. Senex cū sis in qua atate prudētia maior inesse debet. nōne pudet eiusmōi assentationibus delectari. Pericula q; ex tali assentatoria laude. q; insanire ppe nos facit: oriunt. Qui tepidū hoc opes audire decent: qui uehementē laudari. tibiq; applaudi desideres. & ingenti uoluptate afficiaris. quū audis assentatores scripta tua: quā tepida sunt decent ac bene cōposita pdicantes. Tepidū. quā inepte descripta sunt iure tepida nuncupat. cū in calore sanguinis ingenii uis cōsistat. Fures ait pedio: ornatu lasciuiaq; uerborū: atq; arte orationis tū romanos teneri dicat: ut nō solū in poematibus. sed et in causis peragendis eiusmōi multitudine abutant. Pōit at aliquē furti pedium accusantē. Pedius quid: qua defensione se Pedius tueat cū in ius uenit. ostendit. Crimina rasis librat in antithetis: quū obiecta crimina debeat ualidis rōnibus cōfutare. qm per magna reo uincēdi spes in confutatione locata ē. eius loco figuris elocutionis abutitur atq; in re leui. fucosq; orationis occupatus: uires ac neruos causā pratermittit. Antitheton uero figura. Quinti. auctore contrapōsitū uel cōtentio dī. singula cū singulis: uel bina binis opponunt. Rasis at pro politis & climatis tanq; pilo carentibus posuit. Librare uero a libra tractū. aestimare ppendereq; significat. Bellū hoc bellū ē. Orū qui tā lasciuia scripta laudas. discisq; hoc bellū: & hoc bellū est: res ne tā perditis moribus hāc ut probes. An romule caues. Romulū p romanis ponit: qui eundē quem colunt imitari deberent: Tanq; uero de uirilitate Romuli dubitaret an Romulū caues inquit. Moris. n. romanorū scriptorū fuit quū in quēpiā inueherēt. Romulū inuocare. Catul. Cinade romule hāc uidebis & feres. Cauere autē cinadōrum est leniter & obsecne clunes. dam subagitant mouentiū.

¶ Men moueat: ita hāc inferunt a poeta quā si aliquis dixerit tu quoq; ad hos laudandos iis exornationibus & uerborū & sententiarū moueris. & ipse respōdeat mene moueat. i. nullo qdē pacto adducar: ut hāc laudē quā & ipsi poetā ambitionē exprobrāt & ipsi populo assentationē. cū oīo laude digna nō sint Et cāter si naufragus. assem potulerim: erat cōsuetudo apud antiquos. ut qui naufragiū fecisset. illud ex humeris in tabella pictū cūferrent. mendicantes ne ab oibus cogerent casus suos narrare Marti. Nec fasciato naufragus loquax trunco. Iuue. Naufragus assem Dum rogat & picta se tempestate tuet. Ostēdit igit poeta sumpto exemplo a naufrago ut supuacaneū ē & par pdest naufragis cantare casū suū cū eū pictū habeat in tabella quod quidē satis est ad misericordiā hōiū alliciendā. ita & poeta & oratori non cōuenire ostentare se scriptis suis. i. laudē & uerborū & sententiarū & figuris quārere. cū argumenta causā tū simpliciter sint psequenda: nec affectatis exornationibus utendū. Et cāter si naufragus assem ptulerim ordo est & ptulerim assem si cāter. Protulerim assem. i. nec ob eā rem qā cantet dederō assem. Hāc oīa metaphoricōs ad poeta accōmodāda sunt. i. ego quidem nō laudauero eū quia exornationibus & figuris affectatis cōmendet scripta sua. Cātas cū te fracta in trabe pictū ex humero portes. hinc ostendit idēcorū esse poetis & oratoribus. cū eorū uirtus nota sit. uelle exclamationibus & crebris figuris uerborum laudē sibi q̄rere. Quod turpe esse ostendit Fabius cū ita ait. Ideoq; magis nobiles. ut nouitate aurem excitāt: ita copia satiāt Nec se obuias dicenti. sed cōquisitas & ex omnibus latebris extractas congeffasq; declarant. Ergo ita figuris scripta exornāda esse docet. ut nō cōquisitā. sed obuiā scribenti fuisse uideant. Cātas ironia est. i. exornationibus uteris & ita ad oratorem referas. si at ad naufragū applies. hic est sensus. cantādo & sub lata uoce mendicās naufragū tuū oibus pdicās. Fracta in trabe. i. nauis fracta. quā picta una cū nautis in tabella ut dictū est cūferrebat a naufrago: alibi Trabe rupta brutia saxa pedit amicus inops. & paulo inferius. largire inopī ne pictus oberrēt Carulea in tabula. Vex nec nocte paratum Plorabit. i. si a me uolet laudari. uera causāq; argumenta & ad rem

Men moueat quippe & cāter si naufragus assem
Protulerim: cātas cum fracta te i trabe pictū.
Ex humero portes: uerū nec nocte paratum.
Plorabit qui me uolet incuruassequarela.
Sed numeris decor ē & iunctura abdita crudis
Claudere sic didicit uersum berecynthius atys

pertinentia pr
studio paratis
numeris decor
quia mira uerbo
mum oratio op
Numeris cr
dere sic didici
ro ita inflat d
cōtractis quib
re atq; ipsius ue
ctu nec uno or
& aliena impfe
los Neronis cū
latos: aut dicta
leta & indicta
finiret. Didici
quo modo pro
cōcludebant car
set: quā in nym
re putans domo
glā discurre: a
ere mihi. Ha pe
lus tamen alite
natura cōpulsa
puerū imitation
ut scribit Pliniu
minori: Mollia
fangaridē pro
licus. berecyn
esq; prope Idā h
deorū matrē uoc
& Pelinuntiam
& coribantes u
¶ Men moueat
so lenocinio se
pictum circumf
dicto illud horat
be pictū ex hum
appensa humeri
pē sibi aliquā cōp
paratum plorabi
let ad sui miseri
modi sermonis la
tali scribendi stilo
rum sui saeculi aff
rerī. qm cū lepor
Classicum. Nec d
nunt. cuiusmodi
tum poetā nom
& urbs in phrygia
quoq; athīs bereci
Et qui caruleum
Sic costam longo
Arma uirū: nōne
Vtramale uetus p
amoribusq; hōiū

pertinentia prosequatur. i. ex animo & corde doleat: nec putet his figuris & ornatioribus nocturno studio paratis a me laudatū iri. Curuasse: flexisse ad laudem. f. Querela: naufragum respexit. Sed numeris decor est & iunctura abdita crudis: hic obicitur poeta: ea carmina omnino laudanda esse: quia mira uerborū cōpositione cōstent. Iunctura abdita: cōpositio quadā uerborū occulta: ea enī deum oratio optima habet: quā elegātī uocabulorū cōpositione & ordine constat. Abdita abstrusa Numeris crudis: quos crudos appellas tu Persi. i. nihil saporis habētes: ut in maturos uersus. Claudere sic didicit uersum: pbat per exemplum Neronis aliena carmina nō esse damndā quādo & Nero ita inflatē didicerit finire uersum suū: nā ita scribit Tacitus. Carminū studiū: Nero ita affectate cōtractis quibus aliqua pangēdi facultas: considerare simul: & allatos: uel ibidē repertos uersus cōnecte re atq; ipsius uerba quoquo modo plata supplere: quod spes ipsa carminū docet: non impetu & insti ctu nec uno ore fluēs: irridet igitur Neronē: qui tam indecenter tāq; inflatē & sua carmina scriberet & aliena imperfecta quoquo modo suppleret: quīs Trāquillus affirmet ad man⁹ suas peruenisse libel⁹ los Neronis cū quibusdā notissimis uersibus ipsius chirographo scriptis ut facile appareret non tras⁹ latis: aut dictate aliquo exceptos sed plane quasi a cogitante atq; generante exaratos: ita multa & de leta & indicta & superscripta inerrant. Claudere finire: quasi qui aliena imperfecta quoquo modo finiret. Didicit. f. Nero. Sic ut est berecynthius atys: hoc est quod notat Tacitus: q; ipsius uerba quo quo modo prolata supplebat: non impetu & instinctu nec uno ore fluentia. Berecynthius atys: hāc cōcludebant carmen. Atys: puer phrygius a Cybele matre deorū amatus cum ei castitatē promiss⁹ set: quā in nymp̄ha Sangaritide nō seruauit: Nymp̄haq; supplicis affecta periisset: correptus furo⁹ re putans domos: ut scribit Ouidius: ruere tectum omne diffugit: & per sūma Dindymī mōtis phry⁹ giā discurrens: arrepto lapideo cultro se ipsū excastrauit: unde Ouidius: Ha pereāt partes quā nocu ere mihi. Ha pereāt dicebat ad huc: onus inguinis aufert: Nullaq; sunt subito signa relicta uiri: Catul lus tamen aliter scribens tradit puerū cū ex qua Galli fluminis phrygiā bibisset: in furorē ex aquā natura cōpulsus scilicet se castrasse. Tandē e monte elapsus ī arbore Pinū conuersus est. Ad huius pueri imitationē sacerdotes Cybelis q; Galli cognominati sunt a gallo fluuiō phrygiā quē accolūt ut scribit Plinius & Festus. eunucabant: unde Iuuenalis. Et ingens semiuir oblecto facies reuerēda berecyn tes. fangaritidē propriū nō esse nomē: sed patronymicū a Sagarīo fluuiō phrygiā. Berecynthius. i. cybe licus. berecynthes enī natio quadā: inter phrygiās est: simpliciter uero: ut scribit Strabo: phryges tro esq; prope Idā habitantes rheā prācipuo uenerātur honore: eius Orgia frequētantes hanc quidem deorū matrē uocāt. & uestā: & deā phrygiā magnā. a locis autem Ideā: & Dindymenam: & Phylenā & Pefinuntiam: & Cybelem: grāci sane ministros eius nuncupant uno uocabulo. Curetes: eosdem. & coribantes uocant.

Men moueat. Similitudo est apte cōcinneq; posita. Ait. n. si reum uidero talī uerborum artificio fo lenocinio se tuentem: perinde ad misericordiā cōmouebor: ac si naufragū casum suū in tabula de pictum circumferentē cantare audirē. Cui sic cātātī. cū plorare debeat se assem datūq; negat. Quo dicto illud horatianū ostēdit illi imprimis dolendū esse. qui sui misereri alios uelit. Cū fracta te ī tra be pictū ex humero portes. Mos erat eorū qui maris periculū euasissent depictū naufragū in tabella appensa humeris circūferre. ut infortunio cognito ab inspectantibus: naufragūq; miserantibus: sibi pē sibi aliquā cōpararent. Fracta te in trabe pictū. in aliquo fractae nauis fragmēto. Verū nec nocte paratum plorabit: uere. & ex corde. ex aīoq; dolebit. & se sine talibus dicēdi figuris tuebit. q; me uo let ad sui misericordiā cōmouere. Sed numeris decor est. & iunctura addita crudis. Cū Persius eius modi sermonis lasciuiā & mollitiem rephendisset: respōdet aduersarius decorē: quo ueteres carebāt. tali scribendi stilo quāsitum esse. Claudere sic didicit uersum berecynthius atys: auctoritatē poeta rum sui saeculi assert. q; sic uersus cōponere cōtulerūt. ut ostēdat nō rephensionē. sed laudē illos me rerī. qnī cū lepore ac uenere scribunt: Athin uero qdā ppriū nomen poetae dicūt. de quo Martia. ad Classicum. Nec dicta mihi luculentus athis. Nō nulli cōfictum nomen p euitato ac molli poetae po nunt. cuiusmodi Phrygius atys a Cybele dilectus fuisse dicūt. Peritiores: quidā nō ppriū aut effi ctum poetae nomē. sed fabulam ipsam de athi conscriptam intelligunt. Caterum berecynthius mōs & urbs in phrygiā. Quo in loco mater deorum cybele. quā athin dilexerat. colebat. Vnde & ipse quoq; athis berecynthius nominatur.

Et qui caruleum dirimebat nereia delphin.
Sic costam longo subduximus apceno.
Arma uirū: nōne hoc spūsū & cortice pingui
Vtramale uetus prāgrandi subere coctum?

amoribusq; hoīum fuit: grādīq; pecunia cōparata domum redeuntī a nautis caedes parata ē. Quod

Et qui caruleū dirimebat nereia delphin. ali ud est carmen meo iudicio Neronis. quod uel ipse scripsit uel repertū suis cōnexuit. quod ir ridet. ut nimis altū & inflatū. historiā uidet tā gere Arionis. q; ut scri. Hero. nobilis cātor si dibus fuit loco & oppido Mtilēus: is cum in Sicilia atq; italiā uenisset. auresq; omnium mē tesq; demulisset in quāstibus & uoluptatibus

cum cognosceret traditis oibus bonis impetrat: ut sibi liceat sua oia indumēta & fides capere & cane
 re carmē casus illius cōsonabile: atq; ibi mox de more comptus & ornatus stansq; in summa puppi
 carmen quod orithium dī uoce subaltissima cātuit: iecitq; sese pcul in pfundū: sed a delphino dor-
 so sup fluctus edito incolumis Tenax in terrā laconicā deuectus est: de hoc plura apud Hero. & Ge-
 liū: Sic costā longo subduximus apenino: aliud uitiū in carmine neroniano rephendit ostēdit. n. ide
 corū esse in qnto pede heroici carminis frequēter & affectare spondeū poni: ut ē illud Virgilianum.
 Cornua uelatarū obuertimus antennarū. Lucanus altus casorū pauit cruor armentorū. nā Nero id in
 troicis suis affectauit: in cuius iudiā hanc fere totā satyrā scribit. Sic. i. ut p hoc carmē patet. Sub
 apenin⁹ duximus: subtriximus. Costā. i. syllabam. Lōgo apcenino. i. carmini hexametro: quod lōgū dicit ad
 similitudinē apcenini mōtis: q ab alpibus incipēs p mediam italiā excurrit: quā in duas ptes sepa-
 rans a dextris inferū mare relinquit. a sinistris at superū. in siculūq; usq; fretū pgrēdit. Arma uirū:
 nō hic carpit Virgiliū. ut quorundā ē opinio: sed uersa sunt excusantis uersus erudi poetarū. Nonne
 hoc spūmosum: qsi dicat si hoc uitiū nō das. neq; id supius dandū. Cortice pingui. Crassum supbū
 & tumidū. Vt ramale uetus: uetus truncus q nō facile flectit. nā tale carmen ut nimis durū irridetur
 ut illud Antimachi apud Hor. Fortunā priami cātabor: & nobile regnū: Sequif. n. Quidnā igit tene-
 rum & laxa ceruice legendū. Ex quo apparet supiora carmina eē rephensa: qā dura. & nimis sonan-
 tia essent: ut erunt & sequētia. Torua mimalloneis impleunt cornua bōbis. Coctū. scribit Seruius
 recoctū multi tps aliquid recoctū uocari. ut Virgi. Solidū nobis & robore cocto. Vñ Hora. Hoies lōgo rex
 usu & tēporis exercitatos recoctos appellauit. Plarunq; recoctus Scriba ex quinq; uiro coruum delu-
 det hiantem. Pragrādī. i. ualde grādī. Porphyrio tñ exponēs illud Horatii in secūda satyra. Ve pal-
 lida lecto Desiliat mulier: affirmat hoc loco legendū eē uegrādī. Quod legif apud Varro. de re rusti-
 ca. Quodq; postea cōcipiunt fiunt uegrādes atq; imbecillā. Subere. hoc loco cortice. Virgilius in
 Suber Geor. Huic natā libro & siluestri subere clausam. Suber pprie. ut scri. Plī. numina arbor. Glans pessī-
 ma. rara: cortex tñ fructu praeclarus ac renascens. atq; ē i denos pedes explanatus: usus eius ancho-
 ralibus maxime nauū piscantiūq; tragulis: & cadox obturamentis. Præterea in hyberno fœminarū
 calciatu. Quidnā igitur teneq; & laxa ceruice legendū ē. Veluti offensus monitor. quod poeta ta-
 lia irrideat carmina. ut nimis tonātia & plena. ita eū interrogat. ut ostēdat talia carmina non esse re-
 prehenda qā ab oibus poetis talia fiant. Ad quod Persius ridens subiungit quattuor carmiā ses-
 quentia Neronis. quasi ostēdens illa non esse nimis sonātia & plena: sicq; neronem irridet.
 BAR. FON. Delphin delphini fabulā pelago illudentis. ac uel arionē metinneū: uel quēpiam aliū deuehentis
 ab aliquo eius atatis poeta descriptā reor: Nereū uero pro mari posuit. cū deus marinus sit Oceanī
 & Thecios filius. Sic costam longo subduximus apcenino. longū apceninū aliq; p exámetro uersu
 legunt. cui costa subducit. cū spondeus p dactilo qnta in sede ponitur: uersūq; antiquoris poetarū esse
 uolunt. Quidam uero apceninū mōtem pro multitudinē uetere poetarū. & costa p eorū ruditate dur-
 ricieq; accipit. ut respōdentis depulsio talis sit. Hunc nostrum scribēdi morē o Persi non iure arguis
 quod nimis apparatus & mollis sit. Eiusmodi. n. stilo ruditatē omnē tanq; siluosam quandā costam a
 pœnino longo. i. multo carmini abstulimus. decoremq; ac uenustatem oī turgiditate remota addidi-
 mus. Arma uirū: Quod multā inflationē carminibus nouissimī poetarū subtraxerint exēplo ostē-
 dit. dicit enim. Nō ne tibi o Persi. ut ceterorū omittam. uel maronianum opus inflatū turgidūq; uide-
 tur. Vegrandi subere. Et si scio pgrandi subere scriptū i oibus fere exemplaribus pterq; admodum
 paucis reperiri. ut ego tñ uegrandi potius q pragrādi legendū potarim. Porphyrio grammaticus
 me admonuit. Is in sermone Horatii super uepallida lecto desiliat mulier sic scribit. Quidam puta-
 runt ne pallidam nūc unam partē orationis esse ut uegrandi subere coctū ait Persius flaccus. Præte-
 rea cū suber auctore Plinio. uolumine sextodecimo arbor minima inter glandiferas sit iure eā Persi
 us uegrandem. idest paruam minutā quæ respectu aliarū arborum grādem ferentū appellauit. Ve
 grandem uero male grandē & paruum significare aptum est. Ve enim syllabam rei paruæ ueteres
 præponebant. unde ueiouem paruū louem & uegrandem fabam minutam fabam uocabant. in ea-
 dem significatione Ausonius secundo epigrammatum libro ait. Hic sæpe falsus messibus uegrandi-
 bus. Var. quoq; secundo de re rustica idem pbat de fœtura ouium scribens. Quod quæ postea cōci-
 piunt: fiunt uegrandes atq; imbecillā. Quare cum inter glandiferas minima suber sit uegrandis ue-
 ro paruum significet. si pgrandi legeretur esset cum cōtra arboris quantitatem. tñ porphirionis do-
 ctissimi atq; diligentissimi uiri auctoritatem. Sunt tamen qui porphirionis testimonio ducti cū ue-
 grandi legendum assentiant. pro multum & ualde grandī accipiunt quidam pgrandi potius legi uo-
 lunt. Coctum antiquū. Multi. n. tēporis aliquid coctum dī. unde recocti homines ipso usu & frequē-
 tia & longitudine temporis cautiore. exarctatioreq; facti cognominantur. Hor. n. sermo. Plerūq;
 recocturus scriba ex quinq; uiro coruum deludet hiantem.
 IOAN. BRL. Quidā igit teneq; quasi dicat omnia pari
 modo haberi in omnibus poetis. Teneq; non
 nimis durū. non nimis plenum. Laxa ceruice
 idest remissiore sono. nec tam erecta uoce. sū-

Quidnā igitur tenerū: & laxa ceruice legēdū ē
 Torua mimalloneis impleunt cornua bombis

Et sectum uito
 Bassaris: & ly

neras mordaci
 machi. Fortu
 panticibus lax
 pes. Torua ter
 nes mulieres bell
 baccha: lena: th
 Ouidi. in arte an
 Ebrus ecce sene
 Cornua quibus
 tulo: hoc uersu t
 sacra cōremnen
 quis bacchis Pen
 thos significat lu
 at Apollia sub el
 dus aper more po
 tor fuerit. Bassa
 cognominibus b
 batur dictus est u
 bya ubi fiat. Ta
 cuntur a potō bi
 Virgi. iii. Geor.
 ri in gemmas ca
 morant qequid u
 no. i. furo. Cory
 dictum est redire
 BAR. FON. Quidnam igit
 nam graue & om
 nis inflectatur. T
 ris. an hæc talia c
 Cum. n. poetarū i
 hæc carmina qu
 uel alicuius quid
 uersus notissim
 grandiore son
 chæ mulieres sur
 tumant. a mima
 quæ urbs nō pro
 lesportum in qua
 mume græco uerb
 imitationē cornua
 apollinis rūsā dabi
 tiū toruitatē resp
 ro inflexa erat a cu
 In orgiis at ppter
 tas. uel q hoies nū
 ros iugo submiseri
 onis filius thebag
 eū esse credētibz d
 e cognominibus ba
 duebat. auctore Por
 uestigia palla Vre
 dauere. Erlynce me
 quitur. Lynce & ud
 cem ad dei curā pos
 digitos hēt linguāq;
 est circūagitq; collū

Et sectum uitulo caput ablatura superbo
Bassaris: & lyncem menas fluxura corymbis.

pta metaphora ab ejs qui laxatis habenis col-
lu submissius gerunt. Torua mimalloneis imple-
runt cor. bom. qtuor uersus sequentes Neronis
fuisse illud suspicionem affert. Sed quid opus te-

neras mordaci radere uero Auriculas. Eos ut nimis plenos & tumidos irridet. ut Hora. carmen anti-
machi. Fortunam priami catabo & nobile regnum: & Mar. carmen detractoris irridedo inserit. Quid cum
pantibus laxis & cum pede gradus & Hor. carmen furii bibaculi. Furius hibernas cana nix conspuat al-
pes. Torua terribilia: quasi terua a terredo. Vir. Torua leena lupum sequitur. Mimalloneis: mimallo-
nes mulieres bellicosae dicitur: a mimune. i. imitor. quod imitentur bacchum. nam ut scri. Strabo silenii. satyri
baccha lena: thiaides: mimallones: naiades: nymphae: & quos tytiros uocant: sacerdotes fuerunt bacchi
Ouidi. in arte amandi. Ecce mimallonides stantis in terga capillis Ecce leues satyri praua turba dei
Ebrus ecce senex pando silenus asello. Vox sedet. & praestas continet arte comas. Dum sequitur bacchas

Cornua quibus utuntur in sacrificiis bacchi. Bōbis sonitibus nomen fictum a sono uocis. Et raptum ui-
tulo: hoc uersu tangit fabulam Agaues. nam Pentheus Echionis & agaues filius thebae rex liberi patris
sacra contemnens. cum eo accessisset ubi illa celebrabant: mater furore & tremulenta percussa una cum reli-
quis bacchis Pentheum interemit: & osum prima caput abstulit: unde a luctu fortitus est nomen. Nam pen-
thos significat luctum. Pagus autem ex quo Pentheus deductus & discerptus fuit scholus appellatur in ora
autem Apuliae sub cithereone. Auctor Strabo. Vitulo. Ouidius aprum dicit uisum fuisse. ut ille mihi ferien-
dus aper more poetae nomen pro nomine posuit. ut Domitius polucis habenis. cum castor equorum domi-
tor fuerit. Bassaris. id est agaue sacerdos bacchi: nam baccha bassarides dicitur sunt a bassareo uno ex
cognominibus bacchi Hora. Non ego te cadide bassareu inuitum quatinus. A genere autem uestis quam indu-
batur dicitur est ut porphyrio scribit usque ad pedes demissam: dicitur ut Acroni placet a bassara loco li-
byae ubi fiat. Tali. n. ueste & numina uti dicuntur. ut Vir. Pedes uestis defluxit ad imos. ut alii uolunt di-
cuntur a potō bifon. i. a uallibus per quas sacrificantes feruntur. Et lyncem. animal est baccho dicatum.

Virg. iii. Geor. Quid lynces bacchi uariae. Eius animalis urinam scribit. Plin. ubi reddita fuerit glacia Lynx
ri in gemmas carbunculis similes. Ouis. Victa racemifero lyncas dedit india baccho. E quibus ut me-
morant quicquid uestica remisit. Veritur in lapide. & coeget aere tacto. Menas sacerdos bacchi a me-
no. i. furo. Corymbis: uua est hederarum: quae baccho ideo dedicatae sunt: quod cum uictor ex india ut
dictum est rediret. coronas hederarum portauit.

BAR.
FON.

Quidnam igitur tenerum. Si stilus uirgilianus turgidus & inflatus uidetur tibi: Respondet persius. quod
nam graue & ornatum putandum est. Et laxa ceruice. libera ac remissa ceruice & quod per qualitate carmi-
nis inflectatur. Torua mimalloneis. Et si quidam haec Persii uerba putant cum indignatione interrogan-
tis. an haec talia carmina sint. quae laxa ceruice legantur. Satis tamen est: ut ea risu aduersario tribuam.
Cum. n. poetae interrogant quod laxa ceruice legendum esset ex quo Virg. non probaret. Respondet ille
haec carmina quae subiungit eiusmodi esse. ut iucunde. ac flexibiliter legi possint. quae sane carmina.
uel alicuius quidem poetae contemporanei. uel Neronis principis sunt. quem constat. auctore Suetonio
uersus notissimos conscripsisse. Hos autem maxime uersus poeta posuit in eorum reprehensionem. qui
grandiorem sonum captantes. reus sensus nequaquam aduerterent. Mimalloneis bōbis Mimallones bac-
chae mulieres sunt cornua in orgiis ferentes ea: quae spiritu inflates. Cognominatas uero plures au-
tumant. a mima morte ioniae. de quo Plin. li. v. & Str. quartodecimo referunt. In ionia. n. iuxta Lebedum
quae urbs non procul a minae locata est. artificium liberi patris conuentus est: & Ionum habitatio usque in He-
lespōtum in qua solennia & certamina libero patri. quot annis celebrantur. Vex quidem ex doctioribus a mi-
mune graeco uerbo. quod imitor significat mimallones deas aiuntque libere patrem imitentur. & ad eius
imitationem cornua ferunt. unde et Cassandra Lycophron clari mimallonem appellat quod in clauo ubi
apollinis rursus dabantur. arte uaticinandi ab eo edocta in uaticinium illum imitaretur. Torua cor. ad sonan-
tium toruitatem respexit: Torum autem a tauris tractum est cum quadam truculentia irati respectat. Cornua ue-
ro inflexa erant a curuo aere quod ea curuarentur cognominata. Inde cornicen. ut a tuba tubicen deriuatur
In orgiis autem propterea cornibus utebantur Bacchus illis in capite usus sit. Et uero cornua dedit antiq-
tas. uel quod homines nimio uino cuius ipse inuictor fuerit truces fiat. Vel ut Diod. placet. quod primus tau-
ros iugo submisit: atque arare terras docuerit. Vitulo caput ablatura superbo Bassaris. Pentheus Ech-
ionis filius thebae rex liberi patris nomen ira contemnens dei ab agaue matre reliquit: thyaadibus uictum
eum esse credentibus discerptus est. Bassarides autem Bacchae sunt a Bassareo appellatae. Bassareus uero unus
e cognominibus bacchi est. Hora. a. Non ego te cadide bassareu inuitum quatinus. a genere autem uestis quam in-
duebat. auctore Porphyrio. bassareus dicitur. & sane uestis ad pedes fluebat. Str. Si decet aurata bacchum
uestigia palla Vrere. a bassara uero loco Lydiae cognominata est. ut noui quidam scriptores litteris man-
dauere. Et lyncem me fle. a tygribus lyncibusque bacchi currus trahebatur. Sta. Effrena dextra lauaque se-
quitur. Lynxes & uda mero labuntur retacula tygres. baccha uero mulier in liberi patris mysteriis lyn-
cem ad dei curam positam tanquam auriga deflectebat. Lynx quidem ut Plin. locis pluribus auctor est binos utriusque
digittos habere linguamque serpentium similem in magna longitudinem porrigit. gradibusque ungulis seu graculis
est circumagitur collum in aduersum se pegrina est auis & clarissime cernit atque in aethiopia nascitur. Me

nas. a manome græco uerbo. quod furor significat. appellata. ut Diodo. in quinto scribit. baccha mulieres sunt libere patrē semper secutæ. Corymbis: corymbi acini hederæ sunt quibus bacchus coronabatur: Tibul. Sed uarii flores & frōs redimita corymbis.

IOAN. Euiō ingemiat: uox bacchantiū ē: nā liber
BRI. cū in bello giganteo dilaniatus a gigātibz: ut
Euiō. scripsit Orpheus fuisse: iuppiter eū qrens magno clamore & lamētatiōe ita appellabat. Euiō. i. bone fili. eui bñ: ios græ. filiū sonat latie qđ postea in eius sacris seruatiū ē. Oui. i. arte a. Pars hymenea canūt. ps euiō euiō clamat.

Echo: reboatio: ab echin. i. resonare. Reparabilis. q̄ repetit uoces. qđ fieri solet in locis cōcauis. Hæc fieret si testiculi uena ulla paterni: dignatur poeta qđ semp de baccho tm̄ & cybele scribāt: & dura nimis & plena carmina ostendens id p̄uenire ex nimia poetarū incurio. q̄ si diligentius stilo suo uteret: elatius scriberent. Est igit̄ sensus Si nos haberemus aliqd̄ maiore nostrorū. hæc a nobis n̄ fieret. Sūma delūbe salua hoc natat i labris idest hoc tm̄ poetis tēporū nostrorū in p̄mptu ē: ut de baccho & Cybele scribāt: quorū sacrificia communia fuisse apud Phryges auctore Strabone p̄dunt. Nā ita Home. in palamede chorū loquentē dicit. Cū patre libero lasciuies: q̄ per idā lætatur cara cū matre tympanorū sonitu & cōgregates in unū Sylenū & marsiam Olympū & tibiaz qrentes repertores: celebrantesq̄ rursus bacchia. & phrygia si simul conferunt. Delūbe: ueluti solutū & enerue: tāta repletione fert carmē: qualia sunt q̄ p̄cesserūt

Scribit Tacitus Cicē. a Caluo male audiuisse tanq̄ solutū & enerue. a Bruto at. ut ipsius uerbis utar tanq̄ fractū & elūbē. In labris & in udo. Exaggeratio ē rei: nā idē ē in salua: i labris: in udo. Menas i. carmē de baccho. ut illa. Torua mimalloneis impleūt cornua bōbis. Aty: ppter id berecynthius atys. Nec Pluteū cedit. incuriā notat poetarū. Sic Hora. de Lucilio. & in uersus faciendo saepe caput scaberet uiuos. & roderet unguēs. Sape stilū uertēs itez q̄ digna legi sum scripturus. nā in uersibus faciēdis: cū res & uerba nō suppetāt. p̄ indignatiōe plerūq̄ poetarū & Pluteū pcutiūt. & unguēs rodūt cogitādo q̄ dicāt. Pluteū: plutei crates erāt corio crudo intēta. quæ solebat. ut scri. Festus oppōi militibus opus faciētibz: & appellabant militares. Nūc ē tabulæ quibz quid p̄scripserit eodem nomine significant. Sed qđ opus teneras monitōrē introductis sibi cauendū esse ne supplitiō efficiat dū tam apte nobilitatē infestat. q. d. supuacaneū esse. Teneras Neronis potissimū & ceterorū nobilium ut supra. Nō si qua elegidia erudi Dictarūt p̄cerēs. Radere rephendere. mordere tangere. Tractum a medicis qui cultro uulnera radere & refecare solēt. ut alibi p̄suis. Pallentes tradere mores Doctus.

pluteū: Euiō ingemiat: ut Acro scribit: ex eu qđ bonū significat: & hios filiū euchi cōponit. Ait. n. bacchū in leonē cōuersū primū deorū oīum illi gigātheo in p̄lio affuisse: Rhoerūq̄ interfecisse: ex quo scō eū iuppiter ita laudauit euchiē. i. bone fili. porphy. aut a uoce bacchantiū dictū refert. nā hæc uox i bacchi sacris iactabatur: ob qđ igemiarī euchiō dixit. Reparabilis echo: q̄ ipsa repcussioe uocis: ut i cōuallibus & cōcameratis locis audimus: repat. natura. n. locorū euenit: & plarūq̄ cōuallū: ut acceptæ uoces nūosiore repcussū multiplicent. Nomēq̄ echo eiūsmōi uoci a græ. datū ē: ut pli. vi. & xxx lib. Hæc fieret: indignanter cū acrimōia uultus: & cernicis agitatioe: uoceq̄ clariore legendū ē. Ait. n. p̄suis: Siquid in nobis utilitatis patriæ superest: nequa q̄ scripta eiūsmōdi probarem. Hoc de lūbe natat i labris: Hæc mollia & eneruia sape legimus: crebroque in ore habemus. Genitalis autē seminis sedes in lūbis ē Vnde a sacris litteris lūbos: ut p̄cingamus: admonemur: De lumbe uero hoīem effemīnatū & molēm ob nimia uenerē dicimus: Hinc delūbe carmen ore lasciuo minimeq̄ uirili transfertur: Et in udo ē menas & atys: de menadē atq̄ aty uersus crebro leguntur: In translatiōe at uerborū manet: Nā cū salua ac nata posuerit: nūc merito udu addidit. Vocis. n. int̄ udu ē: q̄ p̄ uda arteriaz ac fauciu uiā labi. Vir. de almōe. Hæsit. n. sub guttura uuln? & uda uocis iter. Nec pluteum cedit: nec demorfos sapit unguēs. Neq̄ accurate neq̄ apposite scriptū ē. ex Horatio uero trāstū lit: q̄ in smonibus ait. Et i uersu faciēdo. saepe caput scaberet uiuos & roderet unguēs. Stilus at tard? potius ac diligēs q̄ celer & lāguīdus eē debet. Nā quod bene scribit satis celeriter scribit. Qui uero moram stilo iudiciūq̄ apponunt in ipso limæ labore irati interdū & caput scabūt & pluteos cadunt & extremos unguēs morficāt. q̄ tū corā aliis fieri nō decet. Nā ut scri. Quinti. Ridicula sunt nisi cum soli sumus. Nec pluteum cedit. Plutei proprie crates e corio crudo intentæ sunt: quæ militibus opus faciētibz: ne ab hostibus lædi possent opponēbatur. Postea uero etiā tabulæ: quibus aliquid p̄scripseretur: eodē nomine dictæ sūt: hinc librorū & tabularum: signorūq̄ repositoria plutei appellantur. Et iubet archetypos pluteū seruā cleates. Sed qđ op? teneras mordaci radere uero auriculas interrogat aduersarius qđ causa sit. cur alios reprehēdēdo odiū in se cōtrahit. Admōet autē ex ei? modi scriptis mortis ei periculū imminere. Magna uero in his uerbis ē uis. Nam mordax uerū eē & nō tangere sed radere aures atq̄ teneras dixit. ut pote. quæ celerius reprehensioem admittant p̄ptercaq̄ uehementius indignetur.

BAR.
FON.

Euiō ingemnat. reparabilis affonat echo.

Hæc fierent si testiculi uena ulla paterni

Viueret in nobis summa de lumbe salua

Hoc natat in labris: & in udo ē menas & atys

Nec pluteū cedit: nec demorfos sapit ungens

Sed quid opus teneras neordaci radere uero

IOAN. Auriculas
BRI. Limina frige
Littera: per m
Nil moror: cu
Hoc iuuat: cu
Pinge duos an
Meite discedo

na dī. r. quā can
cuntur p̄prie ca
p̄fiscens. i. qu
ror: magno cū
ror: quasi p̄mo
rum dicit. Ironi
gia: nec ullo loc
quod displicat
quis uero faxit
it neronē repreh
cus est humanū
sensus poeta ho
signo: ut a me c
qui putauerūt e
sacq̄ ueneraren
erat ostendere id
nia est: quasi dic
natur sic supra.
olim Lucilio & H
nis acerbitate m
fisc lupō cooper
tyricus natus est
atatis. xlv. neap
Cremona. Et cy
fricto quotiens
ON. Vide sis ne m
Frigeſcere. n. fib
ui calor is extinc
est. O puer ut sis u
hac tua in satyra
bus tribuit. Irati
auctore deductū
net: nemo nigra tu
assentientis p̄p̄e
uero p̄ ironiā cū r
iuuat. Sippe men
to ne quis hic uetr
menta deponit: qu
oleo quod in p̄ter
manū significat. V
atq̄ excernimus: p
ac senatui. Pinge
cens. Pinge aliq
dit. nam locū nullū
strabat. Verg. Ince
re Plinonō & uigess
cherimū uero ang
feriore ueneno. Ca
credebant: uulgoq̄

IOAN Aurículas uidesis ne maiorum tibi forte
BRI. Limina frigescant: sonat hic de nare canina
Littera: per me equidē sint omnia p̄tinus alba
Nil moror: euge: oēs etenī bene mirā eritis res
Hoc iuuat: hic inquis ueto quisq̄ faxi toletum
Pinge duos angues: sacer est pueri locus extra.
Meite discedo: secuit lucilius urbem.

¶ Vide sis ne maior: æmulatio est Horatii. O
puer ut sis uitalis metuo: & maior: nequis ami-
cus Frigore te feriat. Vide sis: id est uide si uis
hoc est caue tibi: q̄a impatiua uerba uelut cōtu-
meliosa sunt: addebāt ueteres sis: q̄d significat
si uis. Frigescāt: tibi frigida sūt horrore mor-
tis: ut illud Horatii. Ne q̄s amicus Frigore te fe-
riat. i. horrore mortis: ut porphyrio interpretat̄.
Vir. i. xii. de morte Turni. Ast illi soluunt fri-
gore mēbra. i. morte. Sonat hic de nare cani-
na lra. i. in domo Nerōis aut diuitū. Lra cani-

Lra ca-
nina

na dī. r. quā canes restrictis dentibus iterāt. Lucil. Irritata canis quod r̄ q̄ plurima dicat. Nā irritari di-
cuntur p̄prie canes. Per me equidē sint oīa p̄tinus alba permissio ē: nō ex uolūtate sed ex stomacho
p̄ficiens. i. quantū in me est cōcessero oīa esse optima. Alba: cādida: polita: sine macula. Nil mo-
ror: magno cū ardore hac a poeta dicunt̄: & p̄cipitanter legenda sunt ne indignatio oīdāt. Nil mo-
ror: quasi p̄timore abiturus sit. sequit̄. n. discedo. Euge: exultātis est & assentiētis. nā & se oīa probatu-
rum dicit. Ironia est. Oēs res eritis mirā per me. i. ego laudabo posthac oīa scripta quasi mirā & egre-
gia: nec ullo loco carpēda. Hoc iuuat: eos irridet qui in assentationibus delectant̄: ut de scriptis suis
quod displiceat nolint audire. Hoc iuuat: quasi monitor dicat. Ita placet Persi ut oīa laudes. Hic in-
quis ueto faxi oletū: allegoria est. i. nolo quisq̄ carmina mea rephēdat. Veto: hoc uerbo ueto innu-
it neronē reprehendi: cuius est & uetare & impare. Hic. i. in carmine meo. Faxi: faciat. Oletū ster-
cus est humanū. Veranius: sacerdotula ī sacrario Martialis fecit oletū. Pinge duos angues: ueluti of-
fensus poeta hoc dicto in indignationē p̄cipit. Sensus est. Si nō uis tua carmina rephēdi: ea aliquo
signo: ut a me cognoscant̄ tibi notanda sunt. Pinge duos angues: nullū locū auctore Seruio anti-
qui putauerūt esse sine Genio: qui per anguē saepe oīdebat̄: ut pueri territi pictura serpētis locum ut
sac̄r̄ uenerarent̄. nec in eo meierent̄: unde Virg. lib. v. loquens de serpēte qui e tumulo Anchisæ exi-
erat oīdare id uidetur. Incertus genium ue loci famulū ne parentis esse putet. Sacer est locus. iro-
nia est: quasi dicat carmina nostrorum poetar̄ tangēda non sunt. Disce: bene iratus discessum mi-
natur sic supra. Nil moror. Secuit Lucilius urbem: indignat̄ eam sibi libertatē scribendi eripi: quā
olim Lucilio & Horatio concessa fuit: nam ante occupatā remp. ab impatoribus Lucilius mira carmi-
nis acerbitate multos noīatim insectatus est: unde Hora. de Lucilio. Aut lasso doliure Metello Famo-
sisq̄ lupo cooperto uersibus. At qui primores populi arripuit populūq̄ tributim. Lucilius poeta sa-
tyricus natus est uno anno ante q̄ Carthago in ditionē romanor̄ per Scipionē redacta est: anno autē
ætatis. xvi. neapoli mortuus: & publico funere elatus est: quo anno Furius bibaculus poeta natus est
Cremonæ. Et cymbri superati sunt a Mario. Secuit urbē: ueluti gladio dilacerauit. Iuue. Ense uelut
fricto quotiens lucilius ardens infremuit. Hora. Q̄ uisale multo urbem destruxit.

Oletū

Genius

Lucilius

BAR.
FON.

¶ Vide sis ne maior: tibi forte limina frigescant. Vide si satyrā scripseris ne a potētoribus occidaris.
Frigescere. n. sibi potētoribus limina nihil est aliud q̄ potētoribus frigore: hoc est morte: quā frigus
ui caloris extincta inducit feriri. Totus uero hic locus ex trematiano admonitu apud hora. sumpt̄
est. O puer ut sis uitalis metuo: & maior: ne q̄s amicus frigore te feriat. Sonat hic de nare canina lra.
hac tua in satyra tāta īnest mordacitas quātā irritatus canis ringendo solet ostendere. R. aut lra cani-
bus tribuit. Irati enim canes restrictis dentibus. R. lram ringendo exprimūt. Vnde & irritare Dona.
auctore deductū est. Per me equidē sint oīa p̄tinus alba. Ironice respondet Persius quantū ad me p̄ti-
net: nemo nigra turpiq̄ nota afficiet̄. nihil enim in quēpiam scribam. Euge bene oēs mire eritis res
assentiētis p̄p̄e: & quasi sponte sua cōgratulantis q̄ bene se res habebit: si satyrā nō attigerit. Totum
uero p̄ ironiā cū risu legendū est. Nā tacite eū irridēs oīa uitia hoīum se descriptur̄ significat. Hoc
iuuat. Si p̄pe mentē tuā p̄spicio: quenq̄ nō rephēdi te iuuat. Hic inquis ueto quisq̄ faxi oletū. Ve-
to: ne quis hic uētrex exoneret. In re aut subsordida similitudo assumpta est. Ait. n. Hic uetas excre-
menta deponi: quasi satyrici carminis graue olentia quenq̄ potētoribus notari phibes. Oletum uero ab
oleo quod in p̄terito & oleui facit: & oleui: unde oletū deducit̄. tractū est: auctore aut Festo sterus hu-
manū significat. Veranius sacerdotula in sacrario fecit oletū: p̄prie uero pro loco: in quo meimus
atq̄ excernimus: ponit̄. Tacitus in nerone: gymnasiū eo anno dedicatū a nerone: p̄bitūq̄ oletū egri-
ac senatui. Pinge duos angues: qm̄ hic exercendū: hoc est in aliquē primatē inuehendū esse: ne q̄cūq̄
censes. Pinge aliqd̄ signū: quo moneat a q̄bus mihi sit abstinentū: genitū uero loci p̄ angues ostē-
dit. nam locū nullū ueteres carere genio putauerūt: quod p̄ anguim picturā genio sacratō: demō-
strabat̄. Verg. Incertus genitū ne loci: famulū ne parentis eē putet. Duplex uero eor̄ genus est aucto-
re Plin. nono & uigesimo. Quidam. n. in aqua uiuit: nonnulli in terrā uiuit inter se fere p̄similes. Pul-
cherrimū uero anguiū genus est quod in aqua uiuit hydri uocant̄: sed hi noxi ac nulli serpentū in-
feriore ueneno. Ceteri placidi ac fere semp̄ inocui sunt. In terrenis aut anguibz multa eē remedia
credebant̄: uulgoq̄ comā & ī domibus pascebant̄. Aesculapioq̄ salutis ac medicinæ deo cōsacrabā

tur pueri facer est locus: extra meite. Veteres quibus in locis oletum fieri uolebant angues tanquam loci genus depingebant quo signo prospecto: inde meru pueri discedebant: per quam similitudinem pollicetur: si sibi offenderit: a quibus abstinendum sit non in eos propriam se scripturam: sed illi hinc tanquam e loco quodam uetito discessur. Discedo separatim a reliquis hoc uerbu cum aliquo interuallo pronuntiandum est: quo melius Persii assueatio de sua discessione percipiat. Secuit Lucilius urbem: cum superius nihil est scriptum promissum: uoluntate nunc immutata cum Lucilio inquit Horatioque licuerit quous aperte magna cum libertate reprehendere: cur non & mihi satyras scribere: uel claculum concedere. Secuit: hoc uerbo amaritudinem: acrimoniisque Lucilius exprimit: qui non contentus paucos intra satyras legere reprehendere: totam urbem acrius flagellari.

IOAN.
BRL.

Genul
ni detes

Vasri

midæ fa
bulæ

Te lupe te muti: Lupus & Mutius Albutius infames fuere temporibus Lucilii. De mutio ita Lucius cl. graecum te Albuti qui romanum atque Sabinum: municipem potius tritam ceterum. Et demum charitatem muti: Genuinum fregit: sumptum a canibus qui irritati huc & illud detibus incessunt. Genuinum: genuini dentes sunt hominum nouissimi qui circiter uicesimum annum gignunt multis & octogesimo: auctor est Plinius dictum quod a genis ut scribit Festus pedeant. Omne uasfer uitium: mixtum Horatii ingenium ostendit quod tanta carnis urbanitate uitia hominum insectatur ut eos et in risu moueat. Vaser: asini perfidi semper sunt huiusmodi: uaseros homines dicimus callidos & astutos quasi ualde asinos. Ludit: uersat ut get. Praecordia: uno nomine: ut scribit Plinius extra in homine dicimus. Populum suspendere: subscinare. id est per fastidium quoddam deridere. Hora. Naso suspensus ad unco. Naribus. n. auctore Fabio derisus contemtus: fastidium significari solet. Excusso: extorto & moto: ut fieri solet in derisu. Horatius autem dixit Naso unco. Men mutire nefas: ergo inquit Lucilio & Horatio tanta libertas concessa fuit & mihi loqui non licet: cum interrogatione legendum est. Mutire loqui. Ennius. Palam mutire homini plabeio placulum est. Terentius in andria. Nihil iam mutire audeo. Nec scrobe: alludit ad fabulam midæ quae talis est. Cum inter marfyam. siue ut alii uolunt Pana & Apollinē: orta est contentio de laude cithilinae: uictoriaque iudice Thmolo staret Apollini: oculus Thmoli iudicium probarent: solus midas Panem fauit. Quare apollo iratus est: ut aures asininae eum effecit: quam deformitatem cum uelamentis tegeret solus tonfor uidit. Verum cum id uereretur loqui: nec tamen reticere posset effossa telluri illud insusurrauit. Natae inde harundines sunt: quae uentorum flatu agitatae secretam turpitudinem midae indicauerunt: hunc autem Gordii filium fuisse regem phrygum ditissimum tradunt Herodotus libro primo & Trogus undecimo: cuius pater Gordius ab agricultura ad imperium est euectus: ab eius nomine inter phrygiam minorem & maiorem erat gordiae urbs: in qua seruabatur plaustrum: quod olim gordii fuerat. Midas autem sanguine: ut scribit Eusebius tauri e potu extinctus est. Nulquam distinguendum est: & cum interrogatione & indignatione legendum. Hic tamen infodiam: in hoc meo libello iterum: ut ille Scrobi in murmurauit: perstat in metaphora. Vidi uidi ipse libelle aurículas asini quis non habet: haec sunt quae uelut secreta libello suo dicit commissum. hoc significat neminem esse qui ut laudis & assentationis cupidus non irrideatur. illud respexit. Nec manus aurículas imitata est mobilis albas. Aurículas asini quis non habet. id est quis non irrideatur: receptum tamen est a Persio scriptum fuisse aurícula asini Midas habet: sed quia in Neronem dictum uideri potuisset a cornuto mutata fuisse. nam is. ut scribit Tranquillus: tanta laudis cupiditate agitabatur: ut orationis carminisque latini Coronam de qua honestissimus quisque contenderat ipsorum consensu concessam sibi receperit. Vidi uidi. geminatio facta est mira excandescencia & risu satyrico legendum. Hoc ego opertum Hoc ridere meum tam nil nulla tibi uendo Iliade. hoc pendet ex stomacho eorum carminum. Ne mihi polydamas aut troades labeonem Prætulit. quasi dicat hic libellus meus quem nullius pretii esse dicitis. Iliadi labeonis non est postponendus hoc totum in inuidiam Neronis dicit. quod & troica scripserit. id est captiuitatem Ilii quam ardente urbe. ut diximus cantauit ut scribit Tranquillus. & tantopere ut dictum est labeonem fouerit quia de rebus ilienibus scripserat. Hoc opertum. hoc occultum & secretum meum propter id. Hic tamen infodiam. Hoc ridere meum hinc monstratur totam fere satyras risu legendam esse. Hoc pendet ex illo. Sed sum petulanti impleme cachino: Tam nil: quod Nero paruifacit & Roma. hoc illud spectat. Quis leget haec: min tu istud ais: nemo hercule. Nulla Iliade aut labeonis aut Neronis qui troica ut dictum est scripsit. Iuuenalis. Nunquam cantauit horestes Troica non scripsit. Audaci quicumque afflate cratino. hoc loco monet uulgi iudicium non esse magnificandum. sed doctorum tamen uiros. Iuxta illud horatii. Neque te ut miretur turba labores

Contentus
derint com
clui uita
Atque alii qu
foret: aut sic
mog stand
dio alicul
primitia
fima uitae
sus ingent
retrulle: Nam
quibus Peric
uaporata lea
lector mihi co
um utile fore
tur. Vnde: e
legat. Vapo
illud: Afflate
Non hic qui
pote contem
promen est.
gestia: aut qu
pidas graior
Te lupet
fuit eius nob
fum. Ex arun
equos arunc
Sed in primo
in repub. due
ne suo perstri
pris ignosca
tare quali con
liare est: ut ge
esse uidebitur
quorum pars
tium sunt. Ex
sunt temici a
cati sunt: qui h
lares difficile
Ixxx. inascul
ut Plinius. xi. li. scri
lant. Quamq
sedes hilaritat
illic dulcedo se
ludere: & eos d
pulu suspēde
uñ nasuti pro
lidi uero ut scri
mutire nefas: e
Nec cum scrobe
& quacumque ali
pere. Possumu
nec clam nec re
rogans cum indig
re possum. Ac de
belli significas.
dum magis quod se
fcent aliquando
am. uelut Ouidiu
fia tulisset Apoll

Contentus paucis lectoribus: Ait igitur eos uelle lectores esse sui operis: qui diligenter euoluerint & uiderint comoedias Cratini: Eupolidis: atque Aristophanis: qui tres comoediae priscae praecipui scriptores cuius uita fecundissima libertate notauerunt: unde Hora. Eupolis atque cratinus aristophanesque poetae Atque alii quoque comoedia prisca uiros: Si quis erat dignus describi quod malus aut fur. Quod meechus foret: aut sicarius aut alioquin famosus multa cum libertate notabant. Talius igitur iudicio: ut doctissimi mox standum esse docet. Afflate: imbuti: quidam aura scriptorum cratini resperse. Sumptum est ab incendio alicuius rei. Audaci: unicuique epitheron suum dedit. Iratum: in uitia. Eupolidem: hic ducta uxore primitiali nocte mortuus inuentus est una cum puella: unde Oui. Sint tibi coniugii nox prima nouissima uita: Eupolis hoc perit: & noua nupta modo. Praegradi cum sene. Aristophanem significat: cuius ingeniosa & attici salis plenae extant comoediae. Praegradi: an ad ingenium excellentiam: an ad aetatem rettulit: Nam utroque natu maior fuit. Olympiade octuagesima octaua claruit iisdem fere temporibus: quibus Pericles mortuus est. Aspicere: & haec. i. satyras meas. Si forte aliquid decoctius audit. Unde uaporata lector mihi ferueat aure. Sensus est. uide num in meo libello aliquid inuenias boni ex quo lector mihi concilietur: & feruentior fiat ad mea scripta legenda. Modestissime poeta declarat opus suum utile fore. Decoctius: perfectius: suauius: translatio est sumpta a uino quod ad dulcedinem coquitur. Unde: ex quo: unde legendum est non inde. Lector ferueat mihi: cum feruore & ardore scripta mea legat. Vaporata aure perstat in methaphora bene. n. subdit uaporata: qua decoctius praecessit: & iterum illud: Afflate cratino. Votum enim est ab incendio sumptum. Vaporata. i. uapore scriptorum meorum perfusa. Non hic qui in trepidas gratias ludere gestit. arcendos oim affirmat rudes homines & uulgares ut pote contemptores uirtutis & petulantes a sui operis lectione. Non hic: subaudi sit lector: nam hic proment est. Gestit: delectat: gestire proprie est animi sensum gestu corporis indicare. Teret. Quid gestia: aut quid latus siem. & Vir. Est studio incassum uideas gestire lauandi. Ludere: irridere. Crepidas gratias. i. philosophos: nam crepidae calciamenta sunt philosophorum.

Eupolis

Gestire
crepidae

BAR.
FON.

Te lupe: te muti: Luciliu maiorem Pompeii magni fuisse constat. Nam Pompeii auia: Lucilii soror fuit eius nobilitatis. Horatius in sermonibus meminit. Quicquid sum ego quauis infra Lucili sum. Ex arunca uero urbe non procul a pontinis paludibus genus duxit. Iuuenalis: Per quem magnus equos arunca flexit alumnus. Acer autem & uiolens poeta fuit: primusque apud latinos satyrarum scripsit. Sed in primo eius libro ut apud Seruium legitur Diu concilium habere: & de interitu lupi cuiusdam in repub. ducis agere inducuntur. Mutium quoque praetorem: sed malum ac noxium ciuem carmine suo perstrinxit. De lupo Hora. Famosisque lupo cooperto uersibus. De mutio Iuue. Quid refert scriptis ignoscat mutius an non. Et genuinum fregit in illis qui alios reprehendunt: genuinum dentem agitare quasi contondere morsus lacerareque dicunt. Hiero. ad Marcellam. In plerisque prouinciis familiaris est: ut genuino dente se lacerent. Verum quoniam ad genuinum peruentum est: non praeter rem esse uidebitur: si pauca de dentibus Celium Pliniumque secuti scripserimus. Durius osse dentes sunt quorum pars maxillae pars superiori ossi malax haret. In humano autem ore quaterni ordines dentium sunt. Ex his quaterni primi lati & acuti: & quibus primo morsus affigit. primores nris quia primi sunt temici a graecis: quia secuti dicunt. Post hos rotundi aliquatenus & in ferram modum acuti: canini locati sunt: qui hos loco tertio subsequuntur duplices ac cibum conficietes molares dicunt. Iuue. Interque molares difficile crescere cibo. Vltimi omnium genuini sunt qui sero gigni solent. Na circiter. xx. annu quique & lxxx. inascuntur: quoniam uero a genis depedunt genuini cognoscunt. Et admissus circiter praecordia ludit. Exta hoi ut Plin. xi. li. scribit. Ab inferiori uiscerum parte separantur membranis quae praecordia: quia cordi praetendunt: appellant. Quamquam ut lib. xxx. idem ait praecordia uno nomine exta in hoiem nuncupamus. His in membranis praecipua est sedes hilaritatis: quoniam in ritilatu maxime alax intelligitur non alibi tenuiore cute humana: ob quam maxima illic dulcedo scabendi est: Cuius rei Persius non ignarus a lectoribus admissum Horatium circa praecordia ludere: & eos qui titilare significat. Quod sane ad horatianos sales referendum est. Callidus excusso populo suspedere naso: doctus populum reprehendere ac ridere: Nasu. n. contrahimus: cum aliquem deridemus: uel nasuti pro reprehensoribus atque irrisoribus capiunt. Mar. Nasutus sis usque licet: sis denique nasus. Callidi uero ut scri. Ci. iiii. de natura deorum li. dicti sunt quorum tanquam manus operis: sic aius usu conualuit. Memutire nefas: cum Lucil. atque Hora. acriter & apte reprehederint: nonne me loqui uel claculum praemissum erit. Nec cum scrobe: Scrobs fossa intra terram manu facta est ad uineas uel arbores conferendas: uel metalla: & quaecumque alia fodienda. Nufque: rident aduersarius: ne in scrobe quidem & occulte licere ei queng corripere. Possumus & aliter ordinare: ut cum Persius dixerit: Est ne mutire ac loqui nefas ille respondeat. nec clam nec te cum scrobe in alteri loqui decet. Quia quidem prohibitione Persius subiratus quasi iterrogans cum indignatione de rugata fronte respondeat. Nufque hoc est: nonne saltim clam & cum scrobe mutire possum. Ac deinde cum aliquatulo interuallo sedata uoce subiungat. Hic tamen infodi: huc suum bellum significas. Vidi uidi. coduplicatio est color eiusdem uerbi iteratione ad maiorem affectum aut exprimendum magis quam quod sentit in auditoris aures infundendum. Cice. pro Milone. Erit erit illud praefecto tempus & illuc sciant aliquando dies. Auriculas asini quis non habet. Mydas Gordii filius phrygiae rex inter masiam. uelut Ouidius scri. inter Panem atque Apollinem iudex electus ex hebeti suo ingenio cum siniam per masiam tulisset Apollo cum asininis auribus deturpauit. haec aurium deformitas cum ceteros ois praeter tonitruum

eius latere: tōsor uero nec reticere uisum posset: nec p̄dere cuiq̄ auderet: in agrū secessit: scrobēq̄ ef-
fodit: ac capite in cā demissō tenui uocula rettulit: quales midā aures respexisset: nō multo post: cum
arundines ibi natæ leui aura motarent: eadē uerba q̄ tōsor regius scrobī dixerat: referebāt: hoc ē: Au-
riculas asini Midā rex hēt: quo pacto hūc uersum primo poeta posuit. Sed postea monēte cornuto:
ut nūc legi: imutauit ne tam apte in se dictū Nero aduerteret. Ceterq̄ mihi eiusmōi figmētū diligē-
tius p̄scrutātī simile ueri sit qd̄ philostratus lib. vi. his uerbis scri. Ipse. n. Midā satyroq̄ genus partici-
pauit: qd̄ ipsius aures manifestāt. Satyrus igit qdā per affinitatē ipi illudebat in Midā aures calūnias
iactans: nec uoce solū: uerq̄ et tybiis in ipm carmina decābat. Hoc ego opertū: hoc qd̄ clanculū scri-
bo: quodq̄ tam paruifieri: & a quoq̄ lectum iri existimas: nulla acciana illade cōmutarē. Audaci quī
cunq̄ cōtemp̄toribus: sed ab hi qui graues scriptores legere asueti sint: & a satyra nō abhorreant: le-
gi uult. Cratinus uero atheniensis & Eupolis atq̄ Aristopha. quē pergrandē senē appellat: p̄iscā co-
mediā multa cū libertate aī describere. Pales: cū pallore regis uitioq̄ metu. Si forte aliquid deco-
ctius audis. Modestissime de se loquit. ait. n. quicunq̄ alios satyros legisti meū quoq̄ hoc opus aspice
nisi forte legi sit. decoctius aut pro bene cōcocto & apposite scripto ponit. Cōtra superius crudos pro-
ceres: q̄ non bene descripserint appellauit. Vnde uaporata lector mihi ferueat aure. Vnde hoc est:
qua mei operis lectione erubescat lector eius a me aure uaporata quadā uetera exēplaria idem hēt.
Quomodo si legemus: nō a Persio: sed ab aliis antiquioribus satyris aurem uaporatā intelligemus.
Vaporata aure hodie quoq̄ moris est: ut quē acriter reprehenderimus ei aurem calefecisse dicam⁹
non sine causa uero in prouerbiū hoc uenit. Aures. n. indicia animi sunt: & in mulieribus cōmissum
adulterium rubore produnt. Iuuenalis. Vexataq̄ comas: & multum auremq̄ calentem: in equis eti-
am & omnium iumentorū genere: ut Plī. xi. uolumine auctor est: indicia animi praeferunt: fessis mar-
cidā: nutantes pauidis: subrectā furētibus: resolutā agris sunt. Auribus autem aut a uocibus hau-
riendis impositum nomen est. unde Verg. Vocemq̄ his auribus hausi: aut quia uocem ipsam graci
audin uocāt: ab auditu per imutationem litterā aures uelut audes sunt nominatæ. In crepidas gra-
torum: crepidas pro philosophis ponit: quia huiusmodi calciamenti genere utebantur.

IOAN
BRI.

Lulci

Supinū
Resupī-
num
Aedilef

Hēmīa.

Aretū

Abac⁹.

Cynici.
Cyno-
fargis

Cynos.

Sordidus: uisiosus: immundus: citra uirtutē
Et lusco: qui possit dicere lusce hominem in-
telligit insulsum & procacem: qui fortuita ui-
tia boni imputat. Lusco: luscī dicuntur caren-
tes oculo: aut qui parum cernunt. Iuena. Am-
bos perdidit ille oculos: & luscis inuidet. Sese
aliquē credens italo q̄ honore supinus Frege-
rit heminas areti adilis iniquas: eos irridet: qui
uel minima dignitate fungentes ita in superbi-
am efferuntur: ut alios prae se contēnant. Sicq̄
hominis amentiam ostēdit. Sese aliquem: ali-
qui codices habent sese aliquid credens. i. seip-
sum magnæ auctoritatis putans. Supinus: superbus: elatus: & erectus: unde resupinare oritur. Iuue-
nalis. Aulam resupinat amici: & Plī. loquens de potu auium: sic scribit. Sed ex hiis quibus longa sunt
colla interimentes capite resupinato ueluti infundentes sibi bibunt. Aedilis: adiles praeerant men-
suris: & minimi magistratus erant: adolēcentesq̄ prima cōmendatione creabantur. Cicero legum
secundo. Suntq̄ adiles curatores urbis: annonae: ludorumq̄ solennium: ollisq̄ ad honoris ampli-
oris gradum primus accessus esto. Fregerit heminas: hoc erat: ut diximus etiam officium. Iuena-
lis: & de mensura ius dicere: uasa minora Frangere. Heminas: genus mensuræ siue ponderis: drag-
mas sexaginta: ut scri. Plī. pendens. Areti: pro areti: ut pataui pro patauit: nā oppida prae ter urbem
ipsam adiles habebant. Cicero ad Brutū. Nam constituēdi municipiī cā: hoc anno adilē filiū meum
fieri uolui & fratris filiū: & M. Cesiū. is. n. magistratus in nostro municipio: nec alius ullus creari so-
let. Aretium oppidum est hetruriae fictilibus celebre: nam ex terra aretina fictilia magna laude fie-
bant: ut scri. Plī. Mar. Aretina nimis ne spernas uasa monemus. Lautus erat Thuscis Porfena fictili-
bus. Numeros abaco: arithmeticos dicit q̄ numeros & figuras in abaco. i. in tabella ad id accōmoda-
ta designāt. Erat p̄terea abacus mēsa in qua pocula p̄toria reponebant. Iuue. Vreoli sex ornamen-
tū abaci. Et secto puluere metas geometras designat: qui uirga in terra signa & mensuras notant.
Multum gaudere paratus Si cynico barbā petulans nonaria uellat. Hinc hominis inscitia osten-
ditur: qui philosophorum opprobriis delectatur. Vellat barbā cynico: philosophi plerunq̄ erāt
ludibrio. Horatius de stoico. Vellant tibi barbā lasciui pueri: quos nī tu fuste coerces Vrgeris: tur-
ba circum te stante: miserq̄ rumperis: & latras magnorum maxime regum. Cynico: cynicoq̄ secta
princeps auctore Laertio Antisthenes atheniensis fuit qui cū discesserat in gymnasio qd̄ cynofargi
appellabāt: nō longe a ianuis: cynicū cognomen suā secta dedit. Lactan. uero a canibus cognomen
accepisse trahit his uerbis. Quid loquar de cynicis: quibus in p̄patulo coire cū cōiugibus mos fuit:
Quid mirū si a cāib⁹ quoq̄ uitā imitāt: et uocabulū nomēq̄ traxerūt: Cynos. n. grāce: canis latie, ali

BAR.
TON.

IOAN
BRI.

h

Vnc macrine

Qui tibi labet

Funde merum genio

Quam si seductis ne

At bona ps p̄cepta

Haud cuius p̄mptū

uero cynicos dictos
gatus quare canis
Cynici nobilitate
crede magnum Dio
ba minor. Non
ti eent. Mar. Sur
editū. hic cū cō
tor audiat & gram
fieri. Post prandia
ore infame muliere
modi hoies: ut ulm
store Plinio in art
diximus prostaban
Et lusco q̄ possit
rit: qd̄ nō nisi ab in
tero capti oculi ap
litate adeptus est.
Qd̄ a re ipsa tract
vi. est qd̄ mi lucili
& multū referēs de
demissis ambulat.
gerit heinas arret
qui sacra: priuata
plebeis eēt. Hi quo
surarūq̄ oium ad
nosus uacuis adil
qd̄ semis significa
sed dimidiū. Nec
ē. Arithmetica q̄
etī. p̄ nūeros uero
ut Iuue. Vreoli
qd̄ rata gypsoq̄ ob
metica nūcupat.
solidū sunt: cuiusq̄
geometra i haren
legēdis icūbebat p
ria uellat. Si meret
tisthenes uersabat
nū mordaces: uel o
dictos tradāt: quia
nonaria. Nonaria:
lā ap̄rēt atq̄ p̄strare
rilupanar. His mac
erit. cōfictū tñ nō in
desseuisse. De q̄ ferit
dia iocosa potius at
apud Plī. & Solinū in
uiris tāq̄ mollibus
existio. Ait. n. ab his
lupanaribus abstine

Satyr

uero cynicos dictos esse pu tāt: qđ essent mordaces ut canes: nā Diogenes: ut scribit Laertius: interro-
gatus quare canis diceret: rēdit: qđ in eos qui dant blādiō in eos qđ nō dāt oblatro: malos at merdeo
Cynici nobilitatē & diuitias abiciēbāt. Barbā: barbati. n. icēdebāt pñi: ut alibi Persius. Barbatū hoc
crede magis Dicere: & Mar. Sic qđi pythagorā loqris successor & hñs: Perpedet mēto nec tibi bar-
ba minor. Nonaria. i. meretrīx qđ in lupanari post nonā horā pstabat: cū āte hoies ī negotiis occupa-
ti eēnt. Mar. Sufficit in nonā nūdis octaua palestris: Impat extructos frāgere nona toros. His mae
edictū. hic cū cōtēptu legēdū ē. i. his ut aspñatoribus uirtutū hoc tñ curādū mado: ut mane edicta p-
torū audiāt & qrant: post prādia scorta petāt. Edictū dñ pñoris & cōsulis: quo aliqd iubēt aut phibent
fieri. Post prādia caliorē do: multi caliorē fabulā accipiūt: qđ in theatris sapius recitare. At ego cali-
orē infamē mulierē puto quā in tpibus poetrā in ppatulo pudicitia hñet: unde Persius iratus in huius
modi hoies: ut uirtutū prorsus cōtēptores ad ea reicit quā solēt seq libēter. fons ē est eiūsdē nois au-
ctore Plinio in attica. Post prandia: nā prandia hora nona sumebant: post eam horā: meretrices: ut
diximus prostabant: unde nonaria nomen accepere.

BAR.
FON.

Et lusco qđ possit dicere lusce: & qui sine aliquo delicto lusco exprobrat qđ nulla sua culpa cōtigit:
rit: qđ nō nisi ab ineptis fatuisq; hoibus fit. Lusci uero qđ hebetioris qđoq; uisus repiunt pñrie tñ al-
tero capti oculo appellant. Italo qđ honore supinus existimās se iā magnū uix esse factū ex quo adi-
litate adeptus est. Supinus uero & si qđā pro superbo legūt: pro ocioso tñ & molli negligētq; ponit.
Qđ a re ipsa tractū est. q. d. supini tacēt: ociose ac molliter negligēt. Sene. epistolā ad luciliū lib.
vi. est qđē mī lucili supinus & negligēs qđ in amici memoriā ab aliqua regiōe admōitus reducit. Iuue.
& multū referēs de mecenate supino. Mecenas uero ē ab Hora. mollis scribit: ut Malcinus tunicis
demissis ambulat. Hic & supinior i eadē significatōe deductū est. Mar. Nusq; delitiae supiniores. Fre-
gerit heinas arrecti adilis iniquis. postq; e sacro mōte in urbē reuerla est: adiles qttuor plēbs creauit:
qui sacra: priuataq; adiū curā hñent. Vnde & appellationē sortiti sunt. Aut qđ ad eos facilis adit?
plebeis eēt. Hi quoq; annonā pñrāt. Sed cāsāq; tēpestare cereales ē appellati regiones pagrabāt: mē-
surarūq; oīum ad annonā pñrētū curā hñbāt. Iuue. & de mēsurā ius dicere uasa minora Frāgere pñ-
nosus uacuis adilis ulubris. Hemina at mēsurā genus est qua uinū uel frumētū metiebat: ab hemis
qđ semis significat appellata. Dimidiū. n. sextagii cōtinet. A. Gelius li. iii. si e sextario hemina fusa ē:
sed dimidiū. Nec q abaco nūeros: nec q mathematicas artes irrideat. Mathe. n. qttuor in ptes diuisa
ē. Arithmetica q nūeros. Geometria q dimēsiōes. Musica q sonos. Astrologia q coelū ac stellas cōple-
ctit. p nūeros uero arithmetica oñdit. Quāq; n. abacus mēsurā: supra quā uasa & pocula reponunt:
ut Iuue. Vireoli sex ornāmētōq; abaci: & Plī. li. ultio uasa ex auro & genis abacōq; nouē. Interdū tñ p
qdrata gypsoq; oblita tabella ponit: in qua qm arithmetici numeri cōscribunt abacus ars ipsa arith-
metica nūcupat. Et secto in puluere metas. Geometria significat cuius ptes: linea superficies: corpus
solidū sunt: cuiusq; offm est latitudinē altitudinē pfūditatēq; oīum corpōq; dietiri. Eiusmōi at figuras
geometra i harena maxie uel i puluere radios describebāt: philostrotus circiter opis finē prim libris
legēdis icūbebat pñ geometricas qđā figuras in puluere designabat. Si cynico barbā petulās nona-
ria uellat. Si meretrīx pho illud it. Cynici uero Antisthenis sectatores uel a gymnasio cyno ubi An-
tisthenes uersabat: cognoti sunt: uel a cynos. i. a cane qm eēnt in cauillis castigatōibuscq; more ca-
nū mordaces: uel obscenitate: Iniaq; sermonis rabiē qđā caninā repñtarēt. sunt tñ q a cōtrario poti?
dictos tradāt: quia nequaq; ut canes adularent: sed ofone ac gestu delinquētes inueherent. Petulās
nonaria. Nonaria: ut fere docti oēscōsentit: meretrices a romāis sūt appellata qđ a nona hora cel-
lā apñrēt atq; pstrarent. Antea. n. ne rebus necessariis omissis iuuentus scortis uacaret nō licebat ap-
ri lupanar. His mae edictū post prādia calliorem do quīs Acheloi filia calliore atq; almeois uxor fu-
erit. cōfictū tñ nō m p hermiōe qđā legūt q a paride deſta multu dñ iterpellati amoris dulce cōfortiū
deſleuisse. De q ferūt cōfictio noie Atinē celerem scripñtasse qđ qdem si ita est. do ingt ut p? pran-
dia iocosa potius atq; amatoria q hāc satyrā meā legāt. Quidā cū calliorem fōtis cognomen sit. Nā
apud Plī. & Solinū in arabia & artica iudea: apd Valerīū flaccū & in paphlagōia repñt: dicūt eiūsmōi
uiris tāq; mollibus luxuriosisq; dari: ut post prādia natatōi idulgeat. Egdem calliorē meretrīcis nom
existio. Air. n. ab his doctria ac sapia derisoribus legi nolo: Quin poti? illis do mane pñorio edicto a
lupanaribus abstineāt: post prādia uero scortis uacare liceat. Qui sensus cū nonaria plane cōuenit.

IOAN
BRI:

Satyra secunda.

h Vnc macrine diē nūera meliore lapillo
Qui tibi labētes apponit candidus ānos
Funde merum genio: nō tu prece poscis emaci
Qua nisi seductis nequeas cōmittere diuis
At bona ps pcer tacita libabit acerra (furros
Haud cuiuis pñptū ē murmurq; hūilesq; su-

h Vnc macrie diē. iuenio tpibus pñi qndā
fuisse Minutiū macrinū brixianū uix ma-
gna qdem auctoritate. & singlari mode-
stia: qđ ita scri. Plī. pñia ē ei brixia: ex illa nra
italia q mltū adhuc uerecūdiā atq; & frugalita-
tē retiet ac fuit. pñ minuti? macrin? eqstris or-
dis princeps: qā nihil alt? uoluit. Allect? n. a di-
uo Vespasiano inter pñorios: honestā quietem
huic nra ambitioni dicam an dignitatē cōstan-
tissime ptulit. de hoc omniuo poeta intellexit.

Minuti
us Ma-
crinus

Nam inter ultima tpa imperii neronis & pria
Vespasiani: tres tm intercessere anni: ut ipib?
Persii i urbe Macrinus equestri dignitate no-
tus esset. Hunc igitur ut familiare & amicu su-
um die natalē celebrantē alloquitur: ei? animi
candorem laudans. Et satyrā non oblitus: stul-
ta uota hoium arguit: eoa iprimis accusans: q
nimia auaritia obstricti: a diis nefaria & scele-
sta petunt: deosq; æque ac mortales muneribus capi credūt: docēs deū hoium magis corde sincero q
auro gaudere. Numerā meliore lapillo: inter dies felices Natalē Macrini dicit esse habendū ex thra-
cia gētis instituto: quæ ut scribit Plī. calculos colore distinctos pro experimēto cuiusq; diei in urnam
condit: ac supremo die seperatos dinumerat: atq; ita lapillo: cōputatōe uitā actam cognoscit. Qd
Plī. accusans inelamat. Heu uana & imprudēs diligētia: numerus dieꝝ cōputatur ubi quærīt pōdus.
Annus Hora. tm eam cōsuetudinē dicit fuisse cretensiu. Cressā nec careat pulchra dies nota. Apponit: assī-
gnat & computatione ostēdit. Annos: A teius capito annū a circuitu tēporis putat dictū: quia uere-
res an pro circū ponere solebant: ut Cato in originibus orator. An terminū. i. circū terminum. Et
ambire pro circūire. Ad quod Virg. Respexit interea magnū sol circūuoluitur annū. Eunde merū
genio: ex epicureoꝝ insia: quī in omni latitia hoc agebant. Vinū promēdū esse dicit & animi relaxa-
tionī operā dandā. sic Hora. Nunc est bibendū: nunc pede libero pulsanda tellus. Genio: Geniū co-
lere dicitur quī opera dat uoluptati & animi relaxationi. Vnde Iuue. Genialis agat iste dies: unde &
genialis lectus dicit quī nuptiis sternitur in honorē Genii. Nam Geniū appellabāt deum quī uim ob-
tineret rex gignenda: auctore Festo. Aufustius Genius inquit est deoꝝ filius: & parens hominum:
ex quo hoies gignunt. Et propterea Genius meus nōiatur: quia me genuit. Alii genium eē putau-
runt: uniuscuiusq; loci deum: ergo idulgere genio dicimur: cum lautius uiuimus: nec naturā defrau-
damus: alibi Persius. Indulge genio: carpatū dulcia. & cōtra Terentius suū defraudans genium: id
est naturam suam. Nō tu pce poscis emaci: modestiā Macrini lauādo: satyrīca indignatōe in eos cō-
uertitur: quī a diis multis pēibus diuitias & nefaria petunt. Nisi seductis. i. nisi prius precibus & mu-
neribus captis: ac perinde deceptis. seducere. n. est decipere. alias ponit pro seorsū ducere: & sepe-
re: ut alibi Persius. Nisi sollers luxuria ante seductū moneat. At bona pars procerū tacita. i. a. sēsus
est. Multi quidē & oēs fere sacrificia diis faciunt: sed nō oēs pie sacrificāt: nec aperto & manifesto ui-
uunt uoto. Nā quæ turpia sunt: ea summissa uoce & murmurare suppresso petunt. Quæ uero hone-
sta: dissimulata prauitate: clara uoce rogātur. Bona pars: magna. Tacita. i. ipsi taciti. Acerra: uas
est thurariū. Humiles: suppressos: summissos. Mens bona: fama: fides: hæc clare: subaudi a diis petū-
tur. Illa. i. quæ sequūtur. Introrsum. Horatius. Labra mouet metuens audiri: pulchra lauerna. Da
mihī fallere: da sanctū iustumq; uideri. Noctē peccatis & fraudibus obliue nubem. Osi: & si optan-
tis sunt: quæ nunc iungūtur. Nam singula anteponebātur. Virgī. Si nūc se nobis ille aureus arbore
ramus. Ostendat nemore in tanto. Ergo unum uacat quantū ad antiquitatem. Virg. O mihī prate-
ritos referat si Iuppiter annos. Osi ebullet: hinc sui temporis imānem cupiditatē & auaritiā osten-
dit: æmulatio est Horatiana. Osi angulus ille proximus accedat quī nūc denormat agellum. Osi ur-
nam argenti fors qua mihī monstret. Ebullet: hunc ego locū emēdauī. Nam cum omnes codices tē-
porum forcasse & librarioꝝ culpa ebulliat legant: animaduerti ebullet legendū esse: nō ebulliat: nā
ebullio secundā habet syllabā longā: & geminato. i. scribit: ut alibi Persius. Sūma rursus non bullit
in unda. Hoc loco uero si ebulliat legatur: corripere: sensus ē nullus prorsus esset. Ebullet igitur le-
gēdum est: sumptū a bulla quæ in aquis instar pilæ tumescit: & facile rumpitur. Ouidius. Intumuit si
cut fuluo perlucida celo: Surgere bulla solet & simul allusit poeta ad id prouerbū quod a Varrone
in re rustica recitatur. Homo bulla est. Est igitur sensus: utinā funus patru ebullet: id est exeat & erū-
pat: quo more rumpitur bulla: Sicq; formatū est uerbū ebullare: ut ampullare apud Horatiū hoc uer-
bo usus est Celsus loquēs de urina. Si hæc crassa: carunculas quidē exiguas: quasi capillos habet: aut
si bullat: & male olet: interdū quasi arenā: interdū quasi sanguinē trahit. Præclax: propter diuitias
efus. Seria: genus uasis fictilis. Terentius. Serias omnes releui. Satyra secūda

BAR. FON. Vnc macrie diē: ipia mortalitū uota carpit: quī a diis scelestā: nefariāq; petentes: frustra
ingentia efferunt munera: cū nō ditia dona: sed probi mores ad tēpla deferri debeant.
Meliore lapillo: Cōsuetudo felicitū: infelicitū: ut dierum uersicoloribus lapillis designā-
doꝝ a thracib? auctoꝝ Plī. emanauit. Ei? uerba e libro. vii. h. subieci uana mortalitas: &
ad cōscribēdā seipsā igeniosa cōputat more thracia gētis: q calculos colore distinctos p
expimēto cuiusq; diei i urnā cōdit: ac supmo die sepat? dinūerat: atq; ita de uno quoq;
pnuntiat. Funde merū genio: naturā deus humanā genus est: cui natali die sacrificat. Nō tu pre-
ce poscis emaci: Eum laudat: quod deus hōesta & recta postulet. Prece: emaci. Cum enim donis ali-
quid impetramus: id emisse uidemur. Qui uero preces ad supos cum muneribus fundunt: emaci
prece poscere id dicunt. Seductis diuis: secreto & sine arbitris. Vt bona pars: maiorē sacrificantiū

numerū imple
faria dephendunt
necessitas ferebat.
le cunctis ē apud
ta cōnumerat. O
effectum animi
tū reddat. Est de
terra tāta uis aqua
lerit. A seria quoq;

Hercule pupillū
Impello expugan
Bile tūmet: neri
Hæc facte ut pos
Mane caput bis t
Heus age respōd
De ioue quid sent
Hunc cuiq; cui

mior. Expugnā d
cunt. Nāq; & scal
minisfci. Scabies
quædam sicciore
dam cito: atq; in al
quoq; prurit magi
chi. atq; intestinoꝝ
caro lota esse uide
muit. uel abstinere
ri cupiditate in om
re quæ ab aliis ad o
sus est igit Nerius.
bustum fert. Iuue.
men improbiū
piaculo eēt pollut
Ter matutino tybe
pollutione placulū
tio eo tendit: ut oſte
tis: quasi dicat: credi
ne ut prapondere cur
io: Status albius opp
uxorem: & C. Oppia
lit: ut mulier & quod
sum Romā blāditi
uni ex iudiciis gra
uitæ argumentum h
mini diceres: status u
turpe & nefarium sit.
ui ut iustissimo turpia
rum a minori ad mai
Dextro hercule. B
at Mercurius. sed etia
sam thesauris præest
dum non sine magnis
extrudam. atq; amoue
laboret. Scabies uero.
dam humidiores: quæ
riens. serpit: quibusda

numerū impie uouere significat. Tacita acerra: ipsi taciti sūt & uocē nō attollētes: ne eorū uota nefaria dephendantur. A cerra uero arcula ē tūrī cōdendo ac seruando deferuiens q̄ ad templā cū erat necessitas ferebat. Vir. farre pio & plena supplex uenerat acerra. Haud cuius p̄mptum est non facile cunctis ē apte superos deprecari: qm̄ iniqua uota eorū sunt. Osi ē bulit: impia iniqui hominis uota cōnumerat. O si at optantis aduerbiū ē. Quod cū iteq̄ repetet cōduplicatione utitur ad maiorem effectum animi ostendendū. Sub rastro crepet seria. O si dū terrā effodio p̄cussa rastro seria crepitū reddat. Est at seria uas fictile. L. uis de secundo bello punico lib. iiii. Et in uico histrio fontem sub terra tāta uī aquā fluxisse ut serias dolia: quā in eo loco erant puoluta. uelut impetus torrentis tulerit. A seria quoq̄ seriola dimīnutiū exoritur: ut seriola ueterē metuas deradere limum.

[GAN
BRI.]

Hercule pupillū ue utinā quem p̄ximus heres
Impello expugam: nanq̄ est scabiosus & acri
Bile tumer: nerio iam tertia ducitur uxor.
Hæc sacte ut poscas tyberino i gurgite mergis
Mane caput bis terq̄: & noctem flumine purgas
Heus age respōde: minimū est qd̄ scire laboro
De ioue quid sentis: estne ut præponere cures:
Hunc cuiq̄: cui nā: uis staio: an silicet hæres

[Dextro hercule amico & propicio quē anti-
quitas fabula est. ut scri. Diodo. dixisse qui sibi herculis
postq̄ ad deos trāslatus esset. decimā bonorū di adcs
carent uitā felicem uicturos. Quod & euenisse
constat. multi. n. romanorū non solū mediocri
centu: sed qui ditissimi sunt habiti decimas her
culi uouerūt. Luculus romanorū ferme ditissi
mus: a stimatis bonis decimā herculi partē de
dit: epulas p̄bens continūe ac profundens mul
ta. Templū insuper iuxta Tyberim egregium
Herculi cōdidere romani in quo ex decimis sa
cra deo offerunt: amulatio est Horatii. Diues
amico hercule. Impello. i. insequor ut proxi

mior. Expugnā deleā: ex hac uita auferā: tractum a militibus: qui cū a militia remittunt expugni di
cunt. Nāq̄ & scabiosus: lepide naturā auari expressit. qui dū auide hereditatē expectat: hæc sibi cō
miniscit. Scabies auctore Celfo durior cutis rubicunda: ex qua pustula oriunt quādam humidiores:
quādam sicciore. Exit ex quibusdam sanies: sitq̄ ex his cōtinuate exulceratio prurisc. serpitq̄ quib
dam cito: atq̄ in aliis quidē ex toto desinit: in aliis uero certo tempore anni reuertit: quo asperior est
quoq̄ prurit magis. eo difficilius tollit. Acri bile: hanc graci colerā nominauerūt cōmune. i. stoma Bilis
chi. atq̄ intestinorum uitium: supra. n. infraq̄ erumpit: primum aqua similis: deinde ut in ea recens Colera.
caro lota esse uideat. Cornelius celsus. his uero qui nauigauit & nausea pressus est: si multā bilem euo
muit. uel abstinere cibo debet. uel paulum aliqd̄ sumere. Nerio iā tertia ducit uxor auarus nimia au
ri cupiditate in omne scelus reuocat: nam ita hoc intulit poeta: ut ostendat auarū cogitare & repete
re quā ab aliis ad opes acquirēdas turpiter facta sunt. quasi nō turpe futurū sit si & ipse idē fecerit. Sē
sus est igit Nerius. iam tres uxores sustulit: & ita locupletatus est. Ducit uerbo funebri usus est. i. ad
bustum fert. Ioue. Ducitur iratis plaudendū funus amicis. Virgi. Et tristia funera ducunt. Nerio no
men improbissimi hominis. quē sibi imitandū p̄ponit auarus. Mane caput purgabant antiq̄ si quo
piaculo eēnt polluti. sulphure. aq̄ & igne. Oul. Terq̄ senē flāma: ter aqua: ter sulphure lustrat. Ioue.
Ter matutino tyberi merget. Et noctē flumine purgas. qui dī etiā nox solo somno pollueret. & ex
pollutione piaculū cōmitti. Vir. Vndā de flumine palmis sustulit. Heus age respōde. hæc interroga
tio eo tendit: ut ostendat talia: ut turpissima diis minime grata ac ideo eos irasci. De ioue quid sen
tis: quasi dicat: credisne hæc deo placere: id est non scis iouē iustū esse: & ei res nefarias displicere: Est
ne ut præponere cures hunc cuiquam. i. an nō debes iouē pietate & iustitia oibus anteferre: Vis sta
io: Staius albius oppianicus uir fuit sceleratissimus & nocētissimus tēporibus ciceronis. q̄ cluentiam al
bius.
uxorem: & C. Oppianicum fratrem & eius uxore grauidam iam appropinquante partu ueneno sustu
lit: ut mulier & quod erat ex fratre conceptum necaret. Asinium itē larinatē adolescentē pecunio
sum Romā blāditiis allecū Arulii opa interfecit. Qui postea accusatus ab Aulo Cluentio Scaleno
uni ex iudicibus grandē pecuniā dedit: & tñ condemnatus. Hic ego p̄ scelestō homine Staiū posuit
uitæ argumentum hoc sit certe o auare si hæc uota quā ad deos facis: staiō nocētissimo & p̄fido ho
mini diceres: staius uelut uotorum turpitudine attonitus iouem inuocaret: nam & mali sentiunt qd̄
turpe & nefarium sit. idq̄ plerunq̄ illis displicere solet. Erit igitur sensus horum sex carminum. Iou
ui ut iustissimo turpia nō uidebuntur: quā Staiō homini nocētissimo displicebunt. eritq̄ argumen
tum a minori ad maius:

BAR.
FON.

[Dextro hercule. Bono & ppicio. Sic Vir. Et nos & tua dexter adī pede sacra secundo. nō solum
at Mercurius. sed etiam Hercules lucro præest. Hora. in sermo. Diues amico Her. Ob eam uero cau
sam thesauris præest: quod intentos quæstui multos labores incōmodaq̄ subire necesse quemadmo
dum non sine magnis difficultatibus Her. in iunctos labores exclamauit. Expungam: per mortem
extrudam. atq̄ amoueam. Nanq̄ est scabiosus. ostendit eum facile mori posse quoniam bili scabiesq̄
laboret. Scabies uero. ut Celsus in. v. refert. Est durior cutis rubicunda ex qua pustula oriuntur quā
dam humidiores: quādam sicciore exit ex quibusdam sanies. sitq̄ ex his cōtinuate exulceratio pru
riens. serpitq̄ quibusdam cito: atq̄ in aliis quidē ex toto desinit. in aliis uero certo tempore anni re
d

uertitur quo asperior est: quoque prurit magis: eo difficilius tollitur. Acridile: bilis quæ a græcis co-
lera dicitur lādino auctore secundo de aia li. Sanguinis spūa uideri pōt q̄ ita rubet: ut est in candore
ignis defleat. corpusq; optime nutrit. Sed hæc bona ē. ipsūq; sanguinē acuit: uerū huic aduersa &
noxia: de qua Persius loquit. duplex ē. aut. n. bilis corrumpit cū alio se admiscente humore adultera-
tur: aut ipsa sponte a se degenerat: sed cū aliis misceat: uel pituita. uel bili atra misceat. Si pituita: tūc
uel bilis tenuior ē: & calorē citro similē reddit. unde eā citrinā dicūt. uel crassior bilis ē: uittellinaq; dici-
tur. qd̄ ouī uittellum representet. si atra bili: tunc ita bilis adurit ut rubeat. a quo colore rubra cogno-
minat. Cum uero ipsa bilis sponte sua p se corrumpit. aut uiridis: herbacea q; est: & prassina a succo
prassii herbæ dicitur. aut æneæ erugini similis est: & zinaria a colore denominat. Zinā. n. arabes æris
eruginē uocat. Cæteræ noxia ipsa bilis: ut Celsus in quarto uolumine refert: cōmune stomachi atq; i
testinorū uitiū uideri pōt: nā simul & delectio & uomitus ē: p̄terq; hæc inflatio est intestina torquetur
bilis supra infraq; erumpit. primū aqua similis: deinde ut in ea recēs caro lota esse uideat. interdū al-
ba nōnunq; nigra uel uaria. Ergo eo nomīne morbū hūc coleram græci noīarunt. Præterea uero q̄
supra cōprehensa sunt: sæpe et cura manusq; cōtrahunt urget sitis: aia deficit. quibus cōcurrentibus
nō mirū est: si subito q̄s morit. Nerio iā tertia ducit uxor: Vxor is mortē exoptat sed nō sine indigna-
tione p̄nuntiandum. qd̄ cū Nerio iam tres uxores p̄ierint. suā sibi quam unicā habuerit sepelire non
liceat. Ducere uero p̄prie funerum ē. Vir. de apibus. exportat tectis. & tristia funera ducunt. Nerius
at scenerator apud Hora. in Ser. ē ut scribe decem Nerio non est satis. Hæc sancte ut poscas. Impie
uouentiū improbitatē ostendit. q̄ nocturnas pollutiones fluuiāli aqua expiantes tali lustratione p̄fe-
cta se pie ac sancte a diis posse aliquid exposcere iudicabāt. Heus age respōde: interrogatione graui
& cōcinna ait existimas. ne iouem optimū maximū hoīe aliquo meliorē esse. Si hæc eadē q̄ iouē ro-
gas ab ipso mortali hoīe peteres. ille quantū uis impius adhæc uota tua nefaria iouē inuocās excla-
maret teq; iniquū esse atq; impiū iudicaret. Quāto igit magis hoc idē facere iouē censendū est. Tu
uero q̄a iuppit dū ab eo hæc poscis. neq; ad seipm̄ exclamat. neq; fulmie te domūq; tuā pcutit eū ti-
bi ignoscere. tuasq; p̄ces ac uota admittere putas? An. s. hæres: dubitas ne stāio iouem p̄ponere.

IOAN.
BRI.
Orbis.

Quis potior iudex: ut sit sensus: iuppiter q̄
dē iustior omnino ē. Pueris or. orbis d̄r q̄cūq;
aliqua re cara priuatus ē. Proprie at̄ parēs amif-
sis liberis. quasi amissa luce oculorū. Cōtra fili-
et̄ dicitur orbis. q̄ priuatus ē parētib; Terē.
Orbæ. q̄ proximi sunt: iis nubant: inde est orbi-
tas & uerbū orbare. Hoc igit. s. uorum tuum.
Clamet: uoti atrocitate. Sese nō clamet iup-
piter ipe. deum ondit irasci iniquis uotis homi-
nū. Ignouisse putas: tacitæ obiectiōi p̄ ironi-
am occurrit. Sulphure discutit sa. i. fulmine.
Nā fulmia & fulgura quoq; ut scri. Pli. Sulphu-
ris hñt odorē. ac lux ipa eorū sulphurea ē. Ver.
Et late circū loca sulphure fumāt. An q̄a non
fibris ouīū. Ergenāq; iubete. Triste iaces lucis
euitandūq; bidental. Sensus ē. q̄a iouis fulmine
nō p̄iisti putas tibi cedi ut ēt ipūe barbā iouis
extirpes. i. oīa scelera facere liceat. Bidental.
Cum fulgura cadebant statim fulgurū p̄cura-
tores aderant. qui locū cæsis bidentibus expia-
rent quod clausum & septū bidental a bidentibus: teste festo appellabat. Iuue. Atq; aliquis senior qui
publica fulgura cōdit. Hora. Tristeq; bidental Mouerit incestus. Triste. mali omīnis. Ergēna nom̄
p̄prium cōditoris fulgurum. Lucus ubi frequentius fulmen cadit. Euitandū. ut mali omīnis & fa-
cer locus. Barbā sto. s. iouis quē tu auare stolidū putas. allusio ē ad illud Diony. Syracusanū q̄ Epidau-
ri æsculapio Barbā aureā demī iussit. cū affirmaret nō cōuenire patrē Apollinem imberbē. & ipsū
barbatum cōspici. Alii tñ stolidani barbā hominis stolidi interpretantur. q. d. nec hoī misero & stoli-
do iniuriā faciendam. Sed sup̄ior melior est sn̄ia. Aut quidnam est q̄ tu mercede: irrisio est in eos
qui uictimis & muneribus capi deos putant. Qua tu mer. deorū. eme. a. ironia est qua re credis emi
aures deorū. ut inclinent ad turpia uota. Pulmone & lactibus unctis cū interrogatione & ironia. q̄si
ondat poeta maiestare diuinā hisce sacrificiis nō moueri: sed hominū mente pura & corde sincero i-
clinari. Lactibus intestina esse lactes scri. Pli. quæ a uentriculo incipiunt in oue & homine. p̄ quas la-
bitur cibus. in cæteris eā ilia appellat. Ecce auia uanam mulier sup̄stitionē & inanā uota accu-
sat. Matertera. soror matris: quasi mater altera.

Lactes
Mater-
tera
BAR.
FON.

Quis potior iudex. ironice de stāio hæc loquit. Tacite. n. satyrorū more eū p̄pter auaritiā nō re-
cte sententiā ferret: pupillosq; s̄idei suæ cōmissos spoliare significat. Pueris orbis: pupillis q̄ parētib;

IOAN
BRI.

Infami digito
Expiat urentes
Tūc mālbo qua
Nūc licini in cā
Hunc optent g
Hunc rapiat q
Hæc ego nutri
Iuppiter hæc il
Poscis opem ne
Esto age: sed gr
Annuere his sup

BAR.
FON.

pos nūc Crassi m
grorum Licini &
erūt. Etisdem m
uigilare cohortē
unū fuisse ex Cæ
Tranquillus. Mu
sus. ut scribit Val
xit. irrisione tñ oc
mus: sed hic de cu
Vestibus albis sac
cū in cæteris tū ma
eos irridet qui sibi
obstet. Esto age co
ceta. Genus est fare
Infami digito: q
cum uult præbens
teros polleat. Secun
tum. Medius digitu
dine quæ ceteros ex
ducti eū hominē. qu
medicus. de quo Pli
pellatur. Idem uolun
nimis p̄xiimi. Lustral
in ore saliat atq; cres
Nescio quis teneros c
su effacement: interm
puberescentiunt. spen
fruat. uel quia futur
eamposnunc crassi

quali luminibus priuati sunt Proh Iuppiter. Cōduplicatio atq; exclamatio summa arte cōfecta est. Votoꝝ. n. atrocitas tanta erat. ut oēm auditorem quauis sceleratū & impiū cōmoueret Ergo ad si- gnificationem indignatiōis exprimendam: iouē cōpellat. Ignouisse putas. Temerariā cōfidentiam turpiter uouentis reprehēdit. qui iouē sibi ignouisse putat quia fulmine ilicē potius q̄ se pculserit.

Sulphure sacro. Fulmie odorē sulphureū redolente. An ga nō fibris ouitū: An ideo iouem tibi an- nuisse existimas quia nōdū ab eo fulmine ictus sis. Ergēna q̄ iubēte Aruspice hūc ergennam p fibras esse demōstrat oues. n. & cetera aīalia ad arā mactare: extaq; inspicere aruspex solet. Triste bidental qd fulmine ictū est. bidental dī. Hoc expirari nō poterat. Quare triste & euitandū in lucis insepultū facere dicit. Qui uero hoīem fulminatū attrectauisse fuere a ueteribus putabā. Hora. An triste bi- dētal mouerit incestus certe fuerit. Stolidam barbā. qui stolidus esset si tibi barbā uellicandā pbe- ret. hoc ē si ea quæ petis cōcederet. Lactibus unctis hęc lactis singulari fœminino genere declinatur Titinius in ferentinati. Craticulū cerebellū lactis agmina. A uentriculo at in oue atq; homine la- ctes incipiunt: p quas labitur cibus ut Plī. xi. li. scri. Ecce auia fœminarū uota p pueris suis carpit: q̄ nō pbitatem & uirtutē sed opes & pulchritudinē illis optant.

IOAN
BRI.

Infamī digito & lustrabilibus ante saluīs
Expiat urentes oculos in hībere perita.
Tūc mālibꝫ quatit: & spē macrā supplice uotē
Nūc licinī in cāpos: nunc crassi mittit in ædes.
Hunc optent generum rex & regina puellæ.
Hunc rapiāt quicquid calcauerit hic rosa fiat.
Hęc ego nutrici non mando: uota negato.
Iuppiter hęc illi: quauis albata rogarit.
Pocis opem neruis: corpusq; fidele senectæ.
Esto age: sed grandes patinæ tucetaque crassa
Annuere his superos uetuerē: iouēq; moratur.

pos nūc Crassi mittit in ædes. i. auia siue matertera multis uotis optat: & pcat infantē fieri aditū & a- grorum Licinī & crassi haredē. Nā Licinū diuitē fuisse ostēdit Mar. altaq; cū Licinīs marmora puluis erūt. Eiusdem meminit Iu. Ego possideo plus pallatē & licinīs. Idem alibi. Dispositis prædiues hamis uigilare cohortē seruoꝝ noctu. Licinus iubet. attonitus p Electro signisq; suis Phrygiaq; colūna. Eū unū fuisse ex Cæsaris augusti libertis. principis indulgentia. prædiuite placet intelligere. sic. n. scri. Tranquillus. Multos libertorū in honore & usu maximo habuit. ut licinium Enceladū. aliosq; Cras- sus. ut scribit Valerius & Plī. cognomēto dictus ē diues primus omnium Romanorum: postea deco- xit. irrisione tñ occurrentium salutabatur diues. Quia parthis cæsus fuit. diues appellatus nō est pri- mus: sed hic: de cuius ædibus sic Mar. altaq; cū licinīs marmora puluis erūt. Quauis albata rogarit Vestibus albis sacrificates utebant: Nā ut scri. Cice. in legibus: color albus præcipuē decorus deo ē cū in cæteris tū maxime in textili. Ho. alios uē dierum Festus & albatu celebret. Pocis opē neruis eos irridet qui sibi uires in corpore dari perunt: cum ad eas allequendas nimis epulæ & luxus omnio obstat. Esto age concedit hoc turpe nō esse uotum: sed epulis & crapula uires corporis ipediti. Tu ceta. Genus est farciminis ex carnibus suillis minutum concisis

BAR.
FON.

Infamī digito: quinq; digiti in manu sunt. quorū crassior cæteris quæ se iūctus: seq; obuīum reliqs cum uult præbens: tanq̄ rector oīum ac moderator pollicis nomen accepit: qm̄ uī: & potestate int̄ cæ- teros polleat. Secundo qui salutaris dicit: ab indicando auctor Quinti. indicis quoq; nomen ē indi- tum. Medius digitus impudicus atq; infamis iure cognominatur. Cum enim longitudine: pulchritu- dine quæ ceteros excellat. aliorum tamen auxilio indigens parum ualet. Qua similitudine ueteres ducti eū hominē. qui cæteris famosior esset hoc digito ignominia causa demōstrabant. Hunc sequit̄ medicus. de quo Plī. lib. xxx. Musæ impari numero infricata digito medico. Quintus minimus ap- pellatur. Idem uolumē tertio & uigesimo singulis primo digitis anulos gerere mos fuerat: q̄ sūt mi- nimis p̄ximī. Lustralibus saluīs. Quibus infantem expiat atq; lustrat: salua at a saliendo dicta ē: qm̄ in ore saliat atq; crescat. Vrentes oculos in hībere perita. Docta effascinationem phibere. Virgī. Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos. Plī. quosdam in triballis & illyriis esse scribit qui uī su effascinent: interimantq; quos diutius intueant. iratis præcipue oculis. Quod eorū malū facilius puberes sentiunt. spem macrā. Nō quia spes petentis fœminæ macra sit. sed quia uel uoto postea nō fruatur. uel quia futura omnia incerta sint. Nihil autē infantis expectatione incertius. Nūc licinī in campos: nunc crassi mittit in ædes Puerō crassianas ex optat opes. Aliquī uero a crasso licinū diuites

Infamī digito. i. medio quē Mar. impudicum appellat. Ostendit digitum: sed in pudicū Al- conti. de hoc intellexit & Iuue. Mediūq; osten- deret unguem. Nā. oñdere mediū digitum op- probrium erat: Lustralibus expialibus. Sal- uis. Hominis saluā magnos habere effect? do- cet Plī. Nā ita despuimus comitiales morbos. hoc ē cōtagia regerimus. Simili mō & fascina- tiones repercutimus sinistra dextra claudita- tis occurru. Vrentes oculos. i. fascinatorios. Vir. Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos. Tradit isigonus in Triballis. & illiricis quasda familias q̄ usu effascinent. interimantq; quos diutius intueant. iratis p̄cipue oculis qd eorum malum facilius sentiūt puberes. Spem macrā nihil. n. aliud ē in puero. p̄ter spē. Vnde Vir. per spē surgētis Iuli. Nunc Licinī in cam-

Impudi-
cus digi-
tus
Salua.
hoīs.

Licinus

Crassus
diuites.

Tuceta

dunt. eumq; augusti prædium libertū intelligunt. de quo Suetonius. Quod Augustus multos li-
bertos in honore & usu maximo habuit: ut Licinium enccladum aliosq; Aliqui uero Liciniū crassū
pendiādū legunt. Quāuis te albata rogarit. Quidā albatā expiatā & purgatā: quo magis ualeāt ei⁹
uota. Quidā uero uitatā legunt: Est at uitta fasciola tenuis quia capillos circūligabant. Poscis opem
neruis. Eorum uota cōmemorat: qui bonā ualitudinē. atq; robur: lōgamq; uitam a diis poscunt: quā
ipsi sibi nimis epulis & opiparo uictu tollunt.

IOAN
BRI.

Mercurius de
negoci
orū om
nium.

Pēates

Iunices
Omen
tum.

Extā
Fartū
Opimū

Quare.

ERē struere exoptas cæso boue. Insurgit risu
satyrico in eorū inscitia q; quortidiāis sacrificiis
& pecudū mactatiōe sperāt greges suos auctū
iri: cū oīo assiduo sacrificiorū officio minuatū
struere cōgerere & coaceruare. Vñ struem li
gnorū dicimus. i. cōgeriem. Cæso boue hinc
enī ut scri. Plī. uictimā optimā & laudatissima
deorū placatio. Mercuriū deū lucri: nā a mer-
cibus dictus ē: hunc n. negociorū oīom affirma-
bāt esse deū. auctor ē Festus. Fibra sacrificio.
Nā ut Var. scri. antiqui fibrū dicebāt extremū
unde in sagis Fimbriā: & in iecore extremū: ut
diximus supra fibra dicē. Fortunare eodē uer-
bo usus est Cicero in epistolis. Tibi matrimo-
niū dii fortunēt. Hora. Tu quācūq; deus tibi
fortunauerit horā. Pēates auctore Macro. di-
cuntur qd per eos penitus spīremus. apud poe-
tas sæpenumero p domo ponunt. Quo pessi-
me pacto. subaudi a supiorib⁹ dabit: ut sit quo
pacto dabit quod optas. Sicq; arguit eū demē-
tiā q; putet gregē augeri: cū quotidie sacrificiis minuat Iuniciū. Boues sunt iuniores. Omenta omē
tum intestinū est. auctore Celso ex interiori parte leue & strictū & supiore mollis: cui adeps. quoq; i
nascit: quā sensu sicut cerebrū quoq; & medulla caret. Plī. omentū mēbranam potius esse declarat.
cū ait. Vētriculi atq; intestina pingui ac tenui omento integunt: pter q; oua gignētibus. Extis dicta
exta auctore Festo quod ea diis pīcentur: q; maxime extāt. eminentq;. Farto. genus libi dictū. teste
Festo: qd Crebrius ad sacra ferebat: nec sine strue altero genere libi: q; qui afferbant strufertariū di-
cebant. Opīmo: pingui: ab ope quā terrā uoluerit significare. quod oēs opes humano generi terra
tribuat: unde & opulētī terrestribus rebus copiosi: & hostiā opimā pīcipue pingues: & opīma magni-
fica & ampla spolia. Intendit. pīseuerat. Iā crescit ager. iā crescit ouile. Satis lepide naturā hominis
cupidi expressit. qui iam ob sacrificia facta putat deorū beneficio res suas augeri: cū tñ potius minua-
tur. Iam irrisio est poetæ. Donec numus deceptus. Sensus ē. Tot quidē sacrificiis a diis opes petiit.
ut iā archa numis exinanita sit. & ne nūmus quidē in ea uiuat. Satisq; philosophice ostendit poeta. ut
dictū ē. a diis stulta uota nō exaudiri. Deceptus. Quod mihi a diis impetrauit. Ne quicq;. i. nō alibi
Persius. Ne quicquā extrinsecus intrat. Quod neruos agitet: alias pro frustra ponit. Vir. Arma diu
sentor desueta tremantibus æuo circūdat. ne quicq; habueris. Suspirat idest uiuat sumpta metapho-
ra ab aīantibus. Si tibi crateras argenti. Sensus est: tantā quidē cecitatis es ut siqua ad te dona tule-
ro. statim lætitia afficiaris. putesq; ea a diis ob sacrificia facta tibi missa. & ideo deorū imagines & simu-
lakra in aures. ut diuini beneficii mēor & gratus. Incusa. ab eo uenit quod ē incudo ab ultimo supio
Vnde incuso & accuso. Incusa ergo sculpta & signata. Sudes nimia lætitia. Pectore leuo: ubi sedes
est cordis. Executias. emittas. effundas. Hinc. ex donis acceptis. Auro ouato. aut ideo dixit ouato:
q; imagines: q; inaurantur: ouo prius linunt a pictoribus. Nec illud tñ obstat qd ouū primā hēt lon-
gam nam multa inueniunt in auctoribus q; primitiuorū naturā nō sequuntur. ut farina. nā & si a farre
deriuantur. Prima tñ corripit. Aut ex pecunia prædacea. Nā ut ex. A. Gelii noctibus atticis pīcipi li-
cet. ex pecunia quā ex præda uendita colligebat. quas manubias appellabant. Duces simulachra &
deorū imagines in templis erigebant uerba sunt. A. Gelii. In fastigiis fori Traiani simulakra sunt si-
ta circumundiq; iaurata equorū atq; signorum militariū. subscriptumq; est manubiis. Huic testimonio
est. L. Metellus Dalmaticus q; asconio auctore ædem Castoris de manubiis extruxit. Erant. n. impato-
rum Manubia. ex qbus qd uellent facerent. Auro igitur ouato intellige ex pecunia prædacea: ex q
ut dixi: sæpe & tēpla & alia i honorem deorū extruebant. Ouatus eodē mō dicē ab ouare. ut triūpha-
tus a triūphare. Ouates ut scribit Festus dicti sunt ab o o clamore. quē faciūt milites redeūtes ex pu-
gna. geminata o o littera. qd est lætitiā. Ratio ouandi & causā est. ut tradit. A. Gelius: cū bella non ri-
te neq; cū iusto hoste gesta sunt. aut hostiū nomen humile & non idoneū ut seruorū pyratariū. aut de-
ditio solito citius facta. aut incruenta uictoria. Ingrediebant urbem pedibus: sequentib⁹ eos nō mi-
litibus: sed uniuerso senatu. Perducis facies sacras. hoc inuidiose in mores temporum suorū. Nam

Rem struere exoptas: cæso boue mercuriūq;
Accersis fibra: da fortunare penates.
Da pecus & gregibus scetū quo pessime pacto
Tot tibi cū in flāmas iuniciū omēta liquefiant
Attamen hic extis: & opīmo uincere ferto
Intendit: iam crescit ager: iam crescit ouile
Iam dabitur: iā iam dōec despectus & expers
Ne quicquam fundo suspiraret nummus i imo.
Si tibi crateras argenti incusaq; pingui
Auro dona feram sudēs: & pectore leuo.
Executias guttas: lætari pertrepidum cor.
Hinc illud subit auro sacras: quod ouato
Perducis facies nam fratres inter ahenos.

BAR.
FON.

IOAN
BRI.

auro & argēto p
ita scribente Se
potest in hac m
ci pīprie dicunt
tres inter ahen
runt effigies si
dam dicebant
Quæq; parat
sterna uicti spā
areas quāguam
ERem struere
cū quortidie rē
ri immolent &
te cognominati
teriore parte leu
tū. n. sacrificiū g
ut de re rustica
messem paraban
uerfas res cong
in eiusmodi sac
tus. Alibi frustra
& dolorē donati
gēt. In eos dicti
bis equis quattu
ritiis in calcis
aug. dici nōnull
paratur: peritio
ri & argenti lan
mitiuorum natu
moribus loqns.
lucē & castorē qu

Somnia pīuit
Præcipui sun
Aurū uasa num
Vestales que u
Ocurux in ter
Quid iuuat ho
Et bona diis ex h

te moderatior. Et
ratissq; uehemente
hū: sed assueto leu
pītato nouo sect
tura & numerosa
gato p noctē pect
p luxū remoto e T
ri credebāt. qd nū
putāt. in cuius rei t
& dom⁹ cluū orna
& argētum in urbi
pilius Secundus po
uocatus ob inclitā
git. Flamines tres d
Et ut scri. Plī. septim
te in sacrorū celebra
rium. dicta quasi V
eris proliabab. Plin

auro & argēto placatiores putabāt futuros deos. cum fictilibus magis propitii supplicantibus essent ita scribente Seneca. Exurge modo: & toroq; dignū finge deo. Fingēs autē nō auro nec argēto. non potest in hac materia imago dei exprimi. Quin cogita illos: cū ppitii fuissent. fictiles fuisse. Perduci pprie dicuntur imagines ex gypso & marmore. Facies sacras. simulacra & deorū imagines. Nam fratres inter ahenos. Somnia pituita. q. p. m. Romae. ut quidā tradūt in porticu quadā collis palatini fuerunt effigies filiarū: Danaī & cōtra eas sub diuo totidē Equestres filiorū Aegestū. Ex iis autē statuis quidā dicebant postulantibus per somnium dare respōsa. De hac porticu Ovidius intelligeret cū ait Quae parare necē miseris patruelibus ausae Belides & stricto stat ferus ense pater. Et idē alibi Hesterna uidī spatiantē luce puella Illa: q; Danaī porticus agmen habet. Est igitur sensus inter imagines areas quinquaginta fratres eos iprimis colēdos assumas q; uera somnia hoībus dant. Et est ironia.

BAR.
FON.

Rem struere exoptas. Vota ditari cupientiū. Quo pessime pacto. Quo pacto uis augere diuitias cū quottidie rē imminuas muneribus mercurio largiēdis. Tot iunicū omenta liquecant. Tot tauri immolent & comburant. Iunices uero tauro uitulis grādiōres: bobusq; iuniores sūt a iuniori aetate cognominati. Omentū uero. ut Celsus in quarto refert: mēbrana tenuis ē intestina contegēs ex interiorē parte leue & strūctū ex supiore mollius. Opimo farto: Copioso & abundanti sacrificio. Fartū. n. sacrificiū genus ē uel quod ad sacra ferret dictū: uel quod pluribus uariisq; rebus fartū esse. Nā ut de re rustica Cato scribit strūe farris: tritici: hordei: fabae. seminis rapiciū. ture ac uīno additis ante messē parabant in porcae praecidanae in molatione: ianoq; ac ioui & iunoni sacrificabant. Quae diuersae res congeries. fartū nominabat. Ne quicq; fundo suspiret numus īmo Donec pecunias oīs in eiusmodi sacris absumperit. Ne quicq; uero p nō ponit Vir. Ne quicq; seros exercet noctua cantus. Alibi frustra significat. Idē in octauo: Ter saxea tētat limia ne quicq; Suspiret uero ad gemitum: & dolore donātis rettulit: cū se oīa cōsumpsisse cerneret spe frustratus suspiraret. Si tibi crateras argenti. In eos dictū qui deos credūt ut hoīes muneribus delectari: Auro ouato: q; triumphū ducebat albis equis quattuor laureatus uehebat. & boues immolabat. At qui ouabat: nō in curru: sed pedes patritiis in calceis mirteā gestās coronā oues mactabat. unde ouare & ouatio dicta ē. Hinc quoq; ouatū aug: dici nōnulli uolunt uel ouatiōe uictoriae quasitū uel ingens & copiosū quantū ouationibus cōparatur: peritiores quidā ouatū ouo auratū accipiunt. qm ouī albo antea illinito ara ac marmora auri & argenti laminis decorent. nec obstat quod ouum prima lōga efferat. Plaraq; n. deriuatiua primitiuorum naturam nō seruāt. Plī. quinto & trigesimo libi o hoc pene uidet innuere. Ait. n. de marmoribus loqns. Ut ouatus esset numidicus: ut purpura distinguere sinuadicus. Fratres ahenos. Polucē & castorē quidā legūt. Satiū tñ est ut deos oīs qbus in tēplo statuae ponunt. intelligamus.

IOAN
BRI.

Somnia pituita qui purgatissima mittunt
Pracipui sunt sitque illis aurea barba.
Aurū uasa numae: saturniaque impulit ara
Vestales que urnas: & thuscū fictile mutat
Ocuruā in terris animae caelestium inanes
Quid iuuat hoc tēplis nostros immittere mores
Et bona diis ex hac & elerata ducere pulpa

Pituita omnis est humor corpori onerosus dicta. Ut scribit Aelius. q; petat uitā. cui Erymologia. Quinti. minime assentit ea ē maxie nariū. Oculorū: & aurium. Cornelius celsus ita scri. Distilat at humor ex capite interdū in nares. qd leue est. Inter fauces quod peius ē. Interdū ē in pulmonē qd pessimū est. Si in nares distilat: tenuis per has pituita profluit. Idē alibi. Oculos interdū occupat inflāmatio ubi cū tu more in his dolor ē. seqturq; pituita cursus. nō nunq; copiosior uel acrior: nōnunq; utraq; par

Pituita.

te moderatior. Et paulo inferius. Sed fere tēpore interposito pituita cursus acerrimus seqtur. exulceratisq; uehementer oculis acie quoq; ipsam corrūpit. Et alibi. Si pituita acidā effudit: utiq; sumere cibū: sed assueto leuiorē. Plī. extra aurū pituitas uermiculorū: si decoquat ad dimidias ptes cū porro capitato nouo sectili. Nec corporis tantū humani est pituita. sed & arborum. Plī. Fungorū leuior natura & numerosa genera & origo nō nisi ex pituita arborū. Purgatissima. Quae ueriores habent purgato p noctē pectore. Aug: uasa numae saturniaq; impulit ara. Notat ut diximus tēpora sua qbus p luxū remoto e Tēplis aere & fictilibus in usū Cultus diuini usurpatū ē aug. quo deos magis placari credebāt. qd nūc poeta deridet: ignorantia hominū arguēs. q; deos muneribus & Auro delectari putāt. in cuius rei inuidia ita scri. Plī. Antiquior fuit plasticē: quā fundēdi aris ars. ex ea. n. dii fiebant & domus cluū ornabāt. & dii fictiles erāt. ea. n. tūc deorū effigies erāt laudatissima. Cice. i legibus aug: & argētum in urbibus & priuatū in phanis inuidiosa res ē. Vasa numae. Fictilia. s. quibus Numa pomilius Secundus post romulū Romanorū rex in sacris utebat. Is curibus Sabinis agēs ultro Romanū uocatus ob inclitā Viri religionē. Sacra plurima instituit. Aedē uestae confecit. Virgines uestales elegit. Flamīnes tres dialem Martialē Quirinalē. Salios Martis Sacerdotes. Pōtificē maximū creauit. Et ut scri. Plī. septimū collegiū singulorū instituit. Saturnia ara. Quae Saturni tēpore. i. rudi illa aetate in sacrorū celebratione erant in usū. Impulit remouit: ex templis. s. Vrnas. Vrna pprie uas aquarū. dicta quasi Vrina ab urinando. i. sub aqua nādo. auctor ē Varro. Thuscū fictile. Quo infas eris prolihabat. Plīnius in sacris quidē etiā inter has opes nō myr. nls. Crisallinis. sed fictilibus pliba

Vasa
numae

Vrina.

tur sympulis innocentius: templorum quoque fastigia fictilibus ornabatur. Thuscum: Etruria auctore Plinio maxime plasticem excoluit. Vnde Tarquinius priscus. Tauriao a fragellis accito: Iouis effigi em fictile in Capitolio dicanda locauit. Martialis lautus erat thuscis Porsena fictilibus. O curua in terras anima. Acclamatio est cum risu & indignatione in eos qui ex desiderio suo deorum uoluntatem diuertunt. Curua in terras. Ad terrena ita inclinata & deuoluta. ut quid a nobis deus exigit non considerare. Sicque innuit: ut sequentia docent: deum ad uota nostra non moueri nostris sacrificiis: muneribus ueris. Sicque innuit: ut sequentia docent: deum ad uota nostra non moueri nostris sacrificiis: muneribus ueris. Sed ut dictum est in mente sancta & iusto animo. Non ignoro a Lactantio hoc carmen miris laudibus effectum. Caelustum inanes. quae non cognoscitis quid caelestibus gratum sit ac si diceret superos non eisdem moribus ueri affectibus quibus mortales. Nostros immittere mores: id est credere eadem quae nobis grata sunt diis pariter placere. Et bona diis ex hoc scelerata ducere pulpa. Idem est poetice est exaggeratio.

Pulpa.

BAR.
FON.

Ducere: iudicare: colligere. Ex scelerata pulpa. id est uoluptate & desiderio nostro. Pulpa: inde fit pulpamentum. dictaque est auctore Donato: quod pulsetur & conscindatur dum manducatur. Somnia pituita purgatissima. Vera & bene purgata somnia. Omnium autem quae dormientes uideri nobis uidentur diuersitates quinque Macrobio teste sunt. Somnium: uisio: insomnium: oraculum. uisus qui a graecis fantasma dicitur. Ex his insomnium & fantasma cum falsa sint interpretatione non indigent. Tria reliqua uates interpretantur. Et oraculum quidem est cum quis in somnis aliquid nobis denuntiat. Visio uero cum id quis uidet. quod eodem modo quo apparuerat euenit. Somnium autem proprie uocatur quod tegit figuris & uelat ambagibus non nisi interpretatione intelligendis. Pituita: phlegma graece. pituita. latine: quod uitam petat. Aelio auctore: ut scribit Quintilianus dicitur. Est autem pituita: ut landinus secundo de anima libro refert. Sanguis rudis adhuc. nec dum plene decoctus: sed quae quandoque sanguis absolutissime fieri possit. Ea uero aut artificiosa natura gignit: & bona est. Aut aliquo peccato in corpore surgit. ob idque adulterina iure appellari potest. Huius species quattuor sunt. Mucillaginosa: quae etiam cruda. Vitrea a colore poderosa & uiscosa quae liquefacto uitro similis est. Gypsea crassa & albicans ultima omnibus sicciore & leuiore: ob eamque re acutior. & gustatu salsa: Caterum Celsus quarto uolumine auctor est: distillat humor ex capite. interdum in nares: quod lene est: interdum est in pulmonem: quod pessimum est. Si in nares distillat: tenuis per has pituita profluit: caput leuiter dolet. grauitas eius sentitur: sternutamenta sunt. Si in fauces has exasperat: tussiculam mouet. Si in pulmonem praeter sternutamenta & tussim: est et capitis grauitas lassitudo sitis astus biliosa urina. Augur uasa Numae: Numa popilius Pomponii filius curibus fabinorum oppido ortus Romulo mortuo regnum suscipiens a belli cura ad religionem populum uertit: templaque multa ac sacerdotia instituit. Quam uero fictilibus cum in publicis: tum in priuatis ea tempestate romani ob paupertatem & continentiam utebantur. septimum quoque collegium figulorum ordinauit. Longo postea intervallo. cum auctis opibus & crescente luxuria argento atque auro pro fictilibus uterentur. ob eam causam Numae fictilia templis expulsa est. ab aureis uasis commemorat. Saturnia aera. quibus saturno regnante utebatur Aes uero apud antiquos in pretio magno fuit. Vnde & numa collegium tertium fabrum arariorum instituit & inde militum aera: & ararium: tribunique a rarij & obarati ab aere cognominant. O curua in terris aia Terrena tamen relictis caelestibus cogitantes. Exclamans autem indignatur & querit quid luxuries tanta in templis proferat. Exclamatio uero ipsa conficit significationem indignationis atque doloris. Ex hac pulpa. Ex hac nimia luxuria nostra. Pulpa. n. sine ossibus caro est.

IOAN
BRI.

Casia

Vellus.

Lana.

Lanae

calabrae

Hac sibi corrupto casiam. Ostendit omnino deos non hominis munera sed puram mentem poscere. Sensus est. si quando per uestitum aliarum regum luxum peccamus. ex eo tamen aliquam capimus utilitatem. At aurum in templis nihil omnino diis prodest cum muneribus more mortalium non moueatur. Dissoluit diluit. Tempora sua notat. quibus in tantum luxum unguenta processerant. ut lini iam non solum. sed & profundius unguentis gauderent. etiam uestigia pedum tingerent. quidam etiam biberent. auctor est Plinius. casiam: unguentum. casia enim auctore Plinio. frutex est in Aethiopia Troglodytis connubio permixta

iuxta Cinami campos nascens. Fabulosa tamen antiquitas princeps uel Herodotus narrauit Casiam circa paludes arabiae colligi perperam uel perperilionum genere. aligerisque serpentibus his commentis augentes rerum pretia. Oliuo. Quo unguentorum odores optime seruantur. Plinius. Unguenta optime seruantur in alabastris: odores in oleo. Corrupto: quia in unguentorum odore transit. Nam una quaecumque res alterius permixtione corrumpitur. Vir. Nec casia liquida corrumpitur usus oliui. Coxit. tinxit. infecit. Vellus lanam: a uellendo. Nam ante tonsuram inuenta ex ouibus lanae uel lanae lebanth. unde et lana. siue lanitium a laniando. Calabrum. lanae calabrae nobilissima habebantur. nam circa Tarentum oppidum Calabriae Canusium auctore Plinio. summam nobilitatem habent. Vnde Varro scribit Tarentum

Hac sibi corrupto casiam dissoluit oluo
Hac calabrum coxit uitiato murice uellus
Hac baccam conchae rasisse & stringere ueas
Feruentis massae crudo de puluere iussit.
Peccat & hac peccat uitio tamen utitur: at nos
Dicite pontifices: in sacro quid facit aurum?
Nepe hoc quod ueneri donatae a uirgine puppa

tinis oues pell
Murice. I. pu
qua. j. dissimili
uelut illa sic ma
tiri lana colore
rita quae rotund
ni: Lori quae
bog fruticulis
grana. Hedera
haec autem pom
ce noiant. Gla
Vnde Vir. Ca
his similia non p
Sanguineis eb
origo atque gen
rit hora: pande
partumque conc
spici: si uero tu
circa arabia in
scunt: ut si nisi
bus modis inue
Alio modo pu
Quod effolium
redigitur. Sen
bus auri in tan
quoque pedibus
unum conflare
lum in massa a
Feruentis qua
tiffices in sacris
sanctitatis sed a
nere. C. positu
tiffices. Varro lo
Maximu aut
dex sit uindex
nunciantes pup
deos familiares
praemagines pu
appellabant. V
Hac sibi cor
cofificimus & pu
soluit. Virgilian
frutex est amplitu
re farmento: tenu
de rubescit addit
didi. Vitiato mu
Margaritas dici
cha gemmae semp
illis est inditum. Et
uritur & mollitur
ex ea tamen aliqu
te quid aurea don
terrogationi sua
ellula: & pupus pu
De pupo Varro
paruula: puellaris i
gillorum ueniebat. M
reideinde tomento
tatis sua insignia c
tura uirginu atati

tinas oues pellibus integri ne lana inquinet: quo minus uel ifici recte possit uellus: uel lauari ac parari
 Murice. i. purpura: genus. n. ē cōchili: ex quo liquor elicī tingēdis expetit? uestibus purpura haud
 quā dissimilis. Pli. uidimus iā & bibētū uellera: purpura: cocco cōchilio seſq; pedilibus libris infecta
 uelut illa sic naſci cogēte luxuria. Vitiato. qā cū laniciū inficiē alienū colorē uariat. Vir. Discet men
 tiri lana colores. Hor. Sed mala tollet anū uitiato melle cicuta. Baccā. i. margaritā. Hora Nec fit ma
 rita quā rotūdioribus onusta baccis ambulet. baccas pprie dicimus fructus lauri. Fructus oliuā: cor
 ni: Lori quā fabā ſyriacā uocat: myrti: Lētifici ſimiliūq;. Acinos uero ſiue acina fructus miniores ar
 borū fruticūue deſius naſcētes noīamus: cū baccā diſpſius & rarius. inter acinos igit numerant Vūa
 grana. Hedera grana: Sābuci grana: Ebuli grana: Malipunci grana & mori: & qd his ſimile. Supra
 hāc aut poma dicunt dūtaxat qbus ueſcimur. Ceraſiū & prunū & meſpilū poma: nō acini neq; bac
 ce noīant. Glans in numeꝝ iſtoꝝ nō uenit: ſilueſtris. n. & paſtio pecoꝝ eſt. Caſtanea in nuceſ reſerē.
 Vnde Vir. Caſtaneaſq; nuceſ: ſicut pinuſ. coryluſ ſiue a loco: auellana: amigdaluſ: iuglanſ: & ſi qua
 hiſ ſimilia nō poma dicunt: ſed nuceſ. Nonnunq; tñ Acini & Baccā indifferenter ponunt. ut Virg.
 Sanguineis ebuli baccis minioq; rubentē. Conchā. i. unionū matris. Margaritifetā enim conchā
 origo atq; genitura haud multum oſtreatorum conchis differens. Haſ ubi genitaliſ anni ſtimulaue
 rit hora: pudenteſ ſeſe quadam oſcitate impleri roſido conceptu tradunt: grauidā poſtea enī
 partumq; concharum eſſe margaritaſ pro qualitate roſis accepti. Si puruſ influxerit candorem con
 ſpici: ſi uero turbiduſ & foetum ſordeſcere. Indicuſ maxime hoc mittit oceanuſ. Laudantur p̄cipua
 circa arabia in perſico ſinu maris rubri. Raſiſſe: auelliſſe. ſic enim auctore Plinio. Conchis adare
 ſcunt: ut iſi niſi lima auelli non queant. Stringere uenaſ. ſ. m. c. d. p. i. Aurum ut ſcribit Pliniuſ tri
 bus modis inuenitur: fluminū ramentis: nec ullum abſolutiuſ aug eſt: ut curſu ipſo trituq; perpolitu
 Alio modo puteoꝝ ſcrobibuſ effodi: aut in ruina montiū. Quod puteiſ foditur canaliū uocant.
 Quod effoſum eſt tunditur: lauatur: uritur: mollitur in farinam quā deinde igni excocta in maſſaſ
 redigitur. Senſuſ eſt. Aurum quoq; ex ueniſ terrā petituſ eſſe. Hocq; inuidioſe in tempora ſua: qui
 buſ auri in tantum luxuria adoleuit: ut auctore Plinio ſibula tribunitia ex auro geſtarentur: mulierū
 quoq; pedibuſ ſubiicerentur. atq; in omnibuſ obſcenis deſideriis uſurpatuſ fuerit. Stringere: in
 unum conflare. unde auctore Plinio ſtrigileſ hiſpania uocat auri paruulaſ maſſaſ q; ſuper omnia ſo
 lum in maſſa auramento capitur. Venā. i. aurum: quod per terrā ſiue marmoris uenaſ colligitur.
 Feruentiſ quā dum tunditur ferueſcit. De crudo puluere qui nondum excoctuſ eſt. Dicite pon
 tificiſ in ſacriſ quid facit aurum: oſtendit poeta ſuperuacui eſſe aurea uafa templiſ inferri quod nō
 ſanctitatis ſed auaritiā ſit inſtrumentū: unde inferri ſatius eſſe deo: quem recte colas inferri pro mu
 nere. Cōpoſituſ iuſ ſaſq; animi ſanctoſq; reſeſſuſ Mentis: & incoctū generoſo pectus honeſto. Pon
 tificiſ. Varro ſcri. dictoſ eſſe a ponte ſublicio: quē ſupra tyberim primū ſecerūt: & ſape reſtituerunt
 Maximuſ aut dictū eſſe pōtifice ſcribit Feſtuſ q; maximuſ rex quā ad ſacra & religionē pertinet iu
 dex ſit uindexq; cōtumaciā priuatoꝝ magiſtratuūq;. Donatā a uirgine puppā puellā uirginitati re
 nūciantes puppaſ in templiſ Veneri dedicabant: quēadmodū pueri excedēteſ pueritiā apud lares. i.
 deoſ familiares bulam ſuſpēdebant: unde Perſiuſ: Bullaq; ſuccinctiſ laribuſ donata pepēdit. Pup
 pā: imāgineſ puellareſ quā in delitiis ſunt puellaſ: nomē ductū a puppa: qui puellā & puppū puerū
 appellabant. Varro auctore Nonio. Mamā lactiſ ſuggentē poſcere puppū.
 Hāc ſibi corrupto caſiā diſſoluit oliuo. Ex eadē luxuria natū eſt: ut oleo caſiaq; cōmixtiſ unguēta
 cōficiunt & purpureiſ uestibuſ: unionibuſq; utamur: atq; auri & argēti metalla effodiam. Caſia diſ
 ſoluit. Virgiliana æmulatio eſt. Nec caſia liquidi corrupti uſuſ oliui. Caſia uero. ut. lib. xii. tradit Plini.
 frutex eſt amplitudinē cubitoꝝ triū in athopia iuxta cinnami cāpoſ naſcēſ: ſed in motib; craſſioꝝ
 re ſarmento: tenui cute ueriuſ q; cortice color triplex. Cū primū emicat cādiduſ pedali mēſura. Dein
 de rubeſcit addito ſemipede. Vltra nigrāſ. Hāc pars maxie laudaſ ac deinde pxima. Dānaſ uero cā
 didi. Vitiato murice. Muriciſ piſciſ liquore lanā in purpureā tingebant. Hāc baccā cōchā raſiſſe
 Margaritaſ dicūt: quā rotūdā in morē baccā ſunt: & cōchis piſcibuſ extrahunt. Qm uero in con
 chā gēmaſ ſemp ſunt: neq; unq; indiſcretā reperiunt: ppter ea a romanis ut ſcribit Pli. unionū nomē
 illiſ eſt inditū. Et ſtringere uenaſ. Aug & argentiſ ſignificat qd terrā ueniſ effoſum: ſuſumq; lauāt
 uritur & mollitur. Peccat & hāc peccat. Sacriſ nō inſitiati peccant huiuſmodi luxuria ſeruiēteſ: ſed
 ex ea ramen aliquā utilitatē præcipiunt: quia gēmiſ auro purpuraq; utuntur. At uoſ ſacerdoteſ dici
 te quid aurea dona in templiſ proſint. Nempe hoc quod ueneri donatā a uirgine puppā. Ipſemet in
 terrogationi ſuā reſpondeſ: idē qd puellaſ ludiera facere in tēplo aug aſſueuerat. Eſt uero pupa pu
 ellula: & pupuſ puer paruuluſ. De pupa Auloſ in biſſula. Barbara quā latiaſ uinciſ alūna pupaſ.
 De pupo Varro apud Marcellū. Mamā lactiſ ſugētē poſcere pupū. Sed a ſimilitudine pupa quoq;
 paruula: puellaris imāgo dī. Var. in originibuſ. itaq; breui tpe magna pars in deſideriū pupaꝝ & ſi
 gilloꝝ ueniebat. Moris aut ſuit uetereſ puellaſ paruula quādam puellaria ſimulacra ex linteo inſue
 re: deinde tomento inſarcire: uestibuſ amicare. Haſ uirgineſ pueritiā egreſſā. Veneri tanq; uirgini
 tatiſ ſuā inſignia condonabāt: ut fauſtum foelixq; futuruſ matrimoniū cederet. Veneri ab ioue ma
 turā uirginū ætatiſ: nuptiaꝝq; cura. Diodoro auctore conceſſa eſt.

Murex

Bacca

Accina

Poma

Glans

Nuces

Cōchā

marga

ritifera

Pontifi

ces

Puppa

BAR.

FON.

IOAN. **Q**uin damus id superis: docet deorum me-
BRI. tem ut scribit Cicero pro. A. Cluentio: pietate
& religione & iustis precibus: non contamina-
ta superstitione neq; ad scelus perficiendū cā-
sis hostiis placandam esse. Quin: hæc particu-
la increpantis est: semperq; indicatiuo coniu-
git. Virg. Quin tu aliquid saltem potius quo-
rum indiget usus: Viminibus molliq; paras de
texere iunco. De magna. q. d. L. Messalinum

Messali-
nus cot-
ta.

messalla
orator
Lippi

Cedo

BAR.
FON.

IOAN
BRI.

Cottam Messallæ oratoris filium more satyrico per trāsitum norat qui in luxum gulæ ut scribit Pl.
palmas pedum ex anseribus torrere: atq; patinis cū gallinaceorum cristis condire repperit. Sensus ē.
Superi ea re nobis placandi sunt: quam de se Messalinus præstare non potest: hoc est non opimis vi-
ctimarum sacrificiis: quæ tantum Messalinus ut diues dare potest: sed mente pura & corde sincero:
cum non opimas hostias sed puram hominum mentem diuina maiestas desideret De magna lance
id est diuite. Magni Messallæ: oratoris qui magnificas habuit ædes: quæ cum domo licini certabant.
Martialis. Et cum rupta situ messallæ laxa tacebant. Altaq; cum licini marmora puluis erunt. Lippa
propago: lippi proprie dicuntur quibus oculi stillant. sed a poetis pro uitiosis ponuntur: id ad aium:
quod corporis est transferendo. Hor. Crispini serinia lippi. Persius alibi. Patres infundere lippos: Cū
uideas. Compositum iusq; fasq; & i. ita uiuas: ut nihil contra leges humanas diuinasp; cōmittatur.
Iuris enim præcepta sunt hæc honeste uiuere: nemini iniuriam facere: quibuscunq; si possumus pro
desse. Fas uero dicimus quicquid dii permittunt: nec cum sit irascuntur. Ergo ius humanum: fas di-
uinum dicimus. Virg. Sæpe etiam festis quædam exercere diebus. Fas & iura sinunt. Compositum
ius fasq; i. leges diuinas & humanas simul: ut sit compositum simul utrunq; positum. Sicq; monet nō
satis esse ad bene beateq; uiuendum: alterum sine altero præstari. Animi sanctosq; re. m. i. nihil tur-
pe in animis nostris cogitemus: per quod ostendit a nobis facile deos placari posse. si & opere & cogi-
tatione recte uixerimus. Sanctos recessus: puras & sanctas sedes mentis. Pectus incoctum: perfectū
Sic enim uocabant antiqui: ut dictum est: aliquid longi temporis coctum quasi perfectum: ut est illud
Virgilianū. Solidum nodis & robore coctosumptum ab his rebus quæ igni excoactæ: quod in se ha-
bent eruditatis: deponunt: sicq; mites: & perfectæ fiūt. Generoso honesto: naturali honestate. Hæc
cedo ut admoveam templis & farre libato. Sensus est: si hæc quæ dixi præstiteris: sola quidem mola
Dii placabuntur. id est facile tibi obsequentur & preces tuas exaudient. Cedo uerbum est defecti-
uum apud comicos celebre: id est da. Terentius. Quin tu argentum cedo. Farre: id est mola: quæ sa-
le & farre tosto constabat.

Quin damus ut superis: honestatem uitæ morumq; sanctitatem: non aurum aut argentum supe-
ris largiendum hortatur. De magna lance: lances uasa lata sunt: & aliquantulum concaua: minus
tamen excauata q̄ patinæ. Magni Messallæ lippa propago: messallarum familia Romæ clara & illu-
stris fuit. Messalinum autem cottam prædiuitem uirum itelligit: cuius in lippitudine satyrico mo-
re inuehitur: oculorum uitium ad animi auaritiam referens. Hæc cedo ut admoveam tēplis & far-
re libato. Fac ut probitatem & sanctos mores: rectamq; mentem ad templa ferant: & tunc minima
quæq; oblatione: quicquid a diis petiero impetrabo: qui non dantium dona: sed mentem atq; animū
perscrutantur. Litare autem proprie deos propitiare ac placare: uotumq; impetrare significat. Plau-
in penulo. Si hercle istuc unquam factum est: tum me iuppiter faciat: ut semper sacrificem: neq; unq̄
litem.

Empe hoc assidue: iuuentutis tempore
n suorum desideria: & circa uirtutē negligentiā
infectat: quæ maiorū diuitiis: auctorita-
teq; cōtēta bonas artes nō curat. Monetq; uir-
tutibus & disciplinis: dū tenera est ætas uacan-
dū esse: partes suas ad rephendendū psonæ dar-
itroductæ. Hoc assidue: legēdū est cū indigna-
tione & rephensione & gestu ad iuuādū: subaudi
facis: ut sit semp gde stertis. Seq̄ n. stertimus.
Assidue hinc erumpit fremitus poetæ q̄ hoc
assidue faciat. Clax mane: hoc loco mane: q̄
nomini adiunctū est: nomē efficit. Verg. Mæ-
nouum: alias aduerbium est. Despumare: cō-
coquere: sumptum a uino: quod per multam
spumam coqui solet ad dulcedinem. Lucanus. Indomitum meroc cogens spumare falernum. In-

Falernū domitum: durum difficile coctum. Falernum: secundam nobilitatem falerno uino dedit. Augu-
stus cum setinum uinum cunctis prætulisset: dictum: ut tradit Silius Italicus a falerno agricola:

Quin damus id superius de magna qd dare lace
Non possit magni messallæ lippa propago.

Compositum ius fasq; animi sanctosq; recessus
Mentis: & incoctū generoso pectus honesto
Hæc cedo ut admoveam templis: & farre libato.

Satyra tertia

qui in luxum gulæ ut scribit Pl.
palmas pedum ex anseribus torrere: atq; patinis cū gallinaceorum cristis condire repperit. Sensus ē.
Superi ea re nobis placandi sunt: quam de se Messalinus præstare non potest: hoc est non opimis vi-
ctimarum sacrificiis: quæ tantum Messalinus ut diues dare potest: sed mente pura & corde sincero:
cum non opimas hostias sed puram hominum mentem diuina maiestas desideret De magna lance
id est diuite. Magni Messallæ: oratoris qui magnificas habuit ædes: quæ cum domo licini certabant.
Martialis. Et cum rupta situ messallæ laxa tacebant. Altaq; cum licini marmora puluis erunt. Lippa
propago: lippi proprie dicuntur quibus oculi stillant. sed a poetis pro uitiosis ponuntur: id ad aium:
quod corporis est transferendo. Hor. Crispini serinia lippi. Persius alibi. Patres infundere lippos: Cū
uideas. Compositum iusq; fasq; & i. ita uiuas: ut nihil contra leges humanas diuinasp; cōmittatur.
Iuris enim præcepta sunt hæc honeste uiuere: nemini iniuriam facere: quibuscunq; si possumus pro
desse. Fas uero dicimus quicquid dii permittunt: nec cum sit irascuntur. Ergo ius humanum: fas di-
uinum dicimus. Virg. Sæpe etiam festis quædam exercere diebus. Fas & iura sinunt. Compositum
ius fasq; i. leges diuinas & humanas simul: ut sit compositum simul utrunq; positum. Sicq; monet nō
satis esse ad bene beateq; uiuendum: alterum sine altero præstari. Animi sanctosq; re. m. i. nihil tur-
pe in animis nostris cogitemus: per quod ostendit a nobis facile deos placari posse. si & opere & cogi-
tatione recte uixerimus. Sanctos recessus: puras & sanctas sedes mentis. Pectus incoctum: perfectū
Sic enim uocabant antiqui: ut dictum est: aliquid longi temporis coctum quasi perfectum: ut est illud
Virgilianū. Solidum nodis & robore coctosumptum ab his rebus quæ igni excoactæ: quod in se ha-
bent eruditatis: deponunt: sicq; mites: & perfectæ fiūt. Generoso honesto: naturali honestate. Hæc
cedo ut admoveam templis & farre libato. Sensus est: si hæc quæ dixi præstiteris: sola quidem mola
Dii placabuntur. id est facile tibi obsequentur & preces tuas exaudient. Cedo uerbum est defecti-
uum apud comicos celebre: id est da. Terentius. Quin tu argentum cedo. Farre: id est mola: quæ sa-
le & farre tosto constabat.

Empe hoc assidue: iā clax mane fenestras
Intrat: & angustas extendit lumine rimas
Sertimus indomitū: quod despumare falernū
Sufficit quinta dum linea tangitur umbra.
En quid agis: siccas in sana canicula messes
Iādudū coquit & patula pecus oē sub ulmo est
Vnus ait comitum: uerumne? ocius adsit.
Huc aliquis: nemon? turgescit uitrea bilis

qui primus eas
gulare falernum
tentibus ut bana
Candida nigres
Quinta dum li
maxime exerce
seruatio aucto
Post aliquot an
bus. Vsq; ad prin
dum rostra in co
portati: inde an
tamen eis annis
mus aqua diuisi
tum rationem: q
discipulus: prim
alia increpatio
tur: & tu dormis
ut scribit Plinius
fragnas: & canes
non salutiferam
ges flauescentes
riq; messiem faci
pastores oues di
rato are uel per
iungitur: ut sit
di est ut sit. Ver
pressit qui repe
rati Nemon olo
ba poetæ irriden
an inflata & tum
præcesserit. An
Hor. dixit. Sple
Empe h
n dens. Q
tem. Or
faler: uel aqua n
mitumq; falern
macho concoqu
bra: antiqui per
diuisa spatlis a g
batur: deinde ca
ta igitur linea tan
bras & frigora cap
ei cognoscendis
geret grauius in
ro demonstrantis
tem. Insana can
quod sy dus apud
rem canem. Duo
Minor enim canis
de a græcis pcyne
tis tempore canic
die: sole primam p
ne sit indignatus: &
lis: uel admonentis
humor est: ex cuius
nem sequitur ad me
mini: morsq; toto
tus cum se fundit in

qui primus eas vires coluisse dicitur: ut autem placet Plinio a falerno agro campania. unde Martia. Scelus est iugulare falernum. Et dare campano toxica saeva mero. nam falernus ager a ponte campano laeva per-
tentibus urbanam coloniam syllanam Capuae contributam incipit nigri coloris esse. Martia. docet
Candida nigrescant uetulo cristalla falerno: idem alibi. Marmorea fundens nigra falerna manu.

Quinta dum linea tangitur umbra. hinc indignatur quod ea hora stertat qua in negociis homines
maxime exercebantur. Mar. In quintam uarios extendit roma labores. Umbra quinta: horarum ob-
seruatio auctore Plinio apud romanos uaria fuit. Duodecim. n. tabulis ortus tunc & occasus notabantur.
Post aliquot annos adiectus est & meridies accenso consulum id pronuntiantes: sed hoc serenitas tunc die
bus. Vsq; ad primum punctum bellum. M. Var. romanis solarium horologium primum statutum in publico secun-
dum rostra in columna tradit bello punico primo a. M. Vale. Messalla consule catina capta in sicilia de-
portatum: inde anno urbis quadragesimo septimo nec congruebant ad horas eius linea. Patuerunt
tamen eis annis undecim. Nubilo tamen est incerta suere hora usque ad Scipionem Nasicam qui pri-
mus aqua diuisit horas aequae noctium ac dierum. Idque horologium clepsidra appellatum est: umbra
tum rationem: quam uocant Gnomonicam inuenit Anaximenes milesius Anaximandri & Thaletis
discipulus: primumque Horologium quod appellatur Scioterico Lacedaemone ostendit. En quid agis
alia increpatio in desidem. Siccas messes: id est ea hora est dies: qua in agro segetes calore solis torren-
tur: & tu dormis: sique cum indignatione & reprehensione legendum est. Infamia canicula: canicula
ut scribit Plinius ex ortu solis uapores incendantur: feruent maria: fluctuant in cellis uina: mouetur
flagra: & canes auctore Plinio toto eo spacio maxime in rabiem aguntur: unde insanam dixit: id est
non saluiferam caniculae syderi frugibus: ut scribit Varro: inimico rusae canes imolabantur: ut fru-
ges flauescerent ad maturitatem perducerentur. Inter solstitium & caniculam: eodem auctore pla-
tine messes faciunt. Coquit maturat. Patula pecus omne sub ulmo: circiter enim meridianos aesti-
pastores oues dum deferuescant sub umbriferas rupes & arbores patulas subiciunt: quoad refrige-
rato aere uespertino: rursus pascant ad solis occasum. Vnus ait comitum: hoc cum superioribus co-
iungitur: ut sit sensus. Vnus comitum dixit: quae praecesserunt desidio. Verum: uerba desidis: subau-
di est ut sit. Verumne est ita diem esse? Ocyus adsit huc alii. argute satisque lepide desidis naturam ex-
pressit qui repentino impetu ferri uidetur cum eum statim laboris tedeat. Nemon amulatio est Ho-
rati Nemon oleum fert ocys: & ea uoce legendum qua irati inclamant. Turgescit uitrea bilis: uer-
ba poetae iridentis tam subitum ad uirtutem apparatus quem celerrime scit defecturum. Vitrea
an inflata & tumida: ut uirtutum quod ab artifice fistula inflatur: ut ideo uitrea dixerit quia turgescit
praecesserit. An quod magis placet: lucida & clara quae hominem omnia effundere & aperire. unde
Hor. dixit. Splendida bilis. Bili: unde biliosus uomitus dicitur.

BAR.
FON.

Empe hoc assidue in desides & incontinentes inuehit quid fugiendum sequendumque sit osten-
dens. Quendam autem adducit comitis inertiam circa bonarum artium studia reprehende-
tem. Ordo uero est. Nempe tu hoc assidue facis: ut ad multam lucem dormias. Indomitum
falernum: uel aqua non dilutum: uel tam uehemensque ut aqua domari possit. Vir. Durum bacchi indo-
mitumque falernum. Ager autem falernus in campania est uino celeberrimus. Despumare in sto-
macho concoquere. quod ab olla in qua canes elixantur. translatus est. Quinta dum linea tangit um-
bra: antiqui per umbram gnomonis orto sole horas in semicirculo spectabant: in quo. xii. linea ag-
diuisa spatia a gnomone discurrebant. prima uero linea ab occidente sole orto in primis ad umbra-
batur: deinde ceterae singulatim. Verum cum ad sextam lineam umbra uenerat: meridies erat. Qui-
ta igitur linea iam prope diem medium declinabat: quo tempore canicularibus diebus pecudes um-
bras & frigora captant. horologium autem primum Anaximenes milesius & umbrarum in horis di-
ei cognoscendis rationem inuenit. En quid agis: cum superiori castigatione correptus nondum sur-
geret grauius instat: atque reprehendit quod tum maxime stertat: cum magna pars lucis peracta sit. En ue-
ro demonstrantis cum indignatione & castigatione est. Iuue. En habitum quo te leges ac iura feren-
tem. Infama canicula: furens per aestum: quale apud Horatium. Iam procynon matutino aestuosus.
quod sydus apud romanos non habet nomen: nisi caniculam hanc uelimus intelligi: hoc est mino-
rem canem. Duo uero canes in caelo sunt: maior & minor. Sed canem dicendo maiorem intelligim?
Minor enim canis canicula dicitur: quia integrum diem in ortu atque occasu canem praecedit: in-
de a grecis pcynon appellatur: pro enim ante: kynos uero canem significat. Ardentissimo autem aesti-
tis tempore canicula oritur. xvii. iulii die: sole primam leonis partem ingrediente. Canis uero postri-
die: sole primam partem leonis ingresso. Verumne? Verba castigati adolescentis quod tam clarum ma-
ne sit indignatus: & aliquem seruorum ad se uocantis Nemon: sepe ratum cum stomacho acri sono-
uocis legendum est. Indignatur enim non praesto ex seruis aliquem accurrisse. Turgescit uitrea bi-
lis: uel admonentis uel per sui uerba sunt: illum irasci demonstrantis. Bilis enim quae proprie corporis
humor est: ex cuius abundantia morbus nascitur: quia tamen animus quandoque corporis inclinatio-
nem sequitur ad mores iracundiamque transfertur. Plin. lib. xi. Sed in felle nigro insaniae causa ho-
mini: morsque toto reddito. Hinc & in mores crimen bilis nomine: adeo magnum est in hac parte uir-
tus cum se fundit in animum.

Horarum
observa-
tio

Clepsi-
dra
gnomo-
nia
Scioteri-
con
Caulcula

IOAN. **F**inditur: rūpī prae nimia indignatiōe nullū
BRI. sibi adesse. Arcadia pecuaria: uerba poetae ir
asini at: ridētis. Arcadia pecuaria. i. asinos: quos egre
cadici gios pgenerat arcadia. Pl. de his ita scrib. Sed
mulas maxie pro gnatōe pīa ēt spectat ī his
arcadibus in Achata: in Italia reatinis. De iisdē
sic Strabo ubi loq̄t de arcadia. Fertilia aut pe
cori pascua pferri equis atq; asinis equaq; sup
positoribus. Varro itē sic scribit. Hoc. n. noīe
asini arcadici in grācia nobilitati. In Italia rea
tini: hinc est illud luue. Nil salit arcadico iue
ni. i. asinino. Rudere: Persius primā pducit.
Alii uero auctores corripūt. Virg. Granterq;
rudētes. Et sera sub nocte rudentū. Ouid. Ut
rudīt a scabra turpis assella mola. Iā libet: char
tam Alexandri magni uictoria reptam fuisse:
auctor est Marcus Varro cōdita in aegypto ale
xandria: antea nō fuisset chartarū usum. Palmae foliis primo scriptitatum: deinde quarundā arborū
libris unde libri nomen accepe. Tūc q̄rit: ecce quā cito uirtutē fastidiat desidiosus. Nigra sepia: pi
scis est marinus: qui ubi sensit se apprehēdi: effuso atramento quod pro sanguine huic est. infusata a
qua abscondit. De eo ita meminit Celsus. Monent aluū falsamēta: ostrea pelorides: echini: muscoli:
& oēs teneri pisces sepia atramentū. Huius sanguis pro atramento in usu erat. Vanescat: queritur
atramentū ita aqua dilutum esse: ut ex charta statim habeat. Fistula: calamus quem supradixit arun
dinem. Guttas: gutta auctore Palemone uicentino dicit cū stat. stila cum cadit. O miser inq; dies
miser: satyrica exclamatio in desidiosi excusationes. Huccine rex uenimus: tanta ne & animi & cor
poris mollitie sumus: ut uirtutē nullo labore partā uelimus. At cur non potius: insultat per irrisio
nem nimiae molliciei. Similis regū pueris: qui delicato uictu aluntur. Papare uerbū tractū a uoce
puerorū qui cibū petentes ita dicere solent. Cato de liberis educandis. Cum cibum ac potione: buas
papas docent: & matrem mammam & patrem tatham. Papare: hoc loco uerbū pro nomine posi
tum est: ut alibi. Et nostq; istud uiuere triste: ut sit papare minutū. i. cibum minutum: & confractum:
qualem pueri poscunt: appellantes ut diximus cibum papas & potione buas. Nec illis assentio qui mi
nuta hoc loco pro minutū legunt. Nam is cibus infantibus haud quāq; conuenit. Iratus māmā: mā
mā potest esse datui casus: ut sit iratus māmā: potest esse & genitiui: ut sic dicas: recusās lallare mam
mā. i. blanditias matris: quam mammam: ut dictum est appellabant antiqui. Martia. Mammās atq;
tatas habet afra. Sed ipsa thebarum Dicit & mammā: maxima māmā potest. Lallare. id est blandi
mentum matris: quā flentibus liberis sic blandiri solet. An tali studeā calamo: uerba desidiosi excu
santis. Hora. Culpantur frustra calami. Cui uerba. uerba poetae irridētis. q. d. te ipsum non me de
cipis. Sicq; subaudi das ut sit: cui uerba das. Succinis cōpositum asub & cano: Tibull. i. tua res agit:
sumptum est a ludo in quo agitur pro eo qui pecuniam exposuit. Effluīs amens. apte fictili non be
ne cocto desidiosum & mollem comparat.

Finditur arcadia pecuaria rudere dicas. & si qua dā exemplaria findor habent: quia tamen in ue
rustioribus finditur in tertia persona inuenitur antiquā scripturā tanq̄ sensui magis coherentē secu
tus sum. Cum. n. uel poeta: uel monitor dixerit: turgescit uitrea bilis: statim fundit subianxit: hoc est
iracundia indignatiōeq; disrupta: atq; ita in feruos ad se nō accurretes exclamat: ut eius uociferatiōe
audita arcadicos asinos rudere existimes. Rudere aut asinorū propriū est. abusive. n. de leonibus. Se
ra sub nocte rudentū. & de hoīe. Inclusūq; cauo saxo atq; insueto rudentē Dixit. Vir. In arcadia uero
boetiae regione. & apud reatinos in Italia optimi asini nascebant. Iam liber & positus bicolor mēbra
na capillis: mēbrana a mēbris animalū dicta sūt: in quorū tergoribus primū latere ab uno scribi coe
ptum. deinde ab utroq; derasis pilis. Ea: usus pergami regnante Eumene inchoauit: uerum quanq̄
in membranīs describitur: hic tamen pro inuolucro libri ponitur. Nam qui librum comprius adot
nabant membrana colore aliquo infecta operiebant: quod Tibullus ad Neeram librum suum mīt
tens. significat Luthea. sed nūc inuoluat membrana libellum. Inq; manus chartae: cum librum
membrana bicolori obuolutum sumpsisset ut ex eo aliquid transcriberet chartā coepit. Cuius usus
cōdita ab Alexandro in aegypto urbe sui noīs emanauit. antea. n. ut libro tertio decimo scri. Pl. Pal
mae foliis scriptitabant. q̄nq; & arborū libris. unde etiā libri sunt appellati. Interdū & in plūbeis uolu
minibus & in linteis & in cāreis scriptū est. Ex papīro aut earū confectio prima fuit q̄ in palustribus
locis aegypti gignitur: Nigra q̄ infusa uanescat sapia lympha. q̄ atramentum scriptorū: quod cras
sum antea calamo dependebat: nunc aqua dilutum nimis fluat cōquerit. Apud ueteres autē ex atro
sapia: humore librariū atramentū fiebat. Sapia uero ut feri. Pl. in nostro mari bimū cubitorum
capiuntur: neq; his bimatu longior uita. hāc se apprehendi cum sentiunt. effuso atramento: quod

BAR.
FON:

IOAN
BRI.

Contemnere: f
Respond: tui
Vdū & molle
Fingendus sine
Est tibi far mod
Quid metuas?
Hoc satis: an d
Stemmate qd

q. d. nō mīx ē si ill
pollis. Sed rure
rere. Far. mo. h
didit uerū aucto
esse debes: cū tā
lino & patella ute
lū quoq; papū ad
defecatu. nā salin
bi metuēdū est ē
curā & laborē sust
runt teste Var. H
i diuitis: sed in pp
tus sis ex splēdida
io: gloria: sed sola
thusco. ra. mil. du.
mate thusco a nob
simi pp originē sūt
fena rex: & Meccen
fines: nemo genero
rona dī: a stephan
is exprellis: ut scribi
imagines quā com
unq̄ fuerat populus.
nius in Nerone Cass
si pculoris Caesaris
paternā originē ad le
C. Sonat uitiū: optia
modata subiūxit. Ni
nenō q̄a exitus nullu
spōnō quā facere ad
Modici far: ad mēsur
ponit: ut apud Hor. Sp
Quid metuis? multi.
securū reddat. Est aut

p. singule eis est infusca aqua abscondunt. Pariunt aut oibus mensibus. Fistulas: calami scriptor in-
telligit. O miser inq dies: ultra miser. Summa arte: exclamatio: coduplicatioq; uti. Cu. n. cerneret
eu in dies deteriorē futurū: ex quo tam fatuā excusationē desidia suae afferret: in hanc significationē
doloris prupit. Papare minutū: minutis ac blandiusculis uerbis partē appellare: ut quidā sentiūt. Qd
si patrem uocare significat per unicū. p. scribendū est. Papas enim pater est: & cum. p. unico scribit.
Quod pater apud Homerū in Odyssea: Nausicaam. n. Alcinoi filiā inducit patrem suū uocantē Pa-
paphile: id est pater care. luena. Timidus prae gustet pocula papas: pro aliquo qui te filii loco amet.
Quidā uero papare per geminū. p. scribentes pappū: hoc est auum uocare dicunt. Pappus. n. auus ē
ut Festus scribit: quod & Ausonius ad nepotem suū ostendit. Pappos aulāq; trementes. Ante ferūt
patribus feri noua cura nepotes. Iratus mammae lallare recusas: morē infantū expressi: qui mri ira
si fugere māmā rennuūt: quod lallare dī: quidā tū lallare blandiusculis uocibus loqui infantū mo-
re legunt. Māma uero & uber & mater est. An tali studeā calamo: excusat se adolescens tali calamo
scribere nihil posse. Cui uerba: non me ipsum: sed te decipis: respondet admonitor.

IOAN
BRI.

Contemnere: sonat uitiū percussa maligno.
Respondet uiridi percussa fide lia limo.
Vdū & molle lutū es nūc nūc pperādus & acri
Fingendus sine fine rota sed rure paterno
Est tibi far modicū purum & sine labe salinum
Quid metuas? cultrixque foci secura patella
Hoc satis: an deceat pulmonē rumpere uētis
Stemmata qd thusco ramum millesime ducis.

q. d. nō mix ē si liberalibus studiis & uirtutibus nō incūbis: cū maiorū diuitiis & auctoritate cōtētus ēē
possis. Sed rure pīno. i. ex agris pīnis q ad uictū sint satis colligis: ut iā necessariū nō sit te uirtutē q
rere. Far. mo. hinc erūpit indignatio: cū nec locuples sit po. ro. farre tm trecentis annis usū fuisse tra-
didit uerius auctore Plī. Pug & sine labe sa. q. d. p ironiā: iā maiorū tuorū gloria & auctoritate cōtētus
esse debes: cū iā tibi salinū & patella maiorū tuorū gbus quodā in sacris utebant: tibi relicta sint: nā sa-
lino & patella utebant ad sacra: uñ. C. Fabritiū scribit Valeriū patellā deorū & salinū habuisse. Aemi-
liū quoq; papū addit cū hereditatis noīe ea accepisset: religiōis cā a se abalienāda nō putasse. Pug. i.
defecatiū. nā salinū argētū erat. hinc irridet hoīs elationē & supbiā. Quid metuas? ironicos. i. nō tū Salinū
bi metuēdū est ē relicta uirtute: cū & diues & nobilis sis. Patella se. ironice. q. d. ad quā parādā nullā Patella.
curā & laborē sustinuisi: cū eā a maioribus tuis partā accepis. Patella a patina: quā a patulo & dixe-
runt teste Var. Hoc satis: putasne ide pēdere nobilitatē hoīs: p quod monet nec in aliena gl'ia: nec
i diuitiis: sed in ppria ueraq; ai uirtute nobilitatē cōsistere. Pulmonē rūpe. uē. i. in supbiā afferri q or-
tus sis ex splēdida & nobili familia. Sicq; docet: ut dictū est: nobilitatē hoī parari: nō diuitiis: neq; ma-
iorū gloria: sed sola & ppria ai uirtute iuxta illud luue. Nobilitas sola est atq; unica uirt'. Stemmata q
thusco. ra. mīl. du. nā multi gradus: & ueluti rami sūt ppiqtatis i affinitate & cognatōe dispositi. Stē-
mate thusco a nobilitate thusca: nā thusci a thusco. rege filio Herculis sūt dicti auctore Festo nobilif-
simi pp originē sūt habitū: nā & Lucumōes reges habebāt: & maximā olī Italiae supauerāt ptē hic Por-
Thusei
Thusei
Stēma
Stēma
fena rex: & Meccenas Augusti tpibus: de quo Hora. Nō ga Meccenas lydorū qd heruscos incoluit
fines: nemo generosior est te: & alibi Meccenas atrauis edite regibus. Stēmate: stēma grāce: latie co
rona dī: a stephano qd est coronō: unde a latinis id uerbū usurpatū est pro statuīs maiorū: quā in atri-
is expressis: ut scribit Plī. cera uultibus disponebant singulis armariis imagines excipietibus ut eēnt
imagines quā comitarent gentilitia funera. Sempq; defuncto aliquo totus aderat familia eius: qui
unq fuerat populus. Stēmata uero lineis discurrebāt ad imagines pictas. De hoc ita meminit Sueto-
nius in Nerone Cassio Logino iuriscōsulto ac luminibus orbato: q in uetere gentili stēmate Calī cas-
si pcelloris Cēsaris imagines retinuisset. Idē in Galba impator uero ē stēma i atrio pposuerit: quo
paternā originē ad louē: maternā ad Pasiphaem Minois uxorem referret.

BAR.
FON.

Sonat uitiū: optia similitudine uasis cōfecta figulo usus est: in qua diligētissime uei ba similitudini accō-
modata subiūxit. Nūc nūc pbandus: dū tener & mollis es: & in quācūq; ptē facili flecti pōt. Sine si-
ne: nō ga exitus nullus futurus sit: sed sine itermisioē tpis donec ad finē pducaris. Sed rure pīno: re-
spōsionī quā facere aduersarius possit: occurrit sibi studiis uigilandū nō esse: qm diuitiāq; satis hñet.
Modicū far: ad mēsurā & modū: & qtrū ad uiuēdū sufficiat. Salinū: hic pro uasculo domestico salis
ponit: ut apud Hor. Splēdet i mēsa tenui salinū: pprie at pastella est: i qua primitiā diis cū sale dabāt
Quid metuis? multi. n. metu ne sibi necessaria desint: maiorib' opib' sp ihiant. Secura patella: q te
securū reddat. Est aut diminutivū a patina: quo uase ad sacra ueteres utebantur. Cicerō de finibus.

Quosdā ita nō religiosos esse tradit: ut et de patellā edāt. Apud Lliuū quoq; legi. Pres sacror; cā patellā retinuisse. Hoc satis: oñdit nō satis eē tātū fortunā hē: q̄rū ad degēdā uitā sufficiat: cū recte uiuēdi modus & scia quārenda sit. An deceat pulmonē rūpere nēris: an te inflare. superbireq; deceat q̄ generoso sanguine clarus sis. Stēmate q̄ tuisco ramū mille. du. stemma grāce corona est & a nris pro nobilitate generis ponit. Iuue. Stēmata quid faciūt: quid pdest pontice longo Sanguine censeat. Apud romanos aut ut scribit Pli. Expressi carā uultus singulis disponebant armariis: ut eēnt imagines quā comitarent gentilitia funera: semp; defuncto aliquo totus aderat familiā eius qui unq; fuerat populus. Stēmata uero lineis discurrebant ad imagines pictas.

IOAN.
BRI.
Cēsurā

Censorēq; tuū cēsurā auctore Plutarcho maximā oīum magistratū reuerētia est: plurimāq; p̄tatis cū in aliis rebus: tū maxime ad morū emēdationē. nā e senatu remouere pōt: equitibus auferre equos: notare infamia: censum agere unde nomen. lustrū condere. In quinquenniū ea retinebat. Altero ex cēsorib; mor tuo alterq; magistratu se abdicare oportebat.

Trabeate. neronē notat: sed latēter. Nam ei constat: ut scribit Tacitus & a nobis latius i Sa

tyra sequi. i recitabit: togā uirilē ante tēpus decreto senatus maturatā: quo capeſſendā respu. habilis uideret: decretū insup; Claudio libenter adulationibus senatu cedente: ut uicesimo atatis anno consulatū nero iniret: atq; interim designatus p̄consulare impium extra urbē hēret: ac princeps iuuentutis appellaret. additū noīe eius donatiū militi. Congiariū plabeis: & ludicro circensiu: quod acqui

Trabea

rendis uulgi studiis edebat. Britannicus in p̄textā: Nero triūphaliū ueste transueſti sunt: ut spectaret populus hūc decore impatorio: illū pueri habitu. Hinc ergo excādescit poeta: hinc fremit oñdēs animi generositate: non aut imperatoris ornamentis nobilitatē hominis censerit: quibus rebus Nero populo se ostēdebat: trabeate. Vocatiū posuit pro noiatiuo: ut sit trabeatus salutas. Trabeā satyrica astutia appellat uestē triumphalē: ne in principē tam aperte inuehi uideat. Trabeis accipio inquit Plinius uſos fuisse reges. sed augur; fuisse interprete. Seruio docet Virgilius. Ipse quirinali lituo puāq; sedebat. Succinctus trabea: augures ex primoribus p̄stantioribusq; urbis eligi cōsueuerūt unde G. gloriat in bruto se a. Q. Hortensio uiro clarissimo in collegium augur; fuisse cooptatum. Q. quoq; Mutiū Scauolā augurem fuisse cōstat: quē in templo ueste ara ipsam amplexantē Syllanī interfecerūt: augur licet maximor; criminū cōuictus sacerdotio nunq; mulctat: quia nō honoris nec magfatus: sed scia atq; artis cuiusdā potius nomē est augur quā nō potest auferri: sicut nec medico medicina: nec musico cārāndi peritiā. Salutas: ad id nō sine indignatiōe respexit: quod ludicro circensium nero obuius Britānico uestē triūphalē indutus eū noīe salutauit: cū & ipse a britānico noīe salutare.

Phalere

Ad populū phaleras. Sensus ergo est. Hos tuos fastus & uestes tuas. i. insignia impatoria quibus te ostentas ad populū defer: qui ut ait Hor. Famā seruit ineptus: Qui stupet ut titulis & imaginibus. Ego. n. te penitus noui. q. d. Ex hac ambitōe nobilitatē hoīs nō pendere. Phaleras: nobilitatis ostentationē sumptū ab equis qui huiusmodi ornamentis gaudent. Iuue. Magnor; artificū frangebat pocula miles: Vt phaleris gauderet equus: nam phalere proprie ornamenta sunt equor;. Vt. Prīmus equū phaleris insignē auctor habeto. Non pudet: mirus est ardor poetā. Non putas tibi turpe esse more nactā infani hoīs uiuere: id est nullā uirtutis prorsus curā hē: sed sola maior; tuor; gloria efferrī. Nactē nomē est uilissimi hoīs: de quo Hor. Vngor oliuo: Nō quo fraudatis imundus nacta luernis. Discinētis: dissoluti & intempantis. Persius alibi. Cum bene discinēto cantauerit ocyma uer

Discinētus
Antoni
ti

na: Sed stupet hic uitio: dum nactā excusat qui uitio naturā peccat: oñdit eor; excusationē accipiē: dum non esse: qui optima mentis ualitudine uirtutē negligunt. Stupet: attonitus est: attonitos enī appellat Cornelius Celsus: quor; & corpus & mens stupet. fit interdū ictu fulminis: interdum morbo. Vitio subaudi naturā. Fibris increuit opimum: pingue: nam minus solertes habentur: quibus ut scribit plinius: uenter est obesus. Summa rursus non bullit in unda. metaphora sumpta ab hiis: qui semel aqua immersi: non facile emergunt: per quod docet eos: qui uitio naturā laborent nō posse ad sanam mentem reuerti.

BAR.
FON.

Censoremq; tuum: uel q̄ trabeate salutas: uel q̄ trabeam insignem uestem indutus censorem gentilitium tuum salutas: Censores uero quoniam censum agerent: appellati in quinquenniū creabantur. Quod tempus lustrum cognominatur. Primi uero censores creati sunt. C. papirius &. A. Sempronius. M. Geganiō macerino &. T. Quintio Capitolino consulibus. Ad populum phaleras. hactū generis claritatē & externa ornamenta populo nō mihi ostētes. ego. n. intrinsecus uitiatū esse cognosco. Falera aut ornamenta equor; sunt. Discinētis nactē: discinētos antiq; negligentes & desides appellabant. Hora. Discinētus aut perdam nepos contra accinētos & cinctos solertes strenuosq; uocabant. quod a re ipsa deductum est. Molles. n. demissis discinētisq; uestibus uti solent. strenui uero atq; industrii. quā sint ad res exequendas promptiores succinēti incedunt. Nacta uero pro des

de infamij ac uul
tis immundus na
tutē a uitio discen
perdat ignoret p
tūmodo sit: anq
per hic uitio: discin
cat. Et fibris h
cata equū pingue

IOAN.
BRI.
Magne pater diu
Haud alia ratione
Mouerit ingeniū
Virtutē ut uideā
An ne magis sic
Et magis auratus
Purpureas sub
Imus præcipites
Palleat infelix:

digentia: & ceter
tem ut uideant: S
re cōtempta turp
ris & Dionysius
magis: & ensis per
cipites. Aera fieri
ciabatur. Huc qu
re tyrāno aneum
clamatis mugitū
ro primū graui su
cor ingenio mun
dixit opus! Pend
q cū in sermone
um regiar. negar
uita delectat ipse
homine i auro le
res ornauit argēto
nutū illius intuent
quisitissimis apulis
tem gladium e lacu
nec pulchros illos a
sam. Iam ipse deflue
uices purpureas. i. l
tū aī quo affligitū
spe salutis destituti
Mēs est q̄ sentiat ict
uirtutē. ut iam cū u
res. illa se carere sua
miores esse tormēt
brefecit. ut igne sub
Phalaridem agri gen
litis suā turbatus e
Et magis auratis per
opes ac potentia cū
sius inuitauit. gladiū
præ nimio iminentis

BAR.
FON.
Magne p̄r diuun
res. illa se carere sua
miores esse tormēt
brefecit. ut igne sub
Phalaridem agri gen
litis suā turbatus e
Et magis auratis per
opes ac potentia cū
sius inuitauit. gladiū
præ nimio iminentis

de infamij ac uulgarj uſu poniſſe quod quidē ex Horatio ſumptū ē. Vngor oliuo Non quo fraudatis immundus nacta lucernis. Sed ſtupet hīc uitiō: nacta ipſum uitiōꝝ in gurgite merſum. neq; uirtutē a uitio diſcernentē. ut qui penitus intēperans factus ſit culpa propemodum carere aſſerit qm̄ qd perdat ignoret p̄ quod oñdīt eū accerrima caſtigatiōe dignū eſſe: q̄ cū ingenio ualeat. incōtinentiq; t̄mmodo ſit: atq; emēdari facile poſſit opibus. ac fama adhuc itegris deſidia luxuq; ſe dedat. Sed ſtupet hīc uitiō: ſtupidus & inſanus in uitiis factus eſt. Stupere n. quodāmodo ſenſū rex habere ſignificat. Et fibris increuit opimum pingue: eius prācordia: in quibus ppter colorem ſcientiā ſedes locata ē: quū pingua eſſe dicat: mirum in modū inſaniā eius exaggerat. Et alto demerſus: & tanq̄ in p̄fundam uoraginem merſus nunq̄ ad ſuperiora reuertitur.

IOAN
BRI.

Magne pater diuum ſauos punire tyrānos.
Haud alia ratione uelis: cum dira libido
Mouerit ingeniū. ſeruētī tincta ueneno.
Virtutē ut uideāt: intabescantq; relicta
An ne magis ſiculi gemuerūt aera iuueni.
Et magis auratis pēdens laquearibus enſis
Purpureas ſubter ceruices terruit imus
Imus prācipites quā ſi ſibi dicat & intus
Palleat inſolix: quod p̄xima neſciat uxor

digentia: & cetera huiusmodi. Mouerit ingeniū. i. cū diu omnia libidinū genera exercuerit. Virtutem ut uideant: Subaudi quā. An ne magis tacitā quidē occurrit obiectioni: ostendēs eos: quī uirtute cōtempta turpiter uixerūt: grauiori quidē poena affici cōſciētia uitā turpiter actā: q̄ quos Phalaris & Dionysius cruciarūt. An ne magis. idē nō magis quidē. Ordo ē: aera ſiculi iuueni gemuerūt magis: & enſis pendēs laquearibus auratis terruit magis purpureas ceruices: q̄ ſibi indicat imus prācipites. Aera ſiculi iuueni i. hī qui p̄ aenē Taurū: Phalaride Agrigentinoꝝ tyrāno ſauiffime cruciabātur. Hūc quū crudelitate & oī ſauitia flagraret: Perillus optimus opifex: ſceleſto cupiēs place re tyrāno aeneum Taurū cōſtruxit: ut inſuſus reus ſubiecto igne torqueret. & uox hoīs grauius exclamātis mugitū bouis imitaret. Ceterū phalaris Perillum tāti muneris artificē inſuſum ipſo taurō primū graui ſupplicio mortis affecit. Eius ſic meminit Ouidius. Vt munus munere penſes. Da p̄cor ingenio munera digna meo. Dixerat & phalaris poenā mirande rector. Ipſe tuū prāſens imbue dixit opus: Pendēs laquearibus enſis: Hīc cruciatū tāgit De modis aſſentatoris Dionysii Siracuſani q̄ cū in ſermone cōmemoraret copias eius: opes maiestātē dñatus rex abundantiā. magnificentiā adiūm regiaꝝ. negaretq; unq̄ beatiore quēquam fuiſſe. Viſne igit̄ iquit tyrānus o Demode. qm̄ te hac uita delectat ipſe eandē deguſtare. & fortunā experiri meā? Cū ſe ille cupere dixiſſet. collocari iuſſit. hominē i aureo lecto. ſtrato pulcherrimo: textili ſtragulo magnificis opibus picto Abacoſq; q̄ plures ornauit argēto: auroq; cellato: tū ad mēſam eximia forma pueros delectos iuſſit cōſiſtere. eoſq; ad nutū illius intuentis diſcēter miniſtrare aderāt unguenta: coronā incēdebant odores. menſa conquiſitiſſimis apulis extruebātur. fortunatus ſibi Demodes uidebat in hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacunari ſeta equina appenſum demitti iuſſit ut ipēderet illius beati ceruicibꝫ. Itaq; nec pulchros illos adminiſtratores aſpiciebat. nec plenū artis argentū: nec manū porrigēbat immēſam. iam ipſe deſuebat coronā. deniq; exorauit tyrannū. ut abire liceret. q̄ iā beatus nollet eſſe. Ceruices purpureas. i. Demodis cultu tegio ornati. Imus imus prācipites q̄ ſi ſibi dicat: nūc oſtēdit cruciatū aī quo affligūtur ex uirtute neglecta. ita. n. dicere ſolēt dolētes. Imus imus prācipites. i. omni prſus ſpe ſalutis deſtituti ferimur. Sicq; docet lōge grauiora eſſe mētis uulnera q̄ corpis. unde ē illud Ouid. Mēs eſt q̄ ſentiat ictus. Quod p̄xima neſciat uxor. tāto dolore cōficiſ: & pudore impedit ob amiſſā uirtutē. ut iam cū uxore cōmunicare nō audeat. ſed itus t̄m rumpat.

BAR.
EON.

Magne p̄r diuum deum rogat: ut non alia poena prauos afficiat. quā ut uirtutis fulgorem cernentes. illa ſe carere ſua culpa cognoscāt. An ne magis ſiculi gemuerūt aera iuueni: Cruciatuſ corporis miōres eſſe tormētis aī p̄ comparationem oſtēdit. Perillus aut̄ athenienſis areum taurū tāta arte fabricfecit. ut igne ſubito. quī eius in aluo includebat. eiulās mugire putaretur. Hūc cū in Siciliam ad Phalaridem agri gentinoꝝ tyrannum detuliſſet: tali munere Phalaris ob inſitam opinionem crudelitatis ſuā turbatus eſt. Itaq; ipſum artificem in taurū trudi iuſſit. ut primus artis ſuā periculū faceret Et magis auratis pēdens laquearibus enſis Damodes philoſophus Dionysii tyracuſarum tyranni opes ac potentiā cū extolleret. beatq; eius uitam in tāta opulentia rex aſſereret. eū ad cōnā Dionysius inuitauit. gladiūq; ſeta alligatū ſupra eius caput appendi iuſſit quo ille intercenandū conſpecto prā nimio iminentis piculi metu regalibus menſis abſtinuit. qd̄ aduertens Dionysius illi tyrānos idē

Libido.

Perilli
taurus.

Demo
dis hiſto
ria

vinere atq; inter magnificos apparatus iminentibus periculis cruciari affirmavit. Laquearibus aureis, laquearia parua qdam conexitates in cōtignationibus testudinibusq; adificioq; sunt q uariis coloribus adornant. Vir. Pendēt lichni laquearibus aureis. Imus: imus p̄cipites. Ordo talis & sensus est: An magis affligit q crudelissime at tyrannis torquet: q cōsciētia scelex agitatus ad seipsum intra se loquitur. Imus imus p̄cipites nulla salutis spe: Et an magis a tyrannis tortus cruciatur. q ille q in foelix ac miser intus cōsciētia eorū scelex palleat: quā fidissime uxori narrare nō audeat. Quib; uerbis ostēdit ai tormēta omnis cruciatus corporis supare.

IOAN
BRI.

¶ Sape oculos: occurrit excusatiōe desidiosi p̄bans: illū p̄ atatem nō peccare: q uirtutib; nō inuigilet: sed p̄ desidīa potius & negligentia: qd dicit sibi euenisse: dū puer esset. Sensus ergo ē. Ne se ad rhetores cōferret sape cōsueuisse oculos oleo linire. ut uitiō oculorū laborare uideretur. Tinge bā unge bā. Grādīa si nollē. i. si rhetoricē discere nollē ex cuius p̄ceptiōe discēbāt declamare. Nā in scholis rhetorū talis declamatio p̄ponebat. Catōe longe melius fuisse mortē sibi cōsciscere: q in manū Cēsaris peruenire. Nā cū in lybia duce Scipiōe partes Pompeiāe a Cēsare supata deletaq; essent cato qui tunc uticā cū pte exercitus se cōtinebat accepto cladi nūtio: omnibus rebus diligētissime cōstitutis: liberis suis. L. Cēsari: q tūc ei pro q̄store fuerat cōmendati & sine suspitiōe: uultu atq; sermōe: quo supiore tēpore usus fuerat: cū dormitū iisset: ferrum intro clā in cubiculū tulit. atq; ita se traiecit. Quē postea uticēses sepulchro splēdide mādauerūt: unde sibi post mortē uticēsis cognomē adinuenit. de hoc multa Plutarchus. Cēsari: siue aliis p̄ eo in cōmentariis. Apianus. Lucanus. Grādīa uerba. q erāt de nece Catōis uiri: ita grauis & seueri. q at hoc ad lib; Platonis referas: quē ante necē ut scri. Apianus: legit nō placet. Quid. n. de puerorū exercitatione ea cōferebant: sed ad declamationes. qbus ingenia adolescentiū exercebant. Catōis morturū: quē suadebāt mori debere. Hęc. n. erat ratio suasionis in declamatiōe. Discere ab infano multū laudanda magistro. Ordo ē. Si nollē discere uerba grādīa morituri Catōis multū laudāda ab infano magistro. Laudāda magistri. n. discipulorū declamationes laudabant ut eorū ingenia excitarent. In fanno ualde docto: nā in p̄tula modo actiua ē. Quā pater adductis. nā patres gaudio affecti amicos domū ducebāt. ut filios declamātes audirent Iuuenalis. Quātum uis stipulare & protinus accipe quod do: Ut torrens illū pater audiat. Sudās. prae lātītia. Iure & n. summū. i. id p̄cipuū & potissimū erat in uoto & desiderio meo. Iure. q. d. legitima quidē rōne ludos sectabar pueri & cum puer essem ut nō sim accusandus: cū atati imbecillā obsequerē. Dexter senio. apud antiquos ludus erat Talorum & Theslarū. Theslāra quattuor lateq; erat. Talus sex in quibus pūcta erāt denominata. alia a diis: alia ab Heroibus: alia a claris hominibus. aut a meretricibus nō nulla uero a quibsdā nunc in laudē. nūc in uitupationē accidētibus nomē accipiebant. & ut pollux scri. Punctū fuit. qd octo signi ficabat. idq; stesicorū dicebat. qm stesichori sepulch; qd erat in Hiemera urbe Sicilia. octo angulorū fuit. Erat & aliud punctū. quod Euripidū dixerunt. q quadraginta significaret. qm uidet Euripides unus fuisse quadraginta p̄fectorum post triginta tyrannos athenis eiectos. Tesserā p̄trea cubos dici grāce scribunt. & Geliū ex Varronis sententia. & Macrobius. quod Festus quoq; affirmat. astra galos uero. latine talos uocari. Iulius tñ pollux diligentissimus apud grācos scriptor ostendit. Astragalum Tessaram esse. cum ait duo latera esse in Astragalo. hoc ē duo puncta & quinq; quā in hoc ut scribit nō sunt ut in cubis. Tessaram aut talo inferiorē esse declarat Martialis. Nō mea magnanimo depugnat tessara talo. Et alibi. Nō sum talorū numero par tessara. ut omnino astragalus tessara latine dici debeat: nō talus. Dexter senio propitius & utilis. Nā in talis senio & Venus lucrum afferebāt. Canis uero damnuū & iacturā. unde. Tranql. in augusto talis iactatis. ut quisq; canē aut senionē miserat i singulos talos singulos denarios. cōferebat in mediū. quos tollebat uniuersos qui Venerem iecerat: Horati. Quā dānosa uenus. quē p̄ceps alea nudat. Damnosa canicula quā iacturā afferebat. Propitius. Semp̄damnosi subsiluire canes. Raderet auferret. Angustā orca. in quā humi defixā pueri nuces iacebāt. Orca. genus uasis terreī. Buxū. hoc ē turbīnē ex buxo. quo ludo pueri exercentur. Tibullus. Nāq; agor ut p̄ plana citus sola uerbere turbo. Quē celer assueta uersat ab arte puer. Vir. Ceu quondā torto uolūtās sub uerbere turbo. Quē pueri magno in gyro uacua atria cireū. Intēti ludo exercēt. Est. n. turbo in modū pilae lignae. q ab angusto incipiēs sursum uersus in latitudinē mīr grat. unde forma turbīnata noiatur. Dicūt at & hęc buxus & hoc buxū. Vir. Tympana uos buxulq; uocāt berecynthia matris ideā & alibi. Et torno rasilla buxum Flagello: crebra. n. scutica p̄cussioe i gyrū uertit. Haud tibi inexpertum. indignat in desidē. dicēs illū excusari nō posse qm iam ea sit atate ut cognoscat q mala sint. & ea oīa quā a philosophis disputent. Inexpertū. icognitū. Dep̄endere

Catōis.
mors.

obidi.

Tessera
Talus.

Stesico
rus
Euripi
dū
Cubus
astraga
lus

Senio
Venus.
Canis

Orca.
Turbo

Buxus.
buxum

Sape oculis minimi tinge bā paruus oliuo.
Grandia si nollem morituri uerba catonis
Discere ab infano multum laudanda magistro
Quā pater adductis sudans audiret amicis
Iure etenim id summū quid dexter senio ferret
Scire erat in uoto damnoſa canicula. quantum
Raderet angustā collo non falier orca
Neu quis callidior buxum torquere flagello
Haud tibi inexpertū est curuos deprēder mores

IOAN
BRI.

Quaque do
Porticus in so
Inuigilat filiqu

no locū illū itab
puli cōstūtes q
catīs: braccas s
de auctore An
cta post alpes s
in supbiā trahē
itē uestes esse d
cas deposuerūt
cōmiserāt Duce
cat gratuito cū
aduersus perlas
ut in eo pho lcon
Dariū. Thyssaph
thacenē Sufianē
dio filio Medea
Virgilius. Ora p
Pli. nascitur in Sy
uehemētia odori
agiptiam ficum d
Poeta siliquas pol
num & ceterarū fi
quis fallacibus est
qui cū setiret anim
nibus abstīnēdū est
dū dicebat. unde lu
pytagoreis: & ide a
abstīnuit qui Tanq
fieri polēta docet s

BAR.
FON.

cognoscere: curuos mores uitia. Persius alibi. Apposita in tortos extendit regula mores. contra re-

ctos mores dicimus. id est uirtutem.
Sæpe oculos memini: si quoque dū puer erat utilibus salubribusque cōtemptis uoluptuosa & delecta-
bilia quæsisse scribit: Vex tacite annuit se tunc uenia dignū fuisse. utpote qui rex ignoratione uitio
ætatis deliquerit. Sed cū ipse tā sæpe admonitus sit: ad eāque rex cognitionē deuenerit: ut optime uiri-
um possit a uirtute discernere: eū uenia dignū nō esse significat. Oliuo: oleū oculis infusum quādā
lippitudinē representat. quā in filiis: dū parentes metuūt eos a lectiōe auertūt. Grādia uerba morituri
Catonis. Cato qui uticensis cognomē: quā se uticā interemir: adeptus ē: p̄ligatis itē in lybia. pōponi
anis desparis p̄tib' mori decreuit: Lōga itaq; oratiōe de aīorū immortalitatē ad amicos habita: lectosq;
de eodē Platonis libro. gladiose trāsfodit. In eius postea laudē Cicero libꝛe scripsit: Cæsar duos cōtra
in calūniā eius coposuit. anticationesq; appellauit. ut cū aliī plures. tū Apianus secūdo belloꝝ ciuili-
um libro scribit: infano magistro ualde sano ac docto: in. n. p̄positio interdū augeat. ut Vir. Turn⁹
ut infractos aduerso Marte Latinos. Quæ pater adductis sudans audiret aīcis. Solebat parētēs ut nō
mē filiis comparent ad eos cū aliqd recitaturi eēnt audiendos amicos cōuocare. Sudās at incertū est
an sermōis magnitudine sollicitus: an metuens ne filius male recitet. an ob latitiā oppositē recitatis:
an forsītā ob laborē in amicis cōuocādīs. Iure etenim. merito iure ait p̄pter aīatē puerilē: quā ludia-
era magis q; grauita uiriliq; delectat. Dexter senio & dānosa canicula. in tali senio pūcta sex. Canis
uero unicū punctū cōtinet. senioris at iactus puerilis. Canis dānosus erat. Proper. Sēper dānosū sub
fluere canes. Augusta orca: orca uas est fictile lato aluo. angusto ore ac fundo. lōgiori collo. inquā
inter ludēs pueros qui nūc inieciſset uictor erat. Ab eā oracula dīminutiūū deducit. Cato de re
rusti. Cymīnū: feniculū. rurā mentā in orculā cōdido. Ex ea quoq; nōnulli urceum atq; inde p̄ dīminu-
tionē urceolū dici uolūt. Buxum torquere. Turbinē ex buxo in ouī similitudinē toruatam dicit de
quo Tibullus. Nāq; agor ut p̄ plana citus sola uerbere turbo. quem celer assueta uersat ab arte puer:
Haud tibi in expertū bonarū artium ad uirtutē ducentium nō es ignarus. quibus uerbis ostendit. nisi
desidiā euitarit maiorem reprehensionē meriti: q; si litterarū & doctrinā ignarus esset. Curuos mores
prauos atq; distortos quæ. n. recta sunt bona & utilia iudicant:

IOAN
BRI.

Quæque docet sapiens braccatis illita medis
Porticus in sonis quibus indetonsa iuuentis
Inuigilat siliquis & grandī pasta polenta.

no locū illū stabilem atq; inuolabilē reddere: Quare cœpit in illa dictiōe ad quē eo audiendū disci-
puli cōfluēs q; antea zenonū dicebant: postea ab ipsa porticu stoici sūt uocati. Hæc laertius. Brac-
catīs: braccas scri. Diodo. uestes esse. quas galli ad terrorē intōsas & uariū coloris ferūt. easdē grāci eo
de auctore Anaxiridas uocat Diodoro adstipulat Cornelius tacitus ita scribēs. An cecina uelut reli
cta post alpes sæuitia ac licētia modesto agmīe p̄italiā incesſit. Ornatū ipsius municipia & colonica
in supbiā trahebāt & uersicolori sagulo: braccas: barbarū tegmē indutus togatos alloqueret. Braccas
itē uestes esse docet Sueto. in Cæsare cū ait: Gallos caſar in triumphū ducit. idē in curia Galli brac-
cas deposuerūt: latū clauū sumpserūt. Illita picta. nā in ea porticu picta erat pugna atheniensū quā
cōmiserāt Duce Xerle cū Persis dicēte Plinio. Pinxit Polygnōtas. & athenis porticū. quæ poetilæ uo-
cat gratuito cū pater eius Mycon mercede pingeret. Paneus quoq; frater phidīæ et plū atheniensū
aduersus persas apud Maratonē factū pinxit. Adeo iā colorū usus increbruerat adeo ars p̄fecta erat
ut in eo plio iconicos duces pinxisse tradat. atheniensū. Milciadē. Callimacū. Cynegyꝛ. Barbarorū
Dariū. Thyſſaphernē. Medis. medorū talis ē situs. nā habēt Parthos & Caspos ab ortura Meridie Si-
thacenē Sufianē & Persida. ab occasu Adiabenen. a septētrione armeniam Dicti autem Medī a Me-
dio filio Medæ. qui ut scribit Diodorus ibi regnauit. Inde tonsa. id est non tonsa more Veterum.
Virgilius. Ora puer prima signans intonsa iuuenta. Siliquis. Siliqua species est arboris q; ut scribit
Pli. nascitur in Syria. ioniaq; & circa Gnidū. atq; in Rhodo semper comātibus foliis. flore cādido. cū
uehemētia odoris. ea a ionibus ceraunia uocatur Trunco fertilis. sed pomo siliquæ. Ob id quidam
ægyptiam ficum dixerunt errore manifesto cum in ægypto auctore Plinio. Non nascatur. Hic uero
Poeta siliquas posuit pro leguminibus. Eæ enī generaliter significant tegumēta & foliculos legumī-
num & cæterarū frugū. Vnde Plini⁹ Piperis siliquas appellat. Virgilius i Geor. Grādior ut foetus sili-
quis fallacibus esset Et quāuis igni exiguo properata maderēt. Hoc autē dicit ex Pythagoræ scīctia
qui cū scīret animos hominū post mortē migrare in noua corpora uel hominū uel brutorum: a car-
nibus abstīnēdū esse sua sit ne silicet edēdo in animos humanos sauirent sed ortētib; tautū uescen-
dū dicebat. unde Iuuenalis. Viue bidentis amans & culti uillicus orti. Vnde apulū possis centū dare
pythagoreis: & idē alibi. Vel quo nō fugerēt: si nūc hæc mōstra uideret: Pythagoras cūcīs animalibus
abstīnuīt qui Tanq; homīe. & uentri indulſit nō omne legumē: Grādī. abūdātī Polēta plurib; modis
fieri polēta docet sic Pli. grāci perfusum aqua hordeū siccāt nocte una ac postero die frīgūt. deinde

Stoici

Braccæ
Anaxi-
rides

Medi

Siliqua

Polenta

molis frangunt. Sūt qui uehemētius tostū rursus exigua aqua aspgantificētq; prius q̄ molāt. alii uero uirentibus spicis decussū ordeū recēs purgant: madidūq; in pila tundūt. at in cordibus eluūt: ac sic catū sole rursus tendūt & purgatū molūt. Quocūq; at genere pparato uicenis ordeī libris terna seminis lini & coriādrī selibras. salisq; acetabulo torentes ante omnia miscēt imola. Qui diutius uolunt seruare cū polline ac furfuribus suis cōdūt nouis fictilibus: Italia sine pfusione tostū subtilē formam molit iisdem additis etiam Milio.

BAR.
FON.

¶ Quaeq; docet sapiēs brachatis illita medis portic⁹. Et plāe philosophia: recteq; uiuēdi pcepta cognōti: q̄lia stoici docēt. Athēis uero portic⁹ itoa fuit aq; & stoici: qm̄ i ea cōuenire disserēq; solebāt sic appellari. Hēc quōdā pesianactia dicebat ex uaria & multā sciā picture polignoti teste laertio i ze none in hoc porticu Darii Xerxisq; p̄fay Medorūq; regis & in graciā transitus: & salaminium illud male praeliū: & turpis deide fuga depicta erat: Brachatis medis: brachas fcmoralia nō esse Gallectus martius recte lentit. Hero. de p̄lis lib. v. Et genus pugnādī. eorū huiuscemodī ē. Breues arcus. ac breuia spicula: lōgas brachas. lōgasq; in capitib⁹ cristas: uñ faciles capti sunt gerentes i pugna erūt Dio. quoq; ubi de galatis phrygiā natiōib⁹ loquit sexto uolumine: ita scribit. Vestes ad terrorē intō fas ac coloris uariū ferūt: quas illi uocāt brachas: uex ut de lōgitudine uestium illi assenserim ita expellibus tm̄ fieri iure negauerim. Nā & si in ponticis locis mala frigora hirsutis brachis arceri scribit Ouidius: nō tamē ex pellibus eas fieri dicit: sed lōgioris uilli uestes intelligit: ut paulo antea ex Diorori uerbis p̄cepim⁹ q̄ intōsas brachas ad terrorē galatas ferre scri. Præterea in media dia Persia calidis regionibus in qbus brachis utunt: ex pellibus eas fieri nō est credendū. Siliq; & grādī pasta polenta. Tenui facileq; uictu cōtenta Pythagoricā at uitā describit. q̄ cunctis aialibus abstīnēs legumīnibus & oleribus uestebat. Polēta uero ut lib. viii supra decimū scribit Plinius uicenis cōtusi ordeī libris: terrisq; seminis lini & coriādrī selibra: salisq; acetabulo: milio interdū addito sit.

IOAN
BRI.

Littera:

¶ Et tibi quæ samios diduxit littora ramos Pythagoras p. y. litterā q̄ in duas partes diuidit significauit nobis duas eēppositas uias: quarum dextra ardua & angusta nos ad uirtutē iuitaret Sinistra uero lata & ampla uitiis pateret. Nā bi uitiū. y. litterā ab angusto incipiēs iuuētutis specie p̄æfert: quo tēpore hoies incerti sunt uitiāne. i. partē sinistrā: an uirtutē. i. dextrā sequant.

Et tibi quæ samios diduxit littera ramos:
Surgentem dextro monstrauit limite calem
Sertis adhuc: laxumq; caput cōpage soluta
Oscitat hesternum diffutis undique malis:

pytha
gore.

Oscita
tio
BAR.
FON.

De qua littera Virgi. sic Littera pythagoræ discrimine secta bicorni Humanā uitā specie p̄æferre uidet. Nā uirtutis dextrā petit: ardua callē: Difficilēq; aditū primū spectantibus offert: eā litterā aliq̄ philostrati auctoritate nixi Palamedē inuenisse crediderūt: q̄ cū olim in cōtione Achiui. Philostrat⁹ scribit forēt. atq; ex cōsuetō graues noiarent. Vlixes palamedē respiciēs ait. Graues achiuis: ut testibus inuētiōē sibi litterā uindicāt Cui Palamedes ego sane inquit litteras nō inuenit. sed ab auiibus inuētas fateor. Nā is (ut tradit Cornelius Tacitus) temporibus traianis sexdecim litterarū formas inuenit. Ad quod Martialis respexit de Gruibus loquēs Turbabis uersus. nec littera tota uolabit. Vñā p̄dideris si palamedis auē: & Lucanus. Et turbata perit disp̄sis littera pennis. Sed. y. litterā Palamedē a gruibus inuenisse nec Philostratus nec Cornelius tradunt. Ego uero a Simōide melico. y. litteram inuentā credidero: nā ut Pli. scribit quattuor litteras inuenit Simōides ipsilō. zita. Capa. Omega. ad quod tradit Corne. p̄cipuū Simōidē post palamedē ceteras repisset. Et tibi q̄ samios diduxit littera ramos. Ordo ē & littera q̄ diduxit samios ramos monstrauit tibi callē surgentē dextro limite. Samios i. pythagoræ. q̄ auctore Trogo Pōpeio Sami demarato locuplete negociatore patre natus est uir oī doctrinā gñe excellentissimus. mortuus ē Metapōti: qd̄ oppidū ē quo tertia italia regio finitāta oī admiratiōe. ut ex domo eius tēplū faceret. eūq; p̄ deo colerent. obiit at eo anno. ut scri Euse. quo Volsci Coriolū p̄diderūt. Sertis adhuc cū atate tā grādī sis. nōdū ad uirtutē excitāris. Laxūq; caput dissolutū Cōpage soluta bene desidiōsi hoīs mores exp̄ssit. dicimus cōpagem & cōpaginē a cōpingendo. Oscitat. qd̄ heri bibit & cōedit. cū ai securitate ut negligēs cōcoqt. Oscitationē ex ai ocio & securitate puenit. oscitātes igr̄ securi & nihil puidētes. Terē. Amato metu int̄ oscitātes opprimī. ¶ Et tibi q̄ samios diduxit littera ramos. Nō te fugit. n. quēadmodū pythagoras uirtutis: uitiōq; uiam similitudine ipsilō litterā demonstrauit. Ea qdem a grācis ita pingit. ut in duos ramos aliq̄to in dextrā lōgior discindat. Samios at ramos pp̄ Pythagorā Samiū dixit: nō q̄ litterā huius inuentor fuerit. sed qm̄ hoīs uitā in huius litterā formā primus diuiserit. Hoīs. n. primā atatem incertā esse dicebat qp̄pe q̄ nec uitiis nec uirtutibus penitus ihareret. postea biuīū ipsilon litterā a priā adolescētia incipe. quo tpe hoies dextrā aut sinistrā uia cū quadā electiōe capescerent. Huius uero litterā formā palamedes q̄ ad Troiā pugnaui e gruū uolatu assumpsit. ut scribit philostratus uolumine quarto qd̄ & Claudianus oñdit. pendula ceu paruīs mortuā bella colonis Thracia cū tepido pmutat strimona nilo. Ordinibus uariis p̄ nubila textis alis littera. Pennarūq; notis inscribit aer. Laxūq; caput cōpage soluta. Aptum somno caput pp̄ Caluarīā futuras dixit. quæ: ut Celsus. viii. scribit. duæ sup̄ aures tempora a sup̄iore capitis pte discernūt. Tertia ad aures p̄ uerticem tendens occipitiū a sum

IOAN
BRI.

mo capite deducit
oscitatio euaporat
euent: interdū
deierasset inuicti
ta iā destinata
Celsus auctore in
tum gingiuis
Est aliquid quod
An passim sequi
Securus quoque
Heleborū frust
Poscentes uide
Et quid opus cr
Disciteq; om̄i
Quid sumus a
Quis datus: au
Quis modus a
Vtile nūmus h
Quantum elar
Iussit & human
Disce: neq; inu
mines atate iuu
nobis inueterate
raturā a latinis uoc
tumbit: in hydro
dicus. de quo Hor
xadrī dux. Magn
tes pollicēs. hic se
do magistris & p
miseri. satyrica ē
rū artū studia. re
fas cognoscite re
tinet ad philosoph
giles sumus. ac si
gā efficere uirtut
bile tēpus Oibus
minisci debere no
discite quid sum⁹.
cōiungat. ut intell
Aut quidnā uictur
colēda sit uita no
damus. De oibus
xus: quā cito & mo
declinat. uñ luue. C
maxie uirtute lōga
i. finis & termini u
strā originē duci a
dus argēto. ac si dic
sophia morali habe
fi ut aiebat Socrates
Permittes ip̄e expen
ta q̄a stulti cōtraria o
mus aut cupimus: q
Vtile numus habet

IOAN
BRI.

mo capite deducit. Quarta ab eodē uertice per medium caput ad frontē pcedit: Oscitat hēternū oscitādo euaporat qd ea comedisti. Oscitare at est os tortū adaperire. quod interdū excitatis a somno euenit: interdū & desidīa quādā fit: unde & oscitatio: & oscedo deducit. A. Gelius lib. iiii. Sed cū ille deierasset inuētissimū sese & repugnātē oscitatioē uictū teneri q̄ eo uitio qd oscedo appe llat: tū no tā iā destinata exemptus ē. Disputis undiq; malis. Hoc oscitātibus pp futuras mala; accidit. Male .n. Celso auctore in summa pte singulas trāsuerfas futuras habent. Amediisq; naribus aut supio; den- rium gīngiuis p mediū palatū una pcedit: aliaq; trāsuerfa idē palatū secant.

Est aliquid quo tendis: & in quo dirigis arcum
An passim sequeris coruos: testaq; lutoque:
Securus quo pes ferat atq; ex tempore uiuis:
Heleborū frustra: cū iam cutis agra tumebit
Poscentes uideas: uenientī occurrere morbo
Et quid opus cratero magnos pmittere mōtes.
Disciteq; o miferi: & causas cognoscite rerum
Quid sumus aut quid nā uicturi gignīur ordo
Quis datus: aut metā quā mollis flexus & uide
Quis modus argēto: quid fas optare: quid asp
Vtile nūmus hēt patriā charisq; propinquis
Quantum elargiri deceat: quēte deus esse.
Iussit & humana qua parte locatus es in re
Disce: neq; inuideas: q; multa fidelia putet

mines etate iuuenili summo studio bōis artibus & disciplinīs inuigilandū esse: cauēdumq; ne uitiā i nobis inueterascāt: q̄ ut in corporibus inueteratio morbi acrius depellunt. Helebor; herba ē: q̄ ue- ratriā a latinis uocat. qua cerebrū & bilis purgant: & ut diximus: hoīs infātia emenda t. Cutis agra tumebit: in hydropisim incidetis: quo morbo cutis inflat. Et quid opus cratero: Crater; nobilis me- dicus. de quo Hora. Non est cardiacus crater; dixisse putato. Hic ager. eiūsdē noīs fuit & magni a e- xādri dux. Magnos mōtes. i. magnos thesauros. hoc de puerbio tractū ē hic. Terē. nō mō auri m'ōa- tes pollicēs. hic sensus ē. Si in adolescētia & anīs florētibus nō didiceris. nō ē ut speres multa pollicen- do magistris & phis. q̄ discentiū medici dici possunt erudiri posse superueniēte senectute. Discite o miferi. satyrica ē exclamatio miserationis plena: p quā hortat hoīs ad philosophiā: & cetera bo- na rū artū studia. reliquāq; aliis opes & diuitias. qn melius nihil sit: q̄ ingenii uiribus gloriā q̄rere. Cau- sas cognoscite rex. hoc ē philosophiā naturālē. q̄ circa rex cognitionē uersat. Quid sumus. hoc p- rinet ad philosophiā morālē. q̄ d. nos oēs disciplinas & studia sequi debere. Aliq̄ ita interpretant: q̄ fra- giles sumus. ac si dicat. cū uita ipsa qua fruimur breuis sit debere nos iuxta illud Salustii: q̄ maxie lon- gā efficere uirtutis splēdore q̄ cū oīa breui elabant ipsa clara aeterna; habet. Vir. Breue & irrepara- bile tēpus Oībus est uita. sed famā extēdere factis. Hoc uirtutis opus: alius ē sensus & melior. nos re- minisci debere nos natos esse hoīs rōnis capaces & Brutis rōne discerni quā sequi nos decet. Ergo discite quid sum; .i. scite nobis a natura datā esse rōnem. ex qua uita nostra pdeat: & ita cū supiorib; cōiungat. ut intelligamus ideo desidiosos uirtutis curā nō habere quia eorū uita rōne nō gubernet. Aut quid nā uicturi gignimur. ut hōesta & recta sequamur nati sumus. Ordo q̄s datus: quo ordie ex- colēda sit uita nostra. q̄ quidē talis nobis p̄scribit. ut nemini iniuriā faciamus. Vnicuiq; qd suū ē red- damus. De oībus bene mereamur. Hic ordo ē & regula q̄ nobis usuendū est. Aut metā quā mollis fle- xus: quā cito & mollis. i. sine strepitu hēc aetas nostra decidat. q̄ ex florescente in senectutem. q̄ mox declinat. uñ luue. Obrepiat nō intellecta senectus: & ita monet qn. ut diximus uita nra breuis sit nos q̄ maxie uirtute lōga efficere debere. Sūpra ē trāslatio ab equis q̄ circa metas in circo currebāt. Metā .i. finis & termini uita. Vir. Metasq; dati puenit ad aui. Et uñ subaudit incipit. ut sit sensus. scite no- strā originē duci a mortalibus. & ideo nos esse mortales ut oīno nobis recte uiuendū sit. Quis mo- dus argēto. ac si dicat. avaritiā fugiendā esse: & ea trū q̄ satis sint ad uictum cōparāda. q̄ oīa ex philo- sophia morali habent. Quid fas optare quid optandū sit. ut intelligamus nihil a diis peti debere ni- si ut aiebat Socrates. tribuant bona. unde emergit illud luue. Nil ergo optabunt hoīs si cōsiliū uis. Permittes ipe expendere numinibus quid cōueniat nobis: rebusq; sit utile nostris. Hoc ideo dicit poe- ta q̄a stulti cōtraria optāt: & pauci sunt qui qd optandū sit cognoscāt. unde luue. Quid. n. rōne t imes- mus aut cupimus: qd tā dextro pede cōcupis. ut te conatus nō poeniteat uotiq; peracti. Quid asp- Vtile numus habet: pecunia ob id inuenta est. ut nō iā in terrā defodiat. sed ut egentibus subuenia

mus ad eā igitur utilitatē parari debet. ut partim nobis parti aliis pdesse possimus. Asper: pp sculptu-
rā. qd Plin: ondit loquens de poculis: ea erat excisa in asperitatē Vir. Cymbiaq; argēto pfecta atq; as-
pera signis. Patria carisq; propinqs: patria. n. caritati nihil denegandū est: & ppinquē eadē ratione
adiuadi. Quē te deus esse: fac inquit meminēris deū uelle te bonū esse & iustū. Humana qua par-
te locatus es in re. q. d. cū in rebus humanis uaria sint aialū genera: te hoīem esse scito: cui soli rerum
ministranda: rō cōcessa ē: & ideo nō feritatē: sed humanitatē exercendā esse. Ne inuideas q; mul-
ta fidelia putet: hinc docet auaris diuitias esse relinquēdas: & prae uirtute oīa paruifacienda esse. Hāc
est quā praecepit philosophia moralis. Fidelia: genus ualis in quo optime seruant fassamenta.

BAR.
FON.

Est aliquid quo tendis. Proposuisti ne aliquē finem ad quē pergas: an uero uagus & fluctuās erras
Et in quo dirigis arcū. A sagittario tractū est. signū quo sagittā dirigat inspectatī. An passim seq-
ris coruos testaq; lutoq; i. an more coruorū nullo certe meaq; uolantiū p cenosam stratamq; uia duce-
ris. Coruos autem pro prauis: & a uirtute deuiantibus: sine ullo respectu ponit: Iuuenalis. Dat uenī
am coruis: uexat celsura colūbas. Nōnulli quod luto ac lapidibus coruos insectes legunt. Helleborū
frustra cū iā cutis agra tumebit. Optima similitudine utit. Sicut. n. morbo anteq; uires adaugeat oc-
curendum est quoniam illi ingrauescit frustra remediū adhibetur: sic uitiis anteq; illis occupamur
repugnandum est. Nam ubi in animis nostris penitus insiderint: difficilime demouentur. Et quid
opus cratēro. nihil opus ē disparta ualitudine. Cratēro magna p̄mia polliceri. Cratērus qd insignis
medicus augusti rēp̄state floruit. de quo Hora. in sermōibus. Nō est cardiacus cratēx dixisse putato.
Magnos montes: antiquum dictum: in eos qui nimis magna temere pollicent. Aut metā q̄ mol-
lis flexus. Per metā similitudinē admonet ne a uirtute ad uitiā dilabamur. Meta uero a metiendo dī-
terminusq; ē ac signū. quo cursus intendit: ac circa qd circulū aurigae uertunt. Moris. n. erat septies
metā lustrare. Proper. aut prius insecto deposuit prima cursu. Septima quam metam triueritāte ro-
ta. Hanc cōsuetudinē postea Domi. inuertit & a septena lustratiōe ad quīnā rededit. Suetonius in
eius uita. in his circēsiū die quo facilius centū missus pagerēt singulos a septenis spatiis ad gna cor-
ripuit. Asper nummus. Nūmi signo impressi cōtractādo digitis asperi sunt. Cōtra non signati leuiga-
ti & ppoliti sūt. Nummus uero (ut Aristot. i. ethicis refert) non a natura: sed a lege mons dī. est indu-
ctus & ueluti subsidiū cōmutādā rerum cōpositus. Et humana qua parte locatus ē in re. Quo in
gradu rex humanā locatus sis & quā facultatem rex obtrineas: ne plus minus ue facias quā cōditio
tua ferat. Nec inuideas: quod multa fidelia: nec luore afficiaris: quod aliquem ditiorē cernas: & qui
penariū multis rebus refertū: habebat quas umbrī marsiq; clientes sibi donarint. Putet. tam diu ser-
uata sit ut putorē grauēq; odorem redoleat.

IOAN
BRI.
Penu:

Penu appellatione penus intelligimus Au-
ctore Gelio: oīa esculenta: & poculenta i usum
totius anni. Terē cū in cellulam patris omne
penū cōgērebā. Horatius ppter frumenta pe-
nusq; hic aut posuit penū pro reconditorio re-
rū. Locupletē. locupletē. A. Gelius dici putat q
si loca pleraq; tenentē. Umbris: umbros gēs
antiquissimā italiā exillimā: ut quos umbrīos
a grācis putent dictos quod inundatiōe terra-

Locu-
ples.
umbrī

Piper

Perna

Cliente

Mena

Hircosi

Centu-
riones.

In locuplete penu defensis pinguibus umbris
Et piper & perna marsi monumenti clientis
Menaq; quod prima nondum defecerit orca
Hic aiquis de gente hircosa centurionum
Dicat quod satis est sapio mehi: nō ego curo

rum imbribus superfuissent. Tercēta eorum oppida thusci debellasse reperiuntur: Pinguis ob ge-
nerosum olea liquorem. Nam auctore plinio: hoc certamen hūana uoluptatis tenuere. Piper apud
indos praecepueq; in fronte caucasi solibus opposita gignitur: arbor autem quā piper gignit in uipe-
ris nostris similis est: piper quod candidum dicitur i precio est: idq; cibariis addebatur. Hora. primus
& inuenior piper album cū sale nigro. Perna: eam partem in sue acceperunt antiqui: quā cruribus
coniuncta essent. Ita enim scribit Cato. Cum pernas emeris ungulas earum praecidito: Plin. tamen
pro cruribus accepit: cum ait. Castrantur scemina suspensa pernis prioribus: Marsi: populi apulīe
abellinares antea appellati. Clientis. clientes dicuntur qui magnos uiros sequuntur. quasi colentes
Nam romulos auctore Festo cum plābem tuam esse: uellet. eam inter partes distribuit. ut eorū opti-
bus defenderetur. unde nunc primū & patrocina & clientela instituta sunt. Monumenta: dicunt:
quācūq; relinquuntur ad memoriam. Clientes ergo. ut beneficii accepti memores esse uideantur
aliquid donant: quod sui sit memoriam conseruaturum. Menaq; piscis est marinus: qui colorem. ut
scribit Plin. mutat nam hyeme candidus: aestate fit nigror. Hic aliquis de gente hircosa centurionū
mira urbanitate: dum rationes aspernantis recitat: eos percutit: qui & uirtutes & uiros uirtuosos cō-
temnunt. Hic pro tunc. Gente hircosa: hispida. hirsuta. quā tantum laboribus & militiā sūt
apta: nam fruticantibus pilis sub alis hircosi dicuntur ob sectorem hircinum. i. quā ad militiam pu-
tabantur idonei. Iuuenalis. Sed caput intra tum buxo nareq; pilosas Adnores. & grandes miretur
Laelius alas. Centurionum. i. militum: ut alibi. Dixeris hāc inter uaricosos centuriones. Centurio-
nes dicti. q. centuriis praesint: quarum centurius est numerus. Quod sapio satis est mihi rationes
contemnetis philosophiam.

BAR.
FON.

Cinlocuple
pecuniosus
tumq; signifi-
cationis in gen-
facit. Hora p
minino posu-
adriaticū ut
eta est cū to-
tis ob eam ca-
de aliqua re
mena piscis e-
te hircosia: an
utpote quā l-

IOAN
BRI.

Esse quod a
Obstipo ca
Murmura
Atq; expor
Aegroti uet
Denihilo n
Hoc est cu
Iis populus
Ingeminat

atheniēsis
natus in sum
Valerius hab
ti tyrātidē fu
uersant: nā et
pite obstipo
obstipa: sues
filētia: tractū
Aegroti ue
dinarii boni
nihilo nihil
pbauere Epi
tur: nihil ex
irridet aspern
phōs: quos pe
um scriptores
populus rident
pulvere metas
rosa: carnosa
risus imoder
temperantia.
inferuant: ut
pe quemq; mil
CArchēstylas
mooblit. Erū
ferunt ob qd
claruit: sed pifi
pīte tristi seuer
Exporrecto la
interloquēdū u
mocris abder
ginē non habea
sunt. Oia. n. ex

BAR. **C**In locuplete penus: in copioso atq; abundanti pœnario. Locuples uero locor; plenus: quæadmodū
FON. pecuniosus a pecor; copia: assiduus ab asle dando cognoscitur. Penus aut omne esculentum poculē-
tumq; significat. Penariū uero locū intra domū in quo penus reponit. Est aut penus quartæ declina-
tionis in genere masculino & fœminino: neutro uero tertiæ: nā hoc penus penoris: ut pecus pecoris
facit. Hora primo lib. epistolaz. Annona; prosit: poterit frumēta penusq;. Virg. in masculino uel fœ-
minino posuit. Cura penū struere: & flāmī adolere penates. Vmbris: Vmbria regio ab apœnio ad
adriaticū usq; sinū ptendit dicta q; inundatione terraz imbribus superfuerit. Et pna a pede perna di-
cta est cū toto pede fallita. Cato de re rustica: & eo addito ungulā de perna. Marfi monumenta clien-
tis ob eam cām a clientibus missa: ne e memoria patronor; excidant. Monumētum enim est quicqd
de aliqua re nos monet. Marfi uero populi ultra pīcēnū pelignīs & marucinīs uicini sunt. Menag;
mena piscis est colorē mutans: candida enim hyeme Plinio teste sunt: æstate uero nigriores. De gē-
te hircosa: an inculta & horrida militātium more: an potius graue olenti & fetida eiūmodi hirci sūt:
utpote quæ libidinibus: luxuriq; intenta a disciplina degenerarit.

IOAN
BRI.

Esse quod arcesilas: erumnosiq; solones
Obstipo capite: & fugientes lumine terram.
Murmura cum secum: & rabiosa silētia rodūt
Atq; exporrecto trutinantur uerba labello
Aegroti ueteris meditantes somnia gigni
De nihilo nihil: in nihilum nil posse reuerti.
Hoc est cur palles: cur quis nō pradeat: hoc ē
Iis populus ridet: multumq; torosa iuuentus
Ingeminat tremulos naso crispante cachinos.

atheniēsisbus tāto cū tēpamēto: ut parē grām teste iustino a senatu & plābe cōtraheret: q̄q; plābs & se-
natus in sūma prius eēt dissentione. Quibus si atheniēses ppetuo uti uoluissent: sempiternū: ut ait
Valerius habituri fuissent impiū. Idē oraculū iudicio sapientissimus habitus est. In Cypro cū Pisistra-
ti tyrānidē fugisset: mortuus est anno æta is octogesimo. Erūnosī q; semp in laboribus & miseriis
uersant: nā erūna auctore Cicerone est ægritudo laboriosa. Obstipo capite: i. obliquo. Hor. Stes ca-
pite obstipo multū similis metuēti. Columella loquēs de suis febricitantiū inquit hæc signa sūt: cū
obstipa suēs transuersa capita ferāt. Trāquil. in Tybe. incedebat ceruice rigida & obstipa. Rabiosa
silētia: tractū a canibus q; in rabiē uersi nescio quid secū frendūt. Trutinātur: pēstāt quasi in trutina
Aegroti ueteris me. so. appellat asperrator uirtutis q; p̄hi disputāt & dissident: tanq; somnia ualitu-
dinariū bonis. Meditātes: a mulatio est Horatii. Nescio quid meditās nugaz totus in illis. Gigni: de
nihilo nihil in nihilū nil pos. re. fuit cōis opinio apud phos: quā inter ceteros auctore Laertio maxie
p̄bauere Epicurus: Diogenes: Themidis filius: & Democritus: cū de mūdi & rez creatione loqueren-
tur: nihil ex eo quod nō sit fieri: neq; in id quod haud quā sit corrupti. Quæ nūc ut subtilia & ociosa
irridet asperrator uirtutis cōtemnens phos: qui talia inuestigent. Hoc est cur palles: uerba irridētis
phos: quos per irrisiōē ex eo pallefcere dicit: qd nimis studeat. Cur quis nō pradeat: liberaliū. n. arti-
um scriptores parce uiuunt. unde Iuue. Tūc uile multis Pallere & toto uinum nescire decēbri. His
populus ridet: p̄hi a uulgo derideri solent: ut Persius alibi docet. Nec qui abaco numeros: & secto in
pulvere metas. Scit risisse uaser multū gaudere paratus. Si cynico barbā petulās nonaria uellat. To-
rosa: carnosa & pulposa: quo uocabulo utimur & in rebus inanimatis: ut sape est apud Pli. Cachinos
risus imoderatos. Inspice nescio quid trepidat mihi pectus. insurgit poeta in eos qui tanta sunt in
temperantia. Ut quanuis ualitudinariū sint cupiditatum tamen uitia superare non possint. sed iis ita
inferuant: ut grauiori contracto morbo moriantur. Hos igit poeta ridendo percutit ostēdens q; tur-
pe quemq; miser sit hoīem cupiditati & corporis uoluptatibus succumbere.

BAR.
FON.

CArchefylas: Scythi hic filius patria pitaneus: clarusq; phis fuit: & ætatis anno quinto & septuagesimo
mooblit. Erūnosīq; solones: laboriosi studio n. sapia dediti: ceteris rebus omisismultos labores p-
ferunt ob qd erūnosī cognominant. Solon uero patria Salaminus exerefidia filius athenis maxie
claruit: sed pisistrati tyrannidē fugiens in cypro: tandē octogesimo āno ætatis moritur. Obstippo ca-
pite tristi seuerio ad terrā inclinato. obstipi dicunt: q; bus cola rigent: & in humer; capita inclinata sūt
Exporrecto labello. Labra interdū cōtrahimus: interdū experrigimus: atq; extendimus. Qui autē
interloquēdū uerba pponderant labra quodāmodo extēdere uident. Gigni de nihilo nihilū: & De-
mocritus abderites & Dioge. Apolloniatēs: & Epicurus: & philosophi fere oēs nihil esse quod sui ori-
ginē non habeat. Neq; quicq; ex nihilo gigni posse: aut in nihilū id quod aliqd ē cōueri posse: scripse-
runt. Oia. n. ex aliqua re fieri necesse ēē dixerunt: qm si quod defluit interiret in id qd nō est. Oia iadu

Arcefilas

Salon

Erūna
obstipū

Trucia
nari.

dū interissent: quā ea nō eēt in quā dissoluerent. Torosa iuuetus: ualēs & robusta. Tori. n. partes
mēbroꝝ neruosa calosaq; & in se p̄p̄modū collecta sunt. Valerius flaccus: ptulit horrendosq; toris
informibus artus: qd & de uenis quoq; quū uariū in morē qbusdā in locis turgescūt. dicūt. Celsus in
vii. Ac per ipsos uenarū toros inaequale est. In herbis quoq; eodē Plī. uerbo utit: nā de innula scribēs
ait. Breuior his est sed torosior amariorq; innula. Itē de brassica: alii in orbē porrecti: alii in latitudinē
torosi: Item de asperagis: quī caulem educens tempore ipso quo fatigatus est in toros stringitur.

IOAN
BRI.

Fauces.

Surren
tina uia

Vinige
nera tri
a.

Mephi
tis

Triens.
Pulmen
taria

Inspice: uerba sunt agrotantis. Trepidat:
palpitat. Grauis halitus: difficilis & olēs. Fau
cibus physicū est laborantē stomachi cruditate
grauem olētā emittere. Fauces auctore Plī. uo
cant sūmū gulā: eaq; numero tm̄ pl̄rali. Qui
dicit medico. Ordo est: q̄ dicit medico q̄ supra
dicta sūt iussis regescere rogauit sibi loturo sur
rentina lenia de maiore domo postq̄ tertia nox
uidit uenas cōpositas currere. Venas cōposi
tas: pulsū arteriarū getū. De maiore domo. i.
diuitiis. Lagenā genus uasis. Modice sitiēte
paꝝ capaci. Surrentina auctore Plī. cōualescēt
bus maxie pbata erāt ppter tenuitatē salubritā
temq; Tiberi? tñ Cāsar dicebat cōsensisse me
dicos ut nobilitatē surrentino daret aliqñ eē ge
nerosum acetū. C. Cāsar. qui successit illi nobi
lē uappā. Surrentina dicta sunt a surrentinis mon
tibus cāpaniā. Lenia tenuia. Tria. n. sunt ui
ni genera austē: dulce & lenē. Sibi loturo. i. q̄
balnea ingressurus est. Heus bone tu pales: uer
ba medici reuissent: agrū. Nil est: uerba agro
ti asp̄natis monitiones medici. Videas tamen
istud: uerba medici bene cōsulētis. Surgit raci
te tibi lutea pellis: subaudi nam. Lutea coloris
crocei: qd in infirmo pessimū est signū. At tu
deterius palles: tm̄ abest ut capiat cōsiliū medici: ut ultro etiā irrideat. Ne sis mihi tutor: curator q̄
lis pupillis adhiberi solet. Hora. Siue ego prauē: seu recte hoc uolui: ne sis patru? mihi. Iā pridē hūc
sepeli. q. d. eū a quo regēdus erat: nō se ipm̄ bene exisse: qñqdē ante se mortuus sit: quā re infert: tu re
stas quē ante sepeliā q̄ moriar. Aemulatio est Horatii. Oēs cōposui felices: nūc ego resto. Confice.
Perge tacebo: medici sūt uerba irati & discedentis. Atq; albo uentre lauatur: nā ante coenā roma
ni auctore Celso exercebant: post eā exercitationē balnea ingrediebant: qd & Appianus alexadrin?
indicat loquēs de Catone uticēsi. Circa uesperā a balneo ad coenā trāsīt. Idq; ē ab antiqs̄ obseruatū
ōndit. Vir. cū ait. Littora aena locat alii flāmasq; ministrāt. Tū uictu reuocant uires. nā auctore Ser
uio grāmatico aena prata erāt a troianis ut se ante lauaret quā coenaret cū heroicis tpib? carne elixa
nō uescerent. Albo uētre: pallido. Hor. Vides ut pallidus omnis Coena defurgat dubia. Mephites
sulphureas halitus graues & olentes. Mephitis aut odor est nascens ex terris sulphuratis. Virgi. Sa
uamq; exhalat opaca mephitis. Sed tremor inter uina subit: ex nimia repletionē & cruditate stoma
chi in conuiuiis obrepunt tremores & repente moriunt. Iuue. Hinc subite mortes atq; intestata se
nectus: hinc erūpit indignatio poetā. Calidūq; trientē: genus est uasis potorii. Mar. Cū potes ame
thistinos triētes: & nigro madeas opimiano. Itē genus nūmi. Iuue. Quem porrigat ore triētem. Pul
mentaria: pulmentariorum appellatio omnia ciborū genera minutissima intelligimus: a pulre de
noīata: ut scribit Plī. Hora. Tu pulmentaria quare sudādo. Seruius quoq; in buccolicis dicit Testilē
esse nomen mulieris rustica: quā messoribus aestu fatigatis diuersa genera herbarū contundens pul
mentarium iis parat. Hinc turba consuetudo fuit maioris aetatis ut funera ad tubam efferētur. Vir
gilius. It cœlo clamorq; uirum: clangorq; tubarum. Minoris uero ad tibias. ut Statius de archemo
ro. Tibia cui teneros solitū deducere manes: Id quoq; seruatum fuisse in funere eius corni q̄ Tyberi
um deinde Germanicum & Drusum cāsares noīatim salutabat Plī. ostendit: cū ait. Cōstratū lectum
sup athiopū duorū humeros pcedente tibicine: & coronis oīum generū ad rogū usq;. Beatulus: quī
beatus existimabat & diues. Alto lecto nobili & diuite: inuidiose hoc dicit. Nā in lectis funera dese
rebat. Sueto. loqns de funere Cāsaris. Lectū pro rostris in for̄ magfatus & honoribus functi detu
lerunt. Lutatus. pfusus a luto deriuatū. Crassis amomīs: in inuidiā temporū suorū hoc dicit: qd cor
pora mortuorū aromatib? puncta sepeliebant. Persius. Vrnā ossa in odora dabit. Plī. loqns de unguē
tis sic ait. Honosq; iis ad defūctos ptinere coepit. Amomīs: unguentis ex amomo. Nam inter unguē
ta acutiora sūt costo amomo. quā maxime nares feriant: Crassiora mirra: suauioraq;. Medicia au

Inspice nescio qd trepidat mihi pectus: & agris
Faucibus exuberat grauis halitus inspice sodes
Qui dicit medico iussus requiescere: postquā
Tertia compositas uidit nox currere uenas.
De maiore domo modice sitiēte lagenā
Lenia loturo sibi surrentina: rogarit
Heus bōe tu palles nihil est uideas tamē istud
Quicquid idest surgit tacite tibi lutea pellis
At tu deterius palles ne sis mihi tutor
Iam pridem hūc sepeli: tu restas perge tacebo
Turgidus hic epulis: atq; albo uentre lauatur.
Guttore sulphureas lēte exhalante mephites
Sed tremor inter uina: subit: calidūq; trientē
Excutit e manibus: dentes crepuere reiecti
Vincta cadunt laxis hinc pulmentaria laboris
Hinc tuba candelæ tandemq; beatulus alto
Compositus lecto: crassiq; lutatus amomīs.

tem utiliora ero
mi altitudine: co
lore rufo. nasci
C Inspice: iocū
dici pcepta bal
agrotate ad me
sunt ignorat
ut Celsus et
cōpositas uidit
obseruauerit. C
cuta integritas
bus dādus ē: sed
tissē: tanq̄ omni
mū librū paꝝ d
eos: ut nobilitat
collibus sunt.
Nihil est ualut
medicus: quīs a
terius palles: m
rius uerbu factu
cōtinentiā inter
chi signa sunt.
ens: per trāslatō
sis pars: pro cal
calicem manib
te longā eius p
uocatus adest
morq; uia: clāg
hoīem etiā in
ueniebant. Lut
diebantur: amo
fo: palmi altitu
In portam rig
Hesterni cap
Tāge miser u
Nile let: hic
Non frigent
Candida uicin
Cor tibi rite sal
Durum olus: p
Tentemus fau
Putre quod ha
Alges cū excu
Nunc face supp
Scintillant ocul
Non sani esse h
perantibus animi
habeatur. Tales ig
ducit hominem ag
miser subaudi ait.
re. Non frigent
hic ostendit homin
firmitatem fateris:

tem utiliora croco acerrima per se amomo. Hoc est capitis dolores facit. Amomū gen⁹ frut⁹ cis pal
mi altitudine: cuius uua in uiu est indica. Laudat q⁹ maxime punici mali foliis simile: nec rugosis: co
lore rufo. nascit in Armenia parte: quæ uocatur Ocene. & in media & in ponto.

BAR.
FON.

¶ Inspice: icōtinētiā desidis: delicatq⁹ uiri carpit: q⁹ cū paucorū dieꝝ abstinentia sanari possit cōtra me
dici pcepta balneo ac uino utēs in grauiorē morbū recedit: unde mors tandē cōsequit. Inspice autē ab
agrotate ad medicū dī. Nescio qd uel agroti parq⁹ quid morbi esse dicēt: s: uel medici potius uerba
sunt ignorare se qd inspiciat assentis. Trepidat mīhi pectus: nota aduersa ualitudinis futura sūt
ut Celsus ē lib. ii. refert: si dolor p̄cordiorū est: aut totius pectoris: aut si spūs grauior est. Postq⁹ tertia
cōpositas uidit uox currere uenas. Medicinæ Persius nō ignarus ea pfecto ponit quæ ueteres medici
obseruauerūt. Celsus. n. auctore lib. tertio: ubi corpus agrotare incipit: quīs unā febris accessionē se
cuta integritas est: tñ qā tertiā timeri pōt expectādus est dies tertius: & ubi accessionis tps p̄terit: ci
bus dādus ē: sed exiguus qā quartana quorū timeri pōt. Hic autē die tertia cū uideret febrim qd reuer
tisse: tanq⁹ omni piculo liberatus ad pristinū uictū & incōtinētiā rediit. Modice sitiēte: Cui ad sum
mū librū parq⁹ desit. Lenia surrentina. Tyberius Cæsar: ut scribit. xiiii. lib. Pli. cōsensisse dicebat medi
cos: ut nobilitatē surrentino uino darent. Surrentini autē mōtes & cāpania uicini massicis gauraniscq⁹
collibus sunt. Heus bone tu palles. Medici uerba sūt ne se lauet: ne ue largius uino utat: qm̄ palleat
Nihil est ualitudinem æger dissimulat: quo possit solitā incōtinētiā indulgere. Videas tñ admōet
medicus: quīs a morbo liberatus sibi ipsi uideat: caueat tñ qm̄ cutis eius tacite intumescat. At tu de
terius palles: modico cōuiciat: p̄monens ne sibi tanq⁹ custos & tutor sit. Perage tacebo. Nullū se ulte
rius uerbū facturū p̄mittit medicus. Turgidus hic. ex p̄sona sua poeta loq⁹: ostēdens hūc tādē ob i
cōtinētiā interiisse. Gutturē sulphureas lente exhalāte mephites. Ructus & exhalatio crudī stoma
chi signa sunt. Mephitis autē: cū terrā putor sit ex aquis maxie sulphuratis atq⁹ etiā corruptis pueni
ens: per trāslatōem ad grauem ructatōis odorem rettulit. Calidūq⁹ trientem. Et si triens est tertia af
fis pars: pro calice tñ hoc loco ponit: quī tertiā sextarii p̄tem cōtinet. Calidū uero dixit: uel qā tādū
calicem manibus potādo ante tremorem aduentātis febris tenuerit ut eū calefecerit. In quo sūma ar
te longā eius potationem: incōtinētiāq⁹ rēphendit. Vel ad calidā potionem rettulit. Iune. Quādo
uocatus adest calidāq⁹ minister. Hinc tuba funera ad tubā efferebant. Virg. de pallāte. It calo cla
morq⁹ uia clāgorq⁹ tubaq⁹. Beatulus alto cōpositus lecto: crassiq⁹ lutatus amonis. Beatū ut scri. pli.
hoiēm etiā in morte luxuria secit adhibens urendis defunctis p̄ciosā aromata: quæ deorū sacris con
ueniebant. Lutatū autem pro oblito & unguentario ponit. Cadauera enim uariis aromatibus con
diebantur: amomo p̄ferim: cuius uua in uitā p̄simili labruscā in india nascitur: frutice ueneno
so: palmi altitudine. Oritur & in armenia & in Syria: & in media & in ponto.

IOAN
BRI.

In portam rigidos calces extendit: at illum
Hesterni capite induto subicere quirites
Tāge miser uenas: & pone in pectore dextram
Nil e let: hic summosq⁹ pedes attinge: māusq⁹
Non frigent. uisa est si forte pecunia: siue
Candida uicini subrisit molle puella:
Cor tibi rite salit: politum est argenteo caūno.
Durum olus: populi cribro decussa farina
Tentemus fauces tenero latet ulcus in ore
Putre quod haud deceat plæbeia radere beta
Alges cū excussit mēbris timor albus aristas.
Nunc face supposita feruescit sanguis: & ira
Scintillant oculi: dicisq⁹ facisq⁹ quod ipse
Non sani esse hominis: nō sanus iuuert orestes.

¶ In portā rigidos calces extendit: funera enī
pedibus p̄cedentibus efferuntur. Hesterni
quirites. i. liberti: qui pridie mortem domini li
bertatem acceperē. Quirites romani. Cures
enim urbs quondam fuit sabīnorum insignis: tes
nunc autem ut scribit Stra. uinculus ex qua ac
citi. T. Tatius & Numa p̄p. Romæ quandoq⁹
regnantes. Hinc quirites appellare solēt roma
nos qui orationem habent ad populum. Ca
pite induto: accepto pileo: q⁹ raso capite induē
bantur: cum liberi fierent: nam serui cum ma
numittebantur in templo Eroniæ: quæ liberto
rum dea perhibebat: raso capite pileum accipi
ebant: cuius rei plautus in amphitrione menti
onem facit. Quod utinam ille faxit iuppiter &
ego hodie raso capite caluus capiam pileum.
pli. loquens de cornelio cinna: pileum liberta
tis esse signum indicauit cum ait. Vocatisq⁹ ad
pileum seruis aduersarios uicit. Tange miser
uenas: inuehitur in eos qui ocio & desidīa con
sules langorem p̄ se ferunt: & tamen su

perantibus animi cupiditatibus ratione contineri non possunt quin ita ferantur ut iis nihil infanlius
habeatur. Tales igitur poeta deridet docens nihil hominī miserius q⁹ animi uitiiis laborare: itaq⁹ in
ducit hominem agrotum qui medicum de ualitudine consulat. Miser nominatiuus est. i. ipse æger
miser subaudi ait. Nil calet hic pronuntiatiue legendum est: uerba sunt medici negantis eum cale
re. Non frigent: uerba medici ostendentis nullum prorsus esse signum agitudinis. Visa pecunia
hic ostendit hominis auaritiā. i. si aliqua spes ostentata fuerit pecuniæ uel puellæ habendæ tibi q⁹ in
firmiūatem fateris: statim in eam prumpens latitiā: ut nō æger: sed sanus agnoscere. Subrisit molle:

pro molliter: tãq̃ tibi obsecutura. Puella uicinĩ: hic ardorẽ libidĩs demõstrat: hac dñr ex p̃sona poe-
tæ subfanãtis. Cor tibi rite salit. s. p̃ nimia lætitiã: uerba poetæ irridetis. Positũ ẽ algẽte catino: deest
si: ut sit sensus: si huic q̃ iã morbo liberatũ uĩ cibos poplãres apposueris: rursus morbo teneri se dicet.
Olus Per qđ oñdit q̃ turpe sit hoĩem eẽ tãtã uecordiã: ut rōis ipiũ fugiat: & appetitũ obtēper. Dux olus
Cribrũ olera dñr q̃ in horto nascunt: ab alẽdo: inter olera Celsus cõnumerat ẽt rapas. Catino: uas ẽ escatiũ
Cribro: istũ m̃ est: quo fariã decutiũ & purgat: ex setis eqnĩs fieri cõsueuit: id ẽt apud natões oriẽtales
ex serico cõficiũ. Populi. q̃ d. quo utunt̃ plãbei & paupes: Tẽremus fauces: subaudi si medicũ dicit
Tenero latet ulcus in ore: uerba ægroti: pñt ẽt eẽ poetæ irridetis eius ametiã q̃ ira aĩ affectibus obtẽ
pat: ut mō sanitatẽ mō ualitudinẽ corpis p̃ se ferat. Raderet: tãgere. Plãbea q̃ paupes uestunt. Al
ges: legẽdũ ẽ in scđa p̃sona nō ĩ tertiã: qđ indicat seq̃ntia. Dicĩsq̃ facĩsq̃. Alges: febricitas qđ ut sit
sensus: morbo qđ acri uexaberis: sed rōis oblitus ita in irã oblata leni occasiõe effuderis: ut delirus ef
se uideare. Tremor albus febris ab eo qđ p̃cedit id qđ seq̃t: nã febrẽ seq̃t tremor. Albus pallidus ut
Arista. supra atq̃ albo uẽtre lauat. Aristas: metaphoricos pilos: nã arista p̃prie sũt aculei spicaz dicta: qđ ci
to arefcãt. Face supposita: materiã iracundiã. Scintillat oculi: ex p̃lio irati. Dicĩsq̃ facĩsq̃ qđ ip̃e ñ
sanĩ. e. h. n. i. o. ordo ẽ dicis & facis qđ ip̃e Orestes: nō sanus iuret eẽ hoĩs nō sanĩ. Ip̃e emphasis: qđ
Orestes rōe p̃sus caret. Orestes: Agamẽnoĩs mycenaz regis filius fuit & Clytẽnestrã: qđ cũ p̃sem a bello ilia
co reuersus ab agisto adultero & Clytẽnestra it̃fectũ cognouisset: seq̃ ab eis dẽ in mortẽ uocari ca
pta opportunitate agistũ & m̃sem necauit. Cuius parricidii Areopagitaz iudiciũ subire coactus uari
atis (ut scribit Cĩ. in ofone pro Milone sententiis) absolutus fuit. Catex cõlcia gestoz exagitatũ i in
saniã & furias uersus uidere sibi uidebat m̃sem se ardentibus facibus & serpentibus atris inseq̃ntem.
Vñ Vir. Armata facibus m̃sem & sp̃entibus atris. Cũ fugit: ultriciq̃ sedet in limie dirã. Pacuius
Orestẽ inducit monitũ Pyladis ut furias uitaret apollinis templũ ingressum: & cũ inde exire uellet ei
furias occurrisset: ad quod respexit. Virg. Vltriciq̃ sedent in limine dire: nota est historia.
BAR. **FON.** In portã rigidos calces extendit: cadauera anterioribus pedibus efferunt ut interitus ortui cõtrari
us demõstret. Hesterni grites: hesternã die morte dñi liberati: & gritũ ius adepti. Capite induto p̃i
leato: nã libertatis indicũ pilei gestamen erat. Tãge miser uenas: ab infirmitate corpis uñ p̃p agro
ti incõtinentiã mors tãdẽ hoĩs secuta est ad agritudinẽ aĩ trãsit: qua aĩus demersus in uitis morit: me
dicũ uero inducit adolescentis auaritiã: libidinẽ: gulositatẽ: iracundiã: ob qđ uitia insaniat rephendentẽ
Nil calet hic: nullũ in te febricitatis calorẽ sentio. Nō frigent: nullũ aduentatis febris indicũ uideo
folet. n. frigidus febrẽ p̃cedere: ac tũc extremã ptes prius & frigere incipiũt. Visa est si forte pecunia:
tũ inqt morbũ cognoui. Ip̃so. n. sano corpore es: mente uero nō bene uales: nã & auaritiã & libidinẽ
æfusas. Positũ est algẽte catino dux olus: hac p̃inde accipiẽda sũt ac si adolescẽs uiles dapes repudi
asset: seq̃ appetitũ nō h̃re dixisset qđ ex eo medicus dicit accidere qm̃ cibos uiles fastidiret. Algen
te catino. uel quia ferculũ in catino refrigeratũ esset uel quod melius est ad saporem rettulit. Catino
n. quod nō lauti ferculĩ erat attribuit. Et populi cribro decussa farina. Plãbei ac tenues nō ex molli
siligine facti: sed pane secundario utebant. qui. n. pauperes sunt: rarioribus cribris utunt̃: quo plus pa
nis & fursuris minas cõficiat. Cribroz at̃ genera plura sunt galliã. n. auctore Pli. setis equoz inuene
re. Hispania lino excussoria & polinaria: ægyptus e papyro atq̃ iunco. farinã uero a farre denomi
natã noĩe ip̃so apparet. Tenero latet ulcus in ore: gulositatem eius ostendit. quã nō nisi lautis cibis
expleri possit: ulcus uero cã est & tecta intra cutem malignitas. Alges cũ metu pecuniã: uel libidinẽ
nis afficeris tunc frigescis. Timor albus: pallidus ab effectu. timor. n. pallorem introducit cum ab
exterioribus partibus ad p̃cordia sanguis recurrat. Aristas: pilos qui in humã corpore uelut arista
in grano sunt. arista. n. ut acus tenuis longa eminet e gluma: atq̃ ut Varro. i. de re rust. li. placet: dicta
est quod arefcit prima granũ gerendo. Excussit uero quasi excutiendo erexit ut steteruntq̃ coma &
uox faucibus hæsit apud Virg. Nũc face supposita feruescit sanguis adolescentem irritatum atq̃ ira
cõmotũ significat. Dicĩsq̃ facĩsq̃. eum quoq̃ ob superiora uitia insanire ostendit.

IOAN
BRI.

Em populi tractas: rephensur
hac satyra eos qui aliẽa uirtũ sol
lertĩ diligentia perspicuit & no
tant: Domitii Neronis perditis
simis offensus moribus eum ip̃i
mis acerbitate satyrica infectat
q̃ uix dũ pueritiã egressus decepto per Agrip
pinã matris scelus Britãnico post mortẽ Clau
diũ imperiũ occupauit: cũ per atate & rex im
peritiã quid agẽdũ: qđue dicẽdũ esset: ignorã
ret: sed oĩa sibi alterius cõsilio administrãda es
sent. Nã ut scribit Cornelius: Illud in urbe ia
etabãt: quẽadmodũ princeps uix decẽ & septẽ
annos egressus suscipere eam molem aut pro

Satyra quarta.

Em populi tractas: barbatũ hoc crede magi
Dicere: sorbitio tollit quẽ dirã cicuta (stru
Quo fretus: dic hoc magni pupille pericli
Scilicet ingeniũ: & rerum prudentia uelox
Ante pilos uenit: dicenda tacendaq̃ calles.
Ergo ubi cõmotã feruet plãbecula bile
Fert animus calidã fecisse silentia turbã
Maiestate manus: qđ deĩnde loquere: quirites
Hoc puta nō iustũ est: illud male: recti? istud

pulsare possit
publicaz priuaz
ri possentali in
ta: ferri uideat
qđ qđ uero uen
errore manifest
patrone legẽ
tangẽtũ notare
batũ magis: So
sio suo alebiadẽ
rit. hic priã actat
tũ uocatus q̃ fac
nō ferẽs tacitus
nũ gũt publica
p̃stũ algere ab ex
ria: sed i uino po
phronisci marm
lo: coegit: de u
opã timo ip̃edẽ
ineptias: Aristoz
eratẽ comediã
bulas coli: & ath
ferre pie & offic
crate scribit cũ
uus Augustin?
na. Quo fretu
lis oĩa primis i
sionis plena. P
hil excellẽtis f
ei dicẽdo resiste
uiros ea tẽpestã
scribit Trogus
gia opa nono m
thagoras. nã at
pea: ut scri. Tac
minatõibus alto
sed libertatis ẽt
carmia seq̃ntia c
rat. s. Velox: qđ
ey inia Taciti u
cũ ea prudẽtia f
p̃cipi nō satis el
Maiestate. grau
deniq̃ necessariũ
blicas scelices. qu
oribus dicebatur
oratiões cõponeb
rites. hinc innuit
nienfibz omĩs
te generis delibera
iusta & recta esse u
BAR.
FON.

pulsare posset: quod subsidium in eo qui a forma regeret. Na matris summa osum rex auctore. Trāquil,
publicarū priuatarūq; pmissit: nū plia quoq; & oppugnationes urbium: & cetera p belli magistros admissa
ri possent: alii ingrebant. hinc igit exclamat hinc excadescit: Et ne in principē cuius pibus floruit poe
ta: ferri uideat. Socrate inducit q alcibiade atheniensem discipulū suū reprehēdat. Hoc ego excogitauī
qd qdē uero uerius est. Alii uero astuciā poetā & tpa qbus floruit: nō cōsiderātes hūc locū generalit
errore manifesto accipiūt. Rē populi tra. impiū romanū suscipis regendū: cū interrogatōe: & ires
patione legēda sunt. Barbatū hoc crede magrū: hāc statim poeta subiecit ne suspectus eēt Neroni
tanq; eū notaret. Sēsus est igr. Alcibiade q dñr in correctionē morū tuorū a Socrate dici credito. Bar
batū magrū: Socrate: quo magrō usus ē alcibiades: a quo ē dilectus: sed ita tñ: ut Plato scri. i sympos
sio suo alcibiade cōmemoratē se pnoctasse cū Socrate: nec alr ab eo surrexisse ac fili? a parēte debue
rīt. hic priā aetate ab atheniēsb? dux elect? cū Nicia & Lamaco aduersus fuculos bellū gessit: sed ad rea
tū uocatus q sacra Cereris nullo magis q silētio solēnia enūtiasset: siue cōsciam: siue idignatōem reū
nō ferēs tacitus i exiliū aolidē pfectus est. De hoc Aemilius: Plutar. & Trogus. Cicutā: cicutā uene Cicutā:
nū est publica atheniēsiū pēna iūsa. Semē hēt noxiū ei & foliis refrigeratoriā uis est: q si enecat: in ei
piūt algere ab extrematibus corpīs. Remediū est prius q pueniat ad uitalia uini natura excalescat. Socra
ria: sed i uino pota irremediabilis existimā. Tollit: pimit. Socrates atheniēsis phs clarissim? fili? So
tes
phronisci marmorariū: & Phanaretā obstetricis prim? fuit q phiam morālē: ut ait Cic. euocauit e ca
lo: coegitq; de uita & morib?: rebusq; bonis & malis qrerē: cū añ illū ph oēs rebus physicis pscrutādīs
opā tñmō ipēderēt. Sed cū hic nōnūq; Anytū atheniēsem uix locupletē & factiosū rideret ob eius
ineptias: Aristophanes comic? doctus qdē: sed hō par pbus accepta grādī pectū ab anyto: cōtra so
cratē comediā scripsit: cuius ē. Nephilē. i. nebula: q qdē iter ceteras creatōes illud cōfinxit: ab eo ne
bulas colli: & atheniēsiū religiōes detrectari: & pter hāc iuuenū mētes sic ibuere: ut parētibus manus i
ferre pie & officiose possent: q res accusantibus Anyto Lycōe & Melyto: ut Plato in apologia pro So
crate scribit cū uniuersū populū i socratē cōcitasset: furore quodā & ira morte dānatus est. De hoc di
uus Augustin?: Valeri?: Solinus: Laertius: Diogenes: Florati?: Pythagorā: anytūq; reū doctūq; Plato
na. Quo fretus: qua re: qua uirtute cōfusus. Illud respexit: q Agrippinā mris: Seneca & Buri cōsi
lis oīa primis ipiū rebus admissasset. Dic hoc magni pupille picli: interrogatio ē cōtumeliā & rephe
sionis plena. Pupille picli: alcibiades atheniēsis Clinia filius fuit: quo ut Probus aemilius ē auctor: nī
hil excellētius fuit: uel in uirtutibus. Impator fuit sūmus & mari & terra. Disertus: ut nō
ei dicēdo resistere posset. Eius post iteritū priis Periclē & Ariphonē tutores fuisse relictos scri. Plutar.
uiros ea tēpestate pclaros: & magna cū Clinia ppingrate cōiunctos. Periclē at alcibiadis patrū fuisse
scribit Trogus Pō. Aemilius uero uiricū. Magni picli: nouies. n. hostes supauit. Inter cetera egre
gia opa nono mēse Samios Ionū prios & potētissimos deuicit: urbis moenia deiecit. Hinc ortus ē Py
thagoras. nō at ex Samo q zazyntio & dulichio pxiā est. Pupille: alludit ad historiā: nā Neronē po
pea: ut scri. Tacitus: cū sibi mrimoniū & dissidiū Octauia icolumi agrippina haud sparet crebris cri
minatōibus aliqñ p facetias icusabat picipē: & pupillū uocabat: q iussis alienis obnoxius nō mō ipi
sed libertatis ē indigeret. Hoc me iuenisse gloriōr: ut multa alia i toto ope. Scilicet igeniū: hāc decē
carmia seqntia cū ironia legēda sunt. Scilicet cū ironia dñ: ut alibi. f. hāc populo. Tere. Id populus cu
rat. f. Velox: q añ legitimū tēpus ipiū occupauit. Ante pilos: ante pubertatē. Nā ut recitauimus
ey inia Taciti uix septedecim natus annos nero imperiū accepit. Ergo ubi cōmota sensus est. Ergo
cū ea prudētia sis: nō mīq; est si plabē in seditionē cōcitātā grauitate manus coercere scis: quasi dicat
picipi nō satis esse posse ipare: nisi eū comitē sapia. Feruet. astat seditionibus. Fert aiūs. i. dat.
Maiestate. grauitate. Nā manu sape silētiū inducit a supioribus. Quid deinde loquere. illud docet
deniq; necessarium esse principē esse sapientē & rex peritū. Vnde Plato solebat appellare eas respu
blicas foelices. quibus cōtigisset hē principes sapientes. Respexit at poeta ad id quod in urbe a seni
oribus dicebatur Neronem primū ex hīs qui rex potiti essent alienā facūdiā eguisse. Nā ei Seneca
oratiōes cōponebat cū alii imperatores ante Neronem sūma fuissent facundia & eloquentia. Qui
rites. hinc innuit poeta quod nos iam diximus neronem a se reprehēdi cum iā satyrico more athe
niensibus omīsis ad romanos conuertatur. Hoc iustum puto. non illud male. oratorie agit ea par
te generis deliberatiui utitur quā suasio dicitur. Rectius illud. magna prudentia est ex multis quā
iusta & recta esse uidentur quod optimum cognoscere.

BAR.
FON.

Em populi tractas. Adolescentem ambitiosum reprehēdit: qui cum libidinosus & mol
lis esset introrsum turpis & pelle decorus r. q. gubernare ante maturos annos studeret
Barbatū magrū: barbatū pro studiosis uiris & phs capiunt Iuue. Barbatos licet admo
neas mille inde magistros: Sorbitio tollit quem dira cicutā. Socrates atheniensis phi
losophus Sophoronisci & Phaneretā filius: accusate anyto capitis damnatus sorbitio
nem cicutā hausit: quā ut Plī. vi. & xx. lib. refert uenenū est publica atheniēsiū pēna
iūsa qd & Iuue. de athenis ondit. Nihil pter gelidas ausā cōferre cicutas. Est uero cicutā herba caule
uiridi altiore sape binis cubitis i cacūinibusq; ramoso foliis coriādri tenuiorib?: graui odoratu: seie
aniso crassiore: radice cōcaua nullius usus: nā semini tñ & foliis refrigeratoriā est uis. Magni pupille

pericli: Alcibiades: ut Plu. asserit arcto gradu ppinquitatis pericli cōiūctus erat: sub cuius tutela mor-
tuo Clinia patre fuit. Scilicet ingeniu. i. cū derisu pnuntiandū est: Oñdit n. rex agenda: scia ate an-
no: maturitatē nō accedere. Velox: quā pfecto uelox eēt si tibi inueni inesset. Prudentia. n. longo
tpis interuallo plurimā: rex usu & experientia gignit. Ergo cōmota qū populū cōmotū atq; iratum
inspicias oratione tua sedare cupies. Maiestate manus. manu annuimus cū populo significamus ut
sileat atq; orare uolentes audiat. Quirites & si quendā ueluti Socratē atheniensem ad alcibiadē loqn-
tem induxit tū cum de romanorū iuuenum ambitione libidine mollitieq; loquatur iure quirites pro
atheniensibus nominauit. Hoc puta Prisciano auctore. xv. lib. puta legendū est quod quidē aduerbi-
um esse uolunt. atq; ideo. a. Persium corripuisse: cum ita & puta corripiantur.

IOAN
BRI.

Scis & eni iustū. g. s. l. pseuerat in ironia. Sen-
sus. n. est. Non min: quidē est si bonū a malo dis-
cerner: noris cū ea quā ambigui iudiciū sunt:
ita pēstare & tecū recognoscer didiceris: ut nī
hil te decipere possit. Metaphora sumpta a li-
bripende: qui ponderosissima quāq; examine
bilancis cognoscit. Ancipitis librā: ambigua
ut nescias in quā partē magis decurrat: ex quo
libripendis sollertia deprehendit: cū ex re am-
bigua & incerta rectū iudiciū sumat. Rectū dis-
cernis tibi inter curua subit: cognoscis in qd
rectū sit & quod contrariū pstat in metaphora
amulatio est horatiana. Scilicet ut possem cur-
uo dignoscere rectū. Curua opponunt rectis.

Regula. i. hasta librā. Pede uaro. i. lingua fle-
xa: & recurua. Lingua. n. siue examen bilancis tanq; pes est in libra: quo sit plerunq; ut cū lingua bilā-
cis torta sit & eā sequamur in rex pēstatione decipiamur: per quod oñdit Persius eū magni ingenii &
prudētia esse: qui falsa admīta ueris nouit discernere. Et potis es. n. u. p. th. idest tāta prudētia es &
cōsiliū: ut recto iudicio possis noxios pro meritis dānare. Vitio: homini uitioso. Thita nig: hoc est

Thita
mortife-
rum

mortifex: nā mortis erat signū thita per qd significat thanatos. i. mors. Cū. n. iudices de alicuius ca-
pite sniam laturi eēnt. uniuersi in citā tabulas simul cōiiciebāt suas: easq; insculptas lras hñtes abso-
lutionis: cōdēnationis: & ampliatiois: thita cōdēnationis signū erat: quod oñdit Mar. Nostri mortifex
ptoris castrice signū: Est opere precii discere thita nouū. Absolutionis auctore Aconio capa lra: p
quā lram aliqui interpretant calon. i. bonū: Ampliatiois. n. l. qd significat nō liquere. Quin tu igit
sūma: attende fremitū & indignatōem poeta. Sensus est: curigif tu qui per atātē imaturā & rex im-
peritiā ignoras quid agendū: quidue dicēdū sit sūmā imperii romani nō deponis. Quin: uox est in-
crepantis: ut Virg. Quin tu aliquid saltē potius quorū indiget usus: cōiungit q; semp cū indicatio.

Sūma pelle decorus speciosus ueste triūphali ad hīstoriā respexit: nā ut Cornelius Tacitus scribit:
decretū fuit Claudio Casare adulationibus senatus cedente: ut uicesimo atatis anno cōsulatū Nero
iniret: atq; interim designatus procōsulare imperiū extra urbē hñet: ac princeps iuuentutis appella-
retur. Itaq; ludicro circēsiū quod acquirendis uulgi studiis edebat Britannicus in pratexta. Nero tri-
umphali in ueste transuecti sunt: ut spectaret populus hunc decore impatorio: illū pueri habitu. Oc-
cupato igitur imperio apud senatū hoc celebratū est in assentionē Neronis: ut ei supplicatioes de-
cernerentur: & diebus supplicationū triūphali ueste indutus per urbē ueheret. Ergo sūma pelle id ē
ueste triūphali & decore impatorio: amulatio est Horatii: introrsum turpē: speciosum pelle decora.
Ne quicq; frustra. Virg. sed quid ego hāc aut nequicq; ingrata reuoluo: alias aut non: ut alibi Persius
Nequicq; fundo suspiret nūmus in imo. Ante diē: ante tēpus & atātē maturā. Iactare caudā: osten-
tatione decoris impatorii fauorē & gratiā populū quærere: tractū est a canibus qui bladiētes caudam
mouent. Anticyras: helebor: quo hoīs insanā & mali humores emēdant: & ad ingeniu acuendū ua-
let ut supra diximus sumebat aut tutissime in anticyra: quo ut scribit Plinius. Lūius Drusus nauiga-
uit cū comitali morbo laborare: sumptoq; eleboro liberatus est. Hor. Nescio an anticyrā ratio illis
destinet oēm. Anticyra aut in sula quā olim ciparissus dicebat: ut scribit Pausanias: sed mutato no-
mine antic: ra ab Anticyro Herculis socio appellata est. Maracas: simplices & puras: nullo tēpamen-
to admixtas a mero quod antiqui solū dixerūt. imitatio est Horatii. Expulit heleboro morbum: bi-
lemq; meraco. Quo tibi sūma boni: eū tantū abesse oñdit a uera uirtutū cognitione: & recta rerum
publicarū administratione: ut interrogatus: quod sūmū in humanis putet bonū cōsistere. Quæstio subri-
lis. & a philosophis multū disputata. Vncta uixisse patella. Responso eū indignū esse arguit qui pu-
blica negocia curet cū prætermissa uirtutis mētionē laute uiuere sūmū bonū appellet. Quæ senten-
tia epicureis probatur. Vncta patella: cibis luxuriosis & delicatis. Semper: cōtinuationē significat.

Anticy-
ra

Affiduo curata cuticula sole: suorū tēporū mores notat. Nā atiqui & præcipue imbecilles stomacho

ante cibū exero-
ad ignē. modo b
Horatius. Vng
uernum contra
BAR.
FON. C Scis etenim
ab intorto dig
theta: & tū a
terimāt Nig
ta ē: ut in ezech
Martia. Nostri m
a me suplus nar
lus sis: curnō rep
a cāibus tractū
diegdū sit in fusi
lebori puris & si
puli sublicere. A
bo uolumine. lx
quo frequētes o
boni. Interroga
corpusq; bene c

BAR.
FON.

Expectata ha
Dinomaches
Dum ne deter
Cum bene di
Vt nemo in se
Sed præcedem

callide poeta re
cibiades. n. genu
macha genitū a
tuos Dinomach
ne. machi uero
quū a Casari bu
cādidos: sum pu
lem & prudentē
pānutias esse. V
tamorphosi. C
dendas se cōferu
tas in foro olitori
ueat qppe & cāter
celeriter creseit id
Præterea infantia
operiat lapide: se
feriat quipia a se
co uerbo ocys qd
tur ut purgentur.
pus anni maxime
morē discineti uiu
pibus. Vt nemo i
ca indignatiōe inf
In eos ita insurgit
acutum: Quam aq
est: aut aliquid tale
pernosceda. Se
sopo Fabulatore qu
det aliena uirtia esse.
tur cōspiciat. Vnde

ante cibū exercebant: eam exercitationē. ut Celsus scribit recte sequebat modo unctio uel in sole: uel ad ignē. modo balneū. Descendebant. n. in soliu: tū multo oleo ungebantur: leniterq; pfricabant. unde Horatius. Vngor oliuo. & Persius infra: At si unctus cesses & figas in cute solem. Iuuēalis. Vestra bibat uernum contracta cuticula solē. Curata molitiem muliebrem notat in uiris.

BAR.
FON.

Scis etenim iustū. A trutina trālatio cū aliqd perpeditur fana ē. Rectū discernis: nosti etiā rectum ab intorto dignoscere: quod a fabris & architectis allumptum est. Et potis es nigrum uitio praefigurare theta: & tū auctoritate ac eloquētia uales: ut possis populo ac iudicibus psuadere aliquē ut uitiosum in terimāt Nigrum theta Tau T & theta græcorū litteræ sunt. sed Tau ab solutionis signū: & salutaris nota ē: ut in ezechiele legit. Et signa Tau sup frontes uiroꝝ gementiū. Theta uero damnationis & mortis Martia. Nosti mortifex questoris castrice signū. Est opere p̄ciū discere theta nouū. Quin igif: cūq; a me supius narrata sunt facere neqas: & extrinsecus cōptus atq; decorus: intrinsecus uero turpis & malus sis: curnō rēpublicā gubernare ante maturū tēpus delistis! Caudā iactare: blandiri & adulari: quod a cāibus tractū ē. Blando popello. Vel populo q; semp ditiōribus & potētiōribus blandif: uel cui eblan diendū sit in suffragiis & magistratibus demādandis. Anticyras melior sorbere meracas: Apriores hel lebori puris & simplicib; potiōibus insaniā tuā purgare: q; per summā ambitionē ante tps temeritatē po puli subiicere. Anticyrā uero p helleboro posuit: qm. in Anticyra maxie sumere. Hellebor. n. ut Stra bo uolumine. ix. scribit: quīs in multis nascat locis. tū circa urbem Anticyrā in Phocide optie pparat: quo frequētes olim aduenā purgationis causa nauigabāt. Hora. Nauigēt anticyrā. Quā tibi summa boni. Interrogat qua in re summū bonū reponat. Vnctā uixisse patella: putasne lauto paratu uiuere: corpusq; bene curare summū hoīs bonum esse! Atq; hac perinde ac si adolescens ita dixisset. ponit.

BAR.
FON.

Expectata haud aliud rīdeat hec anus: i nunc
Dinomaches ego sum: suffla dū cādūsus: esto
Dum ne deterius sapiat pannutia baucis:
Cum bene discincto cātauerit ozīma uernā
Vt nemo in sese tentet descendere nemo
Sed pracedenti spectatur mantica tergo

Expecta distingue: ut sit sensus: certe si uolueris expectare & anum audire inueniens eam non aliter inrerrogatam respondere: ex quo ostendit eū non minus insanum esse: q; anum decrepitam anum. n. ē delirare. Hæc anus: satis lepide fingit poeta anum transire. Inunc: cum indignatione & irrisione pronūtianda. Sēsus est gloriare nunc te uirum esse nobilem & prudētem cum in uolu pratem summum bonum cōferas. Sicq; philoso phice poeta declarat generis nobilitatem homi ni sapientiā nō ingerere. Dinomaches ego sum

callide poeta rephensionē cōuertit in Alcibiadē ne in principē inuehi uideat. Nā ad historiā alludit. Al cibiades. n. genus paternū (ut scribit Plutarchus) ab aīace: maternū uero ab almeonide: quem ex dino macha genitū aiūt: originem traxisse ferunt. ait igif poeta: dic nunc te esse nobilem: quia inter maiores tuos Dinomacha cōnumerat. Dinomachus autē interpretatur fortis in pugna. Dinos. n. græce. fortis lati ne. machi uero pugna. Sicq; subannat Neronē eius amentia arguēs: q; in maiōꝝ nobilitate efferebatur quū a Cæsariibus genus suū duceret. Suffla gloriare. intumescere efferre tua nobilitate & aī p̄stātia. Sū cādūsus: sum pulcher: hoc ad aīum rettulit. i. sapiētis sum aī: hoc. n. gloriat. Esto. cōcedo quidē te nobi lem & prudentē esse: sed ita ut Baucis sapiētia te nō sit inferior: cū ita respōdeas: Pānutia p̄priū ē anibo pānutias esse. Vnde Teren. in andriā. Suffarcinatā Cantarā. Baucis: ad eā allusit. De qua Ouidi. in me ramorphosi. Cū bene discincto cātauerit ocyma uernā Vitulā paupes inopia coacta ad res uiles uen dendas se cōferunt. ut eo questu uiuāt. Baucis ergo inducitur pro omni uetula uendente herbas odora tas in foro olitorio. Cū bene cātauerit. i. elata uoce uēdiderit. nā cātare ē alta uoce loq. ut alibi. Me mo ueat qppe & cātet si naufragus. Ocyma: Ocymū herba ē odorata hortēsis: dicta ab ocys: qd est cito: nā celeriter crescit id grauit Crysippus increpuit iūtile esse dicēs stomacho. Vrina. oculorū quoq; claritatē Præterea insaniā facere. & letargicos & iocinoris uitia. ideoq; capras id aspernari. quidā adiciūt triūm si operiat lapide: scorpionē gignere. Commanducatū & in sole positū uermes afferre. Alii uero si eo die feriat quīspīa a scorpione. qui ederit ocymum: sanari nō posse. Ocymū ēt genus pabuli similiter a græ co uerbo ocys qd ualet cito. Hoc amplius scri. Var. dictū ocymum quod citat aluū bubus: & ideo iis da tur ut purgentur. Vernā appellatū antiqui uernas ex ancillis romanorū ciuium uere natos: qd tem pus anni maxime naturalis foeturā est. Discincto. intemperanti: dissoluto. alibi Persius: Non pudet ad morē discincti uiuere nacta. Martialis: uernaculorum dicta. Horatius uernasq; p̄ces posco libatis da pibus. Vt nemo in se se tenet descenderenemo. Haftenus in Neronē inuectus est. Nūc uero eos satyri ca indignatiōe infectat. qui in alios dicere & aliena uitia cognoscere gaudēt: cū de seipsis nihil quærant In eos ita insurgit Hora. Cum tua peruideas oculis mala lippus inunctis: Cur in amīcorū uitis tā cernis acutum: Quam aquila aut serpens epidaurius! Vt nemo. Eclipsis Subaudit dignūne putas. Vel unde est: aut aliquid tale nō interrogātis est. sed irascētis & admīrantis. In se se tenet descēdere. ad uitia sua pernoscentia. Sed p̄cedenti spectatur mantica tergo. Hoc autem sumptum est auctore acrone ex Ae fopo Fabulatore qui unūquēq; scribit duos saculos plenos uitis secum ferre: & in eo q ante pectus pē det aliena uitia esse. in eo uero qui a tergo nostra. Ex quo euenit. ut nostra nō uideamus sed quid sequa tur cōspiciat. Vnde Horatius. Dixit insanum qui me totidem audiet. atq; respicere ignoto discet pen

alcibiades
des
dinomachus

Ocymū

Mōtica.

BAR.
FON.

dentia tergo. Hinc igitur indignat Poeta neminē esse qui uitia sua cognoscat: sed aliena semp. Mātica
faculus scorteus ad farcinulas ferēdas accōmodatus. Lucilius. Mantica cāterii costas grauitate p̄mebat.
Hor. Mātica cui lūbos onere uulceret: atq; eques armos.

Expecta. Indignatū discedentēq; iuuenē remorat. I. nunc: Postq; eū admonuit, prātereuntē aniculam
nō aliter respōsurā fuisse: ei potestate eūdi facit. Dinomaches ego sum, subirat? Alcibiades qd eū socra
tes illi anciculā comparit se a Dinomache clarissima fēmina multū ab anu illa dissimili genus ducere:
ac p̄pterea se nobilē esse magna cū indignatiōe p̄nuntiat. Dinomache uero maternū genus Alcibiadi
Plu. auctore fuit. Suffla separatim legendū ē: qd a uentosoq; hoīum cōsuetudine sumptū ē: q; buccas in
flare spiritūq; emittēre sup̄bientes solēt. Sū cadidus: se quoq; a pulchritudine cōmendat. Esto cōceda
tur te generosū formosūq; esse dūmodo baucis interrogata qua in re summū bonū esse existimet: dete
rius te nō respōdeat qui illud in bonis tantū fortūā ac corporis posuisti. Nō desūt q; aliter ordinēt. I. nūc
o. alcibiades & extolle ac iacta te. qd & a Dinomache gen? trahas & formosus sis. Baucis. iōpis atq; igno
bilis fēminā nomē ē: quā pannutiā uilibus pannis indutā uocat. Discincto uernā desidī ac luxuriolo

Vernā at ex ancilla domi nostrā geniti serui sūt a uere denotati: qm̄ id annī tēpus foetur: ut ait Festus
maxime cōuenit. Cantauerit: uel alta & clara uoce, ut moris ē olera p̄ urbē uēdentium exclamarit: uel
ut bene uēdat laudauerit. Hora. Laudat uenales qui uult extrudere merces. Ocyma. ocymū herba hor
tenfis ē quod cito nascat dictū ut scri. Var. Ocys. n. græce: cito latīna signīfat. Discinctoq; at & mollium
uīroq; ē. eiusmodi bene olētes herbas manu gestare. Vt nemo in sese tētat descēdere: nemo cū admira
tione legendū est: neminē sua uitia reputare cū aliena diligētius perscrutet. In dictiōe at nemo: cōdupli
catiōe utitur: ad maiorē admiratiōē affectūq; sui exp̄ssionē in legentiū animis ip̄rimēdam. Sed prācē
denti spectat mātica tergo. Sed alioq; semp uitia cernimus. Ab æsopo scribit̄ duas maticas hoīes habe
re. unāq; prā se: alterā post se ferre. alioq; uitia in anteriorem immittimus. Atq; ideo aliena facilius cer
nimus. Nostra uero in posteriore matica reponētes, ea inspicere negligimus. Catullus. sed nō uidemus
māticē. qd in tergo ē. Itē Hor. in sermōibus: Respicere ignoto discet p̄dentia tergo. Est at mātica num
mox receptaculū: ut asconius uerrinā refert. q; tñ pro pera interdū Porphyriōne auctore ponit.

IOAN
BRI.

ob ora
positio.

Quasieris nostin uectidi pradia. Malitiā ho
minū exprimit: quibus summa semper est uolu
ptas alienos mores notare. Quasieris. Secundā
p̄sonā pro terria posuit. i. aliquis q̄sierit forte. No
strin: p̄ro nosti ne. Vectidi pradia. Vectidiū po
suit p̄ uīro diuite. Cuius interrogatio interro
gati. Diues arat Curibus. Subaudi illius qui uer
ba sunt interrogātis. Curibus. Cures urbs quon
dam Sabīnoq; insignis nunc at uiculus. Hiuc qui
ritēs ut diximus appellanē. Oberret. Volādo cir
cueat. Ob. n. alias ponit̄ p̄ circum. ut cum dicim?
urbem obsideri obuallari obsignare. alias inuicē
prap̄positiōis q; est propter: ut ob merita: ob supe
ratos hostes unde obsides pro obsides. qui ob pa
triae prāstandam fidem dantur. alias pro ad ut en
nius. ob romān noctu legiōes ducere cōpit hoc
imitatus est Iuuenā. Tot miluos intra tua pascua
lassos. Hunc ais: interrogatio interrogati. Hūc
uerbum interrogantis qui more malignitatis humanā ad aliena uitia notanda fertur. Diis iratis. ad
uersis. quia auare & p̄parce uiuat. Genioq; sinistro. is sinistro genio uiuere dī. qui naturam suam duri
ter uiuendo defraudat. unde cōtra: is dicitur. genio indulgere qui uoluptat operam eat. ut alibi. Indul
ge genio. Vir. Et geniali s hyems. i. uoluptuosa qui quando genum pertusa ad compita figit. Sensus ē:
hic quidē cū esta cōp̄tialium uenerint. quibus maxime rustici lautioribus cibis uti solent. nō audet unū
quod iādiu seruauit attingere. sed acetū tñ bibit: & capas comedit. ordo ē. Hūc dico q; diis iratis & genio
sinistro ingemit metuēs deradere limū ueteris seriola qm̄ figit iugū ad cōp̄ta ptusa. Q; nq; q; uacat. ut
sit quotiēs figit. Ad cōp̄ta rustici finitis sationibus in cōp̄tis ibi aratris suspensis sacrificia celebrabant
magna ani mox relaxatione. eos ludos magistri uicorū. ut scri. asconius facere cōsueuerūt. is at dies n
nalis nō status. erat attributus. ut Varro tradit laribus quotiānis is dies cōcipiebāt. cōp̄ta at dicta q; ubi
uīa cōpetūt tūc in cōp̄tis sacrificat. Pertusa: trita & cōculcata. Figit suspēdet. Seriola diminutiūm
ē a seria genus ē uasis terreī. Teren. Serias oēs releui. Deradere limū: aut picē: aut gypsum quo uasa ui
nacea obturabanē. Ingemit. ob auaritiā. Hoc bene sit. p̄uerbiū apud antiquos. sicut & diis bene uer
tant. sic. n. dicunt. qui uelut rē magnam & inusitatam aggressuri sunt. ergo & auarus uelut rem magni
sumptus cōnatūrus. hoc dicit. Et farratam olam. idest pulcem ex farre. Primus. enim auctore Plinio fu
it antiquis latio cibis. nam pulce & nō pane longo tempore Romanos uiuissē manifestū est: quoniam
inde & pulmentaria hodie quoq; dicunt. & Ennius antiquissimus uates obsidionis famem describens:
offam eripuisse: plorantibus liberis patres commemorat. & sacra p̄isca atq; natalium pulce fr̄tilla confi

Puls.

Quasieris nostin uectidi pradia cuius
Diues arat curibus. quātū non miluus oberret
Hunc ais: hunc: diis iratis genioque sinistro
Qui quandoq; iugū pertusa ad compita figit
Seriola ueteris metuens deradere limum
Ingemit hoc bene sit tunicatum cū sale mordēs
Cepe: & farratam pueris pladentibus ollam
Pannosam fecem morientis sorbet acetū.
At si unctus cesses: & figas in cute solem
Est: prope te ignotus cubito qui tangat & acre
Despuat in mores: penemq; arcanāq; lumbi
Runcantem: populo marcētes pādere uuluas.

ciuntur. Paer
tum & capis &
mordacis. A
fensus est. Si in
tangat. Si cel
lem: antiqui. ut
tur modo un
to oleo unge
paret homines
des aliquis cubi
prober peccare
ex olfactu rei p
in molles & fib
substant su
res: in uitia. P
ris pilos aderit
tem penem & a
Martialis uitiū
stutis lenius ca
auos. Penem. p
cinam cum cau
pulo marcentes
bum pro partic
lantem podice
tes. idest podice
liebri usurpat
si uerba subscri
Boues grauida
ea pte accipitur
de uirgine poro
ctitia uocat illa.
Q; Quasieris. e
cit enim: si quae
riā argues. C
ctidium dicat. P
Vectidium dice
ra in sabinis ara
ais. Interrogati
iratis: qui primū
p̄lis figura est. D
qui ita auarus est
continuat. Sūt
rent: ceteris feria
tro ad sacrificium
sunt enim compit
minis auaritiā
quidem uini cad
idest uasa. uel argi
Hoc bene sit. Ver
nō auderet: aliud
terrū uino sum
Ollam farratam. o
bantur. Morien
At si uictus cesses.
fueris te reprahen
penetratur. Ignor
uitia tua palam faci
lumbi runcantem
pilis circa inguina si
significet. Marcen
satyrica mordacitat

ciuntur. Pueris: aut filiis: aut seruis. Plaudentibus: hinc hominis auaritiam ostendit. cum farre tantum & capis & aceto puri contenti sint. ex quo apparet alias auarius uiuere: morientis aceti. laquidii: non mordacis. At si unctus cesses: perseverat exprimere iniquitatem hominum uitia aliena culpantium sensus est. Si inquit aliquis oleo ungatur stans ad solem: non deest: qui statim illum subfanans cubito se tangat. Si cesses ociosus fueris: pro si quis cesset: ut supra quaesieris: pro quaesierit. Et figas incute solem: antiqui. ut diximus: ante cibum exercebantur. eam exercitationem. auctore Celso recte sequebantur modo unctio uel in sole: uel ad ignem modo balneum. descendebant enim in solium. Tum multo oleo ungebantur. leniterque perfricabantur. Est prope te. ignotus cubito qui tangat: hinc apparet homines ad aliena uitia cognoscenda ualde promptos esse: amulatio est horatiana. Nonne uides aliquis cubito stantem prope tangens inquit. Tangat cubito: modus est latenter ostendit que probet peccare. Et acre Despuat in mores: tanquam in contemptum rei turpis: tractum ex his qui ex olfactu rei putidae expuunt. Tibullus: Hunc puer: hunc iuuenis turba circumterit arcta. Despuat in molles & sibi quisque sinus. Penemque: Satyrica urbanitate dum eos reprehendit. qui aliena uitia subfanant suorum temporum mores notat: illos percutiens qui obscene turpissimaeque uiuunt. In mores: in uitia. Penemque. Hanc cum superioribus coniunguntur: ut sit sensus: Si tibi ex inguinibus euulseris pilos aderit qui te contemnat. reperitur igitur est qui despuat: ut sit ordo. est qui despuat in runcantem penem & arcana lumbi. Runcantem: metaphora sumpta ab agris. qui runcari dicuntur. hoc et Martialis uitium notat. Cum depilatos creste coleos portes. Et uulturino metulam parem collo. Et pro situtis leuius caput eulis. Iuuenalis. Si tenerum attritus catinensi pumice lumbum. Squallentes traducit auos. Penem. penis a pendendo dicitur. Nam penem auctore Festo caudam uocabant. unde offam porcinam cum cauda offam penitam dicebant. Arcanaque lumbi: idest pudibundas corporis partes. Penes. Vulua. Vulua. Marialis. Sumen. **Q**uasieris. exemplo probat neminem uitia sua inspicere: cum aliena linceis oculis plane cernat. Dicit enim: si quaesieris ab aliquo an Vectidium norit. statim ut ille se eum cognoscere dixerit: eum auaritia argues. Cuius: eius qui interrogatur an Vectidium nouerit. responsum est quarentis. quem Vectidium dicat. Plures enim eodem nomine uocabantur. Diues arat: respondet interrogator eum se Vectidium dicere. qui multa praedia curribus arat. Quantum non miluus oberrat qui tot agri iuge ra in sabinis arat: quot miluus non circumuolet. Iuuenalis. Tot miluos intra tua pascua lassos. Hunc ais. interrogati responsio. Ais ne hunc Vectidium: quasi ostendat se eum probe cognoscere: Hunc diis iratis: qui primum de uectidio querere coepit: hac omnia quae sequuntur de eo enumerat. Hunc eclypsis figura est. Dico enim uerbum extrinsecus est. Qui quandoque ingum pertusa ad compita figit. qui ita auarus est. ut arando etiam in compitis aratrum figat. atque aliquam partem attrita uia aratione cominuat. Sunt qui ad compitalia referentes dicant eum ita auarum esse. ut cum compitalia sacra fierent: ceteris feriatis ipse antequam ad sacra pergeret: terram araret: atque subinde cum bobus: & aratro ad sacrificium post orationem accederet. Pertusa compita: frequentia hominum pedibus atrita. sunt enim compita loca. in quae multae uiae competant. Seriola ueterem metuens deradere limum hominis auaritiam in maximo artificio uerborum expressit. Ostendit enim eum non audere: ne paruum quidem uini cadum replere: quod multos annos ob auaritiam in cellario seruarit. Veterem limum idest uasa. uel argilla: quam nunc ipse poeta limum appellat. uel pice uel refina: uel gypso obturbantur. Hoc bene fit. Verba haec tanquam a uectidio dicta ponuntur. Nam cum ueteris uini cadum regypfare non auderet: aliud deterius uinum potas: quasi per auaritiam ingemiscens si melius uinum assumeret: de terrimo uino sumpto hoc bene satisque dicebat. Tunicatum cape: quod tunicas multas circum se habet. Ollam farratam. olla farre plena: quo cibo pueri nimis parco uictui affueti. tanquam lauto & oppiparo latabantur. Morientis aceti. deficientis: acrimoniaque carentis quoniam acius tanto melius acrum est. At si uictus cesses. quemadmodum inquit tu uectidii auaritiam reprehendisti sic aliquis si mollis desces fueris te reprehendet. Et figas in cute sole: fricando enim corpus atque unguentando ad solem cutis penetratur. Ignotus. quem ipse non uideas cum a tergo prope te sit. Cubito qui tangat aliquem cui uitia tua palam faciat. Et acre despuat in mores. acriter inuechatur in mores tuos. Penemque. arcanaque lumbi runcantem. idest uellicantem ac depillantem uirile membrum: & obscenos locos quo glabes & sine pilis circa inguina sis. Runcare autem a rusticis trastulit. cum herbas frugibus noxias auellere atque farrere significet. Marcentes pandere uulua. ut padas ac praebeas. uulua uero mulieris tamen est: sed pro coitum satyrica mordacitate cinadi podicem uuluae munera peragentem uuluam appellauit.

IOAN BRI. Tu cum maxillis balanatum gausape pectas: hæc uerba sunt eorum q̄ aliena uitia notantes ita dicunt qua ratione femora. & partes pudendas tonderi iubes: cum barbâ plixâ: & ungueto delibutâ gestes & nutrias: Sicq̄ poeta obscenos sui temporis mores carpit. Gausape pro barba posuit. Imitatio est Virgilii qui ueste barbâ dixit. Aurea cæsaries olis atq̄ aurea uestis. un̄ cōtra inuestes iberbes dicimus. Virgi. Tum mihi prima genas uestiebat flo

gausape re iuuetus. Gausape: genus esse stramenti uillofi indicat Plin. quo in castris utebatur. Sic. n. Scribit. antiquis torus e stramento erat: qualiter nunc est in castris gausape: & mox subdit. nā tunica laticlaui in modū gausape texti nunc primū incipit. Quid. in arte amandi ueste crassiorē ostendit esse. cū ait. Gausapa si sumpsit gausapa supra p̄ba. de iis at sic scri. Strabo. Loca aut̄ mutinescs: & scutanae adiacētis fluuiū mollia & longe aliis omnibus p̄stātiora ferūt uellera: ligures at̄: & insubres aspera e quibz magna italia pars domestica indumēta cōficiat: mediocria uero patauini e quibz p̄tiosi tapetes & gausapa texunt: & hoc stragula uestis genus utrinq̄ uilos eminetes habētis: uel una tū e sup̄ficie bene igit̄ barbā rem uilosā cōparauit

balani- Balanatum: ungueto balano punctū. nā ut scri. Plin. mirabolanus arbor est unguetis apta ferens glandē
num un- Idq̄ Troglodytis & Thebaidi & Arabiae quæ ludeā ab ægypto determinat. cōmune est: nascēs unguē
guentū. to ut ip̄o noīe apparet. Nā miros significat unguentū. ualanos glandē. q̄ in arabia nascit̄ in syriaca ap
Mirabo- pella & ē cādida. Quæ in thebaide nigra p̄fertur illa bonitate olei quod exprimit̄. Sed copia Thebaica
lanus inter hæc troglodytica uilissima est. unguetarii aut̄ tantum cortices premunt. medici nucleos tundunt affusa eius paulatim calida aqua: unguetorum expeditissimum fuit primumq̄ e Brio & Balano oleo.

curgu- Hora. Et pressa tuis balanūs capillis. Curgulio. pro pene posuit. sumpta translatione a curgulatione qui
lio in gulam crescit & inflatur auctore Seruio est autē m̄ bestiola frumentis inimica. Detosus. i. ualde tonsus nam de modo auget. Quinq̄ palestritæ: irrisio amaritudinis plena per quam & demētiam & turpitudinem ostendit eorum qui partes obscenas corporis glabra tentant reddere cum a natura datum sit. ut euulsi pili renascant̄. Palestritæ. in palestra exercitati. quasi qui fortiori sint corpore assidua exercitatio

palestra ne. Nam palestra dici pōt latine luctatio a palaio. i. luctor. Plutarchus loquēs de alcibiade qualis esset luctatio
luctatio dus declarat his uerbis: cum aliqui in palastra cū puero quodā luctaretur. iamq̄ aduersarius eum ad terram deprimeret: uolens alcibiades ignominia uitare manum illius dentibus apprehendit. Virgilius ps in gramineis exercent mēbra palestris. Et alibi. Corporaq̄ agresti nudat̄ prædura palastra. Capitur etiā pro loco ubi exercebant̄. sic. n. scribit Var. Nec putat̄ se uillā si nō multis uocabulis retineat̄ græcis quā uocet̄ parricidam loca. Procæconam. Palestā. Apodyterion. Perystilon. Ornytona. Peristoreum. Oporothecen. Plantaria: pilos & bene. Nā plataria ea dicuntur. quæ ex seminibus nata cū radicibus & terra

plataria pp̄ria transferunt̄. Vir. Viua sua plataria terra. plantæ uero sunt raptæ ex arboribus. Vir. Hic plantas
plantæ. tenero abscindens de corpore matrum. Labefactent. metaphora ab arbore. q̄ multis succis itibus tādē ad terrā p̄pellit̄. Forcipe. dñr forcipes: q̄ his forma. i. calida capiūt̄. nā formū calidū ueteres diuerūt un̄ Cato ait de quodā ædificio: æstate frigidō. hyeme formo. Ista cū contēptu dictū ē. Filix: pulchra uariatio. nā cū pilos plataria appellauerit: nūc uero filices noīat. filix at̄ herba est agris maxime inimica.

forcipes Cædimus inq̄ uicē p̄bemus cura sagittis: cōmune uitii hominū esse ostendit. ut alter alterum notet. Cædimus. ferimus pcutimus. ab eo est p̄teritum cæcidi: & supinū cæsum. Inq̄ uicē p̄bemus crura sagittis. Hor. At tibi contra Euenit inquirant uitia ut tua rursus & illi. sumpta est translatio a sagittariis.

BAR. FON. Tu cum cum maxillis. turpitudinem eius carpens interrogat cum barbā nutriet: cur inguina uel licet & abradat moris autem uetex fuit barbā nutrire cum ante superioris africani tēpora tōsores i urbe nō fuerit. Balanatum gausape. Barba unguetata. Balanus. n. inter p̄ciosa unguenta ponit̄. Horati. Pressa tuis balanūs capillis. Gausape uero militare stramentū ē: qd̄ p̄lecto in castris sternebat̄. Plin. viii. Antiquis. n. torus e stramento erat. q̄lis nūc ē in castris gausape. hoc cū uilosum esset. a uilloz. pilorūq̄ similitudine gausape p̄ barba posuit. Detosus curgulationi patens in gutture: p̄ quam spūs attrahit̄. atq̄ emit̄. curgulio ē. A cuius similitudine i obscenis eā p̄te appellat̄. q̄ a pene ad anū ē. p̄ quā a lūbis semen hūanū ut p̄ curgulationē spūs fluit. qdā p̄ pene in curgulationis uermis formā uel se cōtrahentē uel extendentē accipiūt̄. Nonnulli anū ab aspectus obscenitate intelligūt̄. Quinq̄ palestritæ. quīs quotidie te expiles: nō tñ circa igulna glaber eris. quēadmodū nec filix ab agro penitus a rōne deuellit̄. Plantaria: quoniam palestrina uirrobusti sunt a palestra & luctatione cognōiat̄. p̄pterea ne uelutibus uiris paulū qd̄ uel lendū daret: plataria p̄ translationem p̄ pilis dixit. Sūt at̄ plataria ip̄æ plātæ nō in arboribus. sed in terra nata. q̄ cū radicibus & terra pp̄pria transferuntur. Elisas: depilatas. & p̄politas. uī. n. pili euellunt̄. quidā elixas legūt̄. quasi aqua calida madefactas. ut pili facilius uellant̄. Forcipe adunca: q̄ pili ip̄i auelluntur. Forcipes. n. quasi foruicapes dictæ sunt quasi forua. hoc ē calida capiunt̄. Vir. viii. Versantq̄ tenaci forcipe massa. Forcices uero sunt quibus incidimus. Cædimus inq̄ uicē p̄bemus crura sagittis. Et ip̄i alios rephendimus: & nos quoq̄ inuicē accusationi aliorū subiicimur. Inq̄ uicē. Themelis figura ē q̄ sit quotiens uerbū aliquod simplex uel compositum diuidentes. unam uel plures dictiones interponimus. ut septem subiecta trioni.

IOAN BRI. Viuitur hoc
Cæcū uuln
Protegit u
Si potes: e
Nō creda
Si facis in
Si puteal
Nequiqua
Respice qd
Tecū habi

habes. I. ocul
tia & nobilit
lis. At illis q
cōfidit malit
Vir. Bina ma
& decipe ner
pōt. cū uitit
lere nō licet.
bonū & frug
rephendit. F
ret. Occulta
quīs bella til
pulus uelle a
scere possis.
cianda quo s
ras. si cinaedu
hoc ita imita
dus: si Vanu
Squalentes
bes. Nā qui f
ueneo. An
sthenis de La
las. si debitor
tores. Porphy
illud primū t
bo siccis. Idem
calēdas. Flaga
rati unde Mar
Multa uibice.
pex signū est q
sus est: frustra
ris. Bibulas: q
& acri uuleu p
mūera cerdo: a
ex aliqua uili a
aliquē laudādū
& scētā tuā ite
sis uir egregius
C Viuitur hoc
lus ab opibus &
nuscū latū sicill
uos. Hac tuæ no
ligūt: quæ plur
difficile est. Egre

IOAN
BRI.

Viuitur hoc pacto: sic nouimus illa subter
Cæcū uulnus habes: sed lato baltheus auro
Protegit ut mauiis: da uerba: & decipe neruos
Si potes: egregium cum me uicinia dicat
Nō credam: uiso si palles improbe nummo
Si facis in penem quicquid tibi uenit amarum:
Si puteal multo cantus uibice flagellas:
Nequicquā populo bibula donaueris aures
Respice qd non es tollat sua munera credo:
Tecū habita ut noris q sit tibi curta suppellex:
Satyra quinta.

habes. i. occultū nō oībus notum. Sed lato baltheus auro protegit. rō est uitiū latētis. q uidelicet id potē
tia & nobilitate tegat. nā per baltheū dignitatē militārē designat. est. n. bltheus cingulū militārē: luuēa
lis. Ast illis quos arma tegit. & baltheus ambit. Scīq poeta ut dictū ē eos deridere. q prætēxtū potētiae
cōfidūt malitiā suā posse latere. & gaudēt dissimulata prauitate haberi boni uiri. Lato auro. p latī auri
Vir. Bina manu lato crispās hastilīa ferro. Lato auro. Magnitudinē hoīs expōit. Vt mauiis da uerba
& decipe neruos Si potes. q uuln^o dissimulat alioq aspectus decipere pōt. sed uiribz suis dare uerba nō
pōt. cū uitiū suū cōsciū sit. hoc ergo dicit alios decipe facile pōt occultādo uitiū tuū. sed cōsciētā tuā fal
lere nō licet. Egregium cū me. u. di. n. c. uerba gloriosi bōis. si debeo inq cerdere & putare me uirum
bonū & frugalē. cū populus ita me existet. quasi dicat. et si nō sim. Ex quo stulticia boīs oñdī. Tales
rephendit. Hor. Sed uereor ne cui de te plusq tibi credas. Neu si te populus sanū recteq ualentē Dicit
tet. Occultam febrem sub tempus ædendi. Dissimiles donec manibus tremor incidat unctis. & alibi. Si
quis bella tibi terra pugnata mariq. Dicit & hīs uerbis uacuas pmulceat aures. Tene magis saluū po
pulus uelit. aut populum tu Seruet in ambiguo q cōsulit & tibi & urbi iuppiter. augusti laudes cognos
cere possis. Egregium dicimus. qui e grege electus sit. Nō credam cū interrogatione & eo uultu pnū
cianda quo solemus ingrato admonitori respondere. Viso si palles improbe nummo. si auaritia labo
ras. si cinædus es. si grauis fœnerator es debitoribus. cur gaudes te uirū bonum & egregium appellari.
hoc ita imitat Iuuenalis. Cur allobrogicis & magna gaudeat ara. Natus in herculeo fabius lare. si cupi
dus: si Vanus & euganea quantumuis mollior agna. Si tenerum attritus carmen: si pumice lumbum.
Squallentes traducit auos. Si facis in penem quicquid tibi uenit amag. i. si te cinædum & paticu prae
bes. Nā qui facit quicquid sibi uendit in penem. sine dubio pstitueret dī. Venit: uenditur. ab eo qd est putea
ueneo. Amarum. quia saepenumero coitum sequitur poenitentia. Vnde illud fertur dictum Demo
sthenis de Laide nobilissimo scorto. Tanti non emo poenitere. Si puteal multa cautus uibice flagel
las. si debitoribus grauis es fœnerator. Puteal locus. ut scri. Acron Romæ. ad quē cōueniebāt fœnera
tores. Porphyrio uero dicit fuisse sedē prætoris prope arcū fabianū. quod Libonis dicebat. q a Libone
illud primū tribunal & subsellia collocata sunt. Vnde Hora. in epistolīs. For putealq Libonis Manda
bo siccis. Idem alibi. Roscius orabat sibi adesset ad puteal cras. Quid. Si puteal ianumq times: celereq
calēdas. Flagellas: grauis es & molestus debitoribus: dū usuras exigis. Ita enim flagellari dicuntur obae
rati unde Martia. Et libertinas acra flagellat opes. Puteal id est debitoribus: nam locum pro psona posuit
Multa uibice. multa & graui usura: in metaphora permanat: ut uibice dixerit: q flagellis pmiserit. Vi
pex signū est quod relinquit scutica: dicta quod ui fiat. Ne quicquā populo bibulas donaueris aures. sen
sus est: frustra cū turpiter uiuas aliorū laudibus delectaberis. Ne quid: frustra. Donaueris: acomodaue
ris. Bibulas: quæ assentationibus ualde delectant. Respue quod non es: repræhensio est cū indignatiōe
& acri uultu pronūciāda. Monet unicuiq fugiēdā eē ostentatiōē: nec assentatiōibus credēdū. Tollat sua
mūera cerdo: auferat iquit adulator & uulnus: laudes & adulationes suas: cerdo dicit qcuq querit lucrū
ex aliqua uili arte: cerdos enī græce lucrū latine: cerdone posuit pro turba plabeia quæ nulla ratione ad
aliquē laudādū ducit. Tecū habita. noli cōmittere ut alienæ laudes te auferat: sed tu te ipsū cognosce:
& cōsciētā tuā iterroga bonusne sis an mal^o. Vt noris q sit tibi curta suppellex: id est multa tibi deesse: ut
sis uir egregius: sumptum est a rei familiaris tenuitate.

BAR.
FON:

CViuitur hoc pacto: ut alter alterius errores carpat. Sed lato balte^o auro protegit: sed hoc tuum sce
lus ab opibus & diuitiis tegitur. quia uero illa dixit: propterea balteo tegi subiūxit: nā balteus cinguli ge
nus cū latū scitilia ipsa operit: quæ sub lateribz supra coxēdices sita sūt. Vt mauiis da uerba & decipe ner
uos. Hac tuæ nobilitatis uērositate: decoroq habitu decipe populū: & q te intus nō nouerit quātū uelis.
Neruos. n. & grauiore uiros: & q intrinsecus noscūt nunq decipies. Quidā neruos ueritatē ipsā intēle
ligūt: quæ plurimū habet uirū & neruoz. Da uerba: dare uerba decipere est: Terētius Cui uerba dare
difficile est. Egregiū cū me uicinia dicat nō credā. Hæc cū asseueratione pnūciāda sūt. respōdet. n. ado
f 111

lesces. nōne populi iudicio de me credā: si me egregiū esse dicat. Viso si palles: respōdentis admonitio est frustra se quēpiā egregiū esse putare: licet ita iudicetur a uulgo: nisi ab auaritia & libidine procul sit. Amarū penē: hoc ideo dictū est quoniā amaritudinē semper uenus commixta est. Vnde & acidaliæ cognomē pp curas: solitudinesq; amara tedia meruit. Si puteal multa cautus uibice flagellas. sēsus est si grauib; usuris debitores affligis. Dicit. n. si in exigēdis pecuniis cautus tā iugit ad tribunal p̄toris accedis debitores accusās eosq; ad solutiōē cogens: ut puteal ipsum frequētia & acerbitate tua cadere uidearis: frustra credes populo te egregiū predicātī: nā puteal pratoris tribunal subselliūque est: Hora. Forū putealq; libonis mādabo siccis: Respice quod non es. Omīssa ambitiōe atque aura populari. uir- tutē sequere. teq; ipsū cognosce. Tollat sua mūnera cerdo suas uulgus auferat laudes. nā cerdōes uiles homines sunt lucrum sectantes. Cerdos. n. lucrum significat.

Satira quinta.

IAON
BRI.

Atibus hic mos est: Ex stoicorū sen- tentia on̄surus poeta hoies aliquo uirio laborātes insanos esse: nec sui potestātē habere: ita satyrā orditur ut Cornutum quo ad philosophiā discendam usus est magistro: allo-

quat: optatq; sibi dari eas uires in carmine: qbus amorē suū in cornutum: quē sibi respondentē in- troducit: enarrare ualeat. Centū uoces Vir. Nō mihi si linguæ centum sint ora: centum. Fabu- la seu mœsto. Sensus est poetæ siue carmē tragi- cum: siue heroicū scripturi: centum ora & cen- tum uoces sibi dari postulant. Ponatur scribatur ut alibi. Nec ponere lucos artificem. Hiāda ma- gno spiritu pronuntianda. Illud respexit: quia tra-

tragic

goedia altoquo constat stilo. Mœsto. Tragœdiarum materiā expressit: iis enim res mœstæ scribun- tur. Tragœdo. tragœdi actores dicuntur trag- diarum: tragici uero scriptores. Vulnere seu parthi idest carmen heroicū. quo bella maxime decantari solent. Vulnere parthi: aut quæ ipse accepit. ut sit emulatio Horatiana. Aut labentis equo describit uulnere parthi: aut quæ aliis intulit. Ducētis idest extrahentis ab inguine percusso: aut expressio est pcurientis. Quorsum hæc subaudi dicis: uerba cor- nuti introducti admirantis cur poeta cum satyrā poemā quidem humile scribat. optet sibi dari tot lin- guas. Quantas offas: quantum globum. & carminum coacervationem. nam offa appellatur omnis res: quæ in tumorem crescit a potu ophelin. idest a tumescēdo. Vnde & frusta carnis offas dicimus. Fe- stus Pompeius offam porcīnam cum cauda: offam penitā dicebant. Iuuenalis. Et patruī similes effun- deret offas. Plinius item res in unum conuolutas. & in modum pilæ collectas offas appellat. ut est illud. Amygdalinum oleum quod aliqui uocant neptum arefactis. & in offam contusis exprimitur. Inge- ris paras. aggregas. Ut par sit: conueniens & æquum sit. Niti adiuuari. Grande locuturi nebulas he- liconē le. ab iis inquit finito musas inuocari. qui tragœdias & res magnas scripturi sunt. Grande. ut tra- goedias: quæ res grandes continent. Ouidius in tristibus. Et dedimus tragicis scriptum regale cothur- nis. Quæq; grauis debet uerba cothurnus habet. Nebulas hoc uerbo latenter eos poetæ irridet: qui musarum inuocatione putant in carmine scribendo adiuuari: ostendens ut diximus illic. Nec fonte la- bra: uirtutem hominī parari labore & industria: non autem haustu fontium & musarum inuocationē. id est cum huiusmodi omnia sint prorsus uana. Per nebulas igitur musas intelligit. quasi rem inanem: & quæ parum proficit. Helicone mons est boetiæ musis: Ut diximus consecratus a Thracibus. Les- gungto. colligant: quarant. Olla prognēs. tragœdia prognēs quæ in ultionem Philomenæ sororis suæ a Tereo marito stuprare Ityū filium comedendum apposuit eundem Itylū appellat Catullus Qua- lia sub densis ramorum cecinit umbris Daulias assumpti fata gemens ityli. nota est fabula. Olla thye- stæ tragœdia. cui nomē est Thyestæ. eam auctore Fabio Varius magna laude scripsit. cui Cornelius ad stipulando ita scribit. Nec ullus Asiniū: Aut Messalæ Liber tam illustris est: q̄ Medea Ouidii aut Varii Thyestes eandem tragœdiam scripserunt Seneca & Cassius aetruscus parmensis. cuius meminit Hora- tius. Aetrusci quale fuit Cassi rapido feruentior animi ingenium: cuius argumentum tale est: Atreus: & Thyestes Pelopis & Hippodamiæ filii: eo inter se impietatis Venere: ut thyestes cū Europa fratris uxo- re cōcuberet: in cuius scelēris ultionē atreus Tā talum eius filium apposuit expulandum quod dolens Thyestes consulto oraculo de uindicta accepit posse alio scelere eius facinoris ultorem nasci: si cum Pelopeia filia concuberet. quod cum fecisset natus est Aegisthus: a quo & Atreus: & Agamemnon e bel- lo troiano reuersus interempti fuerunt. Olla thyeste. quæ ei appositā fuit ab atreo. Feruecit. scribe- tur. respexit hoc uerbo feruebit ad fabulam. Nam appositū sunt filii parentibus in cœnis. Cœnada. agē- da: recitanda in scēnis. Glyconī: nomen est tragœdi. ut gladiatoris apud Horatium. Et quia delpe- res inuicti membra glyconis.

helicon

Tragœ-
dia thy-
este
Varius
poeta.
Cassius
poeta.

Glyco

BAR.
FON.

sum hæc: i
at. Quāta
las helicone
tes musas inu
atreeq; deferi
rū regis filia.
prata cōperit
fratē cū euro
sulso cœnand
da subiunxit.

IAON
BRI.

Tuneq; anhe
Folle p̄mis u
Nescio quid
Nec selopo
Verba togæ
Ore teris mo
Doctus & in
Hic trahe qu
Cum capite

emittunt: ut se
sequētib; uer
fictū uerbū a
ter ambas irat
buccula pēden
guas expolcer
mis opponit. N
tū mariū & fœ

Teris: scribis:
nāq; spectat. Pe
mores Doctus:
da emerit. Hic
re: tractū a medi
ci radere uero A
re. Ingenuo lud
tim ut natus est
bus: siue ex alter
q̄ dicis: ex ludo. f
diā opus supbū
laconia: Agamē
i. materias humil
gicis scriptū rega
CTu neq; anhel

BAR.
FON.

Hor. tranilit. A
nus q̄ inde emittit
prio f̄monū. qd cā
limas & corrigis. N
Hora. in epistolis.
primit q̄ nō grau
li & liberali ac suau
diis: turgiditatibul

BAR.
FON.

Atibus hic mos est. Diuersa hoium studia eē demonstrās Cornutū p̄ceptorē suū p̄hā de
lectari scri. cui nō nisi q̄ liber sit possit incubere. Libertatē uero in aīo eēpbat. Hīada mōe
sto tragœdo cū hiatu p̄nuntiāda. Mōito aut̄ dicēs ad naturā allusit tragœdiā: cuius cū lu
tuosus exitus sit: tragœdus quoq; mōstus ac tristis pro cōditōe p̄sonā inducīt. Ab īguī
ne p̄thi sagittis in p̄lio maxīe ualēt: quas fugiētes interdū in hostes iaciūt: qm̄ uero phare
tra ab humeris p̄dens: coxis lateriq; illudit. Ob id ait ab īguīe sagittas educere. Quor
sum hāc: interrogat cur centū sibi tota poetā inuocēt: cū ut ait Horatius: nisi locus exigat fieri nō doce
at. Quātas offas: hoc in uitupationē scribētis dī: q̄ nimīū & inflet & turgēat. Grāde locuturi nebu
las helicone leguntō: res grandes scripturi: nebulas hoc est inflata & inania uerba ex helicone sumen
tes musas inuocent. Si quibus aut p̄gnes: aut si quibus olla thyestā feruebit: si qui tragœdias de p̄gne
atreoq; describēt q̄ parētib; filios in olla decoctos in cibū apposuerūt. Progne. n. Pandionis Athena
rū regis filia. Therēi Thracū regis uxor Philomenā soror fuit: quā cū a Tereo marito suo per uīm su
prata cōperisset Irym filiū ei comedendū apposuit. Atreus uero Pelopis filius grauiter ferens Thyestē
fratrē cū europa uxore sua cōcubuisse: eius liberos interfecit: decoctosq; epulandos parenti dedit. In
sulso cœnanda glyconi: qm̄ ollam feruere dixerat in translatione uerbor; p̄stans cœnandā pro recitā
da subiunxit. Glyco uero tragœdis tempestate Neronis fuit.

IOAN
BRI.

Tu neq; anhelātī coquitur dū massa camīno
Folle p̄mīs uētos: nec clauso murmure raucus:
Nescio quid tecum graue cornicaris inepte
Nec scloppo tumidas intēdis rumpere buccas
Verba togā sequeris iunctura callidus acri
Ore teris modico: pallentes radere mores
Doctus & ingenuo culpā defigere lu' o:
Hic trahe quā dicas: mensaq; relique mycēis:
Cum capite & pedibus plabeiaq; prādia noris

emittunt: ut secū garrīre uideant. Inepte: aduerbiū est: nā si uocatiuus esset: cōtumelia afficeret: quem
sequētib; uerbis laudat. Intēdis: proponis tractū a sagittariis: qui arcū intendere dicunt. Scloppo
fictū uerbū a sono & stridore uocis. Buccas: bucca pars est ea oris: quā inflari solet. Hor. Quin luppī
ter ambas iratus buccas inflet: ab eo fit buccula: q̄ pars est galeā quā regis pars anterior oris. Iuue. Et
buccula p̄dens: & curtū temone iugū. Verba togā sequeris. i. nō bella scribis: ut tibi opus sit cētū lin
guas expolcere: sed materiā quidē humilē: qualis est satyra. Verba togā. i. paci cōueniētia. Nā toga ar
mis opponit. Mar. Clag militiā fronto togāq; decus: Cice. Cedāt arma togā. Asconius eā cōem habi
tū mariū & fœmināq; fuisse scribit. Callidus acutus. Iunctura acri: cōpositione uerū apta & uenusta
Teris: scribis: sumptū est a fabris: qui lima terūt metalla. Ore modico: nō superbo & turgido. Illuc de
nīq; spectat. Persiū nō materiā tā superbā tractare: ut cōueniat tot uoces sibi optare. Pallentes radere
mores Doctus: & ingenio culpā defigere ludo. hinc argumētū satyrā oñdīt: quā ad hoium uitiā carpē
da emerit. Hic ergo sensus est. Didicisti quidē Persi uitiā hoium insectari. Radere tangere: & morde
re: tractū a medicis: qui cultro radere & resecare uulnera solent. Persius alibi. Si qd opus teneras morda
ci radere uero Auriculas. Mores: uitiā. Pallētes: quod hoies cōscia uitiōq; expalleant. Defigere: nota
re. Ingenio ludo. i. liberali carmine & satyra quadā digna libero hoie: nō petulātī Ingenius dī qui sta
tīm ut natus est liber est: siue ex duobus ingenuis matrimonio cōstante editus est: siue ex libertinis duo
bus: siue ex altero libertino: & altero ingenuo. De hoc lege Iustinianū. Culpā: crimē uitiū. Hinc trahe
q̄ dicis: ex ludo. i. i. liberali satyra: ut sit sensus. Si scripturus aliqd es: satyrā rē quidē humilē: & nō trage
diā opus supbū scribe. Mēsam: tragœdiā intellige: q̄ filios parētib; appositos scri. Mycenis: ciuitas ē
laconia: Agamēnonis p̄ia: ibi Atreus Thyestā fratrī filiū apposuit epulādū. Plabeiaq; prādia noris.
i. materias humiles: & nō altiloquas & regales: q̄les in tragœdiis scribunt: ut Oui. docet. Et dedimus tra
gicis scriptū regale cothurnis. Prādia ideo q̄ in tragœdiis apponi filios epulādos in prādiis cōstat.

BAR.
FON.

Tu neq; anhelātī: cornutū laudat: q̄ apulositate uītata mediocritatē sūmo cū artificio p̄lequit. qd ex
Hor. tranulit. At tu cōclusas hircinis follibus aura: ut mauis imitare. Scloppo. Inflatis spū buccis so
nus q̄ inde emittit scloppus dicit. Bucca uero ea pars i facie supra mētū ad oculos est q̄ spū inflat. Hor.
prio smonū. qd cāa est merito q̄ illis luppiter ābas iratus buccas inflet. Ore teris modico: ore modesto
limas & corrigis. Modicū. n. modestū a modo significat. Pallētes mores. Malos uitiā n. pallorē generāt
Hora. in epistolis. Nil cōscire ibi nulla pallefcere culpa: Radere. Signatī uerbis facilitatē. Cornuti ex
primit q̄ nō grauius cedere sed leniter corripet delinq̄ntes. Ingenio culpā defigere ludo. Lenitatē p̄faci
li & liberali ac suauī ofone rephendere. Hinc trahe quā dicas: hāc ad seipm̄ poeta loquit: ut qui trage
diis: turgiditatibusq; neglectis hāc Cornutī modestiā in satyra describēda lectari uelit.

Cornicari

Bucca
Buccula

Ingenius

IOAN
BRI.

Bulla

Pagina

Camœ

na

Præcor

dia

Cornu

tus

Tectori

um

re

arcanū

BAR.

FON.

Pullum

¶ Nō equidem hoc stu. bul. ut mi. nu. Pagia tur. Cornuto introducto rñder Persius: docens tot uoces totq; linguas optare: nō ut materiā altiloquā scribari: sed ut amorē: quo ipsum prosequitur ostēdat. Bullatis: inflatis & turgidis ductū a bulla quæ in modū pilæ in aquis tumescit. Oui. Intumuit: si cur fuluo plucida cœlo. Surgere bulla solet. Var. in re ru. Hō bulla est. Mar. Crassior offensæ bulla tumescit aqua. Bulla item ut dicit infra: ornamētū est pueri genui. Nugis: extenuat poeta uires suas ut Mar. Mercari nfas si te piget urbice nugas Er alibi. Tōne potes dulces ingratis relinquere nugas. Pagina: paginæ dictæ: quod i libris suā quæq; obtineant regionē: ut pagī: uel a pagendo: quod i illis uertus pagunt. i. fingunt. Dare pondus idō. fu. hoc dicit. Ego res quidē tumidas non scribo: ut

alii quorū scripta incendio digna adiudicant: cū superba & loquacitatis plena sint. Vnde Mar. Materia est mihi crede tuis aptissima carthis Deucalion: uel si nō placet: hic Phaeton. Idonea: cōiuge cū pagina. Pondus fomentum & materiā. sic enim fumus amplior fit & ponderosior uel ideo pondus fumo: quia cartha combusta a fumo extolli solet: ex quo additur pondus fumo. Secreti loquimur: separati loquimur. q. dicat res nostræ dignæ non sunt quæ in theatrum perferantur recitandæ: nec in propatulo sed seorsum potius habendæ sunt: siq; a modestia sua beniuolentiā sibi conciliat: cum scripta domi contineant: nec laudis cupiditate ostentet. Camœnamusa. nam camœnæ a carminibus sunt dictæ: uel quod canant antiquorum laudes: uel quod sint castæ mentis præsidēs: auctor est Festus. Excutienda: explicanda examinanda. Sumpta est metaphora a uestibus ex quibus puluis exenti solet. Præcordia: uocamur auctore Pli. uno nomine exta in homine cui Cato in re ru. astipulatur loquens de brastica. Et si lienes tur auctore Eusebio in exiliū misit āno quarto post mortē Persii. Pars aīæ nīæ: amicus dimidiū est animæ nostræ. Hora. Et serues animæ dimidiū meæ. Pulsa. i. explora: & gre. Metaphora est ab iis sumpta qui pulsando fictilia explorant: quorum sonus surdus est si rimosa sunt. Si uero solida acutus. Solidum: res solida. i. integra. Quid crepet: quem sonum faciat. Tectoria & non plectoria legendum est translatio sumpta a parietibus: qui & si ueteres sunt tectorio inducto noui tamen uidentur. Tectoriū. n. est incrustatio: quæ calce parietibus fieri solet Pli. Nulla in appellis tectoriis pictura erat: nondum libebat parietes totos pingere. Nomen accepit a tegendo. Vnde ita scri. Var. Parietes & solum opere tectorio marmurato loriciandi sunt. i. armandi & tegendi. Ergo tectoria. i. tegumenta cum homines aliud corde tegant: aliud lingua ostendant. Lingua pictæ adulatoris. Hinc ego centenas. Sensus est. ad hoc mihi centum uoces optauī. ut quanta te beniuolentiā complectar ostendere tibi possim. Traham. sumptū a nētib. Voce pura sincera & fidelis: non mendaci non adulatoria. Verba resignent: aperiant. Inde dicimus litteras resignatas. i. apertas: quæ significatione Pli. usus est cum ait. Fabius pictor in analibus suis scripsit: matronā quod loculos in quibus erāt clauēs uinariæ cellæ: resignauissē a suis inedia mori coactam. Totūq; hoc uerba. Ordo est. Verba resignent hoc totū quod lateat arcana fibra non est narrabile. Arcana fibra: pectore intimo. Arcanū scribit Festus trahi siue ab arce quæ turpissima pars est urbis: siue a genere sacrificii quod in arce fit ab auguribus: adeo remotū a notitia uulgarī ut ne litteris quidem mandet: sed per memoriā successorū celebret: siue ab arcana in qua quæ clausa sunt tuta manēt: cuius ipsius origo ab arcendo dependet. Non enarrabile magnitudinem amoris exprimit.

¶ Non equidem hoc studeo. tragœdis ludicris quæ omisissē: se satyrā scripturū ostendit: quam ei diligentius emendandā cōmittit. Pullatis nugis. Quoniā in tragœdis flebiles illustrium personarū exitus cōtinebantur histriones quoq; aliqui cum pulla ueste inducebant. Pullum autē nigū significat. Virg. uel maculis infuscet uellera pullis. Dare pondus idonea fumo: uel res leues apta stili magnitudine illustrare: uel digne quæ incēdio cōsumat. Hortante camœna. ut hanc meā satyrā tibi excutiendā atq; emēdādā pberē antiquā ederē. Camœnæ uero musæ sunt. quasi canenæ a canendo cogniata. Quatq; nostræ pars tua sit cornute animæ. hoc nō solū ad amorem sed ad doctrinā etiā refert cū oēm sciētiā suā ab eo emanasse profiteat. Pulsa dignoscere cautus. Doctus amicu fictū a uero & peritū ab impito pbe discernere. Quod translatū ab emptoribus uasorū est an solida sint pulsatione dinoscētib. Pictæ tectoria lingua. fucate & dolosam orationē per eandē translationē intelligit. Tectoria. n. sūt cū calce aut gypho parietes & eiusmodi cætera oblinunt & leuigant ad maiore spectatū gratiā & decorem. Hic ego centenas. Ad singulare amorē suū erga cornutū significandū centū ora sibi audere deponere scribit. Quod superius in poetis inania scribentibus increpauit. Sinuoso pectore. Amoris gratiæq; capaci. Sinus enim quodcūq; inflexus curuitate. quæ continet appellat. Resignent aperiant & denudent. nā signare signum apponere & occludere. Resignare autem aperire significat.

Nō equidē hoc studeo: bullatis ut mihi nugis. Pagina turgescat dare pondus idonea fumo. Secreti loquimur: tibi nunc hortante camœna Excutienda damus præcordia: quātq; nostræ Pars tibi sit cornuta: animæ tibi dulcis amica. Ostendisse iuuat pulsa dignoscere cautus. Quid solidū crepet: & pictæ tectoria linguæ Hinc ego centenas ausim deponere uoces: Ut quantum mihi te sinuoso in pectore fixi. Voce traham pura: totūq; hoc uerba resignēt Quod latet arcana non enarrabile fibra:

¶ Nō equidē hoc studeo. tragœdis ludicris quæ omisissē: se satyrā scripturū ostendit: quam ei diligentius emendandā cōmittit. Pullatis nugis. Quoniā in tragœdis flebiles illustrium personarū exitus cōtinebantur histriones quoq; aliqui cum pulla ueste inducebant. Pullum autē nigū significat. Virg. uel maculis infuscet uellera pullis. Dare pondus idonea fumo: uel res leues apta stili magnitudine illustrare: uel digne quæ incēdio cōsumat. Hortante camœna. ut hanc meā satyrā tibi excutiendā atq; emēdādā pberē antiquā ederē. Camœnæ uero musæ sunt. quasi canenæ a canendo cogniata. Quatq; nostræ pars tua sit cornute animæ. hoc nō solū ad amorem sed ad doctrinā etiā refert cū oēm sciētiā suā ab eo emanasse profiteat. Pulsa dignoscere cautus. Doctus amicu fictū a uero & peritū ab impito pbe discernere. Quod translatū ab emptoribus uasorū est an solida sint pulsatione dinoscētib. Pictæ tectoria lingua. fucate & dolosam orationē per eandē translationē intelligit. Tectoria. n. sūt cū calce aut gypho parietes & eiusmodi cætera oblinunt & leuigant ad maiore spectatū gratiā & decorem. Hic ego centenas. Ad singulare amorē suū erga cornutū significandū centū ora sibi audere deponere scribit. Quod superius in poetis inania scribentibus increpauit. Sinuoso pectore. Amoris gratiæq; capaci. Sinus enim quodcūq; inflexus curuitate. quæ continet appellat. Resignent aperiant & denudent. nā signare signum apponere & occludere. Resignare autem aperire significat.

IOAN Quū primū p
BRI. Bullaq; succi
Cū blandi co
Permisit spar
Cūq; iter an

amicitiā prate
Eam etiam ma
protexta dom
dagogi. Mihi
debat in pect
li: quod est con
silium: aut ut se
rillis ulturnaret
anis occidisset
lii id insigne ha
rium in specten
ta pependit: ge
admodū puella
ri donata: a utr
ex uoto laribus
caninis pellicu
mus custodes e
domesticis. V
quibus dii qua
les quidam ex
ninis pelliculis
bos sagaces fin
tis (ut scribit F
cant lares putat
niuis parcerent
ti colerentur.
tur. Tota sub
tauit Iunius au
subest & loco q
urra pro succu
ronem trade m
theletusa puell
Nā antea sub cu
ga uirilis quæ po
pellauit. ga ut se
egressi sumptaq;
di liberior fuit po
scuta: ut Vir. Et
alba: per candid
adolescētiā. C
les esse uelimus
do est. Error nesc
do mihi pedagog
biliū pueroq; usu
bat a pectore: ut p
A cuius rei specie
& diminutiū bull
bullulas excitat qu
gñosi adolescētes
thenā ex uoto lari
eubari puero capu
icōpitis positi: & li

BAR.
FON.

IOAN
BRI.

Quū primū pauīdo custos mīhi purpura cessit
Bullaq; succinctis laribus donata pependit.
Cū blandi comites: totaq; impune suburra
Permisit sparsisse oculos iam cādidus umbo
Cūq; iter ambiguum est: & uitæ nescius error

Quū primū pauīdo custos mīhi purpura cessit
fit deīribit tempus quo se inst tuendū Cornuto
tradidit. Sensus est: ubi ex pueritia: quæ ætas bul-
la & prætexta utebā: excessi: a te erudiri uolui. or
do est. Supposui me tibi: cū primū purpura cu-
stos cessit mīhi. Purpura: hoc est prætexta cui præ-
tebā: (ut scribit Macrobius) Purpura uestis erat
qua pueri ante. xiiii. annū utebant. Mart. puerilē

prætexta

amicitiā prætextam dixit. Tu mīhi simplicibus Manni dilectus ab annis. Et prætextata cultus amicitia
Eam etiam magistratum fuisse ostendit. Tranquillus sic scribēs de Cæsare dimissis lictoribus: abiecta
prætexta domum clam refugit. Custos: ideo dixit: quia pueri sub custodia sūt. aut præceptoris aut pæ-
dagogi. Mīhi cessit: a me deposita est. Bulla aurea erat insigne puerorum prætextatorum: quæ depē-
debat in pectore: ut significaretur eam ætatem alterius regendam consilio. Dicta est autem bulla a bul-
li: quod est consilium: aut quia eam partem corporis bulla cōtingat. i. pectus in quo naturale manet cō-
siliū: aut ut scribit Pedianus: quasi bullientis sinus cōmuniens pectusq; puerile. Eius usum ut ætas pue-
rilis usurparet: primus omnium Priscus Tarquinius instituisse traditur. Qui filium cum in prætextā
ānis occidisset: hostem bulla aurea donauit. Vnde mos bullæ durauit: ut eorum qui equo meruissent fi-
lii id insigne haberent: ceteri lorum. Cum prætexta magistratū: bulla uero gestamen esset triūphan-
tium in speciem cordis: ut scribit Macrobius: remediis quibusdam inclusis aduersus inuidiam. Dona-
ta pependit: generosi enim pueri pueritiæ annos egressi apud lares familiares bullam suspendebāt: quæ
admodū puellæ uirginitati renuntiantes ueneri puppas donabant: ut Persius. Nempe hoc quod uene-
ri donata a uirgine puppæ. Ad quod respexit Horatius: cum irridendo ait. Donasset iam ne catenam
ex uoto laribus. Laribus: laribus quos proprie auctore Plutarcho præfides uocant canis assistit: & ipsi
caninis pellibus uestiuntur. Cuius rei duplex redditur ratio. Nam cum præfides sint qui præfūt: hos do-
mus custodes esse oportet & alienis formidolosos: sicut canes uidemus. Mites uero ac lenes māfuetosq;
domesticis. Vel quod dæmonia quædam mala: ut sensit Chrysippus: & romani credidere: circūerrent:
quibus dii quasi carnificibus: & scelerum ultoribus aduersus iniustos & impios utuntur. Sic lares furia-
les quidam existimati sunt: & poenarum & exactores uitæ & operationum speculatores. Quare fit ut ca-
ninis pellibus induantur: quibus & canis ideo assistit: quod ad inuestiganda scelera & ulciscēdos impro-
bos sagaces sint. Compitalibus igitur (nam is dies laribus attributus erat) suspendebantur in compi-
tis (ut scribit Festus) pilæ & effigies uiriles & muliebres ex lana quod esse deorum inferiorum quos uo-
cant lares putarent: quibus tot pilæ quot capita seruorum: tot effigies quot essent liberi ponebantur. ut
uiuis parcerent: & essent his pilis & simulacris contenti. Succinctis laribus: quia pellibus caninis indu-
ti colerentur. Cum blandi comites: pædagogi & serui: qui cū antea dominum coercerēt nunc blādīre-
tur. Tota suburra: ablatius est casus. Suburra regio urbis celebratissima uia sacra proxima: quā pu-
tauit Iunius auctore Varrone ab eo dictam: quod fuerit sub antiqua urbe. cui testimonio potest esse qd
subest & loco qui terreus murus uocatur. Vel a pago potius succufano dicta: ut mutatione litteræ sub-
urra pro succufa dicta sit: quod succurrit carinis. In ea meretrices habitant. Martia. Ergo suburrana ty-
ronem trade magistra. Illa uirum faciet: non bene uirgo docet. Virg. in priapea. Nota suburrana iter
theletusa puellas: Quæ puto de quæstu libera facta suo. Impune sine supplicio. i. omni amoto metu.
Nā antea sub custodia erat pædagogi & patris a quo prohibebat libere uiuere. Candidus umbo. i. to-
ga uirilī quæ post quartūdecimū annū: quo tpe pueritiā desinit sumebat. Eā metaphorice umbonē ap-
pellauit. qā ut scuto armati aduersus hostē audacius insurgimus: & oīa pericula subimus. Ita pueritiā
egressi sumptaq; toga uirilī licentius liberiusq; oīa facimus: unde Teren. Postq; excessit ex ephebis uiuē-
di liberior fuit potestas. Candidus antiquorū cōsuetudinē respexit: apud quos uiroq; fortū picta erant
scuta: ut Vir. Et picti scuta labici. Contra inertū & tyronū pura erant: ut idem alibi. Parmaq; inglorius
alba: per candidū igit umbonē se uelut nouū militem & tyronē ostendit. Quippe qui nuper ingressus
adolescētiā. Cumq; iter ambiguum est: nam ineunti adolescētiā nihil difficilīus est: quos & qua-
les esse uelimus deliberare: quod imbecillitate consilii accidere Cicero docet. Vitæ nescius error. Or-
do est. Error nescius uitæ: ut intelligamus adolescētiā errare. Quia uerā uitæ cognitionem habeat.
Quū primū custos: postq; ex ephebis discessi me tibi coniunxi tuāq; institutionē secutus sum: pau-
do mīhi pædagogū magistrūq; timēti. Custos purpura prætextā intelligit: quæ simul cū bulla in usum no-
biliū puerorū usurpata est. Depēdebat aut bulla hoc est monile antiquū ornamenti genus qd collo gesta-
bat a pectore: ut puerilē ætatē alteri cōsilio regendā eē oñderet. Eius forma in bullæ morē rotūda erat
A cuius rei specie Plutar. auctore in problematibus dicta est: Est uero bulla tumor qdā excrecēs. Vnde
& diminutiuū bullula deriuat. Celsus secūdo de urina scribēs. Aut si quasdā qsi maculas representat aut si
bullulas excitat quā de bullio uerbo idē post paulo utit. Aut si bullat: ausi mole olet. Laribus donata:
gñosi adolescētes pueritiā anno egressi aureā bullā laribus suspēdebāt. Hor. in fmo. Donasset iā ne ca-
thenā ex uoto laribus qrebat. laribus uero Seruius Tul. prius oīum cōpitalia & ludos instituit qd i regia
eubati puero caput arsisse uisū: creditūq; laris familiaris filiū: ab augusto postea iudē ludī renouati laresq;
i cōpitis positi: & liberi sacerdotes dati sūt: quos augustales appellauit. Lares at dii dōestici Manes dea

Bulla
aurea
lorum

Lares

Subur-
ra

Scuta
picta

BAR.
FON.

filii sunt & caninis pellibus Plutar. auctore induunt: quas ideo succingunt ut expeditiores: propioresque
sint: nam diligentes exactores uniuscuiusque uitae sunt: & humanae actionum speculatores scelerumque ultores: qui
propter & canes iuxta eos assident: qui ad inuestigandum sagaces sunt. Suburra tota. Suburra regio ro-
mae est dicta (ut Varro scribit) uel quod subterreo carinae muro esset: uel quod fuerit sub antiqua ur-
be. Vel potius a pago succusano: sic dicta quia succurrit carinis. Haec iuxta carinas celio monti coniuncta
erat. Suburra autem pro uiris suburbanis: continens pro contento ponit. Iam candidus umbo. Cum iam id
aetatis essem ut in militia scribi possem. Umbo. n. curuatura scuti est: quam tamen pro scuto ponit. Tyro-
nes uero albis scutis utebantur ad eorum nouitatem tyrocinii demonstrandam. Vir. Parmaque inglorius alba. Con-
tra ueterani & strenui milites picta scuta gestabant: ut apud eundem poetam. Et picti scuta labiei.

IOAN
BRI.

Cōpita

Mens

Philo-
sophia
moralis
inuen-
tor
Regula
amulsi

Sollers

Parcae

Sol in li-
bra.

CRamosa incōpita: in uarias deliberatōes. Allu-
dit ad Isam. y. p. quā Pythagoras: ut diximus uitā
humanā diuisit: ita ut ab augusto incipiens: biuiū
Isae iuuentutis spēm pferat quā semper incerta est
utrā uia sequat. Viriane. i. partē sinistrā an uirtu-
tem. i. partē dextrā. Cōpita: quadriuiā appellat:
ab eo quod multae uiae in unū cōfluant: a cōpeten-
do ut scribit Var. Mentēs: mens dicta a metiendo
quod ea cuncta metimur & pensitamus. Me tibi
supposui: hoc uerbo supposui sūmam. erga magi-
strum uenerationē ostendit. Teneros annos: in eun-
tem adolescentiā. Socratico sinu. i. philosophia
moralis: quā socrates primus oīum inuenit. Nam
cū aetate philosophia: ut diximus circa reze cognitionē uersa
rent: iis (ut C. est auctor) e caelo philosophiā mo-
ralē euocauit. Tū. f. cum me suscepisti. Regula
moderatio & doctrina: a regēdo dicta: Metapho-
ra sumpta est a fibris: quia regula hoc est linea recta
utuntur ad ligna recta secāda & poliēda: quā alio-
noīe appellat amulsi. Extēdit: euoluit: explicat
& emēdat. Mores intortos. i. prauitatem uitae meae
In modo particula est actiua: pmissit in Metapho-
ra intortos. n. dixit quia extendit praecedit. Fallere
sollers. Sollertis & periti magistri morē expressit
quē oportet: ut scribit Fabius: pueros blanditiis
placare: ad litteras allicere: ut Hora. Olim dant crustula blandi doctores: elementa uelint ut discere pri-
ma. Fallere igitur dicit: quod eū ueluti quibusdā fraudibus ad uirtutē induxerit: ita ut plerumque eius cupi-
ditatibus assentire uideret. Sollers: in omni re prudens. Deductū a Sollon orce: quod nos totū uocam⁹
auctor est Festus. Et premis. regitur. i. animus meus patiebat & gaudebat ratione gubernari: quod in
omnibus laudabile est: ut rationi pareat appetitus: quā omnia ex philosophia morali colliguntur. Vi-
ciq; laborat. Hinc ostendit non sine labore a cupiditatibus auocatum esse. Artificem: Antiprosis est:
pro artifice. Ducit sub pollice uultum. Metaphora sumpta ab iis qui imagines Cereas formant: Iūne-
nalis: ut mores teneros. Geu pollice dicat ut si quis eam uultum facit. Ducit: sumit. Soles: dies. Vir-
gilius. Tris adeo incertos caeca caligine soles. Primas noctes: id est primas partes noctis. Laxamus: di-
cimus aperimus. Seria res graues. Et per hoc ostendit poeta nihil impudicum in mensa tractandū eē.
Non equidem hoc dubites amborum foedere certo. Consentire dies & ab uno sydere duci. Tantam
inter se concordiam: & morum similitudinem esse dicit: ut credibile sit amborum uitam ab eodem sy-
dere pendere. Et hoc ex disciplina aegyptia: in qua plurimum Petosiris & Necepsos elaborauere. Nam
persuasum est: ex astrorum motu futura cognosci: & nascentibus hominibus malitiam uel bonitatem:
felicitatem uel infelicitatem portendit: unde illud est Iuuenalis. Distat enim quā sydera te excipiat mo-
do primos incipientem edere uagitus. Amborum foedere certo consentire dies. Ordo est: dies ambo-
rum. Consentire conuenire. Foedere: lege. Nostra uel aequali suspendit tempora libra: Parca tenax
ueri seu nata fidelibus hora. Sensus est: siue inquit sub libra: siue sub geminis & quocūq; alio sydere na-
ti sumus: hoc unum constat nos cuiusdam syderis beneficio pari morum qualitate coniungi & eiusdē
esse uoluntatis. Ordo est: nescio quod certe est sydus quod me tibi temperat: uel parca tenax ueri suspē-
dit nostra tempora aequali libra: seu hora nata fidelibus diuidit. f. c. d. Parca tenax ueri: parcae tres dictū
tur esse sorores: Clotho: Lachēs: & Atropes: quarum arbitrio hominum uita disponit. Vnde sappho
Sine ita nascenti legem dixere sorores. Et data sūt uitae filia seuera meae. Sūma cōcordia oīa diligenter.
Virg. Cōcordes stabili fatorum numina parcae: pro fatis ab Homero accipiunt: ut hic a Persio. Ait er-
go fata horā natalem dispensasse: ut sua utriusque uita ab eodē sydere pendeat. Tenax ueri: nō mēdax:
sed quod semel pmissit haud dubie pstant. Suspendit tempora nostra. Nobis contribuit & dispensat: p-
stat in translatione libra: quia res suspēduntur. Aequali libra: Epitheton est librae. Nam sole in libra exi-

flente equino
Seu nata fidel
dixerunt quod
runt: neq; uita
eos cōstituisse
a Cerere dicit
per fide &
qua hoc pra
salutare eos in
dispartitur in
ut quis diuert
syderis uirtute
grauem nostr
serit. malefici
tis Sydera pre
ardore martis
lutaris. Out. N
fultit: non ulla
id totū benign
CRamosa in
ambigua: an
tortos extēdit
iuuentū mores
nā artificē pro
Laxamus ser
equidē hoc du
benignitate.
ram suspēder
tur. Fidelibu
cordia inter se
lutaris sunt in
hercule deos a
tibi cōiunctū e
stellas signific
in caelo notan
IOAN
BRI.
Mille hoīum
Velle suū cu
Mercibus hic
Rugosum pi
Hic satur irrig
Hic campo in
In uenerē est
Eregerit art
Tum crassos
Et sibi iam seri
Atte nocturni
Cultor enim iu
tar. Antiquor
gno uellera mu
solibus opposita
ris siliqua: prius
dehiscētes per
Cymini pallent
na intestinog do

stente æquinoctiū est autūnale. i. nox æqua diei. Vnde Virg. Libra dies: somniq; pares ubi fecerit horas
Seu nata fidelibus hora Diuidit in geminos. c. f. d. geminos cōplures astrologi: Castorē & Pollucem eē gemini
dixerunt: quos demonstrant oīum fratē inter se amantissimos fuisse: quod neq; de principatu contēde
runt: neq; ullam rem sine cōi consilio gesserunt: pro quibus officiis eorū iuppiter inter notissima sydera
eos cōstituisse existimatur. Alii dixerunt Hercule & Apollinem esse. Nonnulli & Triptolemū: & Iasona
a Cerere dilectos & ad sydera perlatos. Ostendit igitur poeta eos qui sub geminis nascunt summa sem
per fide & gratia inter se uiuere: quāmodū uixisse feruntur Castor & Pollux. Hora nata fidelibus. i.
quæ hoc præstat: ut qui tunc nascant inter se fideles sint & amici. Geminorū. n. sydus benignum est &
salutare eos in mari deos nautæ inuocant. Diuidit in geminos concordia fata deorū: id est digerit: &
dispartitur in geminos cōcordia fata deorū: id est uitā nām quæ pendet ex fatis. diuidit aut in geminos:
ut quis diuersis temporibus: sub eodem tamē sydere utriq; nati sumus. Concordia. hoc dicit propter
syderis uirtutem: cuius est propriū homines in amicitia & mutuā caritatem cōiungere. Saturnūq;
grauem nostro loue frangimus una: Saturni sydus gelidā & rigentis est natura: & quibus in ortu afful Saturni
serio maleficiū: & infelicitatē portendens. Vnde Oui. in Ibin. Te fera ne quicq; placidū spōdentia mar- sydus
tis Sydera presserunt: falciferiq; senis. i. saturni. Contra Iouis sydus est benignū & tēperatū. Nimio enī Iouis sy
ardore martis & rigore saturni inter quæ duo sydera est interiectus ex utroq; temperatur. & stella sit sa- dus
lutaris. Oui. Natus es infelix: ita dii uoluere: nec ulla cōmoda nascentis stella: leuissq; fuit. Non uen? as-
fulsit: non ulla iuppiter hora. Ait ergo Persius siquid malī nobis nascentibus sydus saturni illatū: erat:
id totū benignitate stellæ Iouis depulsum est: cum ea nobis in ortu affulserit.

BAR.
FON:

CRamosa incōpita. Hoc pp Pythagorā dicitq; hoīs uitā in ypsilon līæ formā diuisit. Trepidās mētes
ambiguas: an uoluptatū: quæ lata & plana est an uirtutis: quæ rectā & arduā uia sequant. Apposita in-
tortos extēdit regula mores: Rectā institutionē cornutū laudat: qui tāta facilitate ac tali regula intortos
iuuenū mores ad uirtutē dirigeret: ut ipsi eius pcepta libenter admitterēt. Artificē uultū: artificiosum
nā artificē pro eo quod arte perfectū est posuit. Quæ translatio ab his qui fingunt imagines sumpta ē.
Lasamus seria: feuerioribus interdū studiis ad mēsam depositis iocos & sales modelste iūpergim. Nā
equidē hoc dubites. Mutuū hunc amorē a syderibus nasci uult: quod sub geminis natus uterq; sit Iouis
benignitate. Saturni malitiā superante. Aequali libra: parca dicit aqua lance ac libratōe utriusq; ho-
ram suspēdere. Libra uero quæ & as & mina dī: duodecim uncis cōstat: & ab ea librare delibrareq; duci
tur. Fidelibus nobis qui mutuo inter nos aīo fidi sumus. In geminos castorē & pollucē maxima con-
cordia inter se iunctos: iuppiter parens calo intulit: quo geminos posteritas nominauit. Horū stellæ sa-
lutarēs sunt in medio æstiuo solstitio iuxta cācæ locatæ. Varro tm de re rustica libro scdo apollinem &
hercule deos appellari geminos autumat. Nescio quod certe est: Scio equidē proprio quodā astro me-
tibi cōiunctū esse: quod tñ illud sit ignoro. Astrū uero gracū est: quod sydus latine dicitur. Plures autem
stellas significat q; aliquod signū cōponant: ut gemini: lyra: corona: & quæcūq; alia formarum genera
in cælo notant. Interdum tamen sydus pro stella unica reperitur.

IOAN
BRI.

Mille hoīum species: & rerum discolor usus.
Velle suū cuiq; est: nec uoto uiuitur uno.
Mercibus hic italis mutat sub sole recentī:
Rugosum piper & pallentis grana cymini.
Hic satur irriguo mauult turgescere somno
Hic campo indulget: hunc alea decoquit. ille
In uenerē est putris: sed cū lapidosa chiragra
Eregerit articulos ueteris ramalia fagi:
Tum crassos transisse dies: lucemq; palustrē.
Et sibi iam seri uitam ingemuere relictam.
Atte nocturnis iuuat impallescere chartis.
Cultor enim iuuenū purgatas inseris aures.

Antiquorū consuetudinē respexit. Nam omne mercimoniū in pmutatōe cōstabat. Vir. Milesia ma-
gno uellera mutent. Sole recentī. i. oriētē. Rugosum piper. apud indos præcipueq; in fronte Caucasi
solibus opposita piper gignit. Arbor autē quæ piper gignit iuniperis nris similis ē. Rugosum qa pipe Piper
ris filiquæ priusq; dehiscant decerptæ tostæq; sole faciunt: quod uocatur piper longum. paulatim uero
dehiscētes per maturitatē ostendūt candidū piper: quod deinde tostum solibus calore rugisq; mutat. cymini
Cymini pallentis. Cymini auctore Plinio tritum & cū pane sumptū uel potū ex aqua uinoq; tot mīe
na intestinoꝝ dolores discutit: uerū tamen omnem pallorem bibentibus gignit. Horatius. Quod si pal

Irriguū lerent casu biberēt exangue cymīnū. Hic. i. alius. Turgescere. Desidia lāguescere & pinguescere. naturale. n. est eos pingues fieri qui cibo uacent & somno. Irriguo: nam somno corpora saturata pingue scunt: tractū ab agris qui cū irrigant fiunt pingues & improprie locutus est. Nam irriguū appellamus quod irrigatur nō aut quod irrigat. Hor. Irriguo nihil est elutius horto. Et idē alibi. Irriguūq; mero sub noctē corpus habento. Varro in re rustica. Si prata irrigua habebis. Hic cāpo indulget. An agricultu rā & rei rusticā: an cāpo martio dignitates & honores quārens. Hunc alea decoquit. cōficit: angit dū nimia lucrādi cupiditate tenet. Sic. n. homines coqui dicunt. Vnde est illud Ennianū quod a Cicerone est repetitū. O Tite si quid ego adiuto curamue leuassō: Quā nō te coquit. i. cruciat & angit. Ille in uerem est putris. i. ita rei Venereā intentus: ut eneruet: & assidua libidine resoluat. Putris: resoluibilis Hora. Oēs in damasim putres deponent oculos. Sed cū lapidosa chiragra. Ho. Postq; illi iusta chiragra contudit articulos. Sensus est: cū ad senectutē peruentū est: eos qui uitā inhoneste egerunt tunc demū ingemiscere: uitā antea actā conscios. Lapidosa. Quod mēbra cōtrahantur: nā morbus est quo manus corripunt achir qd est manus: & agra dolor: siue asperitas. Ramalia: pedes & brachia: quā metaphori cos ramī dicunt corporis. Veteris fagi: perstat in trāslatōe. i. ueteris & multorū annorū corporis. Cras sos dies: per intēperantiā. i. Vitā palustrē. uitā cenosam & ueluti nubilo inuolutā: cū sine aliquo uirtu tū cōmercio uixerunt. lā feri. Hoc dictū est cū irrisione ne quasi qui ostendat pax prodesse serā uirtorū emendationē. Vitā ingemuere relicta. i. qd sup̄est uitā desueuerūt: quā tales a senectute excipiant. A te nocturnis. Cornutū dissimilis sup̄ioribus studiū ostēdit. Impalescere: incubere: nimio. n. studio pallor cōtrahit: ut alibi. En pallor senūq; luue. Tunc utile multis pallere & toto uinū nescire decēbri. Inse ris: reple: imbuīs tractū ab arboribus quā inlerunt. Aures purgas. Vitiis. i. exhaustas.

BAR. FON. Mille hoīum species. Diuersa hoīum studia esse monstrans: cornutū phia teneri dicit: cui nō nisi qui libero animo sit: studere possit. Pallentis cūminī. Cūminū & fatiū & siluestre est quaternis aut quinīs foliis ueluti seratis multis agritudinibus magno usui: sed pallorē bibētibus gignit. Hor. primo epistola rum. Quod si pallerent casu biberent exangue cūminū. Irriguo mauult turgescere somno. Bene satu rati pleniores somno tumescētibus uenis fiunt. Vir. in buccolicis de sileno inflatū hesternū uenas ut sp iacho irriguū aut somnū dixit: quod mēbra in riuū morem cāpos prāter labentis irrigat: ut fessos sapor irrigat artus apud eundē poetā. Hic cāpo indulget. Martiū campū intelligit quem honoris & dignita tis cupidī magistratus petitori descendebāt. Hunc alea decoquit. decoquere est solutione creditoribus impedita fidē cōcidere. Quod persape euenit alea lusum sectantibus. In uenerē ut putris. Nimia ue nus corpus debilitat & resoluīt. Lapidosa chyragra: pedum: chyriagra manū dolor ē quā lepidosam propter excrecentes tumores dicit. Fregerit. ita. n. qūq; podagra distorti sunt: ut infracti esse uideant Tunc crassos tunc queruntur in regum ignoratione tanq; in tenebris se uixisse

IOAN BRI. Cleates Phrean tles Fruge cleantea. i. philosophia Cleatis. Hic enī philosophus fuit Asius stoicus Phaniū filius: q; ze nonis citiensis scholā successit: quā postea aucto re Strabōe Chyrisippo solensi reliquit. Memoriae proditū est ipm laboriosissimū fuisse adeo ut ino pia cogēte noctu ex puteis ad irrigandos hortos atheniensū aquā: hauriret: quā mercede interdū studiis liberalibus opā daret: ut & phreates. i. hau riens puteos appellaret. Nā phrear grāce: puteū significat latine: & antlao. i. haurio. De hoc luue. Et iubet archetypos: puteū seruare cleates. Per te: suadet uirtutibus & studiis liberalibus incuben dū eē. q. d. Imitamini cornutū pposita: q; phia dedi tus est: ut eo modo rectā uitā discatis: quā tota pē det ex phia. Hic: ex philosophia. Finē aīo certe Monet ex philosophia disci cupiditatib; nris mo dū ponendū esse. Hora. Certū uoto pete finē. i. modū & terminū quē aut ptergrediare. Certū: fixū: sta

Viaticū bilem. Vnde cōtra incertū instabilē dicimus. Vir. Scindit incertū studiā in cōtraria uulgas. Viatica. i. uirtutē ipsam qua nullū est firmitus senectuti p̄sidū. Hoc aut sup̄tū est ex dicto biantis qui filio in agy pro p̄ficienti: rogantiq; p̄em: quidnam agendo maxime sibi gratū faceret: si uiaticū iquit ad senectu tem cōparaueris. Virtutē nimiq; intelligens. Nā ut auctor est Cice. Aptissima sunt arma senectutis ar tes: exercitationesq; uirtutū: quā in omni aetate culta cum diu multūq; uixeris mirificos afferunt fru ctus: nō solū qā nunq; deserunt: ne extremo quidem tempore aetatis: uex etiam: quia conscientia bene acta uitā multorūq; benefactorū recordatio iocundissima est. Viaticū. n. proprie appellat quicquid i itis nere gratia uictus cōportatur. Et bene uiatica: ut significaret hanc uitā esse tanq; quandā pegrinatōem. Cras hoc fiet. Verba desidis. Illud uide q; occulte q; pulchre doceat ideo hoies uirtutē non amplecti: qā in potestate sua non sint: quippe qui uitiis: ut auaritia: libidini: ambitioni: & id genus malis obno xii sint. Vnde sequitur libertate opus est. Idem cras fiet. Persius. i. Idē certe dices: cū crastinus dies ue nerit. Sicq; inertis hominis mores ondīt risu quodam satyrico subfanans. Quid quasi magnum. N.

d.d. Verba in
habēda nō est
tā unum diē a
um plerūq; in
ut Persi. lā cla
sed ita de futu
paulū. e. u. u.
lū ultra. i. pa
rota posterior
Nā sectabere
do. is. n. conti
te. o. est. hinc
nō sint: cū uir
sus ē. Nō ea est
prānoie in tri
Qua ut q; q;
& sensus. Nō
seruitutē exu
riti dñr q; hōe
re functa ē. &
sexcentorū mill
tribu. nā seru
bis. ut Varro
lera dñr. In ea
ruisse tradit:
Caius Gneus
riculā. moris
mine. aut a cō
BAR. FON. Fruge cle
stoica secta co
sta miseraq; ru
hoc fiet: ondīt
quasi magnū
Cur hunc diē
num aduerbi
nomē factū. N
semp dicas nu
per instet: can
Quintili. in p
uertuntur. A
sequendū. rect
suffragiorū in
frumentum q
lerii Publicolā
uellere lanam
Publius uero
ad sapientiū
simbolū bellic
iamq; sonāt: it
tiodecimo. No
IOAN BRI. Publius emer
Possidet. heu
Vertigo facit
Vappa & lipp
Verterit hūc
Marcus dam
Crederet tu nu

d.d. Verba Inertis. Sed cū lux altera. u. Persi. monet tacite tēpora dilabi. & Ideo Intermissionē studios
habēdā nō esse cū tēpus irreparabile sit. Est ergo sensus: cū ille dies p̄terierit ociosus quē petisti. Scito te
sā unum diē amississe. cū in eo nihil egeris. Cras hesternū. sciendū ē: ut supra diximus nomē & aduerbi
um plerūq; in se trāsire. Nomē in aduerbiū. ut Toruūq; repēte clamat. i. torue. Itē aduerbiū in nomen
ut Persi. lā clarum mane fenestras intrat. Ecce aliud. c. Ostendit desidē nullo diē oīo ad uirtutes erigi.
sed ita de futuro multa pollicentē arterere tēpus. Egerit: emittit ab egero uenit: nō ab ago. Et semper
paulū. e. u. Sensus est. Illud cras quod amissimus. qđ p̄cessit. nunq̄ recuperari poterit. qđ temp̄ erit pau
lū ultra. i. paulū ante. Nec unq̄ assequi poterimus. quod per carrum ond. tur. ut sequētia indicāt. in quo
rotæ posteriores nunq̄ anteriores assequunt. Licet pari uolubilitate agant. Nā quis prope te. Ordo est
Nā sectabere frustra cantū uertentē sese. Quāuis ppe te. quis tēone sub uno. Temō. n. dict⁹ est a tēen

Temon
Cantus

do. is. n. continet iugū & plaustrū. Cantū. Cantus ferrū est. auctore fabio quo rotæ uinciunt. Libertas
te. o. est. Hinc postea ostēdit ideo hoīes quos ad uirtutē hortatus est sapientiā assequi nō posse. qđ liberi
nō sint: cū uitiis sint obuoluti. Sic ex stoicorū sēia docet solū liberū sapientē. Libertate opus est. n. h. Sē
sus ē. Nō ea est opus libertate. quā ut quisq; p manumissioem accepit ciuis romāus sit. & accepto Publii
prænoīe in tribus distributus. frumentū publice datū accipit. sed ea q̄ nos a uitiis uindicat. i. aī libertate
Qua ut qsq; u. P. e. Hæc particula. Ut oīno uersui inferenda ē: aliter sensus nō pcederet. Est. n. ordo
& sensus. Nō opus est ea libertate. quā. i. p quam quisq; Publius possidet far tessera: ut emeruit i. simul ac
seruitutē exiit. & destitit esse seruus: & p̄nomē publii ē assecutus. quo ciuis romanus ondēbat. Nā eme
riti dñr q̄ hōesta cā a mūere militiæ remittunt. unde Iuue. Emerita q̄ cessat acu. i. q̄ iā officio suo & mūe
re functa ē. & Tranql. sic scri. in Caligula. Cæterorū increpita cupiditate. commoda emeritæ militiæ ad
sexcetorū miliū summā rescidit Papinius in syluis. Cæsar ab emerito iubeat discedere bello. Velina. i. Velina
tribu. nā serui. ut dictū ē accepta libertate i tribus distribuebant. Velina. n. tribus dicta ē a uelia colle ut
bis. ut Varroni placet: quod ibi pastores palatini ex ouibz añ tōsurā iuentā uellere lanā soliti. ex quo uel
lera dñr. In ea. n. cū Publius Valerius publicola ædes ædificasset ne suspectus haberet regni affectati di
ruisse tradit: nō mō. ut Liuius scri. plano ædes: sed colli subiciēs. Publius: p̄nomina. erāt. Publius q̄ntus
Caius Gneus. Lucius. Marcus: & huiusmōi. Hora. Quinte puta aut publii gaudēt p̄nomine molles Au
riculæ. moris. n. erat: ut cū aliquis ciuis Romanus ondendus esset significaret aut p̄nomie suo: aut a no
mine. aut a cognomine: aut a tribu in qua censeret: aut a curia. aut a censura. auctor ē Pedianus.

emeriti.

Velina
tribus

p̄nomia

BAR.
FON.

Frugē cleantea: philosophica disciplina. Cleantes. n. alius philosophus Phani filius plurimos libros i
stoica secta composuit. Miserisq; uatica canis. Senectuti q̄ canicie capilloz significat: Est uero p̄mole
sta miseræq; rudibus & idocis uiris senectus nisi philosophiæ uaticio: tutissimoz p̄sidio subleuet. Cras
hoc fiet: ondit multos mortales diē ex diē p̄trahēdo nunq̄ ob doctrinā uirtutis alumnā incubere. Quid
quasi magnū nēpe diē donas: interrogatiue cū quadā cōmiseratione p̄parenthesim legendū ē. dicit. n.
Cur hunc diē incipiēdi certū finē cognoscere quasi magnū quid sit tñ differs. Nempe uero confirmati
uum aduerbiū ē: ut nēpe hoc assidue. Iam cras hesternū. Cras respectu diē exacti dicit: ē. n. ex aduerbio
nomē factū. Nā quis prope te: optima similitudo a curru trāsata. Quāuis. n. inquit te cras inchoaturum
semp dicas nunq̄ tñ inspicias: quēadmodum euenit in quadrigis: in quibus secūdi axis rota licet priori sē
per instet: eam tñ nunq̄ consequit. Vertentē cātū: ferrū quo rotæ extremitates uinciunt cātus auctore
Quintili. in primo dī. In axe secundo. Quadrigæ duarū rotarū ordines: cū habeant duplici quoq; axe
uertuntur. Axis uero stipes teres ē: circa quem rota uersat. Libertate opus ē ad certum finem animi con
sequendū. recteq; philosophandū libertate animi opus esse demonstrat. Vellina tessera. an quia ius
suffragiorū in tribus habentes munera: a diuisoribus capiebant. an potius ad cæsarum mortē respexit q̄
frumentum q̄q; populo diuidebant. Velia uero regio in urbe ē palatino monti coniuncta in qua Va
lerii Publicolæ domus & uictoria: deorūq; penatium ædes erat. Dicta at uelia: quod ibi pastores palatini
uellere lanam sint soliti. Prisci. enim ante tonsuræ usum lanam uellebant. unde & uellaria nominant.
Publius uero hoc p̄nomine liberum ac quiritē esse ostendit. Verum non hanc corporis libertatem
ad sapientiū satis esse declarat. Tessera: a tessera mensuræ genere diminutiū tessera fit. q̄ interdū &
simbolū bellicū ē: quod in acie p̄deuntibus dabat: ne qua cōfusio inter milites oriret. Virgi. vii. Classica
iamq; son at: it bello tessera signum. ē p̄pterea quattuor laterum talus: quo alea ludebat. Martialis. aers
tiodecimo. Non mea magnanimo depugnat tessera talo.

IOAN
BRI.

Publius emeruit scabiosum tessera far
Possidet. heu steriles uiri qbus una q̄ritem
Vertigo facit: hic dama: ē non tressis agaso
Vappa & lippus & in tenui farragine mēdax
Verterit hūc dominus momento tpis exit.
Marcus dama: pape marco spōdēte recusas
Credere tu nummos: marco sub iudice palles

Scabiosum far. Ciuibz Romanis frumentū
publice per tesseras gratis dabatur i singulos mo
dios. P. Clodii bñficio: cū antea. ut scri. Pedianus
senis æris in singulos modios dare. Far: Farris
Ideo meminit. quia ut scri. Verius: uixerunt Ro
mani tercentū annis. Scabiosum aspum: ob glu
mā eius q̄ granū semp comitat. Tessera signo
quo frumentū accipiebāt. Eius tessera: sape com
meminit. Tranql. ut in domitiāo. Et ga ps maior
rex intra popularia deciderat. q̄nquagenas tesse
ras i singulos cuneos Equestres ac senatorii ordi

nīs pñtiant. Heu steriles. uerbi ignari ueritatis. q
putatis statī p māumissionē factos liberos: qñ alii
dñi nō pñt & imperent uobis. Vertigo a uertē
do. Seruus n. dñi manumittebat a dño: ipōita e
lus capiti manu uertebat. qd significare uidet eū
ita libe: eē: ut in quācunq; p rem migrare liceat.

Hic dama ē nō tressis agaso? Cū interrogatiōe
hoc ē putabis ne eū qui manumissus sit statī libe
eē: & nō seruū nequissimū: ut ostēdat māumissio
nē eā nō esse quā libertatē donet sed eā animi ma

gnitudine cēseri. Per damā: intelligit seruū nequissimū & hominē scdū alludens ad illū Horatianū Damā:
quē abiectissimū ostendit in Satyris suis. Tu cū proictis insignibus annulo Equestri: Romanoque habi
tu prodīs ex iudice. Dama turpis odoratū caput obscurate lucerna: Non es quod simulas? Est ergo sen
sus: Hic dama: hic seruus scdus & turpis qualis fuit dama erit ne statī liber & ciuis romāus quia manu
missus sit & nō agaso: quasi dicat erit quidē agaso. i. uilissimus seruus: Neq; erit Marcus. i. ciuis romāus q
per prānomē ut diximus ostēdebat. Momēto temporis exit Marcus dama: putas tu tā breuī temporis
a ticulo damā hoc est seruū factū esse Marcum. i. ciuem romanum qui per prānomen a seruis distigne
batur. Nā seruis prānomine uti nō licebat. Tressis: trium assium. Agaso: Ille dicitur: qui nō solū assino

Dama. rū. sed omniū iumentorū alendorum curam agit. Pli. Et in una tabella qua maxime inclaruit agasonem
cum equo pinxit. Seruius quoq; ubi illud in. xii. Aeneidos interpretatus. Circūstāt properi aurigā: ma
hufq; laceffūt pectora plausa cauis. declarat aurigas positos esse pro agasonibus. Loquit enī de Equis
nō de asinis. Acron itē Agaso proprie dicitur seruus qui iumenta curat. Mendax: Qui mēdacis uir
sui iuris nō est. Tenui farragine: id est minima re ob parū utilitatē. Farragine: inter pabularia conu
meratur farrago: ocymū: uicia. scēnū: farrago ex recremētis farris. ut scribit Pli. prādesa serif admixta
aliquādo in africa sit ex ordeo. ea a farre denominata est. ipsū at far: ut testat Varro: aut qd ferro sit ca

Tressis. sū: aut quod in farratia segete serifit ceptū. Verterit hūc dominus: permissio est: id ē Esto ut a domino
Agaso Dama manumittat: statī ne liber erit: & ciuis romāus. Pape: interictio ē admirātis p Ironiā. Credere: aliis
scilicet Hāc mera libertas. hāc inquit cēses uerā esse & purā libertatē: quā p manumissionem parat. qua
si dicat eā nō esse. Pilea: serui cum manumittebāt in templo Feroniā: quā libertorū dea phibeabatur
roso capite Pileū accipiebāt cuius rei Plautus i Amphitriū. mētionē facit. Quod utinā ille faxit Iuppif

farrago ut ego hodie raso capite caluus capiā pileū. Pli. loquēs de Cornelio Cina ita ait. Vocatisq; ad pileū ser
uis. aduersarios uicit. de hoc & Persius supra memit. at illū Hesterni capite iduto subiere grites. Legit &
i analibus ueterē: Quirū Terētū culeonē Africani superioris curę triūphātis: qā captus a Carthagine

Far sibus ab eo fuerat recuperatus Pileū capite gerētē secutū esse ut auctori libertatis suā tāquā patrono ac
cepti beneficii cōfessionē redderet. An qñq; alius liber: Omnes syllogismi ptes cōplexus ē q cōstat ex p
positiōe assūptiōe & cōclusioniōe. Hāc ergo est ppositio: quā sequit assūptio cū ait: licet ut uolo uiuere.
Hic apte ostēdit homines etsi sibi liberi eē uidēt: tamē seruos eē cū eorū aius prauis cupiditatibus obli
deat. Liberior bruto: cōclusio est: Nā si licet uiuere ut uult: restat igit ut liber sit: Brutus adeo libertatis

Pileati studiosus fuit: ut expulso Targnio supbo ppter Lucretiā stuprū filios suos: qd cū Agliis & Vitellis cō
serui iurasset de reducēdo rege. uirgis cōsēlos securi percussit. Mēdose colligis inq; Stocus. bene. stoicus. is
enī ē qui dicit neminē prāter sapiētē liberū eē. Mēdose. c. false argumētariis: hic enī falsū pbat: ubi dicit:
licet ut uolo uiuere. neq; illi licet uiuere: ut uult qui uitiis subiectus ē. Aurē mordaci lotus aceto. sinec
doche est: idē aurē habēs Lorā. Vir. Nodōq; sinus collecta fluentis. Hic. i. hoc argumētō. Mordaci ace
to. i. acri & urgētī dicto: ut sic intelligas. Stoici aures hoc quidem argumento & dicto offensas esse. Ho
ratiū. At grācus postquā est italo perfusus aceto. Licet illud & ut uolo tolle. hic pbat eū liberum nō
esse quia ei nō liceat facere quā uult. Ordo est. Tolle illud. licet & ut uolo. id ē concedo quidē illū liberū
esse cū licet uiuere ut uult. At tibi non licet uiuere ut uis. ergo seruus es.

BAR. Scabiosum far. an ut rem magis iminuat scabiosum. quasi corruptū frumētū dicit. an uero ad glu
CON. mā. aristāq; granī respexit. quorū inuolucris tāquā corpus scabie granū operitur. Possidet heu steriles
ueri. nō manu emissos. sed a cupiditatibus solutos liberos esse significat. Ordo autē talis ē. Heu steriles
ueri. hoc est ignari ueritatis. qbus una uertigo. i. p pratorē facta liberatio facit aliquē ātea seruū. liberū
getū uideri possidet: ne uerā libertatē. q sic corporis seruitutē exuerit. Vna uertigo. dñs seruū liberatu
rus eū ad ptorē ducēs dextra apphēdebat atq; ad se cōuertebat: aut Appia quarto de bellis ciuilibus li.
scri. libertate se eū donare dicēs. Tūc ptor uindicta eū tangēs seruitio liberabat. Ille postea raso capite i
tēplo Feroniā liberto: dea pileū assuebat. cuius rei in amphitriōe Plau. meminit. Quod utinā ille fa
xit: Iuppiter: ut raso capite portē pileū. Hic dama est: hic uilis seru? & neq; est. & eū qā dñs liberarit exi
stimas libe: factū eē. Dama at serui nomē est. quo & Hora. utit. Tu ne syri dame aut Dionysi filius aus
des deicere e saxo ciues. Nō tressis. nō triū assū precii. Agaso: serui nomē hoc loco clariuit apud Ho
rati. quorū ponit: si patinā pede lapsus frangat agaso. alibi actorē equorū significat. Pli. v. & trigesimo de
athimōe pictore pinxit: & in una tabula quāq; maxia inclaruit agasonē cū equo. Vappa: uinu: qd itez
ipōte deferbuit: saporēq; amisit uappa nomē accepit. qd Pli. teste qrtodecimo li. Probrosū quoq; hoibus

Marcus dixit: ita est assigna marce tabellas.

Hāc mera libertas: hanc nobis pilea donant

An quisquā est alius liber: nisi ducere uitam

Cui licet ut uoluit: licet ut uolo uiuere nō sum.

Liberior bruto: mendose colligis inquit.

Stoicus hic aurem mordaci lotus aceto.

Hāc reliqua accipio licet ut uolo uiuere tolle.

est: cū eorū an
ego auarū. cū
tesserulā suā fa
dr quod far fer
seru? esset dan
pprio. n. noi
cū sabinos in
sabinū romanū
guebat. Nā pñ
modi cetera. l
cūfas credere
possit qd seru
Hāc mera lib
uerfus legēdu
id signū erat.
uniuersosq; a
ligit. Primo. n
cludit. cū id si
purgatas & er
pullus & natu
Assumptionē
tecta sequit. c
rum ptor fec

IOAN
BRI.

Vindicta p
Cur mihi n
Excepto liq
Disce: sed ir
Dum ueter
Non prator
Officia: atq

eques Roma
minit Gellus
ge rubras ma
ma Saty. Di
monet. nedū
demonstrāt. Sā
subsanare. i. fr
cuius nō sit. A
sensus ē: ptor
& si manumiss
ones. Vfun
ant: ut liberā
CVindicta u
uolentes in ur
tas & ciuitas d
dicio ipsi nom
& ptorū taber
L. Sestius prim
tus diceret. cre
tus est. pegrinu
uincias mitteb
uestis sella cur
loris sunt quib
rūq; tituli rub
habitus. Sed ir
nē sit. ut postic

BAR.
CON.

est: cū eorū animus denegauerit. Vappa itaq; pro uili & ignauo & nugatore accipit. Hora. iiii. sermōe nō ego auarū. cū uero te fieri uappā iubeo aut nebulonē: Et i tenui farragie mēdax sub spē libertatis p quā tesserulā suā farris obrinuit: mēdax tñ ē: qā cū liber appeat: uitis & turpitudinē seruit. Farrago uero idē dī quod far ferro casum: aut q; primū in farracia segete serī cōceptū. Exit marc⁹ dama q pauloantea cū seru⁹ esset dama uocabat: mox a dñō māumissus momēto tps marcus dī. Quod uiri romāi pñomen ē pñrio. n. nōi. Prisciano auctore pñomen pñerebat. Vel differentia cā: ut alter ab altero nosceret: uel qd cū sabinos in urbē receperūt. ad cōfirmandā coniunctionē: illoz noīa suis noībus pposuerūt: & iuicem sabini romanorū: atq; ex eo tēpore seruātū ē: ut nemo romanus prānoie careret: quo qdē a seruis distin guebāt. Nā pñomina seruis idere nō licebat. Prānoia uero sunt: ut Publius Marcus. Caius Gneus. eius modi cetera. Itaq; Persius Publū marcūq; dicendo gritē factū esse demonstrat. Pape marco spōdente re cusas credere tu nūmos. Rñdētis loq; tur uerbis libertū eē. qm & pro alio spōdere & tabulas subscribere possit qd seruis negatū ē. Pape uero admirātis aduerbiū est. Terē. in eunu. Pape supat ipsam Thaidem Hāc mera libertas. rñdet poeta i manu mīssioe mēā libertatē nō cōsistere. sed decora pñuntiatioe hic uerius legēdus ē. Hāc nobis pillea donat: pilleū capite assumebat: q manu a dñō mittebat. Libertatis. n. id signū erat. Appia. de bellis ciui. Romanorū lib. ii. Ex his qdam pilleū in hasta pñerebat libertatis signū uniuersosq; ad ciuitatē patriā uocabat. An quisq; est alius liber. Tripartita rōcinatione se libe eē col ligit. Primo. n. pponit libertatē eē uiuere. ut uelit. Deinde assumit licere sibi: ut uelit uiuere. Postremo cō cludit. cū id sibi liceat: liberiorē se bruto esse. Aures mordaci lotas aceto: habēs aures aceto lotas beneq; purgatas & eruditas. & q nullis argumētationib; decipiant: nā cū acris & uehemēs aceti natura sit: eoq; pulsus & naturas. & tpa & aures excitēt. qd sensū erat ad īgenti sciam trāstulit. Licet illud & ut uolo tolle Assumptionē nō pbat. q ille asserēbat licere sibi ut uellet uiuere. oñdit at neminē uiuere: ut uult pp eū q tecta sequit. cui uiuēdi uia cōsiderata atq; pūsa sit. Vindicta postq; meus a pñore recessi. Postq; me libe rum pñor fecit: cur negas nō licere mīhi quodcūq; libuerit facere. his exceptis q legibus pñibemur.

IOAN
BRI.

Vindicta postquam meus a pratore recessi
Cur mīhi nō liceat: iussit quodcūq; uoluntas.
Ex cepto liquid masuri rubrica uetauit:
Disce: sed ira cadat naso: rugosaq; sanna
Dum ueteres auias tibi de pulmone reuello:
Non pratoris erat stultis dare tenuia rerum
Officia: atq; usum rapidae permittere uitae

Vindicta postq; meus a pñore recessi. Laborat
rursus oñdere se. qñ quidē libertate donatus sit a
pñore oīa libere facere posse q libeat: & ideo se li
be eē. Cur mīhi non liceat. Subaudi facere.

Recessi meus. i. mei iuris & liber q aliis nō seruā
Vindicta: uirga: qua serui in manumissioe a pñore
re tangebant. idq; manauit a uindictio q post de
tectā cōiurationē filioz Bruti de reducendo tarq
nio Supbo primū uindicta liberatus ē. a quo no
mē uindictae tractū Auctore liuiō quidā putat: nā
post illū obseruatū ē: ut q ita liberati eēnt. in ciui
tatē accepti uiderent. Masuri. Masurus Sabinus

Vindicta

Masur⁹
sabinus

eques Romanus tpius Tyberii c. faris iuriscōsultus fuit: q primus publice scripsit. eius frequent me
minit Gelius in noctibus atticis. Rubrica titulus legis. Nā legū capita minio notant. Iuuenalis. Perle
ge rubras maiorū leges. Qui. Nec titulus minio cedro charta notet. De Rubrica dictū est supius in pri
ma Sary. Disce. sed ira cadat naso. oñsurus poeta eū male sētere: quia pñore manumissus se libe putat:
monet. nedū id doceat indignet. Ira cadat naso: ironicos tractū a cāibus: q naribus in rugā cōtractis irā
demonstrat. Sāna. distortio ē oris: q fieri solet in derisū alicuius rei: ut alibi. Posticā occurrite sanna. ide fit
subsanare. i. irridere. Vete. auia: hoc ē deliramenta q diu fouisti: dū credis eū libe eē q sub impio ali
cuius nō sit. Auia ideo auia: q uetula desipe soleat. Nō p. c. pbat libe nō esse q sit manumissus a pñore
sensus ē: pñor libe quēlibet donare pōt ac eidē sapientiā q uera ē libertas īgerere nō pōt. Ex quo appet
& si manumissus sit ab uno i seruitutē tñ alterius trahi possē. Tenuia officia. i. rex subtiliū administrati
ones. Vsum rapidae pmittere uitae. i. dare ut uita quae celeris est utantur. arbitratu. quia uitis ita inferui
ant: ut liberā uitam agere non possint.

BAR.
FON.

Vindicta uero uirga ē. q seruū a pñore in libertatē asserēbant. Dicta at a uindictio seruo ē: q cōiuratos
uolentes in urbē tecipe tarquinos pdidit. Liuius. ii. ab urbe cōdita. pñiū indici pecunia ex aratio: libe
tas & ciuitas data. Ille pñiū dī uindicta liberatus. Quidā uindictae quoq; nomen tractū ab illo putat. uin
dicio ipsi nomē fuit. A pratore. ueteres omnē magistratū cui pareret exercitus. pñor m appellatū uñ
& pñoriū tabernaculū eius dī: & i castris porta pñoria. & praefectus pratorio nuncupat: sed ptes quo tpe
L. Sestius primus ex plabe consul creatus est. Fusū camillū Marci filiū primū pñorem ut banū q in urbe
ius diceret. creauerūt. Mox unico pñore nō sufficiēte. qd multi pegrini in ciuitatem uenirent. ali⁹ crea
tus est. pegrinus. qā pegrinis ius diceret appellatus. pcedente deinde tpe ali⁹ pñores creati sunt q & in pro
uincias mittebant dictus uero pñor est: ut Varroni placet qui iure pñret eius magistratus insignia trabea
uestis sella currulis. lictoresq; sex cū fascibus extitere. Masuri rubrica. Minū & rubrica eiuldē ferme co
loris sunt quibus qm clariore litteras fecerūt: i scriptura uoluminū utebant: sed quia capita legū libro
rūq; tituli rubrica inscribēbant rubricā p lege denomiāuit. Masurius at Sabinus iure cōsultus clarus ē
habitus. Sed ira cadat naso: noli irasci. Irati. n. qñq; nares cōtrahūt. Rugosaq; sanna. Irrisio q p desanatio
nē sit. ut posticā occurrite sanna. Veteres auias ineptas cōfabulationes. quas puer ex auia didicisti. Ti

IAON
BRI.

Sābucā
Sambu
cistrīa

Calōes

Cala

Pero

Melicer
ra
Palemō
Portū
Ino
leucotē
Matura
pfricit
frontē

nota cre
tā albā
aut car
bonis
BAR.
FON.

bullus. Hæc tibi febellas referat. Nō p̄toris erat ic̄ipit rōne oñdere p̄torē nō posse inula & acuta sapiētīa p̄cepta ignorātibus uiris dare & p̄pterea ne libertatē quidē: q̄ nō nisi in sapientē cadit: posse cōcedere.

¶ Sābucā citius calōi aptaueris alto. Citius in-
quit fieri poterit: ut uir rusticus & rudis istrumēta
musica pulsare discat: quā ut p̄tor stultum hoīem
possit ad uirtutes formare: eūq; abstinere quo mi-
nus uitiis obnoxius sit. Sābucā: organi gen^a
quo Sābucistrīa dñr. Machina quoq; q̄ urbs expu-
gnant. similis uocat. Nā ut in orgāo chorda. sic i
machia intēdunt funes. Hæc festus: Barba: ē uo-
cabulū Sābucā. Nābias: barbitosq; & Megades.
Auctor ē Strabo. Calōi. Calones sui dicebant q̄
domos in plū seqntes uallū ferebāt. Nā auctore
Seruio moris fuit. ut Miles arma ip̄e sibi portaret
& suus uallū. Vallū. n. dicebāt calā. Vt Luci. Scin-
de calā. ut caleas. i. o puer frāge fustes & focū fac.
inde at calones & c lassē dictā uolūt. uel q̄. ut Por-
phyrio. auctor ē frē q̄nter ad mysteriū aduocet a
dño. dñ calo a calo grāce. qd ē uoco latine: uel ut
nōnulli putāt a Calēdis. qd ea die cibaria accipiāt
Calonē igit p̄posuit p̄ quocūq; rudī & imp̄ito hoīe

Stat cōtra rō. i. parata ē tibi tanq̄ aduersaria rō.
q̄ tibi clā oñdit. tibi nō licere id facere qd dū sit ui-
tia ē. Vult oñdere unūquenq; qui se libe: dicit tñ
se facile posse cognoscere seruū qd dū puer se aliquid facit: rōnis flagello semp castigat. quia eū semp cō-
scientia sollicitat: ut quis in turpi ope p̄seueret: leniat se errare: & cupiditatib⁹ inferuire. Vñ seruus est
ut sit sensus. Ipsa rō monet te seruū esse: cū ait te inuetera haud quaq; facere debere. Gānit: legi Gānit &
Garrit. Agēdo. Dū agit. actiue. n. ē significatiōis. Nā gerūdiis in actiua & passiua significatiōe licet uti
possumus. ut Vir. in actiua cantādo tu illū: In passiua uero. Frigidus in pratis cantando rumpit anguis.
Publica lex hoīum natura: c. h. f. Hoc quidē natura dat qd & leges publicæ p̄mittūt. ut qui stultus sit
stulte agat. Cōtinet hoc fas. i. hoc licitū ēē patit. Inscita debilis. Quæ rōne nō regit. Actus uetitos. i.
phibita. Diluis. h. Probat p̄ exēpla eū q̄ stultus sit oīa stulte agere: nec e stulto sap̄ ēē fieri posse. Pronū
tatiue legēda sunt. Diluis. Distēperas. Nescius cōpescere. i. coercere: tēpare i rebus p̄sandis. Pūcto
Vnciag. f. Natura medēdi. i. ars & rō medicīnæ. Nauim si poscat. f. p. a. Aliud exēplū p̄fert quo oñdat
oportere stultū oīa stulte administrare. Si uelit inq̄t uir rusticus nauē gubernare q̄ nec sydex rōnem nec
maria cognoscit. exclamet. Melicerta nullū esse in reb⁹ hūanis pudorē. Peronatus Pero gen⁹ ē calciamē
ti ex crudo corio. quo & in bello utebant. Vir. Crudus tegit altera pero. Iuue. nil ueritū fecisse uolet quē
nō pudet alto p̄ glatiē perone regi. Rudis cōiuge cū arator. nō cū luciferi. ut sit arator rudis. Melicer
ra. deus Marinus. Hic filius fuit Athamātis Inonis q̄ patris iras fugiēs: a quo p̄ insaniā learcus alter filius
occisus fuerat se cū matre i mare p̄cipitauit. Qui neptuni bñficio cōseruati i deos recepti sunt marinos
Ino uero. Leucotoe appellata ē Melicertā Palemonē Grāce Latine portunū appellauere: a nautis inuocā-
cabat. Vir. Votaq; seruati soluēt iu littorē nauatæ Glaucoq; & panopeæ & Inoo Melicertā. Ino uero ma-
tura appellata ē. Frontē. i. pudorē cuius sedes ē in frōte. Vñ illud extat dictū apud antiquos. Perfricit
frontē. i. deposuit pudorē. Qui. Perfrica frontē & dic te digniorē q̄ p̄tor fieres Iuuenalis. Eiectū semel
attrita de fronte ruborē. Tibi recto uiuere talo ars dedit. Irrisio ē in eū quē docet & sapia & libertate ca-
rere. Vñ. n. p̄det ex alio. Nā in quo sapia nō est. is ex stoici snia seruus ē. Sensus ē igit. Cū alii stulte ui-
uāt: quod oīo est seruū: ipsa ratio tibi recte uiuēdi uia dēmonstrauit. sicq; p̄ ironiā pronuntiant. Recto ta-
lo. i. nō claudo: sed recto itinere & uia: sumptū ab his q̄ obtortis talis pedū nō recte incedūt. Ars ratio.
Calles: Nosti & tūc duplici scribis. i. Spēm. apparentiā. deriuatū ē a specio. qd in simplicitate nō inue-
nit. Ne qua subarato. m. t. a. i. ea es prudētia: ut æs auro cooptū. ē sonitu dignoscas: ut solēt mensariū.

Allegoricos: hoc dicit eū uitiā uelamēto quodā uirtutis obuoluta cognoscere. hocq; sapiētis ē. q̄ uera li-
bertate frui. Nequa. subaudi spēs. Tinniat. i. tinnitu suo oñdat. Tinnitus. n. est p̄prium metallorum
Mendosū falsū. Auro subæ. i. auro sub se æs hñte. Seqnda in passiua significatiōe dixit. Sic Oui. Philī
seqndus erā. Illa prius. c. m. h. c. n. Prisci fuit moris q̄ bona & cōmendatiōe digna erant creta alba nota
re. q̄ uero mala signare carbone. Vñ Horatī. in satyris suis. Sanī creta an carbōe notandi. Illa. i. q̄ seqn-
da & bona sunt. Mox hæc. f. quæ uitanda sunt. Es modicus. u. Modici desiderii: quod sapientis & liberi
hominis. Presso lare. humili domo: & non in luxum magnifice extructa.

¶ Sābucā citius calōi aptaueris alto. Nō me fugit. cū sambuca musici istrumēti genus sit. hunc uersum
fere ab oībus legi qd citius calōi alto musicæ rōne tribueris. q̄ p̄tor uirtuosus libertatē concesserit. Vex cū
calōes militū serui sūt. Sābucā quoq; machinæ bellicæ genus sit: ut cū in similitudine atq; trāslatiōe uer-
borū p̄ster: potior sensus erit: Citius caloni seruo militari alto ac propterea rudī atq; ipto Sābucā inten-

Sābucam citius caloni aptaueris alto.
Stat contra ratio: & secretam gannit in aurem.
Nec liceat facere id quod quis uitauit agendo:
Publica lex hominū: naturaq; continet hoc fas
Vt teneat uetitos inscitia debilis actus
Diluis heleborum certo compescere puncto.
Nescius examen: uetat hoc natura medendi.
Nauim si poscat sibi peronatus arator:
Luciferi rudis: clamet melicerta perisse.
Frontem de rebo: tibi recto uiuere talo
Ars dedit: & ueri speciem dignoscere calles
Nequa subarato mendosum tinniat auro
Quæq; sequenda foret & quæ uitanda uicissim
Illa prius creta mox hæc carbone notasti.
Es modicus uoti presso lare: dulcis amicis

IOAN
BRI.

dēdā aptaueris. h
ut Festus ait ma
fines in ea mach
stib: quos gestab
care ē uide & cal
trauit agēdo. q
fas. Leges oēs a
& hūana & dina
tia debilis actus.
mortales ibecille
uelit uiuere. neq
macor cōfectio.
ora. Cādidū qd u
rustici ex corio c
tegi. Virg. li. vii.
dus tegit altera p
ret. Lucifer sane
pemodū nocte ap
is uespe post occ
q̄ maxime in fro
& athamantis re
i deos marinos n
tuntū qui & paler
uenerabantur. V
melicerta. Rect
obortis recte in
albo & benigno
sa domo interdu
destam domum

Iam nūc astrin
Inq; luto fixun
Nec gluto sorb
Hæc mea sunt
Liberq; ac sapi
Sin tu cum fue
Pelliculam uet
Astutam uapio
Quæ dederam

Mercarier un⁹ cū
e. u. di. Cū h⁹ mo
st qdā ai sapiētia
sūt mea. Quæ di
i. possideo. Præ
bus: ad eā libertatē
Sin tu. c. f. Sentu
pauloante dixim
funemq; reduco si
ctore cū fueris far
rauit: ita enī uitiis
uitiis laborēt sum
no uitiō: serui sin
sis qui corporis uiti
tā uulpe: Fraudem
ris. Vapido igitur
refertur: Esto liber
to a te libertatē qua

dēdā apraueris, hoc ē rei militaris peritiā dederis: q̄ prator uitiōsus libertate donauerit. Est uero saba-
ut Festus ait machina bellica q̄ in urbū expugnationibus intēdebāt: dictaq̄ uoces ī saba- atq̄ orgāo sic
fines in ea machina intēdūt. Calones aut militū serui sūt castra sequētes: uel a calis idē 'a lignis & fu-
stibus: quos gestabāt: uel a calādo cognōti: hoc ē q̄ ad mīsteriū uocarēt. apozoi kallamy. calare enī uo-
care ē uide & calēdā. a q̄bus nōnulli dictos quoq̄ calōes putāt. q̄ calēdarū die cibariū caperēt. Q̄ d̄ q̄s ui-
trauit agēdo. q̄ si agat uitiōsus sit. nihil uero p̄ter rectū fieri licet. Publica lex hoīum. naturaq̄ cōtiet hoc
fas. Leges oēs aut dīnā aut hūanā sūt. hūanā moribz dīnā natura cōstāt. Fas lex dīnā ē hūana. At ergo
& hūana & dīnā lege hoc cōstare. ut uitiā fugiamus. neq̄ p̄ ignoratiā excusēmur. Ut teneat uetitos īsci-
tia debilis actus. ut etiam īscii. ac rudes. a q̄bus debeat abstinere. cognoscāt. Inscitia debilis. ignoratiā. n.
mortales ībecilles. ac d̄biles cōtra cupiditates reddit. Diluis helebor. similitudinē pbat īscipietī n̄ licef. ut
uelit uiuere. neq̄ ei libertatē cōcedere quēq̄ possē. quēadmodū medicīa ac nauigatiōis expti. Neq̄ phar-
macōq̄ cōfectio. neq̄ nauis gubernatio p̄mittef. Hellebori aut duo genera sūt. Nigrū q̄ purgat p̄ īferi
ora. Cādidū q̄ uomitiōe causas morboz extrahit. Perōatus arator. perōe calciat. ē. n. pero calciamētū
rusticū ex corio contra īmbres: n̄ uesq̄ ac frigora paratū. Iuue. li. v. Quē nō pudet alio p̄ glaciē perone
regi. Virg. li. vii. Priscos latinos perone īmbellis usos oñdit. Vestigia nuda sinistri instituire pedis. cru-
dus tegit altera pero. Luciferi rudis: nauigationis ignarus: quū uel eā stellā: quā cunctis īnotescat. igno-
ret. Lucifer sane idē q̄d hesper⁹ ē. Sed cū plurimū distet a sole: facta uicina occidētalibus plagis exacta p̄
pemodū nocte apparens lucifer: q̄a tunc maxime luceat appellat. Hesperī uero nomē accepit q̄d in eo
is uespe post occasū solis appeat. Exclamet melicerta p̄isse frontē de rebus pudorē oēm & uerecūdiam
q̄ maxime in fronte dignoscit interīisse. Melicertā naturā deus clamitās cōqueras. Melicerta uero Inois
& athamantis regis Thebae filius patrē cum matre fugiens se una prācipitauit in pelagus: ambo uero
ī deos marinos mīseratiōe deoz conuersi sunt. Ino in matrē matutā: q̄ & Leucotoe melicerta uero īpor-
tunū qui & palemon etiā dicitur. Hic a romāis: ut scribit Festus: inter deos colebatur. nautā quoq̄ eum
uenerabantur. Virgilius. in geor. Votaq̄ seruati soluent in litore nautā: Glaucoq̄ & panopeā. & inoo
melicertā. Recto talo: recta uia & ratiōe: quod a talo calcis osse translatū est. Talis enim & cruribus non
obortis recte incederent. Subarato auro: cum aurum extra appareat as īntus existens. Creta colore
albo & benigno. Carbone nigro colore ac subinde noxio. Presso lare: Lar domesticus deus: qui pro īp-
sa domo interdum ponitur Horatī. Qui patrium mīmā donat: fundumq̄ larēq̄. paruam igitur & mo-
destam domum intelligit.

IOAN
BRI.

Iam nūc astringas: iam nūc granaria laxes
Inq̄ luto fixum possis transcendere nummū
Nec gluto sorbere saluam mercurialem
Hac mea sunt teneo: cū uere dixeris esto
Libeq̄ ac sapiens pratoribz ac ioue dextro
Sin tu cum fueris nostrā pauloante farinā
Pelliculam ueterem retines & fronte politus
Astutam uapido seruas sub pectore uulpem
Qua dederam supra repeto: finemq̄ reduco

Mercarier un⁹ cū lucro norā. uñ frēq̄ntia Mercuriale imposuer mīhi cognomē cōpita. Hac mea sūt. t.
e. u. di. Cū h⁹ moderatiōis & sapiētīa fueris q̄le descripti tūc te libeq̄ & sapiētē eē dixerō. Quā. n. dicta
st q̄dā ai sapiētīa & libertatē argunt. Ordo est. Esto liber & sapiens cū dixeris hac mea sūt: teneo. Hac
sūt mea. Quā dicta sunt & q̄ sapiēs sequi debet. Teneo: subaudi &: ut sic itelligas hac sūt mea: & teneo
. i. possideo. Pratoribus ac. i. d. Tunc īquit & animi & corporis seruitute solutus eris. Nā cū ait pratori-
bus: ad eā libertatē respicit: quā seruitutis cōditione uacat: Ioue uero ad libertatē animi. i. sapiētiam.
Sin tu. c. f. Senius ē. Si autē uitiis & cupiditatibus ex quibus pendet hoīs seruitus: detineris de quibus
pauloante diximus: te nullo modo liberū nec sapientem dixerō. Ordo est: repeto quā supra dederāq̄:
funemq̄ reduco si retines ueterum pelliculam: & politus frōte seruas astutam Vulpem sub uapido pe-
ctore cū fueris farinā paulo āte nostrā. Nostrā farinā. i. uitā uitiis īnuolutā. Aprā farinā uitiis cōpa-
rauit: ita enī uitiis hominū uita: ut farina reliqua cōspērgi dicūt. Pelliculam. u. a. f. p. Multi cum īntus
uitiis laborēt summā tamē prae se ferunt bonitatem: ac ideo liberī putari uolunt & sapiētes: cum omni-
no uitiōz serui sint & stulti. Pelliculā: ueterē. Antiquum uitiū quod exteriore parte occultas: Sūptū ab
is qui corporis uitiā uestiū pulchro regunt uelamēto. Fronte: per ea quā extrinsecus cōspiciūt. Astu-
tā uulpē: Fraudem & fallacias: quales uulpī attribuitur. Pectore. u. Vapidum appellamus multi uapo-
ris. Vapido igitur pectore. i. ueterū uitiōrū pleno: & fraudibus redolente. Quā dederā. s. r. Hoc ad illud
refertur: Esto libeq̄ ac sapiens pratoribus ac Ioue dextro. Sēsus ergo est: cū omnino uitiis labores: repe-
to a te libertatē quam tibi concesseram ac per hoc te seruum dico. Funēq̄ reduco. i. habēs iterum te

Clam nūc. a. i. n. g. l. idest nosti q̄do p̄simonia: &
q̄n munificentiā & liberalitate utēdū sit: ironia est
ut diximus. Iā nūc. i. modo. Granaria: loca pro-
prie dñr: ubi frumenta reponunt: ut pomaria ubi
poma: carnaria ubi carnes. Inq̄ luto fixū. p. t. n.
Hic oñdit ai liberi eē auaritia n̄ laborare: imitatio
ē Horatī. Quo melior seruo: quo liberior sit aua-
rus in triuiis fixū cum se dimittit ob asse: Fixū a
pueris. s. q̄ trāsēntes risus captadi gfa dēcipiūt are
humī defixo. Nec glu. sor. s. m. tractū ē ab is q̄ ui-
sis delicatis cibis saluā glutit. Gluto a glutiedo
Mercuriale Mer. lucri de⁹ putat: & a mercib⁹ dño
mīat⁹: ut alibi rē struxer exoptas cāso boue Mer-
curiūq̄ acceras fibra. Da fortunā penates Hor.

Grana-
ria

Vapicū

coerceo:quem antea amiseram. Sumptum est ab equis:qui remissis habenis liberius uagant. Nil tibi. c.r. Hoc illud spectat quod dictū ē supius. Stat cōtra ratio. Sensus est. n. homines ita insanos esse: ut rōne nihil omnino faciant ne minimum quidem. Ergo serui: qui stulti sunt.

BAR.
FON.

Clam nunc astringas. iam nunc granaria laxes. Quantū debes & potes quibus decet impitire Granaria aut loca in horreis sunt seruadis seminū granis para. Inq; luto fixū possis transcendere nūmum: uel de puerorū cōsuetudine tractū est: qui nūmum filo alligantes. in lutūq; iacentes: si quis eū colligere uoluit per filiū occultatū ad se trahebant. illius auaritia illudentes. Vel potius turpe lucrū ex sordido q̄stu partū intelligit. Nec gluto sorbere saluā mercurialē. Nec cū magna anxietate lucro inhāre. A gulosis uero translātū est: Nā a gula gluto gulosus dicitur: & sorbere ad nīmā gulositatē referē. Ipsa quoq; salua in ore est: quam pro lucrī cupiditate p translationē posuit. Cui quia mercurius praeest: mercurialē cognominauit. Prætoribus ac ioue dextro Humano diuinorū iure concedentibus. Fronte politus. Ferrens prae tēspeciem boni uiri intrinsecus plenus doloris. Vapido sub pectore. Astuto a uapore: Qui. n. calidiorē sanguine sunt: ingenio & astutia magis ualent. Vulpi uero astutia tribuif. Funemq; reuoluo. Iterum te in seruitutē redigo cū paulo antea: si careres hīs uitiis libertatem concesserim.

IOAN
BRI.

Exero.
Exerto

Nil tibi concessit ratio. i. nihil. sui tibi sapientia pmisit habere. Digitū exere. i. extende: ostēde. q. d. nullam rem tam paruā ab eo fieri posse qn peccet. unde seqtur in stultis ne semunciam quidē rationis habitare cōpositū: est at exero: ab ex & sero a quo frequentatiuū exerto. Et quid tā partū est cū interrogatione p nuncia. i. nō ne parua res est etiā digitū exertatione peccare? Sed nullo ture litabis. Hæ. in stul. i. nullo unq; sacrificiū genere a diis impetrari poterit: ut q stultus sit: aliquid recte & sapienter gerat. Qui ergo sapienter & cū ratione res nō gerit seruus ē. Breuis sē re. hoc significat

Nil tibi cōcessit ratio dignū exere peccas.
Et quid tā paruū ē? sed nullo thure litabis
Hæreat in stultis breuis ut semuncia recti
Hæc miscere nefas: nec cū sis cætera fossor
Tris tamē ad numeros satyri moueare batylli.
Liber ego unde datū hoc suis tot subdite rebo
An dominū ignoras: nisi quē uindicta relaxat

Fossor.
batillus

ne semunciam quidē rationis apud stultos esse: ut sit sensus nihil prorsus esse. Breuis nominatiuus erit ut sit breuis semuncia. dī qd dimidia pars unciae sic ualet dimidiū: ut in selibera & semodio. Recti rōnis ea enim recte fieri dicunt q cū rōne fiūt. Hæc misere ne licitū qd nō est hoī stulto cū rōne & sapientia qd gerere. Vt sit sensus fieri nō posse. quodāmodo fas esse: ut sapientia stultitiae cōmisceat. & simul habitet: qd seqntibus cōfirmat: summa indignatiōe exemplū afferēs. cū dicit: Nec cū sis cætera fossor Tris tamē ad numeros satyri moueare batylli: hæc. n. p indignationē inferunt. & ita cōcitate legēda sunt: ut poeta oīno uideat uelle pbare hoīem stultū penitus rōne carere: nec qd sapienter administrare posse. ergo seruus ē q sapiens nō est. Nec cū sis cætera fossor Tris tū ad numeros: cōcludit deniq; stulto nō concedi: ut sapientia sequat. Sensus est. n. Nunq; efficies. ut cū sis rudis & agrestis discas saltare ad sonos & cātus batylli pātōmimi. Cætera fossor: aut cætera uacat aut deest p: ut sit: cū sis fossor p cætera. i. p reliquas res rudis & imperitus. Teren. in ecyra. Coniūcto cætera. i. p cætera Fossor is dī. qui agros fodit: hic at ponitur pro homine rudī imperito. & stulto. Ad numeros. t. i. ad rithmos carminum. Satyri batylli: pantomimus & mollis saltator fuit. Iuuenalis Chyronomō ledam molli saltante batyllo. batyllus itē puer fuit ab Anacreonte poeta dilectus. ut scri. Apuleius. Hort. Nō aliter samio dicūt arsisse batyllo Anaceronta te ium: batylli item populi septentrionales auctore Ptolomæo. Batyllus item instrumentū ferreū quo uti mur ad usum ignis. Hora. Prætexta & laurum clauum prunæq; batyllum. Satyri. i. saltatoris: nā ut dixim? in principio operis Satyri dī syluestres lasciuī & saltatores introducebant in antiqua comœdia: ad quorum lasciuia imitationē mimi appellanē satyri. Vnde Virg. Saltantes satyros imitabif alphefibeus. Liber ego. uerba pbantis se liberum. Vnde datum hosumis tot subdite rebus. uerba Persi idest unde hēs un colligis te libe: esse: sumis. n. uerbū ē. Tot rebus: tot uitiis & cupiditatib?. An dominū ignoras putas ne aliū dominū nō esse nisi eum qui seruū manumittit. Sicq; docet hominem pluribus modis seruū esse: cū uitiis subiect? sit. Vindicta relaxat segregat a te.

BAR.
FON.

Nil tibi cōcesserim ratio: Nūq; tibi ratio dederit ut tutus seruies liber sis. Digitū exere: apte pfitere quod a pugnatibus tractū est pollicis erectiōe sē uictos fatentibus. Ecquid tā paruū ē. Ecquid separati p interrogationē legendū ē? Re pōdentis. n. uerba sunt admirantis simul & sciscitatis. cur ob tā parua uitia libertate carere putādu sit? Sed nullo thure litabis. Nullis donis a supis impetrabis. ut in qbus uitiolitas ē uirtutis ps aliqua: ac ppterea ne libertas qdē esse possit. Semuncia uero media uncia ē: a semis qdē qd mediū significat deriuata. Nec cū sis cætera fossor. Quēadmodū fossores inepti & agrestes homines imitari nulla minus in pte sciunt: sic uitiis dediti nequeūt exercere uirtutes. Batillus autē nōis æuo ioculator ac saltator eximius fuit Iuue. Molli saltate batillo tuscīa uesticā nō imperat. Satyri uero dī syluestres petulātes ac saltatores in antijs comœdiis inducunt quorū psonas in theatro minimi plebūq; assumebāt. Liber ego. Aseuerant aduersarius liberū se esse affirmat. Vnde datū hoc sentis. Rndet poeta cū tot uitiis subditus sis unde tibi libertatē audes asūmere. An dominū ignoras. nisi quē uindicta relaxet. An nō credis aliū dominū tibi esse pter eū a quo te ptor liberauit. quibus uerbis ostendit non eū qui uindicta ptoria liberef. sed qui uitiis non seruiat libe: esse.

IOAN. I puer: & strig
BRI. Si increpuit c
Te nihil impo
Q dneruos a
Nascunt dñ
Atq; hic quē
Mane piper st
Surge negas:
En quid agā

in epistolis de b
dictabat. Tran
re & quæ co cor
gere ferro. Inc
spinos: quorum
torii & consular
ab eo crimine o
De hoc poeta l
huc: quia fereb
tur seruis ipsi
nihil impellit: c
quicq; extrinsec
animis seruoru
pro non ponit
æuo Circunda
nitior exis. Con

lecore agro:
nem ambitione
pali seruitio qu
unde & scuta: q
uos esse. En q
scis: ut tradit F

BAR.
FON.

CI puer & strig
Hero facere iu
uis uehementi
corpus parata
in sermone. An
hic. Exhortatio
& quare legunt.
num. Non se per
beris eloris facti
us qui obtempa
Eya quid statim
facere debeat ac
quis hoc in loco

IOAN
BRI.

Castoream: stu
Tolle recens p
Verte aliqd iun
Vare regustatu
Contempt? per
Iā pueris pellē
Ocyus ad nauē
Aegæum rapia
Seductū mone

IOAN. BRI. I puer: & strigiles crispini ad balnea defer:
Si increpuit cessas nugator: seruitium acre
Te nihil impellit nequicq̃ extrinsec⁹ intrat
Qd̃ neruos agitet: sed si int⁹ & in iecore agro
Nascunt⁹ dñi q̃ tu impunitior exis: (herilis
Atq; hic quē ad stragiles scutica & met⁹ agit
Mane piper stertis: surge inquit auaritia eya
Surge negas: instat: surge inquit nō queo surge
En quid agā: rogatas: en saperdā: aduehe pōto

in epistolis de balneis loquens scribit sic de auunculo. Tranquillus tradit Augustum laxisse cutem nimio strigilis usu. Strigiles graci stengites dixerunt & quae eo corpore raduntur strigmenta: pergamus ex asia has misit. Mar. pergamus has curuo distringere ferro. Increpuit: subaudi dominus. Crispini balnea: temporibus Neronis duos inuenio fuisse crispinos: quorum alter eques romanus dignitate senatoria: & quondam Claudio imperante praefectus praetorii & consularibus insignibus donatus Neroni inuisus: q̃ poppeam quondam matrimonio tenuerat: ab eo crimine coniurationis in Sardiniam exactus est qui accepto iussu mortis nuntio semet interfecit. De hoc poeta intelligere uidetur. Alter uero Neronis priuignus poppea natus: quem impuberem ad huc: quia ferebatur (ut scribit Tranquillus) Ducatus & imperia ludere: mergendum mari: dum piscare tur seruis ipsius demandauit. Cessas nugator: cessat desidiosus: requiescit defessus. Seruitium acre te nihil impellit: cum interrogatione legendum: quae affirmationis uim habet. Impellit: urget angit. Ne quicq̃ extrinsecus intrat Quod neruos agitet: sensus est: imperium domini: quod extrinsecus est: etiam animis seruorum sollicitudinem infligit: & cum interrogatione pronuntiatur. Ne quicq̃: aliquando pro non ponitur: ut hoc loco: aliquando pro frustra. Vergilius. Arma diu lenior desueta trementibus auro Circundat: ne quicquam humeris. Sed si intus & in iecore agro nascuntur domini: qui tu impunitior exis. Conclusio est eos non minori seruitio urgeri: qui uitis subiecti sunt q̃ qui imperio domini.

Iecore agro: uitis corrupto. Nascuntur domini: dominos intellige animi uitia: ut auaritiam libidinem ambitionem & huiusmodi. Qui: pro quomodo. Terentius. Qui scis. Impunitior: non affectus pasci seruitio quasi dicat etiam maiori. Atq; pro qua. Scutica. flagellum. scytos enim graece pellis latine unde & scuta: quia non sine pellibus sunt. Mane piger stertis. ostendit & eos qui auaritia laborant seruos esse. En quid agam: uerba auari. Rogatas: admirantis non rogantis. Saperdam. genus pessimi piscis: ut tradit Festus.

BAR. FON. I puer & strigiles. Seruitutē corporis non tam arctam quam animi esse ostendit. Dicit enim si quid ab Hero facere iulus sis. hac seruitus corporea nihil animum tuum perturbat. At si intrinsecus uitis seruus uehementius ageris quam qui metu uerberum hero paret. Strigiles uero ad fricandum & poliendum corpus paratae sunt: stringendo hoc est tergendo & radendo cognoscitur. Puer aut pro seruo ponitur. Hora. in sermone. An hic peccat sub nocte qui puer unā furtiua mutat strigili. Quid tu impunitior exis atq; hic. Exhortatio sumpsit quid tu impunitior illa quae paruo sumi nequeunt obsonio captas. quidā p̃ cur. & quare legunt. ut qui fit mœcenas. atq; uero pro quam cōparantis aduerbio ponitur. Idem primo sermo num. Non se peius cruciauerit atq; hic. Scutica. scytos graece pellis latine dicitur. Vnde scutica gen⁹ uerberis e loris facti deducitur. Mane piger stertis. Altercationē iter se auaritia ac luxuria ponit. quare utrius qui obtempant nullo pacto liber esse queat. Eya. Hortantis aduerbium est. Horatius primo sermone. Eya quid stas. En quid agā: desidis dubitatio qd̃ si surgat agendū sit. Rogatas auaritia uerba eū quid facere debeat admonentis. En saperdam aduehe: en & ecce ostendentis aduerbia sunt & separari a reliquis hoc in loco: en debet pronuntiari. Saperda uero ut Festus ait pessimi piscis genus est.

IAON BRI. Castoream: stuppas: hebenum: tus lubrica coa
Tolle recens primum pipere sitiente camelo
Verte aliqd iura: sed iuppiter audiet: heu heu
Vare regustatum digito terebrare salinum
Contempt⁹ perages si uiuere cum ioue tendis
Iā pueris pellē succinct⁹: & œnophor⁹ aptas
Ocyus ad nauē: nihil obstat quin trabe uasta
Aegæum rapias: nisi follers luxuria ante
Seductū moneat: quo deinde insane ruis quo

I puer & stragiles crispini ad balnea defer: probaturus hoies oio seruos esse: nec sui iuris: pulera utitur argumētatōe. Sensus est. n. Si illud acre seruuium esse censes: cū a dño acerbē & cōtumeliose i creparis: ut aliqd facias: quod tātū ē corporis: quā to grauior illa seruitus existimāda est qua animus oblidet. Sicq̃. oñdit eos magis seruos esse q̃ uitis obnoxii sunt q̃ qui sub impio sunt hois. Ordo est seruitiū acre nihil te ipellit: si increpuit. I puer & defer strigiles: ad balnea crispini cessas nugator.

Strigiles stringere & radere: ut ait Marcellus: unū strigilis instm est ferreū: quo sudantes radebant in balneis ad detergendum sudorē. Plinius iunior

Dum distinguitur tergiturq̃: audiebat aliquid aut

Stringe
re
strigilis

Stringe
re
Crispi
ni duo

Scuta

Sapda

Casto
um

heben⁹

Castoreum: fiber auctore Plinio aial est ponti cū: q̃ morfu testiculos sibi amputat piculo urgēte ob hoc se. petignarus: unū est illud luue. Imitat⁹ castora: qui se eunuchū ipse facit cupiēs euadere dāno Testiculi. Castoreū id uocāt medici: alias aial horredī morfus. arbores iuxta flumina: ut ferro cedit hois pte cōprehēsa: nō anteq̃ fracta cōcrepue rint ossa morfu resoluūt: cauda piscis ei cetera species lutra: aial aquaticū de Castoreo: sic Virg. Virosq̃ pōtus Castorea. Hebenū: arbor ē: q̃ Virg. peculiaris celebrās nusc̃ alibi nasci: q̃ in india professus est: ut Diuisa arborib⁹ patria: sola india nigrū Fert hebenū. Herodo. cā anthiopā itelligere

maluit:tributi uice regibus pſidis e materia eius
centenas phalangas tertio quoq; anno penſitaſſe
æthiopas cū auro & ebore pſedo. Romæ auctore
Pli. eā magnus Pōpeius in triumpho Mitridatico
oſtendit. Accendi eā Fabianus negat:uritur tam
odore iocundo. Duo genera eius rax id qđ meli⁹
arboreū trunco enodi:materia nigri ſplendoris ac

Cos

ſula eſt in caria denoiata teſte Iginio a Coo filia Meropis cuiusdā quæ ibi regnauit:tota fertilis eſt & quæ
admodū Chius & Leſbus optimo uino abundas auctor eſt Stra. Vinū cōū Caro apud nos quoq; ex ira
lico faciēdi rōem demōſtrauit ſup cætera in ſole triduo maturādū pēpiens Vinū albū oñdit eſſe. Hor.
Si durabiſ alius:Mitilus & uiles pellent obſtantia cōcha:Et lapathi breuis herba:ſed albo nō ſine coo.

Cameli

tiente camelo:camelos inter armenta paſcit oriens:quoq; duo gña Bactria & arabia differūt: quōt illi
bina hñt tubera in dorſo:hi ſingula & in pectore alterꝫ cū incūbunt. auctor eſt Pli. Sitiente:ſitim enim
quatrīduo eo auctore:tollerāt:implenē cū bibendī occaſio & in pteritū & in futurū:de turbata cōculcatio
ne prius aqua.aliter potu nō gaudent. Verte:uolue:negociare. Iura hinc expreſſit nimia auaritia ho
mines ad omne ſcelus induci. Vir. Quid non mortalia pectora cogis Auri ſacta fames! Sed iuppiter
audiet:illud reſpexit hoies metu deorꝫ:nō honeſtatis rōe plarunq; nō peccare. Heu heu:riſu & capitis
cōcuſſione legenda ſunt.q.d.ſi ex deorꝫ pceptis uiuere uolueris inopia.& rex egeſtate pmeris. Pera
ges deeſt uitā. Vare:aliqui uaro legunt.ſi recuruo:ſed uerſus nō ſtat:uocatiuus eſt:ut ſit O ſtulte qui nō
recte rem percipis:ſumptū ab iis qui cruribus uariis obliquæ incedunt. Mar. Vara nec inieſto ceromate
brachia tendis. Cū ioue ex deorꝫ pceptis. Iam pueris. p.iam auaritia ſeruus eſt cū lucri ſtudio nauiga
tionē paret. Pueris:ſeruis.ſic.n.ſerui appellabanē. Terē. Etia puerꝫ inde abiens cōueni chremis. Suc
cinctus.ſi.iam expeditus. Oenophorꝫ:uas uinariū:œnos. n. græce:uinū latine:& phero porto.luena.
Tandem illa uenit rubicundula:totū Oenophorꝫ ſitiens Nil obſtat. i.iam oia parata ſunt ad nauigatio
nem. Trabe uaſta. i.naue. Aegeum dictum ab inſulis:ut Varroni placet:quod in eo mari ſcopuli uo
cantur a ſimilitudine caprarꝫ ages. Niſi ſolers. i.a. hinc oñdit hoies uario ſeruitutis genere teneri: cum
& auaritia & luxuria ſeruiant. Luxuria:luxa membra e ſuis locis mora & ſoluta dicunt: a quo luxurio
ſus in re familiari ſolutus auctor eſt Feſtus. Luxuria igitur eſt ois morꝫ ſolutio. Seductū:ſeorſum ductū
alias deceptū:ut alibi. Quæ niſi ſeductis nequeas cōmittere diuis. Terē. Etia nūc me ſeducere: his dictis
poſtulas! Quo deinde inſane ruiſ:rephēdit eū luxuria qui ob auaritia nauigaturus ſit. Calido ſub pe
ma. bi. In. nimia auaritia & luxuria ſollicitatione fatigatus & incertus utri pareat: more ſerui indignaſ
& intumeſcit: Maſcula: magna:& qualis maſculo ſexui cōuenit. Bilis colera:ut dictū eſt:quæ in irato in
tumeſcit. Calido:nimia indignatione accenſo. Extinguit urna cicutæ:cicutæ ut diximus tanta eſt
uis refrigeratoria:ut pota ſtatim hoīem extinguat. Tun. pro tu ne. Fulto:ornato & ſtrato. Torta ca

Oeno
phorꝫ
Aegeū
mare
Luxum

canabis nabe. i. tela & mantili craſſiore. Nā canabis eſt ſerulacei generis:uiſſima ſunibus optima alabandica pla
Trāſtra garum pēpue uſibus. Trāſtro:trāſtra ſcāna ſunt nautarꝫ remigantiū. Virg. Cōſedite tranſtris. Veien
Rubel tanūq; rubellū:dictū auctore Pli. a genere uitū:quas rubellas rubēte materia appellauerūt. Vinū fuiſſe
lum ue: uiſſimū oñdit Hor. ſcribens in auar. Qui ueientanū feſtis potare diebus Cāpana ſolitus trula. Mar. Et
tentanū ueientani bibiſ ſex craſſa rubelli Veis naſcebat:oppidū eſt latū non longe ab urbe.

BAR.

FON.

Castoreū:Castor & ſiber ponticū aial idē eſt teſticulos ſibi amputās urgente pīculo ob eos ſe petigna
rus. in uſu. n. medicis ſunt. Horrēdī qđ aial morſus eſt:nā ſi hoīem cōphederit nō aī morſum reſoluit:
q̄ oſſa infracta:cōcrepiſſe ſenſerit. Caudā uero piſciū ſimilē ceterā ſpēm lutræ habet. Habenū habeni
arboris indicæ genera duo ſunt:unū fruticoſum citiſi modo alterꝫ rax e nodi trunco materia eius nigri
ac iucūdī ſplendoris eſt quā accendi negāt. Eā Pōpeius magnus mīthridatico triūpho primus exhibuit.
Lubrica coa. uina coa uel aluū ſoluentia uel quæ ſine palati aſperitate potenē ob eorꝫ ſanitatē. Tolle
primus ait quia minus lucranē qui in mercibus emēdis poſtremi ſunt. Sitiente camelo pproperā nego
ciatoris feſtinatōem oñdit. In q̄tridū. n. ſitim hoc aial tolerat ueꝫ cū bibēdī facultas dat tātū iplēſ q̄tū
& pteritā ſitim expleat & in futurū diuſit. Iura uel quo citius ac melius uēdas. uel qa Hor. inquit. Lau
dat uenales q̄ uult extrudere merces. Sed iuppiter audiet adoleſcētis uerba iouē ſi ita iurauerit auditu
rū. Heu heu auaritia eū admonet ſi metu deorꝫ teneat pauperē ſp futurū. Varre o ſtulte ac nō recte ſen
tiens a uarris trāſlatū q̄ intorſū cura intorta gerūt nā qui in exteriorē ptē obtorta hñt uaciū appellanē.
Var. de re ru. lib. ii. de caſibus ſcribens. Cruribus rectis ac potius uarris q̄ uaciis. Iā pueris pellē hāc ex
poetæ pſona dicunt oñdenris illū auaritia iā parere uelle. Dicit enī iam te paras ad nauigandū. Oeno
phorꝫ:uas eſt uinariū. luue. Totū oenophorꝫ ſitiens. Ocyus ab okis græco uerbo q̄ cito ſignificat:ocyus
& ociffime aduerbia & ocior & ociffimus noīa deriuant. Solers luxuria ingenioſa contra auaritia adora
nationes. alias. n. deſes & lauta eſt:nā luxuria nimia rex proſuſio ac ſupra pudorē eſt unde luxurioſos in
re familiari pdigos & ſolutos dicimus. Quo deinde inſane ruiſ:quo luxuria uerba adhortātis ne auari
tia dedit ppetuis cruciatib⁹ torqat:ſed domi ocioſe degēs genio ſuo idulgeat. Calido ſub pector maſ
bilis itumuit:quā nō extinxerit urna cicutæ:hoc p parētheſim legiſ:& poetæ attribuiſ. ait. n. pp luxuria

reprehension
ſolū obolo au
ſis:cicuta uero
dum ſtomach
in remedio po
agro naſcitur
rubro colore
ctor eſt: pxi

IOAN
RL

Exhalet uap
Quid petis
Nutrieras:po
Indulge gen
Quod uiuis
Viue meor
En quid agis
Huccine an h
Ancipiti obſe
Nec tu cum
Parere impe
Nam luſtat
Cum fugit:

ſicut quadrans
dum aſſis:ſep
diminuuntur
pro ſextante.
continebat:u
unce hæreden
Iam proculeu
quintam parte
dulge genio:q
unde & genal
obtinere:tauc
num:ex quo h
eſſe putauerun
non eſſe diurna
uiuis. prudente
tis & animi rela
uerſa diem. Cl
calētem debet
manes. Viue
eſt Horatī. Qu
mortis ab obliu
quod omnia m
uertitur annus.
quor iam fugia
tempus inde eſt
ritia & luxuria
untur. Huccine
ternis uicibus m
dubio cum dubi
ſeruiutis uincul
eſt actui. Ordo
uit can. quæ lice
pars prudenter

reprehensionem cōtra auaritiā tuā cupiditatem: quæ iubet ut nauigādī sūiam mutes: ita irascēris: ut nō solū obolo aut dragma cyathō uē aut acetabulo: sed ne urna quēdam cicutā ab ira eiusmodi purgari possis: cicutā uero licet hominī: ut inquit Lucretius. acē uenenū sit: ad multos tñ usus: ac plerūq; ad refrigerandū stomachū ualeat. Itaq; cum bilis ardore intumuisse poeta dixerit: ut medicīnæ artis peritus cicutam in remedio posuit. Veientanumq; rubellum: ueientanum uinum pessimi saporis ueientano æthuriæ agro nascitur. Hora. Qui ueientanum festis potare diebus Campana solitus trulla. Rubellum autem a rubro colore diminutiuum est: quā ueientanum uinum rubeat: nā a rubro rubellū derivari. Pli. xiii. auctor est: p̄xima dignitas nōmentanis rubente materia. Quapropter quidā rubellas appellauere uīneas.

IOAN
ERI.

Exhalet uapida læsum pice sessilis obba:
Quid petis ut nūmī quos hic q̄ncūce modesto
Nutrieras: peragant auidos sudare deunces:
Indulge genio: carpamus dulcīa nostrum est
Quod uiuīs: cinis & manes: & fabula fies
Viue mēor læti: fugit hora: hoc qd loquor idē
En quid agis: duplici i diuersū scinderis hamo
Huccine an hūc seq̄ris subeas alternus oportet
Ancipiti obsequio dominos alternus oberres:
Nec tu cum obstitēris semel instātiq; negaris
Parere imperio: rupi iam uīcula dicas
Nam luctata canis nodum arripit: ast tamē illi
Cum fugit: a collo trahitur pars lōga cathenæ

sicut quadrans quod quarta: & triens tertiā pars. Quincunx a numero uncia: semis quod semis. i. dimidium assis: septunx a septem & uncia cōclusum. Reliqua obscuriora sunt: quod a diminutiōe & ea quæ diminuuntur ita sunt ut extremas syllabas habeant: ut a decem: una dempta uncia deunx. Dextans dē pto sextante. Dodrans dempto quadrante. Bes ut olides dempto triente: tum as qui duodecim partes continebat: unde apud Suetonium legitur ex asse reliquit hæredem: id est ex summa census: & sic ex de unce hæredem relictum dicimus: qui extra unam unciam totam hæreditatem adit. Iuuenalis. Vncio: iam proculeus habet: sed gilo deuncem. Quincunce modesto: quincunx enim minor est numerus: nā quintam partem assis significat: cum deunx totum assem: ut dictū est: dempta duntaxat una uncia. Indulge genio: genitalia: ut diximus curare dicitur: qui laurius uiuit. Iuuenalis. Genialis agatur iste dies: unde & genialis lectus dicitur qui nuptiis sternitur in honorem Genii quem deum appellabāt: qui uini obtineret: auctore Festo rerum gignendarum. Aufustius inquit. Genius est deo: filius & parens hominum: ex quo homines gignuntur. Et propterea genius meus nominatur: quia me genuit. Alii genium esse putauerunt uniuersū loci deum. ergo qui indulgent genio suo: memores sunt uitam humanā non esse diurnam: & ideo non defraudandam: unde Terentius. Suū defraudans genium. Nostq; est quod uiuīs. prudenter ostendit auaritiā & sordidā uitā fugiendā esse. Quod uiuīs: uiuere dicunt qui ocio mentis & animi relaxādi operā dant. Mar. Viue uult raptō: fugitiuaq; gaudia carpe: Perdiderit nullū uita reuersa diem. Cinis: corpora. n. mortuorū cremabant: & cineres collecti cōdebant urnis. Horatius. Ibi tu calētem debita sp̄ges lachryma fauillā Vatis amici. Manes & fabula si. Hora. Iā te p̄met nox: fabulaq; manes. Viue memor læti. arguta suasio. quis. n. memor mortis nō uacet ocio & uoluptati? æmulatio est Horatii. Quo bene circa Dū licet in rebus iuctūdis uiue beatus. Viue memorq; sis aui breuis. Læti mortis ab obliuione dictū quā græci lithin uocāt. Alii uero a leo deductū putāt. unde cōpositū est deleo quod omnia mors delet. Fugit hora. Columella. Tacito nā tpa gressu Diffugiunt nulloq; sono conuertitur annus. Atq; hoc qd. i. e. tā cito quidem tpa diffugiunt ut etiā hoc ipm tempus quo tecum loquor iam fugiat. Hor. dū loquimur fugit inuida ætas. Carpe diem qui nimīū credula postero. Hoc. f. tempus inde est. i. ex fuga pendet & celerī lapsu. En quid agis: hac interrogatiōe ostendit eum & auaritiā & luxuriæ seruum esse. Duplici hamo. gemina seruitute translatio est a piscibus qui hamo capiuntur. Huccine: cum interrogatiōe legendum est. Subeas altern? oportet. Sensus est. oportet te alternis uiscibus modo auaritiā modo luxuriā seruire. Ancipiti obsequio ablatiuus est casus. Ancipiti dubio cum dubitet utrū magis pareat. Nec tu cum. o. i. sensus est. Nolito te liberum putare & te omnī seruitutis uīculo exutum: quia aliquando dominatum luxuriā & auaritiā fugeris. Rupi præteritum est actiui. Ordo est. Nec tu dicas rupi iam uīcula. Nam luctata canis. bene hominem seruum cōpara uit canis. quæ licet ruptis uīculis aufugiat. magnam tamen cathenæ partem secum trahit. Trahitur pars prudenter ostendit non statim penitus seruitutem amitti.

Exhalet: effundat. Vapida læsum pice musta in primo seruire qui nouem diebus cōplurimū agit aspersu picis cōdebant: ut odor uino contingeret: & saporis quādā acuminā: uehementius id fieri arbitrabantur crudo flore resinæ: excitariq; lenitatem e diuerso crapulā cōpesci: & feritatem nimīā: frangi q; uirus: aut ubi pigra lenitas torperet uirus addi. Pice uapida: q̄ odorem & uaporem indat uino. Obba: genus poculi lignei lati & depressi. auctor est Nonius. Sessilis: q̄ latū. oia enī: quæ in latitudinem diffundunt sessilia appellantur unde & lactuca sessiles dicunt quæ terrā late diffunduntur. Quid petis ut nūmī: uide ut luxuria hominem in seruitutem suā trahat: sensus est. Meli? quidem esset hic secus: cum paruo lucro uiuere q̄ ob magnū quæstū periculis maris expōi. Ut nūmī peragāt sudare reddere sumptum ab iis q̄ nimio æstu sudorem emittunt. Nutrieras: negociādo. f. Quincunce: as libra erat cuius partes erant uncia ab uno: sextans ab eo quod sexta pars assis:

Vina as
persu pi
cis cōdi
ebant.

Obba

Sessiles
lactucæ

As

Vncia

Sextans

Quadrans

Triens

Quincunx

Semis

Septunx

Deunx

Dextanx

Dodrans

Bes

Genius

Geniale

Læti

BAR. FON. **CV**apida pice: ad uasa ulno cōdendo atq pice utebant. Sed si ea fumidū uirus: aut adustionē: acorēq sentiret: uina nō parē ladebant. Sessilis obba. poculi lignei genus. Marcello auctore obba est: q cū fūdo latiore sit: sedere uideat. Quincice modesto: modestiore ac tempatiore lucro. Quicunx uero quinq uncia sunt. Auidos sudore deunces. Qui maiori lucro inhiāt: maiores quoq labores piculaq suscipi unt pp qd sudare qsi cū maiore sudore disciereq parare auidos deunces dixit. Atq auidos dicēdo id nū mis qd auari hoīs erat. Dedit deunx uero. xi. uncias cōtinet qsi una uncia ex asse dēpta. Nīm ē q uiuis. In uoluptate corporis bonū pōt: cū ex nobis post obitū nihil restet. Hoc qd loquor ide ē. Hāc ē. t. q nūc loquor elapsa sūt. Nā ut ait Hor. Dū loquimur fugit inuida aetas. Et qd agis? Sciscitat poeta cū ita ab auaritia: & luxuria pessimis ac diuersis iter se malis adhortet: utrā sequat: cū alterutrā sectari oporteat. Nā luctata canis nodū arripit. Quēadmodū nec canis si cathenā nodū succādo abruptit quīs fugiat: libera est qā magnā partē cathenā a collo trahit: qua iter post paulo capiat. Sic tu si semel atq iter uitis obsteris nō propterea te ab eis liber esse putes cum ab illis nō multo postea iterum illigeris.

IOAN BRI. **CD**auē cito hoc. c. proponit nunc exemplū: q n suā potestatis sit q amat hoc totū cōicū ē. Ordo ē Cherestratus abrodēs crudū unguē ait hāc. Daue iubeo cito credas hos. Iubeo: uolo. Vir. Infan dū regina iubes renouare dolorē. Finire dolores æmulatio est horatiana. An prius mediter finire dolores. Præteritos quos an hāc ppeffus fuerat.

Cherestratus nomē fictū. Siccis cognatis: sobri is. Ho. Fog. putealq libonis Mādabo siccis. Limē ad obscenū: i domo meretricia. Ad: ad & apud ac cusatiua sūt pponēs. Sed apud semper in loco si gnificat ad & i loco: ut sū ad ignē & ad locū: ut ad urbē ppero. Obscenū: deductū est: ut Varroni placet a scena: qd ibi oīa turpia fierēt & dicerent ut Pōpeius uero scri. ab oscia qbus frequētissimus fuit usus libidīnū spurcag: uñ & uerba ipudētia appel lanē obscena: q dictio. b. tñ recepit euphoniā cā. Limē dī qd ingrediētibus & exeūtibus trāuersū sit: nā limis obliquū & trāuersū significat. Frāgā: absumā: dilapidē. Chrysidis: nomē meretricis. Vdas: meretricis sordibus. f. Extincta cū face. Hor. Ebrius & magnū qd dedecus ambulet ante Noctē cū factibus.

Extincta face: sine aliquo lumine: ne a trāseuntibus cognoscat. Euge interiectio est oñdētis lætitiā: læ taē. n. dīm suū cōsiliū cape de meretrice relinqnda. Puer obseruādū est seruos ab antiqs pueros esse ap pellatos. Est igit sensus. Latere puer. i. quī modo seruus eras. Sapias: sapiēs qd ē eris & ideo liber: nā ut stoicoz est suā nemo pter sapiām liber est. Sed censeri: morē amantiū expellit: qd mō dānarūt: idem rursus laudat: ex quo inuit amātē seruitute nō carere. Nugaris nūc dño seru? est sapiētior: qā nō amat. Nugaris ideo dixit: qā eū a pposito declinare uidet. Solea puer obiurgabere: æmulatio est Terētiana: Eludet ubi te uictū eē senteris: sic luue. Et solea pulsare nates. Obiurgabere: pulsabere. sed pprie obiur gari est post factū turpe castigari: moneri uero est ante cōmissū: auctor est Festus. Solea: hoc loco eā dī quæ pedibus subicit genus est piscis. Itē materia robusta: sup quā paries craticius extruitur.

BAR. FON. **CD**auē cito hoc credas iubeo. Exēplo probat nō liberos amatores esse Cherestratū autē amicā chrysi dem relinquere meditantē orta inter eos dissensione cū dauo seruo loquentem inducit: quod ex menan dri poetæ fabula sumptū est. Siccis cognatis: sobri is. ipse enim se mox ebrīum appellauit. Cognati ue ro e matris: agnati e latere patris sunt. Vdas fores propter unguenta quæ spargebant amicæ postibus amatores. Extincta cū face: Longiorem moram significat: cum tantum ad amicā lumina pernoctarēt: ut etiam fax tota consumpta sit. Euge puer Dauī uerba sunt heri cōsiliū approbantis atq ut dīs hūc morbū depellentibus agnā feriat adhortātis. Sed censeri plorabit daue relicta. Cherestrat? more amā riū: qui ab indignatione ad cōmiserationem momento tps iuertunt: dauū iterrogat an chrysis a se reli cta desertū amorem sit desletura. Nugaris: Dauī uel poetæ potius sub dauī psona uerba sunt fore eū sub imperio chrysidis oñdētis. Solea rubra: hoc ex re ipsa deductum est. Domiæ enim quando ama tores suos percutiunt: cum sibi deuinctos intelligunt. luue. Et solea pulsare nates.

IOAN BRI. **C**Ne trepidare uelis: irridet seru? eū q tāta ai ala critate pollice se relictū: meretricē cū amor res sit: q rōe regi nō pōt. Ne tre. ue. noli tāta ai cōcussi one moueri i amittēdo scorto. Trepidare festina re. Virg. Dū trepidat halæ. Arctos cas. satis apte amorē rerib? cōpauit: sūptū ē a feris: q irretitæ dē tibus castes rodūt. Quidnā igit fa. hoc totū co micū ē: sūptūq ex eunucho Terē. Imitatio ē Ho ratiū i sary. Igit: p deide: expssio. n. ē amāt q secū multa disputat. Ne nūc cū accersor: aliqui legūt nūc nūc cū iterrogatōe: ut uideatur dubitare an

Daue cito hoc credas iubeo finire dolores.
Præteritos: meditor crudū chærestratus ūguē
Abrodens ait hāc an siccis dedecus hostem
Cognatis: an rem patriam rumore sinistro
Limē ad obscenū frangā: dum chrysidis udas
Ebrius ante fores extincta cum face canto?
Euge puer sapias dīs depellentibus agnam
Percute: sed censeri plorauit daue relicta?
Nugaris: solea puer obiurgabere rubra.

Ne trepidare uelis atq arctos rodere castes.
Nūc fer? & uiolēs at si uocet haud mora dicas
Quidnā igit faciā: ne nūc cū accersor & ultro
Supplicet accedam: si totus & integer illinc
Exieris nunc: nūc: hic hic: quē qrimus hic est
Non in festuca lictor: quem iactat ineptus
Ius habet ille sui palpo quem ducit hiantem

redeat. Aliqu
Imitatio Hora
penitus subtra
Quærimus
quidē liber est
cū prioris nō
oñ dit populor
tate agunt: ser
Interrogatōe
unt: qui nimis
le aut memora
cū cōtemptu d
dicunt adulato
Hōia. Cui mal
solicitu facile
res: aut laudem
ditur: aut ceter
ambitio uenit
peterent singu
honoribus soll
bitus facit amb
BAR. FON. **C**Ne trepi. ue
stinare signific
a feris quæ pla
cassum pro ma
deducit. Hau
sunt cū Parme
& Integer si te
dicta priora q
ille qui palpo. a
uero blandiri

IOAN
BRI.

Cretata amb
Rixati popu
Aprici memi
Herodis uen
Disposita pi
Portantes uio
Cauda natat
Labra mouet
Tunc nigri le
Tūc grades g
ba bona tu pda
libus mssio qd
hæc aut fieri ui
Suetonius in D
quagenas te ler
cū mssiliū. Nī
sus quos fert. A
na tulisset. Sac
rer. Nā flores cū
cunia ex cuius a
Floralia: sed cū
tas adderet. De
nepspereq flore

redeat. Aliquis uero ne nunc: quod si ita accipias: sermo erit affirmatiuus: & ne pro non intelliges: ut in Imitatio Horatii. Nec nunc cum me uocet ultra accedam. Si totus & integer illinc Exieris. i. si te ex amore

penitus subtraxeris: tunc te sapienter liberum fatebor. non autem eius: qui manumissione libertatem accepit a domino. Querimus: ideo dixit quia a stoicis diu quietum est: quae suae potestatis possent dicere. Non i. festuca. i. hic quidem liber est qui huiusmodi cupiditates fugit. Non autem is qui festuca. i. uindicta liberat a praetore: cum praetoris non sit: ut dictum est animi libertatem hominibus dare. Lictor ineptus: epitheton est lictoris. lactat omnem populo in manumissione tactu uirgae: ita iubere praetore. Ius habet ille sui: eos et qui bonorum cupiditate agunt: seruos esse ostendit. Unde exit illud Hora. Haec est uita solutorum: misera ambitio: grauique cum interrogatio legendum est: ut sit. Ille quidem praetorem suum non habet. Ecce contrario ab interrogatione quadam incipiunt: qui nimis irascuntur: ut est illud Teren. Hocce est humanum factum. & item illud. Hocce est credibile aut memorabile: nam Persius in uitia mira fert excelsa & indignatione. Ille palpo: emphasim habet cum contemptu dictum: nam qui dignitates & impia quae sunt honoris cupiditate populo blandiunt: palpo: pones igitur Palpo: dicunt adulatores a palando. i. blandiendo. Lucil. Hic ubi me uidet subblandit: palpat: caput scabit. Hora. Cui male si palpare: recalcitrat undique tutus. Ducit: trahit. Hiantes: honoris cupidum animum & ambitio sollicitum facile seruum dicas. Ambitio in animo est: ambitus in actu. Nam qui propter modum cupit: aut honoris res: aut laudem ambitione peccat. Qui uero dilargitur pecuniam suam: aut populo muneribus laudis: blanditur: aut ceteris artibus quae legitime non sunt ad publicos honores tendit ambitum committit. ambitus ab ambitio uenit: siue is qui non suae uirtuti confidit: non recte graditur: sed per circuitum siue quod Ro. qui honores peterent singulos circuibant: phrensantes rogantesque ut se in suffragiis iuuarent: siue quod pro adipiscendis honoribus solliciti sunt cum rogant exordio quodam longiore qui uerborum circuitu utuntur. haec omnia quae ambitus facit ambitio facere compellit a qua ambitiosi dicunt non ab ambitu.

BAR.
FON.

Ne trepidare. ue. ne uelis festinare hunc amorem incassum abscondere cum seruus illi sit. Trepidare autem interdum significat. Vnde Virg. Aeneid. Cum trepidat saltusque indagine cingit. Atque ar. ro. cas. supra translatio est a feris quae plagis comprehensa rodere illas festinat ut effugere inde possint. Casses uero retia sunt. unde & cassum pro mani & uano. & in cassum aduerbiu. idem frustra quod absque cassibus sine quibus uenatio est inanis deducit. Haud mora absque ulla mora & tarditate. Quidnam. i. fa. Phedra in Eunu. apud Teren. uerba sunt cum Parmenione seruo dicente exclusum se a Thaide. ad illam est si se obsecret non reuersum. Si totus & integer si te totum ab huiusmodi seruitute animi libertatis. tunc te uere liberum iudicabo. non autem cum qui uindicta praetoria quae festuca cognoscit liberet ineptus non aptus & impotens a seruitute animi liberare. Ius habet ille qui palpo. ambitiosos quoque ostendit sui potestatem non habere & bonorum cupiditatibus inseruire. palpari uero blandiri est. unde palpo pro adlatore atque eblanditore deducitur.

IAON
BRI.

Cretata ambitio: uigila: & cicer ingere large
Rixati populo: non ita ut florali possint
Aprici meminisse senes: quid pulchrius: at cum
Herodis uenere dies: unctaque fenestra
Disposita pingue nebulam uomere lucernae
Portantes uiolas rubrumque amplexa catinum
Cauda natat tynni: tumet alba fidelia uino
Labra mouet tacitus: recutitque sabbata palles
Tunc nigri lemures: ouoque pericula rupto
Tunc grades galli: & cum sistro lusca sacerdos

Cretata: cadida. Iuue. Duc in capitolia magni creatumque boue. i. cadidum. Mar. Cretata praetor cum uellet mittere mappam. Dignitatem. n. petitores in campum martium comitiis candidati descenderant. quare autem candidati in ueste hoc facerent sine toga: sic tradit ro. ne Cato. an forte ne ciues largiendo corrumpant: argenti sinu ferentes: an illud magis quod impio dignos non gne: non diuitiis non gloria sed uulneribus ac cicatricibus iudicabatur: quod ut ab iis: quos ambiendo perhibebat conspiceret sine toga ad petendum descenderant: an quemadmodum in accipiendo: rogando se oibus submittendo: sic corpore nudando ac seipsum abiciendo populum captabant. Vigilia: uerba ambitiosi rogantis amicos uti pro se in adipiscenda dignitate uigilet ex quo ostendit quod ambitiosus sit seruus esse. Cicer ingere large: amulatio est horatiana. In cicer atque faba bona tu pda atque Lupinis. Latus ut in circo spaciaberis & aeneas ut stes. Nudus agris Nam in ludis floralibus missio quod fiebat leguminum in ipsum populum ab his: quod honores peterent: ad plausus fauorem permerendum haec aut fieri uidebant in memoria deae flore: cuius nomine legumina & ceterae fruges florescerent: unde Suetonius in Domitiano. Omne genus rerum missilia sparsit: & quae pars maior intra popularia deciderat qui quagenas telas in singulos cuneos equestris ac senatorii ordinis proutiuit. Rixati: studio colligendo tum missilia. Nam ut floralia possint: attende quod seruus sit: qui gloria cupiditate mouet. Hor. Scilicet ut plausus quos fert. Agrippa feras tu eadem dicunt popularia sacra e Martiale. Et popolare sacrum bis milia dena tulisset. Sacrum autem popolare ideo appellatum esse putat quod populus per eos dies maiori licentia lasciua ret. Nam flores cum opes imensas arte meretricia comparasset populum ro. moriens haeredit reliquit cum magna pecunia ex cuius annuo faenore suus natalis dies celebraret editio ludorum: quos appellat (auctore Lactatio) re facit. Floralia: sed cum senatorii flagitiosum uideret ab ipso nomine argumentum sumi: placuit ut pudenda rei quodam digni tas adderet. Deaque finxerunt esse quod floribus praestitum: eaque oportere placari ut fruges cum arboribus aut uiribus bene ne prosperae florescerent. Eum colore secutus in fastis Quir. non ignorabile nympha fuisse narravit. quod sit Cloris

Popula
re facit.
Flora
Floralia

apricus
apricos
aprica
Iudei ro
ma ex
puli

herodes

Thyn
ni cau
da
Cordil
la
Pelami
des
Cymbi
um
Recuti
ti iudei
apellæ
Sabbæ
tum

Manes
Genii
Lemu
res
Laruæ
Lares
Oua lu
stralia
Galli

Corybæ
tes

uocitata: eamq; zephyro nuptā quasi dotis loco id accepisse muneris marito: ut hset oīum floꝝ p̄tatem
Celebrabant ergo illi ludi cū omni lascīua cōueniētes memoriæ meretricis: nā p̄ter uerboꝝ licentiā: q̄
bus obscenitas oīs effundit: exuunt ēt uestibus populo flagitāte meretrices. Aprici senes. i. locis aprī
cis gaudētes: sane apricus & locus dicit̄ sole calēs: quod est opaco & obdito cōtrariū. Vir. Duceret aprī
cis in collibus una colorē. Et apricos dicimus locis apricis gaudētes apricū āt a græco. i. phrici sine hor
rore uidelicet frigoris: unde ēt putat̄ aphrica appellari: inde est apricor & apriatio. Quid pulchrius?
ironia est. q. d. quid turpius quā ita per ambitionē in seruitutē trahi? At cū herodis uenere dies: iudeo
os capitis hierosolimīs profugos assidue romæ tumultuātes nouæ religionis cultu impulsore Chresto
urbe expulit Claudius. Nero ēt supplicis affect: ab iis ēt Domitianus tributū acerbe exegit. Multi tñ
erāt qui eoꝝ ritus sequebant̄: & ut Tranquillus ueluti professi iudaica intra urbē uluerēt uitā: hos inse
ctatur poeta docens eoꝝ uitā liberā non esse cū superstitionibus teneant̄ iudeoꝝ. At cū herodis uenere
dies. i. cū sabbata & alia iudeoꝝ festa celebrāt. Herodis. eius ideo meminit: q̄a ut scribit Strabo: eo Pō
peius sacerdotio iudeoꝝ p̄fecit: qui postea tantū superiores omnes ciuilitate & romanoꝝ consuetu
dine p̄stitit: ut rex fuerit constitutus Antonio primū postea Cæsare augusto potestatem ei concedē
te. Antipatris aut̄ ascalonitæ filius fuit & matris ciprides arabicæ: cuius filii post eum regnauerūt usq̄
ad nouissimā hierosolimōꝝ captiuitatē. Is aut̄ ut Eusebius tradit. Hircanū qui olim iudeoꝝ sacerdos fu
erat: de captiuitate parthica regressum: & filiū qui sacerdotio patris successerat interfecit. Sororē quoq̄
eius uxore suā cū duobus propriis filiis iam adolecētibus: & matrē uxoris occisæ socrum suā crudelissi
me necauit. ad qd̄ scelus ēt hoc addidit: uix̄ sororis suæ Solome interemit. Et cū eā alii tradidisset uxo
rem: etiā hunc necat. Scribas quoq̄ & interpretes diuinæ legis simili scelere: & cū Christi natiuitatē ma
goꝝ inditio cognouisset uniuersos Berlethem paruulos iussit interfici: morbo deinde intercutis: & sca
tentibus toto corpore uermibus mirabiliter sed digne morit̄. Pingues lucernæ: quibus in sacris utun
tur. Vncta fenestra: irridet eoꝝ ritū in sacris. Portātes uiolas: quibus ornabant̄. Cauda natat tyinnia
sensus est ubi sabbata uenere: qui dies ieiunio a mose in oē æuū (ut scribit Trog⁹. li. xxxvii.) sancitus ē
& appositū est prandiu: statim adhuc ieiunus preces ad deos effundis. Cauda na. thyn. hoc dicit in cō
temptū dapū eoꝝ: nā cauda thynni ut scribit Plī. Vilissima est quia caret pingui. Thynni partus cor
dilla appellat̄: qui foetas redeuntes in mare autūno comitat̄: cum e mari uerno tpe pontū intrēt. Līmo
sæ ueto aut eluto pelamides incipiunt uocari. Et cū annuū excessere tps̄ thynni. Cybist uero cōcisa pe
lamis uocatur. Labra moues: preces emittis. Recutita: recutiti dicunt̄: quibus noua cutis restituta est:
Mar. Nec ruptæ recutita colla mulæ: recutiti itaq; appellant̄ iudei qui circūcisi sunt. Mar. Nec recutito
rum fugis inguina iudeoꝝ: nā ex ueteri sacerdotū (ut Stra. scribit) sup̄stitione circūcisiōes institutæ sūt
unde luue. Mox & p̄pucia ponunt. Eos Hora. Appellas uocauit: quasi sine pelle: ut Credat iudeus appel
la. Sabbata: lingua iudeoꝝ sabbatū requiem significat: nam Moses damascena patria antiqua repeti
ta montē Sinai occupauit: quo septē dieꝝ ieiunio per deserta arabicæ cū populo suo fatigatus cū tandē
uenisset: septimū diē more gentis sabbatū. i. diē quietis appellatū in omne æuū ieiunio seruauit: qm̄ illa
dies famē eis errorēq; finierat. De eo ieiunio ita scribit Tranquillus. Et rursus ne iudeus quidē mi Tiberi
tam diligenter sabbatis ieiuniū seruauit: ut ego hodie seruauit. Tunc nigri lemures: alio sup̄stitionis ge
nere quosdā ita uexari oñdit: ut suæ potestatis esse nō possint. Hæc aut̄ cū sup̄ioribus nō cōiungunt̄: est
enim sensus. Te tunc demonibus & aliis numinibus infestari putabis ubi ex sacerdotū p̄cepto te ipsam
allio gustato mane nō lustraueris. sicq; docet superstitiosos suæ potestatis non esse cū semp̄ timoris sint
serui. Et ordo est. Tunc nigri lemures: & pericula rupto ouo. Et tunc grandes galli incussere deos infes
tes corpora. Tunc. s. ubi p̄terieris per cōtumaciā quod a sacerdotibus fuerit p̄dictū. persuadebant enī
alii degustatione morbos & alia mala inhiberi. Lemures scribit Apuleius in libro de dæmonio Socra
tis: manes aīas dici melioris meriti: quæ in corpore nostro genii dicunt̄. Corpori renuntiantes lemures
cū domos incursionibus infestarent laruas appellari: cōtra si bonæ fuerint lares familiares. Ouoḡ pe
ricula rupto: credidit stulta antiquitas ouū igni impositū si rupto putamine effluxisset: periculū porten
dere ei pro quo ea obseruatio facta fuisset a sacerdotibus. Adhibita aut̄ fuisse oua in expiationibus do
cet Oui. i. arte. Et ueniat quæ lustrat anus lectūq; locūq; Præferat: & tremula sulphur & oua manu. Apu
leius itē scribit in ultimo metamorphoseos sacerdotes Iſidis in lustrationibus tæda: ouis & sulphure uti
solitos. unde Lucianus in dialogo qui inscribit Tyrānus oua appellauit lustralia. luue. Metuq; iubet se
p̄terbris & austri Aduentū: nisi se cētum lustrauerit ouis. Tunc grādes galli: sacerdotes matris deū scri.
Plī. & Festus appellatos esse gallos a Gallo fluuio phrygiæ: quē accolunt. Hi aut̄ molles sunt & castrati:
ut diximus sup̄ius: nā ut Plī. est auctor samia testa uirilītatē sibi amputat. de his ita scribit. L. M. Fului⁹
cōsul Sangariū amnē trāsgressus ponte p̄fecto p̄ter ripā euntibus gallis marri magnæ a p̄sinūte occur
rere cum insignibus suis uaticinātes phanatico carmine: deā romanis uia belli & uictoriæ dare: iperitūq;
eius regionis eosdē scribit Scepsius esse curetes: Corybātes qui in matris deoꝝ sacrificiis armati saltan
tes: casti & pueri sunt assumpti: ideo aut̄ corybantes appellari: quia intersaltandū capita iactant: qd̄ co
ryptin dī: quos Betarmonas uocat Homerus. Euge age pheacū Betarmones egregii adfunt. Hinc q̄ ca
pita saltando iactāt: & numine aspirant̄ & furiis agitant̄ Corybātare dicimus. Sunt qui dicāt ideos da
ctilos eos appellari primos sub idæ radice habitatores. De iis multi multa fabulant̄: dubia dubiis accu
mulantes: uariis ac differētibus noibus utētes. In hoc tñ uniuersū tradunt quosdā spiritibus afflatos &

BAR.
FON.

IAON
BRL.

bacchicos
trēt tibi
sacra facti
cerdotes ob
Mollia qui
ægypto tran
deoz minia
fufq; signifi
erat neq; rui
tibus: unde
trata dī fistro
nfo Iſis: & tra
strū gerebat
giunt caluiſi
Cetata ab
gere large. V
bona tu pda
agricolaz uer
& tēpestiue fl
ci senes: Apri
ta: & frigoris
ce a poeta pro
chrius eē: q̄ po
ros esse dicit
ritu in sacris
dicit. Inuncta
del a circūcisi
iudeus appel
a Remo. cultu
lata. q̄ mente
portetaz the
pēbris & au
ad arā positū
cant a gallo
des uero alt.
ipsa qdē. & dī
argonautico
deā cōuerſa. a
maq; tēplum
& oua in perſi

Incussere deo
Prædictum to
Dixeris hæc i
Continuo cra
Et centum gr

contēnētq; p̄ hi
uertunt. nec in
scribit Celsus. P
cruribus esse cō
necēs in uaricē
illud ē uatini in
quit tibi uarices.
tū ueladorū uari
ronē fuerūt app
sa Centurionum
numerus. Crassi

bacchicos: inq; armorū agitatōe tumultuosa & cū strepitu ac fragore: cymbalisq; ac tympanis, & armis.
 Irēēt tibiis uociferatiōibus iter sacrificandū stupefacientes: inq; ministrosq; habitu publica mō quodam
 sacra facitantes. Grādes primī & ceteris sacerdotibus honoratiores: nā ut auctor ē Strabo, ceteros sa-
 cerdotes ob deā reuerentiā pcedebant. Iuuenalis: Et ingens semiuir obsceno facies reuerenda minori
 Mollia qui rapta secuit genitalia testa. Et cū sistro lusca sacerdos: sacerdotē isidis itelligit: cuius sacra ex
 ægypto translata Romā colebant. Lusca solēt. n. mulieres deformes: & aliqua corporis parte māca ad
 deorū ministeria se cōferre. Cū sistro. Sistrū isis dī manu dextra gestare: cuius motus Nili accessus: recessus
 usq; significat. Situla uero quā sinistra retinet affluentia ostēdit lachrymarū oīum. auctor ē Seruius: id at
 erat neq; tuba: neq; quod spū sonū ederet: sed iactatiōe cōcussū resonabat multis crepitaculis depēdē
 tibus: unde Oui. Tinnula sinistra appellauit: Papinius in Iulius: Ecce multisono puppē mareotida sistro. Et
 irata dī sistro ferire peierātes. & imprimis oculos lādere: uñ Iuue. Decernat quodcūq; uolet de corpore
 nro Isis: & irato feriat de lumie sistro. Dūmodo uel teneā cæcus: quos abnego nūmos. Eius sacerdotēs si
 strū gerebāt: ueste lēa amicti: & raso capite: uñ Oui. Nūc dea linigera colit celeberrima turba: Linigeri fu-
 giunt calui: sistrāq; turba. De sacris at isidis & sacerdotibus scribūt Diodo. Apule. Lactan. & Herodo.
 Cōpetata ābitio: cādīdata: nā sūmos hōres petitori i capum martiū cādīdati ciues descēdebāt. Et cicer i
 gere large. Vetiustiores ediles legumia populo floralibus ludis dabāt. Hora. in sermo. In cicerē atq; faba
 bona tu pdaq; lupinis: latus ut i circos patiere. Floralia. ut Var. de re. ru. i. refert: Robigū & floram deos
 agricolarū ueteres maxie coluerūt: qbus adiutoribus frumēta atq; arbores rubigine non cōsumerent: &
 & tēpestiue florerēt. Itaq; robiginī feriā robigalia: & florā floralia Iudi maio mēse sunt instituti. Apri-
 ci senes: Aprici dñr senes q locis apricis gaudēt: apricariōeq; delectant. Aprica quoq; dñr loca a sole ap-
 ta: & frigoris horrore carētia. Virgī. Duceret apricis in collibus uua colorē. Quid pulchrius. uel ironi-
 ce a poeta prolātū ē quasi turpe sit p summā ambitionē honores q̄rere: uel ambitiosi uerba sūt nihil pul-
 chrius eē: q̄ populo placere dñtis. at cū herodis dies supstitiosi: quū uano semp metu detereant: nō libe-
 ros esse dicit Herodis dies sabbata: q̄ a iudeis celebrant: quorū rex herodes fuit. Vñtaq; fenestra. eorum
 ritu in sacris enumerat. Nā iudei accenso cādelabro utebant. quod uiolis adornatū. ad fenestrāq; positū
 dicit. inunctā oleo cādelabri lucernarū. Recutitaq; sabbata: q̄ a iudeis circūcis celebrant. Recutiti. n. iu-
 dei a circūcisa penis cute sunt appellati. Vñ & appellā. q̄ sine pellā cognōiant. Hor. in sermo. Credas
 iudeus appella. Nigri lemures. umbrā uagātes hōiū ante diē mortuorū lemures q̄si lemures dicta sūt
 a Remo. cuius occisi umbras nō Romulus frater placare uellet. parētia quādā instituit remulia appel-
 lata. q̄ mēse maio p triduū celebrant. De lemuri⁹ Hora. in epistolis meminit nocturnos lemures
 portētaq; thesala rides. Quoq; pericula rupto ouū in supstitiōe haberi. & Iuue. testat. meruiq; iubet se-
 ptēbris & austri aduētū nisi se cētū lustrauerit ouis. adeo at supstitiosi erāt. ut in eiūsmōi expiatiōib⁹ ouū
 ad arā positū frāgere putaret nō sū piculo id futurū. Tū grandes galli: matris deū sacerdotes galli uo-
 cant a gallo Phrygiā flūie. cuius aquā potātes in furorē uersi tecta samia sibi uirilītatē amputabāt. gran-
 des uero ait. q̄ ut Stra. meminit p̄potētes quondā erāt. ac pp deā reuerentiā hi ceteros sacerdotes pibāt
 ipsa qdē. & didimēa. & cibeles. & pessinūcia dicta ē. Et cum sistro lusca sacerdos. Io Inachi filia: ut Flaccus
 argonauticon. iiii. refert. quū post lōgos errores in ægyptū tandē uenisset Iouis cōmiseratiōe uacca in
 deā cōuersa. atq; in cælū recāpta. isis postea dicta ē. hāc maxio in honore diuersis in p̄tibus orbis fuit. ro-
 marq; tēplum iuxta ouilia meruit: sistrū uero cornu incuruū ē: qd ipsa dea gestabat aspide cincta comas
 & oua in persona sistro apud eundē Flac. sacerdotē at isidis. uel corpis uel ai uitio lusca dixit.

Sistrum

BAR.
FON.

IAON
BRI.

Incussere deos inflantes corpora: si non
 Prædictum ter mane caput gustaueris alli:
 Dixeris hæc inter uaricosos centuriones:
 Continuo crassum ridet uulphernius ingens
 Et centum græcos curto centusse licetur.

Satyra sexta.

contēnētq; p philosophos stoicos. qui hæc sentiūt. Varicosos. In homine uenæ tumescētes in uarices cō-
 uertunt. nec in cruribus solū. ut quidā nostri tēporis putauere. sed in toto corpore cōspiciunt. Vñ ita
 scribit Celsus. Præter hoc euenit in quorundā uētribus uarices sint. quā quia nulla alia curatio ē q̄ in
 cruribus esse cōsueuit. Et idē alibi. Cū qd innatū est. ut in uesica calculus. cū qd increuit: ut uena q̄ intus
 mescēs in uaricē cōuertit: nimio labore id euenire putat. scribit Plī. nōnunq; in iis q̄ diu steterūt. Vnde
 illud ē uatinii in Ciceronē uaricosū cū gloriaret humeris Italiæ se reportatū esse ab exilio. Vnde ergo i-
 quit tibi uarices. Quo circa psuasit sibi Plī. Auctore Fabio: Ciceronē toga demissa ad calceos usq; soli-
 tū ueladorū uaricū ḡra. Quod Fabius nō pbat. cū hoc amictus genus in statuis eorū quoq; q̄ post Cice-
 ronē fuerūt appeat. Centuriones milites absolute appellauit. Sic & alibi. Hic aliquis de gente hircō-
 sa Centurionum. Centuriā. ut dictū ē supra dñr q̄ sub uno Centurione sunt. quorū cētenarius iustus ē
 numerus. Crassum. nomē p aduerbio. i. crasse. stulte ridētis morē expressit. Vulpherni⁹. nomē fictū a

uarices.

cēturiā

h

pecunia
uocabu
la.

Liceor.
Licitor
pollice
or
addice
addieci
BAR.
FON.

IOAN
BRI.
Bassi
quatuor.

Sabini.

Lyra

poeta. Centū grācos. i. philosophos stoicos. Curto cētusse. i. uix centū assibus integris q̄si dicat ne sin
gulis qd̄ assibus singulos philosophos aestimat. Hunc ergo locū animaduerti simpliciter accipiendū n̄ es
se. Nā hoc significat. Pluris inq̄t faciūt unū bouē q̄ centū philosophos. Nā: ut scribūt Fest⁹ & Gellius Bos
aestimabat cētussibus. ouis uero decussibus. Sicq̄ Poeta ostendit ab ip̄itis uirtutē floripēdi. Curto. n̄ pētus
iregro. Centusse: multa Pli. & Varrōe auctorib⁹ pecuniā signata sunt uocabula aris & argenti hāc ui
delicet. As ab ære. Dipodius a duobus pōderibus. Assipodius ab uno pōdere dicebat. id ideo qd̄ as erat
libra: pōdus deinde ab numero reliquū dictū usq̄ ad cētussis. ut as singulari nūero. Ab tribus assibus tres
sis & sic pportio ē usq̄ ad nouissis. In denario nūero hoc mutat qd̄ primū ē ab decē assibus decussis. Secun
dū a duobus decussibus bicesis qd̄ d̄ solū a duobus bicesis reliq̄ cōueniunt quod est ut tricesis pportio
ne usq̄ ad centussis quo maius aris uocabulū nō ē. Licet aestimat. tātisfacit. Inueniunt liceor & licitor
quorū utriusq̄ uerbi significatio ē p̄cium deferre in auctiōe faciēda. hoc ē in uenditiōe q̄ publice fit. uñ
est apud Ciceronē in officiorū libro. iiii. Nō licitorē uenditor: nec cōtra se qui liceat emptor apponet.
Hinc unū compositū fit polliceor. nō multū a primitiua significatiōe dissidens. Est. n. polliceri aliquid
ultra pmittere. Ita q̄ licenter aut licitant. ultro pro re emēda p̄cium aliis alio maius pollicet. ut sibi po
tius q̄ alteri uelamina addicant. Nā tali modo uēdere addicere est. Inde & addicti apud ueteres dicebāt:
q̄ p̄oris pnuntiatione ac iussu cū soluēdo nō esset Creditoribus uendebant.
Incussere deos instantes corpora. Metū deorū corpora uariis morbis instantiū incussere. Dixeris hāc. Si
hāc q̄ ad uerā libertatē p̄tinet iter militares uiros dixeris: statim rideberis. Varicosos: laboriosos & duos
Varices. n. emnētiōes uenā in cruribus sunt q̄ interdū stantibus. nimitiq̄ laborantibus oriunt. Crassū
ridet: uehementer ac multū ridet. Nomen. n. p aduerbio posuit. Curto cētusse licet: centū philosophos
pui aestimat. Centussis uero a centum assibus d̄: quē curtū dicēdo p̄ exiguo p̄tio ponit. Liceri at̄ & lici
tari ē p̄rium ultro in auctiōibus deferre cū in rebus emendis aliis alio maius p̄riū pollicet. Satyra. vi.

Admouit iā bruma foco te basse sa
cino: Quattuor bassos eodem fer
tpe fuisse cōperio. quorū unus fuit
Saleius bassus. gngentis sextertis a
Vespasiano donatus. De quo ita me
minit tacitus. Quis Saleiū nostrū
egregium poetam: uel si hoc honorificentius est.
præclarissimū uatē deducit aut salutat: aut p̄legit
Et paulo inferius. Laudamus nup̄ inq̄t: & mirā &
eximīā Vespasiani liberalitatē. Quod quingenta
sextertia Basso donasset. Eiusdē meminuit Quin.
Vehemēs inq̄t & poeticū īgentū & Salei bassū fu
it: nec ipsum senectus maturauit. De hoc intel
xit Iuue. Et sarrano tenuitq̄ Saleio Gloria quanta liber. Alter bassus tragœdiarū scriptor tp̄ib⁹ Domitia
ni: quē ut malū poetā irridet Mar. Colchida quid scribis: qd̄ scribis amice thyesten. Quid tibi uel Nio
be Basse uel andromache. Materia ē mihi crede tuis aptissima chartis. Deucalion: uel si nō placet hic
phaetō. Tertius fuit Iulius bassus: q̄ sub Vespasiano accusatus: tandē absolutus uindicatusq̄ ē a Domitia
no deinde relegatus: a Nerua reuocatus est. bithyniāq̄ sortitus rediit reus: Nā fuerat i puincia eadē q̄
stor qd̄ a puincialibus: ut amicus acceperat. Hāc accusatores furta & rapinas: q̄ munera uocabat tan
dē absolutus fuit. Quartus Cæsius bassus poeta lyricus de quo ita scri. Fabius. At lyricorū idē Ho. fere so
lus legi dignus: nā & insurgit aliq̄do. & plenus ē iucunditatis & gratiā & uariis uerbis & figuris foelicissime
audias. Si quē adiscere uelis is Cæsius bassus erit. quē nup̄ uidimus: De hoc itelligere poetā illud declarat
qd̄ sequitur. iā ne lyra & tetrico uiuūt tibi pectine chordæ. Hūc igit ut amicū & in Sabinis hyemantē alloq̄
poeta: interrogans nū in Sabinis hyemet. & aliqd̄ ad lyrā modulet & scribat: docetq̄ se portū lunæ petiit
se: ut p̄ quietē musis opam daret mox ciuū auaritiā notat & eorū amentia. q̄ ut multa haredibus suis reli
quāt: p̄ce ac duriter uiuūt inedia p̄p̄modū se cōficiētes. Admouit iā bruma. cū interrogatiōe legen
da sunt. rogat. n. cū nū in Sabino iā uenerit: & iā aliqd̄ scribat. Bruma: mēsis decēbris adsignat i quo di
es sunt breuiōres. n. breuis interpretat & dies. Foco sabino: Poeta ut p̄ q̄tē possit scribere solitu
tūdines petebāt. qd̄ Cornelius ostendit. Adlice inq̄t qd̄ poetis sibi modo dignū aliqd̄ elaborare & efficere
uelit: relinquēda cōuersatio amicorū & iucunditas urbis deferenda. cetera officia: utq̄ ipsi dicūt in nemo
ra & lucos. i. in solitudine recedēdū ē. Hora. Scriptorū chorus oīs amat nemus & fugit urbē. Sabino. Sa
bini populi sūt inter latinos & umbros gens qd̄ antiq̄uissima. Ager eorū egregie oliuetis & oliuetis p̄di
tus est: auctor ē Stra. Iamne lyra & tetrico uiuūt tibi pectine chordæ: Lyra instrumentū ē musicū: quod
Eratosthene poeta grāco Mercurius primus ex testudine fecit: quā postea Orpheo fert tradidisse. de quo
apud Higyniū multa legunt. A lyra lyrici dicti sūt poeta qui uersus ad Lyrā decantādos componebant
unde auctore Strabone. poetica ad demonstratiōes usa ē cantibus. hoc. n. erat oda: sermo. f. modularus.
Vnde & Rapsodiā & Tragœdiā & Comœdiā ueteres dictarunt. Lyricorū duo tantū apud latios (auctore
Fabio) ut dixim⁹ clauere. Horatius & Cæsius Bassus. Apud grācos uero nouē. Sterficorus. Bacchilides
Hibicus. Anacreon. Pyndarus. Symonides. Alchman. Alceus. Sapho. Addunt quidā decimo loco Co

Admouit iā bruma foco te basse sabino:
Iā ne lyra & tetrico uiuūt tibi pectine chordæ
Mire opifex numeris: ueterū primordia uocū.
Atq̄ marem strepitum fidis intendisse latinæ
Mox iuuenes agitare iocos: & pollice honesto
Egregios luisse senes: mihi nunc ligus ora
Intepet: hybernatque meū mare: q̄ latus ingēs
Dant scopuli & multa littus se ualle receptat

rynnā mulierē.
childe: latebra
Ad lyrā ne carm
opifex numeris
clisi numeros
Cui carmina sem
ante orationē
appatio ipsa
poetica seruat
mus auctore Pl
hoc ita cōfirmat
mortalibus in ill
bus primū apud
& ut more nolit
cta canerēt. nō q
materiā lyricorū
cordi. nūerolq̄
bus diuos. puer
Marē igit strep
hāc a poetis car
si fides faceret in
dicendum esse a
decula. Ergo fid
fides (auctore F
corder. In plura
uel ab extorquē
p̄ deinde ponit
mē lyricū sum
res scribere. qu
sollicitudinē ex
lem calamo p̄m
secesserat: eūq̄ d
inherentes. ab il
se inter cōfines
re tēperatū aer
meū mare: duo
hetruscū: Nam
Luna primū est
portū & urbē S
portus ē: multo
teneat imperiū
longe pelagi pra
gens: quia ut dic
circūcluditur.

carmini: qd̄ ē m
i. vii. Qui tetrica
āgustā admodū
Chorda citharæ
agitare iocos Ly
ornato stilo p̄pte
crā usq̄ liguria ē
uenēi potu dege
esse significat. a u
distet stadia circū
sed tascū d̄. An i

rynnā mulierē. de qua Papīnīus in syluis epicedion in patrē suū sic ait. Tu pandere doctus carmīa Bac-
chilide: latebrasq; lycophronis atrī. Sophronaq; implicitū. tenuisq; archana Corynnæ. Sensus est igitur
Ad lyrā ne carmina scribis. Tetrico: graui: & seuero: siue potius sabino a mōte tetrico sabynor. Mire
opifex numeris: ordo ē. Mire opifex intēdisse numeris. Numeris: rithmis uersibus: ut alibi: Scribimus ī
clusi numeros ille hic pede liber: & erit datiuus casus. Intēdisse intensiōe neruorū inferuisse. Vir. in. yiii.
Cui carmīa semp Et cytharæ cordi: numerosq; intender neruis. Veteꝝ primordia uocū. i. carmīa quæ Carina
ante orationē solutā fuisse & latini & græci testant. Vnde Strabo geographus sic refert. Primū ante oīa ante so
appatio ipsa poetica pcessit ī mediū & approbata cōplacuit. Dehinc illā imitatī: cū metꝝ soluiſſet reliqs lutā ora
poetica seruatis pibus rē scriptis cōmendarunt Cadmus uidelicet & Pherecides & Hecateus. Nā Cad tionem
mus auctore Plī. primus pſaicā oīnem cōdere instituit. Cornelius quoq; Tacitus de claris Orationibus Profai
hoc ita cōfirmat. Hæc inquit eloquentiæ primordia: hæc penetralia. hæc primū habitū cultuq; cōmoda cæ ora
mortalibus in illa castra: & nullis contacta uitiis pectora influxit. sic oracula loq̄bant. Vex uocū. Qui
bus primū apud mortales carmīa: ut dictū est cantabant. Vnde Cornelius Tacitus: ceterꝝ scilicet illud. ator.
& ut more nostro loquar. aureū sæculū & Oratorꝝ & criminū impos: poetis & uatibus abundat. q bene fa
cta canerēt. nō quī male admissa defenderent. Atq; expositiue positū est atq; p. i. Marē strepitū: expſit
materiā lyricorū: a quibus & pugiles & certamīa quorū cātari solent. Virgī. Cui carmīa semp & cytharæ
cordi. nūerosq; intendere neruis. Semp equos atq; arma uig; pugnasq; canebat. Hora. Musa dedit fidi-
bus diuos. puerosq; deorū: Et pugilē uictorē: & equū certamiē primū & iuuenū curas. & libera uina referē
Marē igit strepitū. i. sonū masculū & n muliebꝝ: quo certamīa & pugilū equorū cātis. Maiori. n. strepitu
hæc a poetis cantant. Fidis: eius notatiuus est fides nō fidis: ut credit Priscianus. hac re deceptus. qd Fides.
si fides faceret in nominatiuo fidicula nō diceret. sed fidecula. nō intelligens rōnem analogiæ fidicula
dicendum esse a fides. sicut adicula ab ædes. sedicula a sedes. cædicula a cædes. nō cædecula. sed cæcula æ
decula. Ergo fides dicendum est. cuius diminutiuum est fidicula. uel parua cythara: uel chordula. Nam
fides (auctore Festo) genus est cytharæ: dicta quod tantū inter se chordæ eius: q̄tum inter hoīes fides cō
cordet. In plurali uero tortorū instrumentū ex duobus (ut nōnulli putauere) obliquatis lignis cōpactū.
uel ab extorquēda fide ac ueritate. uel a neruis funibus. uiculisq; qbus hoīes torquēdi alligabant. Mox
p deinde ponit q̄ mox uero q cito significat. Latīnæ. bene latīnæ. ne græcis putaret. Nā a græcis car-
mē lyricū sumpsit initū. & ut diximus in eo plures claruere graci. Iuuenes agitare iocos. i. iuuenū amo
res scribere. quod pprium est lyricorū. ut supra. Et iuuenū curas. & libera uina referre. Agitare amatiū
sollicitudinē expſit. Egregios lulisse senes. i. facta senū egregia. Lulisse scripsisse. Vir. Ludere quæ uel
lem calamo pmisit agresti. Mihi nūc ligus ora intepet. Locum describit: quo ut p getē aliqd scriberet:
secesserat: eūq; dicit esse portū lunæ. Ora ligus: ligures populi sūt in amnes Varum & Macra hætruscis
inherentes. ab iis Macra separati. Intepet hibernatq; meū mare: hoc dicit se ab urbe per hyemē secessis
se inter cōfines liguriæ & hætruriæ. qua parte est luna oppidū hætruriæ. Intepet. idest hyemali tempo
re tēperatū aerem mihi præbet. Ouidius. Cū tamen aura tepet medio defendimur histro. Hibernatq;
meū mare: duo significat: tēpus esse hyemale: & ibi oīa tēperata esse aeris clamētia. Meum mare: id est
hetruscū: Nam in hetruriā patriam suā: ut diximus: habuit Volateras. Qua latus ingens dant scopuli.
Luna primū est oppidū hetruriæ: uenientis ex Liguriā cum portu nobili eiusdē nominis. Graci enī &
portū & urbē Selenes: idest lunæ appellāt. Vrbs quidē haud sâne magna: maximus uero & pulcherrius
portus ē: multos intra se portus āplectens magnæ profūditatis uniuersos: usque adeo: ut oīum: g maris
teneāt imperiū facile fieret receptaculum: Celsis uero mōtib; portus ipse circūcluditur: qui pſpectū
longe pelagi præbeāt. Nā & Sardinia & magna utriusq; littoris pars cernit: auctor est Stra. Latus in-
gens: quia ut dictū est. multos intra se portus completit. Dant scopuli: idest mōtes celsi: quib; portus
circūcluditur. Multa ualle: propter portus magnitudinem. Receptat: recuruatur.

Mouit iam bruma foco: Mediocritatē seruaturus in eos inuehitur: qui ut grāde patri-
moniū hæredibus suis reliquāt: auaritiā intenti sordide uiuunt. Bruma: bruma a bre-
uitate dieꝝ dicta: qnto & uigesimo Decēbris die ichoat: quo sit in Capricorno hyemale
solstitiū. a qua brumales dies q sunt circa brumā cognōiant. Bassæ: Celsus Bassus poeta
lyricus Nerōis tēpestare floruit: quē se uidisse Quintilia. testat. eū inter lyricos nūerans
horatioq; adiciēs. Tetrico pectie: seuero & graui stilo: allusit at ad mōtē tetricū: dans id
carmini: qd ē mōtis. ē. n. tetricus ī sabinis asprimus mōs. Vñ tetricos hoīes. tristes seuerosq; dicius Vir
i. vii. Qui tetricæ horretis rupes mōtēq; seueꝝ. Casperiāq; colūt. Sabior: at gēs antiquissima italiæ habita
agustā admodū regiōem icolit a tiberi momētū usq; Marē strepitū. Masculū & uirilē sonum. fides latīæ
Chorda citharæ fides est dicta qd tantū eius iter se chordæ. q̄tū iter hoīes fides cōcordet. Mox iuuenes
agitare iocos Lyrici poetæ & iuuenum curas & libera uina. ut scri. Ho. referūt. Pollice hōesto. decētī &
ornato stilo ppter fides. q pollice agitāt. Mihi nūc ligus ora itepet. Ad dextrā italiæ sub alpibus ad ma-
crā usq; liguria ē. Hibernatq; meū mare. Eusebius tpū li. pſū uolateranū esse scribit. Ipse uero cū se iu
uenē ī potu degere. ligusticūq; pelagus suū esse. ut q ide traxerit genus dicat suā pfecto patriā liguriā
esse significat. a uicinitate se appellat ligurem dicit qspiā an uero credēdū est cū lunæ portus uolateris
distet stadia circiter septigēta se ligurē p tusco appellauisse. Mare. n. q uolaterana abluir. nō ligusticū
sed tascū dī. An igit errat Eusebiū putas. Nullus tpum scriptor est. in tam longa pſertim serie qui non
h ii

BAR.
FON.

ligures

luna op
pidum.

labi q̄doq̄ possit. Quin ipse idē Enniū tarentinū appellat. Quin rudis ortū Sil. italicus lib. xii. auctor ē ut rudia genere uetusta: Nunc rudia solo mēorabile nomē alūno. Quod & Pōponius mela scribit. Post bariū & gnatia & ennio ciue nobiles rudia. Hibernat: hibernat dī pelagus: cū nauigari p̄ hyemē nequit qm̄ tunc naues ī portus: ut milites ī hiberna secedūt q̄ lat⁹ igēs dant scopuli. Lunā quōdā: spedia nunc portus natura loci munitissimus insulā uel scopulum portus e regiōe paruo admodū interuallo: disunctū hēt ambitus stadiog. xxx. q̄ parte latus ingēs scopulos dare scribit. Nā a ueneris p̄p̄nquo op piduloper hoc angustū latus in portū spedia nauigat. Et littus multa se ualle receptat. Lunā portus ab utroq̄ latere altis mōtib⁹ cinctis: in arcusq̄ intēri formā curuatus multa se ualle insinuat.

IOAN
BRI.

Lunai portū ē ope cognoscere ciues. Hic uer sus Ennianus ē: ut ille apud Virgi. Vnus q̄ nobis cunctando restituit rē: Sensus ē iucundū q̄dem ē o ciues portum lunā inspicere. Declarauit poeta portū lunā Enniū testimonio pulcherrimū ēē. Est ope: deest p̄cium: sumptū a mercenariis: q̄b⁹ post laborē suaue ē capere mercedē suam. Cor iubet hoc Enni: illud. n. carmē in annalibus suis scripsit Enni⁹ de portu lunā. Enni. Quint⁹ Ennius poe

Q. enni
us.

ta natus ē Tarētī: ut tradit Euse. ut uero scri. Mel la. Rudis q̄d oppidū appuliā ē. Sic. n. scri. Ennio ciue nobiles Rudia. qui a catōe q̄store Romā trā status habitauit in mōte Auētino: parco admodū sumptu cōtentus: & unius ancillā ministerio. Se ptuagēario maior ut scri. Cice. articulari morbo p̄it: sepultusq̄ in scipidiis prioris monumēto uia appia intra primū ab urbe miliariū: cuius statuā Scipio ut scri. Pli. & Soli. imponi sepulchro suo iussit. Postq̄ de stertuit esse Meonides. Scri. Ennius in principio annaliū suog: ut auctor ē porphyrio sōnio se admonitū q̄d fm̄ Pythagoræ dogma aīa Homeri in suū corpus uenisset. ad q̄d respexit Persi. illic. Nec in bicipiti somniasse Parnaso memini. Q̄ uis pauōe ex pythagoreo: uarias opinioēs sequunt̄ poetæ. alii. n. scri bunt pythagorā se pauonē fuisse: deinde ex pauōe aīam suā in Euphorbū trāsisse: tū in Homerū: eadēq̄ ab Homero terē in ipm̄ trāslatā: tū demū in Enniū puenisse. ut sic accipias enniū q̄ntū fuisse a pauōe ī cuius corpe habitauit aīa pythagoræ. Heraclides uero pōticus. auctore Plutarcho. refert hūc de se dicere solitū q̄d fuisset aliq̄do Aethalides: Mercuriūq̄ filius putatus esse: Mercuriūq̄ monuisse illū. ut peteret p̄ ter immortalitātē q̄d uellet petiisse igit̄ ut uiuēs & uita functus oīum q̄ cōtingerēt memoriā haberet. Itaq̄ in uita meminisse oīum eandēq̄ memoriā & post mortē referuasse lōgoq̄ post tpe in Euphorbū uenisse atq̄ a Menalo fuisse uulneratū. Vñ Oui. Pātholides euphorbus erā: cui pectore quondā Hæst in aduer so grauis hasta minoris atridæ. euphorbus at dixit se aethalidē fuisse. atq̄ a Mercurio p̄ munere hoc ac pisse. ut aīa illius iugī circuitiōe uagaret. & in q̄s uelut arbores uel aīantes cōmigraret. Postea uero q̄ Euphorbus diē obiit. ingressā in hermotimū ipsius aīam q̄ & ipse cū fidē uellet facere: brachidas petiit igref sus apollinis phanū oñdit clypeū quē illic Menelaus affixerat. Ait. n. illū cū ex troia remeasset Apollis ni sacrasse scutū iā putrefactum solamq̄ perdurare eburneā faciem. Vbi autem & hermotimus uita fun ctus ē rursus in pyrrhum delium piscatorē migrasse. illumq̄ omnia memorasse ut scilicet primum Ae thalides fuerit postea Euphorbus. Deinde hermotimus. ac postmodum Pyrrhus effectus sit ac deiceps post Pyrrhum factum ēē pythagoram: omniumq̄ meminisse quæ prædiximus. Postq̄ destertit ēē Meo

Meonj
des

nides. idest postq̄ excitatus e somno cœpit esse homerus. hæc enim particula de īcompositiōne plerūq̄ contrarium significat. ut dedisco: desuesco: contraria enim sunt is uocibus disco & assuesco. Destertere igit̄ est cessare a sōno. Meōides. i. hōerus Parronymicū est a Meōe patre: nō at ut multi putauere a Meco nia regiōe. Nā Aristo. in. iii. De poetica libro dicit. In io insula quo tempore heleus cordi filius Coloniam in Ioniam deduxit. Puellam q̄dam indigenam: adeo qui musarum consuetudine utebantur: fuisse cōpressam quæ cum grauida facta ēēt. infamiam uerita in locum abiit q̄ Aegina dicebat: ibi a latrōib⁹ bus capta: ac Smyrnam quæ tunc Lydorum tenebat impio abducta mæoni Lydorum regi amico ab iis dono data est. illa uero puellæ uenustate captus eam duxit uxore q̄ cū postea iuxta Meletem forte spa ciaret: prus subitis occupata doloribus hōeg apud flumen enixa est. Quē suscipiens Meon pro suo edu cauit: matre statim post ptū mortua. Vel a Moe. q̄ au. Euphoro Criteida filiā apellis fratris grauidā fecit ex q̄ natus ē Hōme. ut latius a nobis dictū ē in cōmētariis Sta. Mœōidē igit̄ intelliges dictū siue a uirri to siue a patre. Hic ego secur⁹ uulgi satyrico more iā flectit̄ ad auaritiā suog tpoꝝ carpēdā. Sēsus ē. ego inqt̄ huc cōcedēs. & uulgi strepitū fugi: & aulx inimicū pecori n̄ timeo: nec iuidia moueor felicitate uī cini. ut sic oñdat ab oī aī affectu se remotū ēē. Securus uulgi: subaudi sū. i. a strepitu uulgi remot⁹. i. nō anxius: nō sollicitus de iudicio uulgi. & ideo securus. Et q̄d p̄paret. a. remotū se ēē ostendit ab omni aī sollicitudine. quæ inimica solet esse scribentibus. Vñ Sapho. uacua carmina mētis opus. Auster uen tus ē meridionalis. q̄ alio noīe Nothus dicit̄: eo flante decidūt imbres pecori maxime noxiū. Vir. Arbo ribo. satisq̄ nothus. pecoriq̄ sinister. Hor. Plūbeū austrū appellauit. Nec mala me ābitiō p̄dit. nec plūbe us auster. Infelix inimicus & nō p̄picius: unde contra felix p̄piciū Vir. Sis felix nostrūq̄ leues: q̄cunq̄

Auster.
Nothus

Lunai portum est opere cognoscere ciues:
Cor iubet hoc enni: postquam destertuit esse.
Mæonides quintus pauone ex pythagoreo
Hic ego securus uulgi: & qd præparet auster
Infelix pecori. securus: & angulus ille
Vicini nostro quia pinguior: et si adeo omnes
Ditescant orti peioribus usq; recusem
Curu⁹ ob id minui seio: aut cenare sine ucto
Et signum in uapida naso tetigisse lagena

BAR.
FON.

IOAN
BRI.

laborē. Secu
cini sit pingui
Iuue. Malorq
lore senescit
Ditescant loc
significat. i. se
Magnū. n. ē
tanto dolorē
meū defraud
pacissimam
facile totū bi
Vapidam
Lunai por
plurimi nego
cognoscendū
tiquitate solu
Et litus mu
mā curuatus
q̄stus gfa cog
rephendens
ruit: ut elus a
bis meminit
Veg ne quis
alto monte
ea distat circ
ēē mēōides q
solitū se aliq
stea in Pyrrh
ēē significat
rus cuneus i
educauit: ut
germane. A
die autūnali
inuidia labor
telligit. Et si
tiores in dies
rioribus inul
parce ac sord
est: qui uel ul

Discrepet h
Producis ge
Tingat olus
Ipse sacrū in
Grādia mag
Nec rumbo
Nec tenuem

cit cōtra Poss
oibus in rebu
simili natura
q̄ gentus noīa
Narales: alios
nera liquamin
appellabat: eo
tū gari hēbat
tiosi fuisse mu
idē alibi. Expi

laborē. Securus & angulus ille uicino nro quia pinguior. Ordo est. Et sum securus: quia ille angulus uicini sit pinguior nro. Inuidia se non moueri felicitate aliena ostendit: qd est auari & improbiissimi hois. Iuue. Maiorq uidet. Et melior uicina seges. Et si ideo oēs dītescant orti. p. u. r. c. o. i. m. f. Nunq ingt dolore senescā quod humili loco nati pcedant me opibus. Adeo: ualde. Terē. Adolescentē adeo nobilem Dītescant locupletent. Orti. p. i. humilioribus nati. Vsq: particula hāc absolute posita cōtinuationē significat. i. semp. Recusē m: recusa uero. Cōnare. f. u. i. sine delitiis: nisi adsint cibaria lauta & opipara Magnū. n. ē inuidiā signū: ita felicitatē alienā āgre ferre: ut lautioribus cibis abstineas: ut sit sensus. Ego tanto dolore alienā felicitatis nō cōficiar: ut nolim mihi parari lauta obsonia. i. nō ita rūpar ut genium meū defraudē. Et signū in uapida naso tetigisse lagena. i. recusabo inquit bibere nisi pocula adsint capacissima: ut nō facile uno haustu siccet. nā tetigisse signū in poculo dū bibis: signū est uas parū esse: ut facile totū bibas: idq est auaritiā indiciū. Signū: fundū poculi designauit ubi imagines sculpi solent. Vapida: nimii uaporis ut alibi. Exhalet uapida lāsum pice sessilis obba.

BAR.
FON.

¶ Lunai portū est opere cognoscere ciues: opepreclū est hūc ut portū qstus grā cognoscatis. Huc. n. cū plurimi negociatores lucri causa nauigarēt: nimia romanorū cupiditatē rephendens: ironice hūc portū cognoscendū demōstrat. est uero poetā Ennii uersus quem ideo suis inseruit ut eius auctoritate atq antiquitate solū patriū. Nam a ueneris ppinquo oppidulo: per hoc angustū latus in portū spediā nauigat. Et litus multa se ualle insinuat. Lunai portū est ope cognoscere ciues: opepreclū est hūc ut portū qstus grā cognoscatis. Huc. n. cū plurimi negociatores lucri cā nauigarent: nimia romanorū cupiditatē rephendens: ironice hunc portū cognoscendū demōstrat. est uero poetā Ennii uersus. quē ideo suis inseruit: ut eius auctoritate atq antiquitate solū patriū cōmendaret. Lunensis aut portus in. v. Stra. his uerbis meminit: hō: luna quidem ciuitas & portus est. Grace aut & portū & urbē selenes. i. lunā appellant. Vex ne quis ductus similitudine noīum eodem in loco portū & urbē esse putaret. Lunā portus ab urbe alto monte seiungit. Vrbis in aethuria ad macre fluminis hostia sita est. Portus aut in liguria positus ab ea distat circiter stadia. lxxx. Cor Enni: Enniana prudentia Cordati. n. sapiētes dicunt. Postq destertuit eē meōides quintus pauone ex pythagoreo. Refert Heraclides ponticus: ut Laer. scri. Pythagorā dicere solitū se aliqñ aethalidē Mercurii filiū fuisse: qui lōgo post tpe in Euphorbū: deinde in Hermotimū: postea in Pyrrhū: nouissime in Pythagorā cōmigravit: Ad hunc igif alludens Persius Ennii. y. ab Home. eē significat: Meōides. n. Homerus dicit uel a Mōe pfe q nepte Criteide uitiā a Home: genuit: ut Ephorus cuneus in li. de patriis rebus scri. Vel a meōe Lydog rege qui infantē Home: suscepit: ac liberaliter educavit: ut Ari. li. de poetica meminit. Securi uulgi negligens & cōreptor. Vir. i. anel. Securus anno: germane. Auster infelix pecori: ondit se auaritiā nō intentū. Auster uero: qui & nothus dicit a meridiē autūnali tpe spirans uarios morbos excitat. Securus & angulus ille uicini nostros: quia pinguior: nec inuidia laboro: q uicinus me diuor sit. Angulū uero uel pro padio totū a parte ponit: uel uicini campū intelligit. Et si adeo oēs dītescant orti peioribus: qd oēs peioribus orti parentibus: & ipsi quoq deterrimi diuiores in dies fiunt. Adeo autē & multū & ualde significat. Vsq: recusē: Curuus ob id minui senio diuoribus inuidendo nec sibi mortē acceleratur: nec genū suū defraudatur pmittit. Sine uncto nimis parce ac sordide. Et signū in uapida naso tetigisse lagena: De sordido: atq auarorū cōsuetudine tractū est: qui uel usq ad fecē uini: ne quid in cado supersit oprant: cuius in fundo signū aliqd sculptū est.

IOAN
BRI.

Discrepet his aliis geminos horoscope uaro
Producis genio solis natalibus est qui
Tingat olus siccū muria uaser in calice empta
Ipse sacrū irrorans patinā pip: hic bona dente
Grādia magnanimus pagit puer utar ego utar
Nec rumbos ideo libertis ponere lautus:
Nec tenuem sollers turdorum nosse saluam

¶ Discrepet his aliud: satis lepide descēdit ad reprehendendos auaros. Discrepet: pro discrepabit. His deest ab: ut sit ab his q dixi. q. d. ali⁹ cōtra felicitate aliena mix i modū angef. Geminos horoscope uaro Producis genio. mirandū ondit nō eē si i tāta hoīum multitudie sint diuersae uolūtaes & studia: cū saepe gemini dissimilimi studiū generent. Horoscope: astrologia dediti: id tps mo mentū quo quisq nascit horoscopū appellauere qsi horae notationē & inspectionē. ea. n. hora a mathematicis cōsiderat: ab hora & scopos: qd ē cōsideratio: siue notatio & inspectio: hoc at Persius dicit cōtra Possidoniū stoicū multū astrologia deditū q putauit eadē cōstōe astro: natos: eadēq cōceptos oibus in rebus silēs eē: quod a diuo augustino multis rōnibus & facile confutat. Varo genio: uaria & dissimili natura. Geniū naturā appellat: qua nobis nascentibus putauit antiquitas deū dari ad nām custodiā q genus noīat. Solis natalibus est qui tingat olus siccū. Sui tps auaritiā notat. Aemulatio ē horatiana Natales: alios ne deorū Festus & albatu celebret: cornu ipse bilibri caulibus instillet. Muria: tria erāt genera liquaminis: qd ex piscibus fiebat: sed illud in primis laudatissimū hēbat: qd ex scōbris fiebat: qd ex garum: qd ex alio: qd ex thynno cōficiebat. Tertiū qd alec dicebat: uel tū gari hēbat: nec aliud quā collata fex. Ait igif Persi⁹ auarū nō garo sed muria cibaria cōdire. Garū at p tiosū fuisse muria docet Mart. Antipolitani fateor sum filia Tynni Essem si scōbri nō tibi missa forē. Et idē alibi. Expiratis adhuc scōbri de sanguie primo Accipe fastorū mūera cara garū. Muria tñ Cato docet

Horos
copū

Garum
Muria
Alec

fieri hoc mō. Amphorā defracto collo purā impleto aqua purā in sole ponito: sibi fuscillā cū sale populari suspendito & quassato suppletoq; idētidē. Id aliquoties in die facito usq; adeo donec sol desierit tabesce-
 re biduū id signi erit: menā aridā uel ouū demittito: si natabit ea muries erit: uel carnē uel caseos uel sal-
 famenta quo cōdas. Porro muriā in labella uel in patina in sole ponito: usq; adeo i sole habeto donec cō-
 creuerit. Inde flos salis fiet. Ipse emphasim hēt. i. nō alius qsq;. Irrorās: more roris infundēs. Sacx pip-
 ironice dictū. q. d. Tali gestu pip infundit: ut res sacras ptractare uideat. Hor. de auro inqt. Et sacris idor
 mis inhiās: tanq; rebus parcere sacris Cogeris. Patinā: uas est mēfariū: a patulo nomē accepit: uñ & pa-
 tella p diminutionē. Hic bona dēte grādia magnanūs. p. p. Hoc ait quosdā cōtra esse: qui p pdigalitatē
 oīa prima iuuentute bona cōsumāt. Hic. i. alius. Puer. i. prima iuuentute: adhuc pueritiā nō egressus.
 Peragit: absumit: Laute uiuēdo. Vtar ego. u. Cū aliū inquit auare: aliū pdige uiuant: ego uero mediocri-
 tatē colā. Vtar ego utar: absolute dictū. i. nō abutar: sed moderate uiuā. Nec rūbos: tacitā obiectōi oc-
 currit. qsi quis dixerit nūquid rūbos & turbos libertis tuis appones: & ipse neget. Monetq; ita uitandā cē-
 auaritiā: ut in pdigalitatē nō incurra. Aemulatio est horatiana. Nec sicut simplex neuus unetā conuūis
 pbebit aquā. Vitiū hoc quoq; magnū. Nec ideo lautus: nec tñ ob eam rem. i. quia auarus nolim esse: ero
 ita splendidus: ut ponā rūbos libertis. Rūbos: pisces sunt peculiāres maris plani: ut solea & passeris qui
 a rumbis situ tm corporū differunt. Dexter resupinatus est illis passeri leuus. Lautā gulā ondit esse Hor.
 nū esuriens fastidis oīa pter pauonē & rumbū. Tenuem saluā: tenuē & optimū saporem: qui in deglutie
 da salua sentiē. nam luxuriōsa gulā & artis cōquinarīa habet: rex sapores cognoscere. Vnde Hora. ex
 Gatii snia. Nec coenā: quinis temere arroget ortē. Nī prius exta tēni rōne saporū. Turdō: turbos pri-
 mi saporis inter aues indicauit. Mar. Inter aues turdus si quis me iudice certet: Inter quadrupedes glo-
 ria prima lepus. Hora. cum sit obeso nil melius turdo.
 BAR. FON. CDiscrepet his alius. Aliū a suis moribus discrepantē sordideq; uiuentē demonstrat. Geminos horosco-
 pe uaro pducis genio: Diuerfa cōtrariāq; natura eadē hora ortos pducis. Horoscopus uero genesis est in
 spector. Varo genio. Genius pro natura: cuius est deus accipit. Vaz at intortū significat: ut fallit pede
 regula uaro solis natalibus. Auari sordes ēt in natalibus exprimit: in quibus largius & abundantius uiui-
 tur. Muriā: Salsugo ex liquore pisciū facta muriā est: ut. i. & xxx. lib. Pli. scri. Quā cū in calice puo admo-
 dū poculo emptā dicat: hoīs auaritiā declarauit. Irrogās: leuiter tenuiterq; inspgēs. Hic bona dēte grā-
 dia magnanūs pagit puer. Cōtrariū supiori adducit bona sua pdigalr cōsumētē. Vtar ego. u. se modū
 fuaturq; pollicet. Nec rūbos: nō rūbos libertis apponā: q. pdigalitatē nimia nota ē. rōb. n. apud maiores
 in pēio fuit: pferē rauēna captus. Nec tenuē solers turdō: nōsse saluā: nec se gulosū futurū dicit: ut te-
 nuem saporem turdō: & q. cūq; suauiora palato sūt: discernere calleat. Salua. n. pp sapore ad gulositatē
 trāfferē. Turdus uero: ut Mar. asseuerat iter aues gloria pria est. Hor. quoq; obfesso nil melius turdo ait.
 IOAN BRI. Tenus C Messe tenus ppria uiue: satyrīca rep̄ensione
 insurgit in aua: monens ut pro qualitate rex sua
 rum uiuat. Tenus cum pluratino adiungit nu-
 mero genitiū requirit: ut crux tenus cū singula-
 ri ablatiuū: ut Crapulo tenus abdidit ense. Sē-
 pō cōtra naturā ppositōis postponit. significatio
 at est: usq; ad: ut mento tenus usq; ad mentū. nilo-
 tenus usq; ad nilū. Aliqñ ēt pro non ultra ut gessit
 consulatū titulo tenus. i. nō ultra q̄ titulo. Messe
 tenus ppria uiue. i. pro qualitate & cōditiōe p-
 uentus tui. Fas est. Licitū quidem est quā terra
 Occare producit consumere. Occa frange. id est consu-
 me & utere. Sumpta metaphora ab agricolis: qui
 glebas frangunt: & bene ab agricolis. Nam de re agresti looquif cum ait. Messe tenus ppria uiue. Oca-
 care & occator ab occidendo ut tradit Varro. dicit quod grandes terrā cadat globos. En seges altera
 in herba est. Suadet auaro futura metuī non debere cum iam altera frumenta resurgant in agris. Ast
 uocat officium non satis erat ostendisse auaritiā fugiendā esse in uictu. nisi & in alios conferendā esse li-
 beralitatem subdidisset. Sensus igitur est. Inopi & egenti siquem uideris subuenito. Vocat officiū. pie-
 tatis humanitatis liberalitatis exercendā. Trabe rupta. id est nauis. Iuue. Nocte cadet fractis trabibus.
 Sudare Brutia saxa. id est scopulos. Brutī contermini sunt lucanō: infero mari appositi. Surdaq; uota diis
 non exaudita. Dicimus enim surdum qui non audit: & qui non audif. Iuuenalis. Et surdo uerbere cedit
 id est quod non audif. Constat nanq; in auctoribus multa inueniri per contrarium significantia. Vnde ē
 illud Virgiliū. Memorem Iunonis ob iram. id est non quā meminit: sed quā est in memoria. Terentius.
 Ionīa Exprobratio est imemoris beneficii. i. cuius nemo meminit. Sic dicimus hoīem cecū qui non uidet: &
 locū cecū in quo qd occultat. Vir. Includunt ceco lateri. Ionīa: ionīa grācorū regio atq; coloniā in ex-
 tremitate asiā minoris. Media. ut Pli. scribit inter icariā & lydiā: quā a caria: ut ait Solinus Menāder flui-
 us diuidit. Accepitq; nomē: auctore Vitruuio: a duce Ionio quē arheniēses cū ex Apollinis delphici ora-
 culo in asiā tredecim colonias uno tpe misissent. iis singulos duces cōstituerūt. quos sūmā impiū hīe ius-
 serūt. Hinc appellati sunt Iones populū. & inde mare ionīū. aliū uero ab Ione Inachi filia denotatū uolūt

Messe tenus ppria uiue & granaria fas est
 Emolle: qd metuīs: occa: en seges altera in her-
 Ast uocat officiū trabe rupta brutia saxa (ba ē
 Præhedit amicus inops: req; oēm surdaq; uota
 Condidit ionio: iacet ipse in littore & una
 Ingentes de puppe dei: iamq; obuia mergis
 Costa ratis laceræ: nunc & de cespīte uiuo.
 Frange aliquid: largire inopi: ne pīctus oberret

Alia ēt loni-
 les interem-
 osq; parit co-
 pite uiuo frā-
 dign? qfj te
 pite: celpes p
 ober: et cax
 medicates.
 C Messe ten
 ppinqutate
 lo descendit
 metuīs: adho
 seges altera
 bis: in trālat
 Var: de re ru
 ba dura: q ita
 natur. Ast u
 leuandos affi
 nens. Brutū
 mille trecent
 sunt appellat
 tur. Condit
 alterum ab l
 aticum maro
 nomen traxi
 neq; sibi neq;
 am factam d
 fragmenta o
 uoluāt ex aq
 gat cognom
 aris. Ne pect
 stipem aliqu

BAR.
FON.

IOAN
BRI.

Carulea in
 Negliget in
 Ossa inodo
 Seu ceraso p
 Tu ne bōa i
 Doctores g
 Cū pipe & p
 Fœnisea cr

Ossa inodo
 dans Crispin
 scribit. Beati
 etis. Et paulo
 gesta honori
 facta cinamū
 uasta uehūt:
 Hæres offensi
 fia: ut cinamo
 Pli. narrauit c
 gerisq; spētib
 ungueta uitia
 res ut bestī: i
 struant. nā tpi
 ad lesbīa mari
 re iussū sunt.

Alia et ionia feri. Solinus est in extremis Italiae ab Ioue Naulochi filia quam paciter infidentem uis Hercules interemit. Ingentes de puppe dei simulacra numinum: quae in nauibus gestari solent a nautis. Vir. arma de
osque parant comites. Mergis: mergus auis est aetolica: in arboribus nidificat incipiente uere. Nunc & de cel
pitem uiuo frange al. Satyrica indignatio monet pauperi subueniendum. Sic Hora. ad diuitem auarum. Cur eget in
dignusque te diuites: quare Tepla tuum antiquum deum: cur improba cara Non aliquid prius tanto emitteris aceruo. Cel
pitem: celpes proprie est herba cum terra euulsa: sed hic emetaphoricos pro celsu domestico posuit. Ne pictus
oberret caerulea in tabula. Solebat naufragi: ut dictum est in tabella pendente a collo naufragium pictum ferre
medicantes. Iuue. Mersa rate naufragus assem. Dum rogat: & picta se tempestate tuetur.

BAR.
FON.

¶ Messe tenus propria uiue. Viri ducas iuxta regem tuarum facultatem & inopiam. Tenuis enim praepositio est
propinquitate significans: quae interdum actio coniungit. Flaccus in argonautice. Et tamen tenuis imen
so descendit ab euro. Nonnumquam & genitiuo. Vir. in geor. Et crurum tenuis a mento palearia pendet. Quid
metuis: adhortare in honeste consumere id metuat: quod terra parens benigne post paulo sibi reddet. Occa
seges altera in herba est. Quae exuperant tibi ipsi comminuens pauperibus diuidas. Mox. n. eadem repara
bis: in translatione aut uerborum agresti similitudine permanet. Occare. n. glebam occidere & comminueret
Var. de re rusti. li. i. Vineas nouellas fodere: aut arare: & postea occare: & deinde comminueret: ne sit gle
ba dura: quae ita occidunt. Occare debet: hinc quoque occator: qui glebas ita occidit: auctore Festo cognom
natur. Ast uocat officium. Non his modo: quae ex prouentibus superant: sed substantiis propriis amicos sub
leuandos affirmat. Trabe rupta: naufragium factum ostendit: trabem pro nauis quae ex trabibus nequitur po
nens. Brutia saxa: Brutium littus Italiae super lucaniam est: & ad euripum usque siculum pertinet: stadiorum spacio
mille trecentorum & quinquaginta. Fuere autem brutii lucanorum pastores: a quibus quoniam transfugerunt: brutii
sunt appellati. Luc. in brutios fugitiuos atque rebelles uocat. Surdaque uota: quoniam a diis non exaudiri
tur. Condidit ionio: in ionio mari naufragium passus rem omnem amisit. Ionium autem pelagus duplex est
alterum ab ionia regione minoris asiae appellatum: quod numeroso ambitu littoribus flexum ab ageo ad adri
aticum mare pertinet: alterum in Italiae finibus a Ioue Naulochi filia ab hercule interpretatur: ut Soli. autumat
nomen traxit. Ingentes de puppe dei: iocose in deos maris dictum: quorum simulacra prostrata eum iaceant
neque sibi neque inopi illi profuerint. Iamque obuia mergis costa ratis lacerae iure costam ratis mergis obu
iam factam dicit. Clamore. n. suo tempestatem denunciates e medioque mari ad littus euolantes obuia rati
fragmenta offendunt. Vir. i. geor. Iam sibi tum curuis male temperat unda carinis. Cum medio celeres re
uoluat ex aequore mergi. Clamoreque ferunt ad littora. Mergus uero quod se in aquam cibum captas imer
gat cognominatur. De celsitem uiuo frange aliquid de patrimonio aliquid minuens amico inopi largi
aris. Ne pectus oberret caerulea in tabula. Naufragi casum suum in tabula pictum circumferebant quo
stipem aliquam corrogarent. Caeruleam autem dicendo ad pelagi colorem respexit.

Mergus

Celpes
Naufra
gium pi
ctum in ta
bula.

IOAN
BRI.

Caerulea in tabula: sed coenam funeris haeres
Negliget iratus: quod rem curtaueris urnae
Ossa inodora dabit: seu spiraret cinnama surdum:
Seu ceraso peccent casiae nescire paratus.
Tu ne bona incolumis minuas: sed bestius urget
Doctores graios: ita fit: postquam sapere urbi
Cum pipe & palmis uenit nostrum hoc maris exps
Foenisecae crasso uitiarunt unguine pultes:

¶ Caerulea: quod in ea mare sit pictum: quod coloris est ca
rulei. Sed coenam funeris haeres: irrisio est poetae ex
cusantis auarum. quod dicat ei ignoscendum esse: quia ab
haerede coena: feralis non ponere si piis officiis re
imminuisset. Nam in mortuorum solatium diis manibus
feret coena: quae silicernium appellatur: quod ea silices cer
nant umbram hoc est possideat. auctor est donatus
Iuue. Ponit exigua feralis coena patella. Eiusdem
coenae meminit Plinius. cum ait de miluis. Notatum in iis
rapacissimam & famelicam semper alitum nihil esculen
ti rape unquam ex funere ferculis. Festa autem diis ma
nibus sacra feralia a ferendis epulis: uel a feriendis
pecudibus sunt appellata. Curtaueris: minueris

Silicernium

Fertalia

Ossa inodora dabit. Hoc inuidiose & satyricum. Corpora. n. mortuorum ungebant. Iuue. Et matutino su
dans Crispinus amomo. Quantum uix redolent duo funera. Plinius in huius moris inuidiam de unguentis haec
scribit. Beati arabia fecit hominem et in morte luxuria: quod diis intellexerat genita adhibens urendis defun
ctis. Et paulo inferius hoc adiciis. Aestimant postea toto orbe singulis annis tot funera acruari: in quo co
gesta honori cadauerum quae diis per singulas micras dant. Spiraret fragret. Cinnama. i. unguenta ex cinamo
facta cinnamum idem nascitur in aethiopia troglodytis conubio permixta: perdunt mercatores quod illud per maria
uasta uehunt: uix quanto anno reuertit: & multos interire. Quae de causa in pretio maxime habetur. Surdum sensus est.
Haeres offensus imminuta hereditate: quam expectabat perficeret unguenta bona ne sint an uitiata. Casia: ca
sia: ut cinnamomum frutex est iuxta cinamum campos nascens. Fabulosa tamen antiquitas princeps uel Herodotus auctore
Plinius. narravit casia ut supra diximus circa paludes arabiae colligi propugnate uigilans: diro uespertilionum genere: ali
gerisque spiritibus: quibus commotis augent regem precia. Peccet ceraso: adulterata sint. Multum. n. modis: ut scribit Plinius.
unguenta uitiabant. Tu ne bona incolumis minuas: Verba huiusmodi. Sed bestius urget Doctores graios. ha
eres ut bestius: id est philosophos graecos culpam reicit. quasi improbos quod homines ad auaritiam fugientes & liberalitatem exercenda in
struant, nam temporibus poetae diuisi erant philosophi & in contemptu: expellebantur saepe ex urbe. Vnde ita scribit Seneca
ad lesbiam matrem. Apicius nostra memoria uixit ea urbe ex qua philosophi uelut corruptores iuuentutis abi
re iussi sunt. Bestius: imitatio est Horatii. Diceret urendos correptus bestius idem. Urget: accusat: dicit.

cinnamum

Casia

Doctores graios. i. phos. Ita fit. ordo est. Ita fit foenifeca uitiarum pultes crasso unguine: postquam hunc nrm sapere expers maris cum pipere & palmis uenit urbi. Ita fit cum indignatione legunt: & in contemptum disciplinae graecorum. qui ita liberalitate hominibus exercenda persuasere: ut non tam diues: sed & uilissimus quisque laute & luxuriose uiuat. Sicque poeta luxum epularum sui temporis notat. Sapere: sapia uerbum pro noie posuit. alibi. Nostre istud uiuere triste. Hoc nrm cum contemptu phia dictum: quali quae male doceat: nouosque mores in urbem introduxerit. Expers maris: Hoc in inuidiam dicit graecorum phorum: ostendit. n. mores urbis ita delitiis corruptos esse: ut sponte sua romani: non peragrata gracia: mores tamen graecorum didicerit. Ergo expers maris. i. quis in gracia non nauigauimus ad capienda phorum precepta: tamen hic ex phorum sententia uiuimus: quod nos docent fordida uitam fugiendam. Vnde illud. Indulge genio carparamus dulcia nrm est. Quod uiuis: cinis & manes & fabula fies. Venit urbi pro in urbem. Cum pipere & palmis: hic locus non simpliciter accipiendus est. Nam illos auctore Lactantio notat qui sapiam a principio fuisse noluerunt: sed nuper a philosophis inuentam: ut Lucretius. Denique natura haec rerum ratioque reperta est. Nuper: & hanc primum cum primis ipse repertus: Nunc ego sum in patrias qui possum uertere uoces. Et Seneca. Nondum sunt inquit mille anni: ex quo initia sapientiae nata sunt. Quod Persius irridet tanquam sapiam cum saporis mercibus inuentam. Cum pipere & palmis. Haec ad luxum epularum pertinet. Pipere cibaria condire Catium primum inuenisse scribit Hora. Primus & inuentor piper album cum sale nigro Incretum puris circumposuisse carillis. Palmis: duplex est palma: ut testatur Stra. Cariota & reliqua Thebaica durior: suauior gustu: dicta cariota a cara quod significat caput: nam ex ea fiebant uina iniqua capiti. Ea dono mittebat calendis ianuarii. Mar. Aurea porrigitur Iani cariota calendis. Qui in fastis. Quid uult palma sibi rugosaque carica dixi. Foenifeca: exagge ratio est satyrica. q. d. Lautioribus epulis: ne pauper quidem abstinet: ita romanorum luxus increuit. Vnde Iuue. Ipse foris breuibus ponebat oluscula quae nunc Squalidus in magna fastidit compede fessor. Qui meminit calidae sapientiae quid uulua popinae. Foenifeca compositum a foeno & seco. Vitiarunt: condierunt Pultes. i. cibaria. Pultem inconditum panem fuisse scribit Plinius. qua romani ante usum panis diu uixerunt Pultes praeterea excogitatae sunt multis condimentis. Cato punicam pultem condiri docet caseo ouo uno. Crasso unguine: hoc est lautis condimentis.

Palma
cariota

Puls

BAR.
FON.

Sed coena funeris haeres negliget: sub auari persona poeta loquitur: si amicis propterea bona diuiseris: ira tus haeres funus & epulum negliget. Seu spiraret cinama surdum: surde spirare ac redolere de cuius uix odor sentit. cinamum uero auctore Plinio in aethiopia nascitur. Eius frutex duorum cubitorum altitudinis: quattuordecim digitorum crassitudinis est quoque magis nigrescat plus probatur. Seu ceraso peccet cassia. Cassia quoque in aethiopia nascens ceraso mixta odoratum unguentum facit. Mortuorum uero cadauera diuersis unguentis condiebant. Ipsa quidem cerasus a. L. Lucullo post uictoriam mithridaticam e ponto in italiam aduecta est. Et bestius urget doctores graecorum. Cum poeta quae supra posita sunt: tanquam ab auro prolata dixerit: quod sequitur ab eodem in phos dicit. Bestius uero a bestia deriuatur. Hora. diceret ueritos correptus bestius idem. Ita fit: postquam sapere urbi cum pipere & palmis uenit: rem auarus dicit iminui: postquam luxuria & graecorum philosophica disciplina ad libertatem adhortans in urbe uenit: quod apud maiores parco assuetos: agendumque rebus magis quam phorum interitos non corrigebat: quidam haec non ab auaro: sed a Persio dici uoluit: ut sensus & ordo sit ita sit ut graeci philosophi rideantur: postquam hoc nrm sapere maris expers antequam transmarina in gulam usum adueheretur in urbem cum pipere & palmis uenit: hoc est postquam luxuries tanta increuit: quod si ita legerimus: sapere a sapore deducitur cuiusmodi apud Horatium Foecundus leporis sapiens sectabitur armos. Foenifeca crasso uitiarum unguine Pultes: postquam agrestes homines coeperunt unctius uiuere. Vnguem. n. ab uncto uenit est uero unctum pingue in suis dorso. Puls uero antiquitus farina aqua indita tamen fiebat: mox ouo caseo melle additis: sine uncto tamen confecta est: pulvisque punica appellata est.

IOAN
BRI.

Haec cinere ulterior metuas: reprehendit eum qui ideo inopi largiri non audet: quia uere: ne ea sibi post mortem non fiat ab haerede quam aliis mortuis fieri solent. Cinere ulterior. i. ultra & post mortem: quod contrarium est circa mortem. i. uiuere. At tu me haeres: Mira urbanitate dum ostendit quod ipse sit facturus. aliis uiam & modum prescribit uiuendi. Missa est a caesa

Laurus re laurus: sensus est. O tu quae haeres meus eris. Nunc uictorie tatum quod est a caesare supatos esse germanos quod ob rem sacrificium paro ducetorum bouum in tanta uictoriae gratulatione: nunc quod hoc audes uerare? Missa laurus. romani imperatores supatis hostibus Romam laurum ut uictoriae nuntiam mittebant: cui rei fides ita scribit Plinius. Laurum est pacifera: ut quod praedictum est iter armatos hostes getis sit indicium Romae praecipue laetitiae uictoriae nuntia: addit lris & militum laeis pilis fasces imperatorum decorat. A caesare: dubitari posset de quo caesare diceret. nisi de caesonio mentionem fecisset: a Caesare igitur intellige Caligula: quod ut scribit. Trāq. expeditiois germanicae imperium coepit: neque distulit: sed legionibus & auxiliis undique excitis delectis undique acerbissime actis confecit tam festinater & rapide: ut ptochiana cohortes contra morem signa iumentis imponere & ita subsequi cogerent. Qua de re scripsit procuratoribus triumphum appararet quam minima summa. sed quod nunc fuisse: quod in omnium hominum bona ius haberent: quo tamen triumpho omisso uel dilato ouas urbem Natali suo ingressus est: de senatu prius conquestus iter cetera fraudatum se dicens iusto triumpho: quum ipse paulo ante ne quid de honoribus suis agere et sub mortis poena denuntiasset.

Haec cinere ulterior metuas at tu meus haeres
Quisquis eris paulum a turba seductior audi
O bone num ignoras: missa est a caesare laurus
Insignem ob cladem germanae pubis & aris.

BAR.
FON.

BAR. **H**æc cinere ulterior metuas. Ad auari obiecta respondet Persius se parcius nō uicturū: quo magnificē
FON. tius posthumes. Interrogat autē nū timeat: quæ post mortē casura sunt. Ac tu meus hæres: canens auarū
de hærede sollicitū ad eū se uertit: q̄ suus q̄q̄ hæres futurus sit. O bone: nū ignoras ob Caligulæ
uictoriā de germanis se parla dicit centū mactare uelle: in quo magna impensa futura est. Missa est a cæ
fare laurus. C. Cæsar germanici & Agrippinæ filius qui & Caligula dictus post Tyberii imperauit: uni
cam oīo germanicā expeditionē suscepit: in qua nihil memoria dignū gessit. Verū tamen magnificas
lras Romā misit: præterq̄ barbaros transfugas & captiuos galliæ p̄cerissimū quenq̄ legit: quos in pom
pa cathenatos adduceret. Quans deinde urbem natali suo ingressus est.

Frigidus excutitur cinis: ac iam postib⁹ arma
 Iam clamydes regū: iā lutea gausapa captis
 Effedaq; ingētesq; locat cæsonia rhenos
 Dīs igitur genioq; ducis centū paria ob res
 Egregie gestas induco: quis uetat: aude.
 Væ nisi conniues: oleum: artocreasq; popello
 Largior: an phibes: dic clare: nō audeo inquis.
 Exossat⁹ ager iuxta est: age: si mihi nulla
 Iā reliqua ex amitis patruellis nulla proneptis
 Nulla manet patruī sterilis matertera uixit:
 Deq; auia nihilū supere est: accedo bouillas:

C Aris frigidus excutitur: remouet inq̃t cinis ne
 tus: ut artificia parent. Vir. Impositū cinerē & so-
 pitos suscitāt ignes. Ac iā po. ar. iā clamydes re-
 gū iā lutea gausapa capitīs. Hæc cū distōne legen-
 da sūt ut arma & clamydes regū pos. bus adiūgas
 gausapa uero capitīs. Postibus. i. tēpli ubi hostiū
 spolia suspēdi solēt. Vir. Captiui pēdēt currus cur-
 uæq̃ secures. Lutea gausapa: gen^o stramēti uillo
 si dixim^o esse quo in castris uterent. nilē aut fuisse
 uestē oñdit: et Oui. Gausapa si sup̃fit: gausapa sū-
 pta pba. Lutea: crocea. sic. n. captiui i pōpā trium-
 phi ducebant. Captis: in bella uidelicet. i. capti-
 uis. Essedaq̃ uehīcula ex hostibus capta: q̃ i triū-
 phi magnificētia uehebat. inde essedarius. i. auri-
 ga ingētes rhenos germanos & gallos: quos a rhe-
 no flu. denotauit. fluuius. n. est q̃ ortū hīs ex lepō-
 ribz alpīū incolis: galliā diuidēs a germanis in ocea-

nā britānicū deflūt. Ingētes: ex hīstoria pēdet. nā Caligula cōuerfus ad curā triumphī pter captiuos ac
 trāsfugas barbaros: galliarum quoq; procerissimū quēq; ac nōnullos ex principib' legit: ac seposuit ad
 pōpā: coegitq; nō tñ rutilare & sūmittere comā: sed & sermonē germanicū addiscere: & nōia barbar sca
 ferre. Cāsonia: sātirice cāsoniā dicit triūphī pōpā parare: tanq̃ taliū rex peritā. Nā ut scribit Trāgl. eā
 q̃uis luxuriā & lasciuiā pditā ita ardēter & cōstāter amauit Caligula: ut saepe clamyde peltāq; & galea or
 natā: & iuxta adeqtantē militib' oñderit. Cāsonia: cāsones: & cāsaries a cāso corpore matris sūt nōia
 ti. Locat: disponit & parat. Diis igif genioq; ducis: sacrificiū ducentaq; uictimaq; pmittit i honorē deo
 rū: & principis adulationē ob uictoriā reportatā ex hostibus. sic. n. in principū gratiā multa fiebāt. Ge
 nioq; ducis: hoc in inuidiā magis q̃ in principis laudē dictū est. Is. n. ut tradit Trāquil. multos honesti ordi
 nis deformatos prius stigmatū notis ad metalla & munitōes uiag; aut ad bestias condēnauit: aut bestiaq;
 more quadrupes cauea coercuit: aut medios serua diffecuit: Nec oēs grauib' ex causis. Vex male de mu
 nere suo opinatos uel quod nunq; per genitū suū peierassent. Persius igif ueluti principis genitū uenera
 turus in eius honorē sacrificiū se facturū dicit. Centū paria: duplicē hecatombē. Induco ad sacrifican
 dū. s. Quis uetat: minā Persii ad hāredē nisi assenserit. Aude: supbe enuntia. i. audento uetare ne hāc
 faciā. Artocreas: genus cibi ex pane & carne: ut cōpositio docet: ab artos qd est panis: & creos qd est ca
 ro. Non audeo inq;is: uerba hāredis quē secū inducit Persius loquentē: & hoc dicit: non audeo phibere
 quo minus ex snia tu uiuas. Vt innuat se agre ferre. Quo dicto Persius indignatus subiit exossat' ager
 quasi dicat: cū iam te uideā nolle me me uiuere meo modo: & iā mihi ager sit optimus & pximus urbi ali
 um mihi hāredē inueniā cui ipse ager detur. Exossatus ager: idest lapidatus: nā lapides ossa terrā dicun
 tur. Exossare. n. est ossa eximere & purgare: unde Terentius de pisce ait. Cū rediero exossabit. Iuxta est
 uicinus urbi. Age si mihi nulla iam reliqua ex amitis: ostendit aut eos stulte facere: qui hāredū metu ti
 ment arbitrio suo uiuere: cū liceat aliunde hāredes inuenire. Sensus est igif. Si mihi hāres meus obsti
 terit: quominus mihi liceat ex uoluntate mea uiuere: eo certe spero alium qui nullo generis uinculo: aut
 longinquo mihi coniunctus sit: rex meaq; hāredem relinqū. Ex amitis: amita patris mei soror. quia si
 militer tertia a me sit: atq; auia uideri potest: dicta ex eo quod ab ātiquioribus auia sit uocitata: siue ami
 ta dicta est: quia a patre amata est. Nam plus sorores a fratrib' q̃ fratres diligī solent. uidelicet propter
 dissimilitudinē personarū: quā ideo minus habent dissensionis: quo minus aemulatio. Patruelis nulla
 patruelis filii dicunt patruel mei. Proneptis: filia nepotis. Patruī genitiuus est casus: ut sit nulla patruē
 lis & nulla pneptis patruī mei. patruus dicit quod fratris filioq; sit tanq; pater. Matertera: mater matu
 ra mane matrimonium materfamilia matertera matrices materia dicta uident auctore Verrino quia
 sunt bona qualia. s. sunt quā sunt matura uel potius a mfe quā est originis grāca. Estigif matertera so
 ror mris meā quasi mater altera. Accedo bouillas. bouillā uicus inter urbem Romam & ariciam i uia
 appia Clodii cāde nobilitatus. Gaci & mutilato corpe illic mendicabant. Mar. Debet aricino conuiua
 recumbere cliuo. Iuuenalis. Dignus aricinos qui mendicaret ad axes.

appia Clodiaeque nomine
recumbere cliuo. Iuuenalis. Dignus aricinos qui mendicaret ad axes.
Et aris frigidus excutit cinis. Cum uictoribus supplicationes decernebant ad aras tēplaq; dcū sacri-
FON: cabant. Quod nūc feri ait litteris a Casare de germāica clade missis. Iam clamydes regū. Vestis genus

clamis est: q̄ aliqui militarem existimant. Lutea gausafa: Gausape militare stramentum est. Lutus uero crocineus color a luteo pratensi flore: ac sine usu cognominatur. Persimilis autem colore ex floribus genistarum & croco. Vir. Iam croceo mutauit uellera luto. Eſſeda: Vehicula gallorum: britannorūq̄ sūt. Virg. Igeor. Belgica uel mobili melius feret eſſeda collo. Propertius. Eſſeda cælatiſſima britanna iugis Ingentes rhenos. uel quia ut Suetonio ait ad triumphū pompam proceriſſimum quēq̄ legit: ingentes ac colas rheni dicit: uel quia etiam fluminum simulacra in triumphis præferebant. Rhenus at fluius gallos a germanis diſterminat. Cefonia: Cefoniam luxuriæ ac laſciuiæ p̄dita Caligula uxorem duxit. ardentissimeq̄ amauit. Genioq̄ ducis. natali enim ſuo urbem ouans intrauit. Ve niſi cōiues. Et niſi alſenſerit minit. Conniuere. n. eſt oculos claudere: q̄ ſæpe faciunt annuentes. Cicero in piſonē: Ne conniuente quidem te: quod ipſum eſſet ſcelus: ſed et hilarioribus oculis: q̄ ſolitus eras intuēte. Pl. x. Halie: tus tñ implumes etiam num pullos ſuos percutiens ſubinde cogit aduerſos intueri ſolis radios: & ſi conuenientem ſlentēq̄ animaduertit: præcipitat e nido uelut adulterinum & degenerē. Ariocreas: ex pane carneq̄ ſiebant artocreas. Artos enim panem: creos carnem ſignificat. Dic clare: niſus eſt hæres: ægro animo id tulit: ac p̄pterea frontem aliquantulum contraxit: ob qd̄ eū clariſſus atq̄ aptius loq̄ ſuaber. Haud audeo inquis exoſſatus ager iuxta eſt. Prohibere inquis nō audeo. ne ſaxis cedar: quoru p̄ſus ager p̄pinquus eſt: Saxa enim terræ oſſa exiſtimant: ut lapides in corpore terræ oſſa reor dici apud Ouidium. Age ſi mihi nulla iam reliqua ex amitis. Tacita obiectioni reſponder. Nam dicere potuiſſet. Si patrimonium diſſolues: propinquum hæredem non inuenies. Ait ergo qui ſuam hereditatem adeat non defuturos. Amita autem ſoror patris eſt. Patruelis filia patru. Proneptis filia neptis. Patruus fraſ patris. Matertera ſoror matris. Auia mater patris. Accedo bouillas. in apia uia bouilla ſunt: citra Arriam Romam uerſus. Aſconius pro milone. Poſtera die occurrit circa horam nonam. Clodius paulo ultra bouillas rediens ab aritia.

IOAN. C. Cluiusq̄ ad uirbi: cluius uirbius p̄ximus ē in ur
BRI. be ciprio uico ubi dianiū fuit. illic ut liuius eſt au
Virbius etor cū Tullia interfecto Seruio patre Tarqniū
cluius maritū priā regē ſalutaſſet. domūq̄ ſe recipet. uir
fo p̄is corpe mulione euitantē ſup ipſum corpo
carpentū agere p̄cepit. Illic mēdici ſedebant. Præ
ſto ē. m. M. h. ſenſus ē manius q̄ qd̄ p̄genies ter
ræ d̄ſ a me ut maior auunculus hæres me? ſcribe
tur. Satis lepide oñdit poeta iure origis oēs hoies
cognatos eſſe. Mani? alluſio ē ad illu man? ſu: quē
germāi (ut ſcri. Tacit?) antiqs carmibus celebrāt
(qd̄ unū apud illos memoria & annaliū genus ē)
Manſus filiū fuiſſe Tuiſtōis dei terra editi: eūq̄ originem
gētis & coditorē. Alterius Mani egiſ romāi meminit Varro. quē duorū tñ cubitorū fuiſſe tradit. Mani
us at prænomen dictū eſt ab eo qd̄ mane q̄s natū ſit. ut Lucius q̄ luce. Præſto eſt. i. adeſt. nā p̄ſto ſum. i. qd̄
Præſto. adſū: nec alteri fere uerbo coheret. Cicero p̄ Murena. Ius ciuile didicit. multū uigilaui laboraui. p̄ſto
ſum. multis fui. Quæ rex me q̄s mihi q̄rtus ſit pater. tacita obiectioni rñdet poeta. poſſet. n. dicere hæres p̄
legē fieri nō poſſe. at æquū nō eſſe ut aliū quā iure cōſanguinitatis cōiunctū hæredē relinquant. ait igitur
Perſi. & maniū iā iure cōſanguinitatis & originis hæredē ſuū ſcribi poſſe. qd̄ & ſui maiores originē ha
beāt a terra quemadmodū & Manius. Quæ ex me q̄s mihi q̄rtus ſit pater haud p̄mpte dicā offendit
Perſius. mira urbanitate ſexto generis gradu ſe quoq̄ a terra originem ducere. & ideo ſe Mani iure ge
neris & originis cognatū eſſe. Eſt. n. ſenſus. Si uoles inq̄t q̄rere ex me q̄s ſit mihi proauus nō facile ti dicā
neq̄. n. noia maiorū meorū poſſū recordari. illud tñ certo ſcio: ſi ad pauum duos et addideris eū originē
a terra ducere: ut intelligas Perſiū ſexto gradu genus ſuum ducere a terra: nā ut uult illos duos priores a
terra natos & ab iis quartum patrē genitū. i. proauū ſuū. Haud p̄mpte dicā: quaſi difficile ſit longo tēpo
ris interuallo genus ſuū reminiſci. Tñ adde et unū unū et. i. ſi duos addideris. Ita hæc intulit ut quam
uis nō teneat noia maiorū ſuorū: tñ certo ſciat originē ſuam ſexto gradu duci a terra. Terræ etiā filius.
ſubaudi pater quartus. Exit: bene exit quaſi ex terra oriſtur. Et mihi ritu Manius hic generis p̄pe ma
ior auunculus exit. Ordo eſt. Et hic manius exit mihi prope maior auunculus ritu generis. Hic Mani?
quē dixi progeniē terræ. Prope maior auunculus exit: ē mihi habita ratiōe generis ueluti maior auun
Maſor culus nā auctore Feſto maior auunculus dicif aui & auia auunculus. Qui priores. cur me in decurſu lā
auuncu pada poſcis: inſultat auaro hæredis: quē cursoribus paleſtræ cōparat: nā ē paleſtra exhibebant qui ad ex
lus tremā uſq̄ laſſationē currerent cū ſacibus ardētibus: qui primus fuiſſet: ut defatigatus cursor integro fa
faces ar cem dabat: hoc ſic cicerō in rhetoricis nouis ſcripſit. Nō. n. quēadmodū in paleſtra q̄ redas ardentes acci
dentes i pit: celerior eſt in curſu cōtinuo: q̄ ille: q̄ tradit: ita melior ip̄erator nouus q̄ accipit exercitū. q̄ ille q̄ dece
paleſtra dit: p̄pterea qd̄ defatigatus cursor dat integro facē. Senſus ē igitur. Cū tu auare & atate & diuitiis me an
tecedas cur ē qd̄ a me hereditatē expectes cū æquius ſit me a te hereditatē accipere: ut minus atate graua
rū. quēadmodū cursor integer. i. nō fatigatus in curſu a priore facē accipit: ut laſſo. Sū tibi mercurius
ſatyricē dictū in p̄fundā hoium auaritiā: qui ad rē adeo anxil ſunt ut hæreditatis q̄ expectāt nihil minui

Cluiusq̄ ad uirbi: præſto ē mihi manius hæres
Progenies terræ q̄re ex me quis mihi quartus.
Sic pater aut p̄mpte dicam: tñ adde et unum
Vnum etiam: terræ eſt iam filius & mihi ritu
Manius hic generis p̄pe maior auunculus exit
Qui prior es: cur me in decurſu lāpada poſcis:
Sū tibi mercurius: uenio deus hunc ego. ut ille
Pingitur: an tenuis: uin tu gaudere relictiſ:

Maſor
auuncu
lus
faces ar
dentes i
paleſtra

omnino uelit
fuerit. nā Merc
mercatores. ut
& lucri mercato
C. Cluiusq̄ ad u
uirbi? uerſio n
Quare ex m
ad unū tandē
Qui priores
pectat poti? deb
uices ferre cōſu
paleſtræ mor
lerior eſt in curſu
rea q̄ defatigatu
tis: Vis ne liber

IOAN. De eſt aliquid
BRI. Quicqd̄ id ē:
Legarat ſtadiū
Fcenoris acced
quid reliquū ē
Vnge puer ca
Vrtica. & fixa

ſonū in urbe i
uigila uerā p̄ an
reddi ſcenoris.
& nūmoḡ ſœt?
& ſupbe. Reliqu
uerba repetāus.
clamat minas ſe
uare: ſordide ui
cepſis ip̄exa ſœ
ra reliquā filio t
ſuit p̄ uiliſſima
pita at uerrina l
C. De eſt aliquid
Minui mihi rñ
Statio legatū ſi
monitū minuāt ſ
reliq̄ foret ille in
date: quo luxurio
or ps capitis aur
ranum partēq̄

BAR. Vt tuus iſte ne
FON. Cum moroſa u
Patritiā imme
Sit reliqua: aſt
Vende animā l
Omne latus m

IOAN. donū inuenerit.
BRI. cū mō aduerbiū
qui dū ſingultr
tat eodem. Mi
rit trama appella

BAR.
FON.

omnino uelit cū cōtenti e sse deberent: q̄taciūq; pte relicta. Sū tibi mer. i. oio moriens tibi lucrū q̄taci q̄ fuerit. nā Mercurium: ut diximus supra lucrū deū fabulata est an. as. Huic idibus maīs sacrificabant mercatores. ut feri. Macro. nā eo die natus dicit. martia. Mai. mercuriū creastis idus. Vt ille pingit: nā & lucrū mercatorum deus pingebat. De hoc lege Diodo. & Macrobiū.

CLiūq; ad uirbi. Aritia diana. n. reuocatū ab inferis hyppolitū i aritia nīphæ agerīa cōmēdauit. ubi uirbi uerſo noīe q̄si bis uir ē appellatus. Progeies terræ. eius. n. p̄cipio gñis n̄ repto e terra ortus appet Quare ex me: Ex me si q̄ras: quis abauus mihi sit haud facile dixerī. Quod si atauū tritauūq; addideris ad unū tandē deuenies. cuius parēs ignoreſ. atq; ob id terræ filius iudiceſ. Maior auſculus: auīa frater.

Qui priores cur me in decursu lāpada poſcis: cū grādiōr natus sis cur meā captas hereditatē. cū tuā expectaſ poti⁹ debeā. Hoc at uel decurſorū graiōr cōſuetudie tractū ē. q̄ ut Hero. viii. memīt. Vulcāo facē p uices ferre cōſueuerūt: uel de tādiferis cereris: q̄ cū facibus ad extremā laſſationē currebāt: uel poti⁹ d paleſtritaq; more trāſlatū eſt. Cice. ad Herē. li. iiii. Nō. n. quēadmodū i paleſtra: q̄ tēdas ardētes arripit: ce lerior eſt in curſu cōtinuorū q̄ tradit: ita melior impator nouus qui accipit exercitū q̄ ille q̄ dedit: ppte rea q̄ defatigatus curſu integro facem: hic pitus impator impito exercitū tradit. Vn tu gaudere reli ctis: Vis ne libenter aſſumere: q̄cquid reliquerim: qui pro mercurio tibi ſum diuitiaq; lucrūq; deo.

IOAN.
BRI.

Deeſt aliquid ſūmæ minui mihi: ſed tibi totū ē Quicqd id ē: ubi ſit fugā q̄rere q̄ mihi quōdā Legarat ſtadiū: neu dicta reponere paterna Fœnoris accedat merces: hinc exime ſumptus quid reliquū ē: reliquū: nunc nūc ipſius unge Vnge puer caules: mihi feſta luce coquatur Vrtica. & fixa fumoſum ſinciput aure:

Deeſt aliquid ſūmæ: cōſiſtio ē haredis q̄ iminuta ſit hareditas. Minui mihi uerba Perſi. Vbi ſit fu gā q̄rere qd mihi quōdā legarat ſtadiū: imodera tā haredis libidine hndi rephēdit: q̄ ē de aliēis le gatis & hareditatib; rōnē ſibi reddi poſtulat. Neu dicta reponere paterna. Noli ingt more p̄no a me repōere rei admiſtrata rōnē poſcere. Nā repōere cū i uari as accipiaſ ſignificatiōes. hic p̄ reparare & ueluti renouare poſſit: ut ſit: noli i me iſdē uerbis uti q̄b⁹ ſolet pat̄ in filiū: cū admiſtrata pecuniā rōnē exi git: ſic. n. repant uerba paterna. uñ Mar. q̄ amiſſū

ſonū in urbe i puincia r̄pabat. Ingēti fruor iprobop ſono. Et totū mihi nūc repono. q̄cqd Terdenos Focnus. uigilauerā p̄ ānos. Surgentē focus excepit. Fœnoris accedat merces: uerba haredis. q̄ rōnē ſibi poſtulat reddi fœnoris. Merces fœnoris. fœnus pprie (auctore Feſto) appellat naturalis terræ foctus ob q̄ cām & nūmox foet⁹ fœnus ē uocatū: & de ea re leges fœneberes. Quid reliquū ē: cū interrogatiōe legendū & ſupbe. Reliquū nō interrogātis: ſed idignātis & irāſcētis: naturale. n. ē ut cū irāſcimur: ultia aduerſariſ uerba repetāus. Nūc nūc ipſius ſige idignatus & offēſus auiditate haredis cōputātis qd reliquū eēt: ex clamat minās ſe lautius & ſūptuoſius uiuere. p qd mōet poeta neminē: dū ſtudet poſteros hareditate iu uare: ſordide uiuere debere. Vnge puer caules. amulatio ē Hora. Vngere ſi caules oleo melioſ caputq; coepis ipexa fœdū prurigiē. Mihi feſta luce coq̄t urtica. ſenſus ē at. Ego ingt pce & ſordide uiuā: ut mul tā reliquā ſilio tuo neq̄ſſimo. q̄a oīa ad oēm libidine pſūdat. cū idignatiōe legēda ſūt. Vrtica. urticā po ſuit p uiliſſima quaq; herba. Sineiput. ps eſt capitis. Iuue. Comedā ingt ſtebile nati Siciput elixit. Sici p̄ta at uerrina lautā gulā ſcri. Pli. fuiſſe. Fumoſū ad ſumū ſeruati. Fiſſa aure: qua ſuſpenſum fuit. ſinciput

BAR.
FON.

Deeſt aliquid ſūmæ: haredis uerba: uel patrimōiū iminutū cōq̄rētis: uel nūqd e ſūma deſit interrogātis Minui mihi r̄ndet ſibi ipſi qd cūq; deeſt iminuiſſe. Vex ſi ei qd ſupeſt relinqt: deſiſtat: q̄rere qd oli ſibi a Statio legatū ſit fœnoris. Accedat merces hic exime ſūptus: dēa parentū ad filios: cū admonēt ne patri monitū minuāt ſed itēgra ſp̄ ſorte ex mercede fœnoris ſūptus faciāt. Reliquū cū hares interrogāſſet quid reliq̄ foret ille indignās famulū lautiorē copioſiorēq; uictū parare iubet. Statuit. n. genū ſuū nō defrau date: quo luxurioſius hares uiuat. Fixa fumoſū ſinciput aure: ad ſumariū appēſum ſinciput qd ē anteri or ps capitis aures tpaq; cōplectēs. Neq; uero i porco ſolū: ſed in hoīe dē. Apollinaris ad Valeriū maio ranum partēq; cerebri. Hic galeæ cum pte rapit: fortiq; lacerto Diſicit ancipiti miſabile ſinciput.

IOAN.
BRI.

Vt tuus iſte nepos olim ſatur anſeris extis Cum moroſa uago ſingultiet inguine uena Patritiæ immeiat uuluæ: mihi trama figuræ Sit reliqua: aſt illi tremat omēto popa uenter. Vende animā lucro: mercare atq; excute ſolers Omne latus mundi ne ſit præſtantior alter.

Vt tuus iſte nepos. i. filius tu⁹ neq̄ſſimus: nā ne potes luxurioſa hoīes uitā appellat: qd nō ma nepotes giſis rei ſuæ familiaris cura eſt. q̄ iſis quibus pater auuſq; uiuant: amulatio eſt horatiana. Filius aut ē hāc libert⁹ ut ebebat hares Diis inimice ſenex cuſtodis. Anſeris extis. i. aſerino ſecor. qd int̄ de ſecur an ſcatas dapes habebat: uñ ita ſcri. Pli. Nſi ſapiētis ſcriſ. ores q̄ aſeres ſecoris bōitate nouere faritilib⁹ i ma gnā aplitudinē creſcit: Exēptū quoq; lac̄e mulſo augeſ. Nec ſine cauſa i q̄ſtione eſt: quis primus tm donū inuenerit. Scipio an metellus utr cōſularis: an. M. Seius eadē ætate eques Romāus. Cū moroſa: cū mō aduerbiū eſt tēporis: nō at p̄poſitio. Singultiet. rem pudendā expſit. a ſingultiente ſumptū ē qui dū ſingultit toto corpore mouet. Patritiæ imelat uuluæ. Hora. Ne ditior aut formæ melioris me ſat eodem. Mihi trama figuræ Sit reliqua: lepida trāſlatio ſūpta a tella: cuius ſilū. qd intra ſtramē cur rit trama appellat a tranādo. Teren. ſubtegmē dixit. An⁹ ſubtegmē nebat. erit igiſ ſenſus. Ego ei⁹ ma Trama

popa
popino
popina

Mūdus

BAR.
FON.

essetia fuero: ut costae & reliqua ossa q̄ corporis tm̄ texturā praeberet mihi relinquant: & is obestimo sit uētre. Figura: formae & speciei corporis. Ast illi tremat omēto popa uēter: Popa a Persio accipit p̄ piguita quo deducti sūt popinōes. i. ii quos nūc dicitur tabernarios uel luxoriosos: q̄ se popinis dedunt. Nā popina dñr tabernae ubi publica parat obsonia. Trāgillus i Nerōe. Interdictū ne qd i popin̄ scoeti prater legumia aut olera uēret quū ātea nullū n̄ obsoniū geus pponeret. Hora. Qui oia malit Quae cūq̄ i mūdīs seruēt allata popinis. Omēto: de omēto dixius supius i secūda satyra. Vēde animā lucro nimia & imoderata haeredis cōcupiscētia offēsus: ut pote quē uideat auaritia suā finē nullū facere: exclamat: ex cadescit: irascit. Mūdī quē cosmō grāci nomīne ornamēti appellauere cum & nos a pfecta absolutaq̄ elegātia mūdū. Ne sit praestātor alter. Hora. Ne sit te dicitur alter.

¶ Ut tuus iste nepos: ad se ipsū i secūda psona: cū idignatiōe maiore. Nepos: p̄pterea luxuriosus & p̄dignus dicit: q̄ sub auo educati solutiorē delicatiorēq̄ uitā degūt. Hor. Discitū aut p̄dā nepos. Sāt anferis extis: sapiēiores ut Plī. x. li. refert securāseris p̄bauerūt fartilibusq̄ in magnā āplitudinē crescūt. exēptū quoq̄ lacte multo auge: de eo Hora. Piguis & siccis pastū securāseris albi. Inguine uago ab īguinis uicinitate īguē p̄ mēbro uirili pōit. Vagū āt dicēdo rē turpē hōesto uocabulo cōtegēs marōia: nū illud expōit. Iā primū satis hic libidinosus alternis & eūdo & exeūdo porta te faciet patētorē. Morosa uēa cū p̄prie uena sit: p̄ quā sāguinis riuus meat. q̄a tamē p̄ uenā quoq̄ gēitura trāscūrit: Gēitalis fēinis iter īguine uenā denoiat: qd̄ plane p̄ singultū expōit. Nā ut singultū fauces. Ita quoq̄ gēitura flū ēte singultū uidet̄ penis. Morosā āt dicēs id mutōi: qd̄ est hōis i amore uetita & negata petentis dedit. Patriā īmeiat uulua: cū generosa & nobili fēmina coeat. Mihi trama figurā sit reliqua: ast illi tremat omēto popa uēter: sēsus ē ut ego parcius uiuēs emacrea: eo luxu p̄inguescēte: sibi. n. tramā hoc est uili ora obsonia reliq̄ dicit. Trama. n. filiū ē qd̄ itra stamē discūrit. Stamēnis aut̄ fila p̄ciosiora q̄ tramā sūt. Omētū uero mēbrana rēnis ē: q̄ ītestina cōtegit. Popa āt p̄igūe significat: uñ & popia deducit. Nā qd̄ a quodā scribit̄ panē ēē: quo sacerdotes uel eorū ministri uelcebat. uñ & popeanū īguētū dicit: fide caret. Popeanū. n. a popea Nerōis uxore appellari Plī. testimonio. uolūte. xi. planū ē ait. n. Crassissimū asinae lac ut coaguli uice utat. Cōferre aliqd̄ & cādori i mulier: cute existimat. Popea certe Domitii Neronis cōiux q̄ngētas p̄ oia secū fētras trahēs balneaq̄ ēt solio totū corpus illo lacte macerabat. extendi quoq̄ cutē credēs. Itē. viii. & uigesimo. cutē i facie erugari & tescere & cādorē custodiri lacte asinio putant. notūq̄ ē qd̄ā quotidie septigēta: custodito nūcro fouere. Popeaq̄ hoc uxor Nerōis p̄cipis īstituit his quoq̄ luue. accedit. aut p̄igūa popeana spirat. & hic miser uiscat̄ labra mariti. Vēde animā lucro. hec ab eodē nō sine stomacho dicit. q̄ demēs ut patrimonii grāde reliqueret multos labores p̄iculaq̄ petulerit. Ne sit praestantior alter.

IOAN
BRI.
serui ro
manor
Cappa
docia
Catasta

¶ Cappadocas rigida pingues pauisse catasta diuites romāi auctore plinio tot seruos alebat: ut eo rum iustos & integros ppe exercitus domi haberent. Et quo plures alebat eo potentiores habebant uñ luue. protinus ad censū: de moribus ultia fiet Quastio: quot pascit seruos: quot possidet agri lugera. Cappadocas: cappadocia finitima ē armenia: uñ serui mittebant ut e syria. Mar. Cuius nō

Cappadocas rediga pingues pauisse catasta. Rem duplica feci: iā duplex: iā mihi quarto: Iam decies redit in rugas: depinge ubi sitam. Iuuentus chryssippe tui finitor acerui: Finis.

Chryssip
pus.

¶ Catasta. catasta: loca sūt ubi serui uenales exponebant a catista qd̄ ē expono. Mart. Inspevit molles pueros. oculisq̄ cōedit. Nō hos quos priā p̄stitue re catā. Sed quos arcanā seruāt tabulata catasta. Tibullus. Regnū ipse tenet quē saepe coegit Barbara gypsatos ferre catasta pedes. Illic seruo: garritu īgēs erat strepitus. Mar. Heu q̄ līgua silet. nō illā mille catasta Vicebat Pauisse. aluisse. Rē duplica. irrillorie & satyrice itē exclamat i auar. Feci. iā triplex iā mihi q̄rto. Iā redit i rugā decies. i p̄bitas auarū ostēdit. q̄ coacernāda rei finē nō iuēt. iuxta illud luue. Crescit amor nūmī q̄tū ipsa pecūia crescit. Hoc. n. dicit auar. rē decies cōduplicauī. nec tñ adhuc cupi dīrati modū iueni me. Iā redit i rugā decies respexit ad illud op̄ Chryssippi qd̄ scripsit de cōduplicato uel cōnexo. nā seq̄: Depinge Chryssippe ubi sista. satis enī lepide ipsū auarū inducit. ut nesciēt auaritia suā terminū īponere. a Chryssippo petere. ut sibi modū querendae rei praefiniat. Chryssippe tui finitor acerui. Chryssippus Solēsus. uel ut alii scribunt Tarsēsis fuit. Apollonii filius zenōis siue Cleātis discipulus. ut Vale. uero tradit Cleātis p̄ceptor. uir īgeniosus & acutissimus in omni gñe oratiōis. & subtilitate disputadi adeo acer. ut nō illepide qd̄ diceret si apud deos usus ēet dialectica. ut nō temere aliā futurā q̄ Chryssippeā. hūc scri. Vale. octogesimo āno. uolumē coeptū quadragesimo. exactissima subtilitate absoluisse. Cōstat. n. septuagita & quīq̄ uolumina scripsisse: adeo ut Vale. tradat ad ea quae scripsit cognoscēda. lōga uita op̄ ēē. Eū tradit Hermippus a discipulis ad sacrificiū uocatū dulce merū hausisse. ex quo quita die defūctus est. cū septuagita & tres uixisset ānos. In quo miror ab hoc Valeriū Maximū diffēre de aetate. cū scribat octogesimo āno uolumē p̄fecisse. Et ille. lxxiii. āno mortē obūisse. Sūt q̄ dicāt risu cōprehensū expirasse. nā ut testat Laertius. cū asinus manducaret ficus anicula dixisse uinū asino forbendū daret: nūmioq̄ risu detētū exhalasse aīam: unde auarus ita eū alloquit̄: ut dicat. O chryssippe finitor tui acerui: hoc ē tui libri i quo rāta cumulasti depinge ubi sista. Iuuentus. i. oñde designa mihi ubi. i. in quo diuitia: loco iuuentus sista: hoc est pedē figā: ac si dicat tantā esse suā cupiditatem. ut nullo pacto ei finem ex se repire queat. sicq̄ poeta cupiditatem auarū insatiabilem esse ostendit.

BAR.
FON.
Cappad
Catasta auct locu
pellata. Papi. in f
net quem saepe c
gonū syllae. Cap
genemq̄ tangen
ro minoris an
rem decies ge
tor acerui: nesci
Chryssippus uer
decim & trecent
ter absolut. O

pacitate: longitu
lium interuallo
ta: Pes: Cubitum
nima mensura
giti partem. Dig
pellamus rotun
ro minor. Vnc
nitur. Palmā dup
lice ad minimum
simul tunc ex
digitos duodeci
digitos. Ex pede
landū est inter p
ex pedibus decē
sus pedum est se
tum uiginti pedi
or pedes patet. q
nitur. Quadratu
ut Varroni & Pl
in longū pedes d
describitur. Milia
ciebant. Vnde n
ro me p̄terit in re
Subcenturiatosq̄
quo in subcentur
dantiā copiāq̄
tia. ceterū mensu
quid honesto stu
gracā nuncupan
narium dicimus.
pulis tribus const
re uetustiores der
quatuor & uigin
minima quidem
Vncia ab uno den
fis nuncupat. Qu
assis. Quincunx
dempto triente c
tans decem unci
Inde as ex duode

BAR.
EON.

Cappadocia rigida pingues clausisse catasta. Ne quē alium scitiorum alter maiore gregem possidat. Carasta aut locus erat ubi serui uenales exponebant: a græco uerbo catistao: quod expono significat ap-
pellata. Papi. in filiis. Non te uersabat barbaricæ turba carasta. Tibullus. Nota loquor regnum ipse te-
net quem saepe coegit Barbara gypatos ferre catasta pedes. Pli. v. & xxx. Talē in catasta uidere chriso-
gonū syllā. Cappadocia uero Solino auctore potica regio est: quæ lauo latere utraq; armenias cōma-
genemq; tangens: dextro multis asiæ populis circumfusa ad tauri iuga & solis ortus attollit. Apianus ue-
ro minoris armenia partē: Ptolemæus ipsam minorem armenia eē scribunt. Iā decies redit in rugā: iā
rem decies geminaui: neq; tñ cupiditati modū adhibui. Depinge ubi sistā iuuentus Chrysippe tui finit-
or acerui: nescius suæ amicitia finē iponere Chrysippū rogat: quo tandē in numero diuitiarū consistat.
Chrysippus uero Apolloniū solensis siue tarsensis filius Cleatis zenonisq; auditor: ut refert La-
rtius un-
decim & trecenta uolumina in logicis scripsit: in quibus oia ad eam artē spectantia & coaceruitatē diligen-
ter absoluit. Ob quod ait sui acerui: hoc est dialecticorū librorū cumuli finitor Chrysippum reptū eē.

Bartholomæus Fontius Francisco Saxeto Salutem.

Rēte facis Sexte carissime: qui ita diligenter studiis incumbis: ut etiam munitiora quæ p-
pendas. Quod si aliqui facerent studiosi latinæ linguæ nō in tantis ignorantia tenebris uer-
saremur. Quæstisti ex me sapius: ut quadā mensuræ uocabula annotarem. quæ sane ali-
quādiu ob innumeras occupationes a me dilatas: nunc in unum collecta plura etiā q̄ petie-
ras ad te mitto: ut tarditas tps ubertate muneris compenset. Mensura proprie ea est: quæ
a membris hoīs sumpta est: sed eius quoq; appellatione continetur quicquid pondere: ca-
pacitate: longitudine: latitudine: animoq; fingit. Verum ea: quæ ex me quæris: plurimum & inter se æqua
lium interuallo: mensura determinatur. Mensuræ autem appellatione sunt digitus: Vncia: Palma: Sex-
ta: Pes: Cubitū: Passus. Decempeda: Clima: Actus: Iuger: Stadium: militare: Centuria. Digitus est mi-
nima mensura: infra quem siquid dimetiatur: partibus respondemus: ut dimidiam tertiā: quartāue di-
gitū partem. Digitorū porro observatio duplex est: Quadratus. n. dī & rotundus: sed cum simpliciter ap-
pellamus rotundum accepimus: qui q̄dem est sextadecima pedis pars: tribus quartisdecimis suis quadra-
to minor. Vncia uero digitum unum & eius tertiā partem habet. Nā duodecim uncis pes integer diffi-
nitur. Palmā duplicem esse reperio extensam. s. & cōpressā. Extensa est quantum expansa manus a pol-
lice ad minimum se extendit: quæ quidem est duodecim digitorū. Compressa quantum digiti quattuor
simul iuncti excepto pollice se expandunt. Vex palmā simplr noīantes de cōpressā intelligimus. Sexta
digitos duodecim continet. eandem. n. mensurā: quā extensa palma complectit. Pes uero est sexdecim
digitorū. Ex pede aut & semis cubitū fit. Ex pedibus quinq; passus. q̄q; & spaciū illud quod interambu-
landū est inter pedes passus etiam nuncupatur. dictus q̄ gressibus mutuis pedes patefcunt. Decempeda
ex pedibus decē constat. Vnde etiā nomen sumpsit. Sex uero decempeda clima reddūt: quod quoq; uer-
sus pedum est sexaginta. Actus dicitur quod in eo boues agerent cum araretur uno impetu: qui erat cē-
tum uiginti pedum. Tris aut actus esse reperio. Minimum: quadratum & duplicatum. Minimus quattu-
or pedes patet. quod spaciū in agris erat inter uicinos. Quadratus undiq; centum uiginti pedibus pfi-
nitur. Quadratus duplicatus iuger præstat. dictum quod ex duobus quadratis iactibus sit iniunctū. Vel
(ut Varroni & Pli. placet) quod id spaciū uno iugo bouum in die arari posset. Protenditur itaq; iuger:
in longū pedes ducentos & quadraginta: in latum uero centū uiginti. Stadium passibus centū uiginti q̄q;
describitur. Miliarium stadia octo: hoc est passus mille complectitur. Centum iugera primo centuriā fa-
ciebant. Vnde nomen quoq; sordida est: mox ex dicentis iugeribus seruato noīe expleuerunt. Neq; ue-
ro me pterit in re militari centuriā cētū numex militū cōtinere & centurionē appellari qui illis præest.
Subcenturiatosq; dici milites nō primæ: sed secundæ cēturiæ. ubi ad insidiandum maxime locabant. Ex
quo in subcenturiis quasi in insidiis quēpiā positum appellamus. Centuriatim quoq; aduerbiū: qd abun-
dantiā copiāq; designat: a centuriis quæ in comitiis ferebāt suffragia deriuat. Vnde & centuriata comi-
tia. ceteræ mensuris oībus. q̄to breuius fieri potuit explicatis breui quoq; pondex uocabula enarrabo: ne
quid honesto studio tuo d. sit. Pondex oīum minimū siliqua est. quod granum ex ea est siliqua: quā fabā
gracā nuncupamus. Sex aut siliqua scrupulum faciunt. qui & obolus nuncupatur quem nos pensum de-
narium dicimus. Est uero quarta & uigesima uncia pars. Supra obolum drachmā ponimus. quæ ex scru-
pulis tribus constat. Sextula autem ex quattuor sic dicta quod sexta sit pars uncia. Hāc quodam tempo-
re uetustiores denarium appellauerunt. Denarius enim tunc argenteus nummus erat pōderis siliquarum
quattuor & uiginti: quanq; proprie denarius decem assium pondo constet. Atq; hæc erat apud antiquos
minima quidem aris signati pars supra sextulam semunciam legimus: dimidium uncia continentem.
Vncia ab uno denominat. quod ex duodecim ea unica est pars assis uncia duæ. sextans quasi sexta ps as-
sis nuncupat. Quadrans quarta pars hoc est tres uncia qui & triuncium quoq; dicit. Triens tertia pars
assis. Quincunx uncia quinq; assis. Septunx septem uncia. Bes uncia octo quasi des-
dempto triente ex asse. Dodrans dempto quadrante nouem uncia quē & nouuncium dicimus. Dex-
tans decem uncia dictus quia assi deest sextans. Deunx undecim uncia quasi una uncia ex asse dempta.
Inde as ex duodecim uncis constans. mna a græcis. mina a nostris interpositione litteræ appellatur.

Mēfura
Digitus
Vncia
Palma
Sexta
Pes
Cubitū
Passus
Decem
peda
Clima
Actus
Iuger
Stadium
Miliarium
Centuria
Subcē-
turiati
Pōder
uocabu-
la
Siliqua
Scrupu-
lus
Obolus
Drach-
ma
Sextula
Denari-
us
Vncia
Sextas
qdrans
Triens
qucūx
Semis
Septūx
Bes
Dodras
Dextas
Deunx
As
Mina

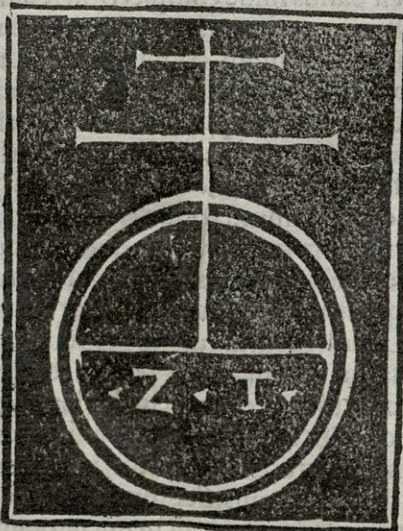
Libra Hunc & libram dicimus: cuius diminutuum libella: a qua & delibrare: quia quid perpenditur tractum ē
Sēbella Libellæ dimidium ē sēbella: quæ semis assis erat: supra assē erat dupondus: libræ duæ a duobus pon-
Dupon deribus. pondus. n. & pondo assis pondere dicebatur: unde & unum pondus est assipundium appellatū.
us Ultra dupondium est sestertius libræ duæ & semis: dictus quasi semis tertius: hoc est post duos sequens
Pondo tertio loco semis. quia. n. fiebat ex duobus assibus & tertio semisse sestertiū ueteres uocauerant: auctores
Sesterti sunt Varro Festus Vitruius & ceteri doctiores quos ego testes rei tam notæ non adduxissem: nisi apud
us Lampridium in heliogaballo comperissem sestertia centum libras. xxx. argenti eē: sed parū idoneus au-
Tressis ctor est cui credere debeamus: nisi forsan eius æuo erant eiusmodi pondera imutata: supra sestertiū tres-
octussis sis a tribus assibus dī ut apud Persium tressis agaso. Octussis quoque ac nonussis: decussisq; reperitur octo
Nonus nouem ac decem asses. Decussē uero & denariū a. x. assibus nosaret. A duobus deinde decussibus bicef-
sis sis. i. xx. asses. A tribus tricesis triginta asses. Persius & centusse utitur: ut & centū græcos curto centusse
Decus liceat. Erant autē centusse centum asses: qui erant breues ex a re nummi: supra centussem maius aris uo-
sis cabulum non habemus. Nam ducentos tricentos quadringentosue cum dicimus: nō magis asses qui de-
Bicesis narios: aut alios nummos significamus. Infra uero talentū est: cuius uariæ species cum pondere: tum ma-
Trices teria extiterat. Nam secundū diuersas gentes: diuersi quoque ponderis inuenitur. Verum quod celebri-
sis est: atticū maius & minus talentum extat. Minus assibus. lx. Maius tribus & octoginta & triente describit
Talen licet aliqui octoginta tū assium extitisse contendant. Pli. maior talentum atticū ex Varronis sententia
tum sexdecim sestertiis taxari scribit. Cui si credimus libræ erit quadraginta: sed hæc de pondere. Materiam
 uariam extitisse grauissimi attestantur auctores: nā non solum aurū argentum æs hoc pondere æstimari
 cōperimus: sed ferrum etiā & alumen. Curtius. n. candidi ferri talenta centum. & Herodotus aluminis
 mille talenta scribit. Hæc sunt mi Saxete quæ breuiter de mensuris ponderibusq; collegi: si qua in re alia
 tibi usui eē possum: omne meum studium tibi paratissimum semper erit. Vale.

F I N I S.

Impressum Venetiis sumptu diligentissimi uiri Ioannis de Tridino. Recognitū uero ac castigatū ab
 eruditissimo uiro Bartholomæo Merula Mātuano. Anno a natali christiano. M. cccc. xciii. die. xlii. Fe-
 bruarii. Regnante inclyto ac felicissimo principe Augustino Barbadico.

Registrum huius operis.

a	Prima alba	quæ iam	Ioannis britannici
b	Hic neq;	dicisse	Eliaquat
c	Lippos	pertinentia	Et sectum
d	numerus	quali	auro & argento
e	de infamiq;	cognoscere	mo capite
f	ante cibum	ciuntur	Viuitur
g	d. d. uerba	est: cum	dendam
h	bacchicos	rynnam	laborem.
i	Hæc cinere	omnino	Cappadocas

Hæc 12738.

d perpenditur tractum ē
librae duae a quibus pon-
aspundium appellati.
c est post duos sequens
es uocauerant auctores
on adduxissem: nisi apd
eē: sed pag idoneus au-
rata: supra sesteritiū tres
ecussisq; reperitur octo
deinde decussibus bices
græcos curto centusse
uissem manus aris uo-
nō magis asses qui de
cum ponderetum ma-
Verum quod celebri?
ta & triente describit
Varronis sententia
e pondere. Materiam
oc pondere aestimari
Herodotus aluminis
collegit: si qua in re alia

uero ac castigatū ab
ce. xciii. die. xlii. Fe

Li
er

tratum

unido astra

Almo potest dominum Regem servare Ducem

